

လောကဗျာ

ကုလုံ | စိ |
ဝင်းမြင့်မိုး

41000
 26500

 65500
 55200

 10300

(၅၀)

စန်းချိုယဲ့မှာ ရှောင်ဟန်ချူးကို လိုက်လံ ရှာဖွေနေရ၏။
 ရှောင်ဟန်ချူးမှာ လင်းနို့ဂိုဏ်းထံတွင် ရောက်ရှိနေကြောင်း
 သတင်းသိလျှင် ရရှိထား၏။
 စန်းချိုယဲ့က လင်းနို့ဂိုဏ်းရှိရာသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့
 သည်။
 သူက ကျောက်စိမ်းမြင်းရုပ်ကိစ္စကို နောက်မှ ဖော်ထုတ်ရန်
 ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။
 လင်းနို့ဂိုဏ်းသို့ရောက်သောအခါ ရှောင်ဟန်ချူးကို တွေ့
 လိုက်ရ၏။
 ရှောင်ဟန်ချူးက စန်းချိုယဲ့ ကိုတွေ့မြင်လိုက်လျှင် ဝမ်း
 ဆာ အားရဖြင့်....

[မိုးဆမ်းပန်းစာပေ]

သိုင်းရာဇာနှင့် သံမဏိငှက် ၀၈၅

‘စန်းချိုယဲ့၊ မင်းကို ငါ ပြန်တွေ့ရတာ ဝမ်းသာလိုက်
 တာကွာ၊ အခု မင်း ဘယ်ကနေရောက်လာတာလဲ’
 ‘ငါ ဘယ်ကနေရောက်လာရမှာလဲ၊ ရှောင်လင် ကျောင်း
 တော်ကနေ ရောက်လာရတာပဲပေါ့၊ အခု မင်းကို ငါ့လာ
 စင်တာ’

ရှောင်ဟန်ချူးက ခေါင်း ခါးပေးပြီး လက်ကာပြလိုက်
 စာ....

‘စန်းချိုယဲ့၊ ရှောင်လင်ကျောင်းတော်က အကျဉ်းထောင်
 ထဲကို ငါ နောက်တစ်ခေါက် ပြန်မဝင်ချင်တော့ဘူး၊ မင်းမှာ
 မိတ်ဆွေကောင်းစိတ်ဓာတ် ရှိမယ်ဆိုရင် ကျောင်းတော်ကိုသာ
 အေးအေးဆေးဆေးပြန်ပါကွာ’

စန်းချိုယဲ့က....

‘ရှောင်ဟန်ချူး ငါက မင်းကို မရမကခေါ်ယူဖို့ဆုံးဖြတ်
 ထားတာကွ၊ မင်းမပုတ် ငါက ဘယ် ပြန်သို့ ပြစ်ပါ့မလဲ၊
 ဝါနဲ့သာလိုက်ခဲ့ပါ’

ရှောင်ဟန်ချူးက လက်ကာ ပြလိုက်ပြီး ပြတ်သားသော
 လေသံဖြင့်....

‘စန်းချိုယဲ့၊ ငါက မင်းကို မိတ်ဆွေကောင်း တစ်ဦး
 ဆိုပြီး ယုံကြည်ခဲ့တာ အလကားပဲ၊ မင်းက မင်းတစ်ယောက်
 တည်း ကောင်းကျိုးအတွက် စိတ်ကူးနေတာပဲ၊ ငါ့အပေါ်မှာ
 တော့ ဘာမှ ပြန်မကြည့်ခဲ့ဘူး’

[မိုးဆမ်းပန်းစာပေ]

စန်းချိုယဲ့က လေးနက်တည်ကြည်သော လေသံဖြင့်...
'ရှောင်ဟန်ချူး မင်းကိုအပြစ်ကနေလျှော့ပေးပို့ ဝါ ပြော
ကြားပေးခဲ့တာပဲ။ အခုဆိုရင် မင်းရဲ့ပြစ်ဒဏ်က ကုန်ဆုံးကာလ
နီးနေပြီ။ ဘာဖြစ်လို့ မိုက်ချင်လာလဲကွာ၊ ဝါနဲ့ အေးအေး
ဆေးဆေးသာ ပြန်လိုက်ခဲ့ပါ။ မင်း နောက်ထပ် ပြစ်ဒဏ်ခံရ
အများဆုံး တစ်နှစ် နှစ်နှစ်ပါပဲ'

ရှောင်ဟန်ချူးက အေးစက်စက်ရယ်မောလိုက်ပြီး...
'ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွာ၊ ဝါကတော့ မင်းနဲ့ ဘယ်
လိုမှ ပြန်မလိုက်နိုင်ဘူးကွာ၊ ဝါ အကျဉ်းထောင်ထဲကိုပြန်မဝင်
ချင်တော့ဘူး'

'ဝါကတော့ မင်းကို မရ ခုတ်နည်းနဲ့ ခေါ်သွားရမယ်၊
နောက်ဆုံးမရရင် သုတ်သင်ပစ်ဖို့ ဆရာတော်ကြီးတွေက အမိန့်
ပေးထားတယ်'

'ဟား ဟား ဟား'
ရှောင်ဟန်ချူးက ရုတ်တရက် စူးရှ ကျယ်လောင်စွာဖြင့်
တဟားဟားရယ်မောလိုက်ပြီး...

'စန်းချိုယဲ့ စိတ်စစ်ခါတော့ မင်း ဝါကို အနိုင်ရမယ်များ
ထင်နေသလား၊ ဝါ ရှောင်လင်ကျောင်းတော် မြေအောက်
အကျဉ်းခန်းထဲမှာ နေခဲ့တုန်းက မမျှော်လင့်ဘဲ ဆုတ်ခံရ
အောက်ခြေက သိုင်းကျမ်းတစ်ခုကို ရထားခဲ့တယ်။ ဒီသိုင်း
ကျမ်းကတော့ မီးလျှံအတွင်းအား လက်ဝါးသိုင်းကျမ်းပါ။
ဒီသိုင်းကျမ်းကို ဝါ လေ ကျင့် တတ်မြောက်လာတယ်။ မင်း
ဝါကို အနိုင်ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ စန်းချိုယဲ့၊ ဝါ မင်းကို

ယှဉ်ပြိုင်မတိုက်ခိုင်းချင်ဘူး၊ မင်းနဲ့ဝါ ရန်သူမဖြစ်ချင်ဘူး၊
အကောင်းဆုံးကတော့ မင်း ဒီနေရာကနေ ပြန်ထွက်သွားပါ။
စန်းချိုယဲ့က ရှောင်ဟန်ချူးကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ကာ
အေးစက်စက်ထန်သော လေသံဖြင့်...

'ရှောင်ဟန်ချူး၊ ဝါကတော့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မပြင်နိုင်
ဘူး၊ မင်းဟာ အမြင်မှန် မရသေးရင်တော့ ဝါက တစ်ခါ
တည်း သုတ်သင်ခွင်းလင်းပစ်ရမှာပဲ'

ရှောင်ဟန်ချူးက အေးစက်စက် ရယ်မောလိုက်ပြီး...

'စန်းချိုယဲ့ ဝါကလဲ ဝါဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဘယ်လိုမှ မပြင်
နိုင်ဘူး၊ မင်းကို အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်
ပြောမရရင် ဝါကလဲ မင်းကို သုတ်သင်ပစ်ရလိမ့်မယ်'

စကားဆုံးသည့်နှင့် ရှောင်ဟန်ချူးက လက်တစ်ဖက်ကို
ဝေ ယမ်း အချက်ပြလိုက်ရာ လင်းနို့ဂိုဏ်းသားများ ထွက်
ပေါ်လာကြပြီး စန်းချိုယဲ့ ကို ထွက်ပေါက်မရှိအောင် ပိတ်ဆို့
ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြသည်။

အချို့က ပြားများနှင့် ချိန်ရွယ်ကာ အသင့်ပြင်ထားကြ
ပြီး ရှောင်ဟန်ချူးကသာ ပစ်ခတ်ရန် အချက်ပြလိုက်ပါက ပြား
တန်များကို ပစ်လွှတ်ကြမည် ပြစ်ပေ၏။

စန်းချိုယဲ့က ဝိုင်းရံထားသော လင်းနို့ဂိုဏ်းသားများကို
ထစ်ချက်ဝေ ကြည့်လိုက်ကာ ရှောင်ဟန်ချူးအား...

'ရှောင်ဟန်ချူး ဝါကတော့ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ နောက်မ
ဆုတ်ဘူး၊ ဟောဒီနဂါးခါးနဲ့ မင်းကို သုတ်သင်ပြီမှ ရှောင်လင်

ကျောင်းတော်ကို ပြန်တော့မယ်။ နို့မို့ဆို ငါ့ပြန်လို့ မပြန်
ဘူး။

‘ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆိုရင်လဲ ငရဲပြည်ကို သွားပေတော့
စန်းချိုယဲ့ရေ’

ရှောင်ဟန်ချူးက စကားဆုံးသည်နှင့် လက်ဆစ်ဖက်ကို
ဝေ့ယမ်းအချက်ပြလိုက်သည်။

ရှောင်ဟန်ချူး အချက်ပြလိုက်သည်နှင့် မြားသမားများ
အမြားတန်များကို စန်းချိုယဲ့ထံသို့ ပစ်လွှတ်လိုက်ကြ၏။

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

စန်းချိုယဲ့က မိုးသီးမိုးပေါက်များပမာ တစ်ဟုန်ထိုးပျံဝဲ
ပြေးဝင်လာသည့် မြားတန်များကို သူ၏ နဂါးခားဖြင့် ဝေ့
ယမ်းခတ်ထုတ်ပစ်လိုက်ရာ မြားတန်များမှာ လွင့်စဉ်ကျိုးပြတ်
သွားကြရ၏။

မြားသမားများက ထပ်မံပစ်ခတ်လိုက်ကြသော်လည်း စန်း
ချိုယဲ့၏ နဂါးခားကြောင့် အပိုင်းပိုင်း ကျိုးပြတ်ထွက်သွားကြ
ရသည်။

မြားသမားများက ထပ်မံပစ်ခတ်လိုက်ကြသော်လည်း စန်း
ချိုယဲ့၏ နဂါးခားချက်ကြောင့် အပိုင်းပိုင်းကျိုးပြတ်ကာ လွင့်
စဉ်ထွက်ကုန်ကြရ၏။

‘ယား ယား ယား’

လင်းနို့ရိုက်မှု လက်မရွံ့ခားသမားများက စန်းချိုယဲ့ကို
ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။ ခန်းမဆောင်ကြီးအတွင်း အော်
ဟစ်တိုက်ခိုက်သံများက ပွက်လော့ချက်သွားရသည်။

စန်းချိုယဲ့က ခားသမားများကြားမှ ထိုးဖောက်ထွက်ရန်
နဂါးခားကို ပြင်းထန်စွာ ဝေ့ယမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်လျှင် ခား
သမားများမှာ ပရိပရိဖြစ်ကာ အလယ်အူကြောင်း ပွင့်ထွက်
သွားရသည်။

အလယ်အူကြောင်း ပွင့်ထွက်သွားသည်နှင့် စန်းချိုယဲ့က
ရှောင်ဟန်ချူးထံသို့ ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်သည်။

ရှောင်ဟန်ချူးက မီးလျှံ အတွင်းအားသိုင်းကွက်ကို အသုံး
ပြုကာ စန်းချိုယဲ့ကို တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်သည်။ ရှောင်ဟန်ချူး
အသုံးပြုလိုက်သော မီးလျှံ အတွင်းအားသိုင်းကွက်မှာ ပြင်း
ထန်အစွမ်းထက်လှပေရာ စန်းချိုယဲ့မှာ နောက်သို့ ယိမ်းသိုင့်
သွားရသည်။

ဒါ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ မီးလောင်ကျွမ်းသလို ခံစားလိုက်ရကာ
ကိုယ်ကို အမြန်ဆုံးလှိမ့်ပြီး ရှောင်ထွက်ပေးလိုက်ရသည်။

ဤသည်ကို ကြည့်ကာ ရှောင်ဟန်ချူးက သဘောကျစွာ
တဟားဟား ရယ်မောလိုက်ပြီး....

‘စန်းချိုယဲ့ မင်း အေးအေးဆေးဆေး ပြန်ရင်ကောင်းမယ်၊
ငါက မင်းကို မသတ်ချင်လို့ ပြောနေတာ၊ နောက်တစ်ခါဆိုရင်
မင်းအတွက် ဘယ်လိုမှ မျှော်လင့်ချက် မရှိတော့ဘူး’

စန်းချိုယဲ့က အံ့ကြိတ်ရင်း နဂါးခားကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်
ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်ကာ....

‘ရှောင်ဟန်ချူး ငါ အသက်အသေခံမယ်၊ ဘယ်တော့မှ
နောက်မဆုတ်ဘူးကွ၊ ကိုင်း ငါ့ခားချက်ကိုသာ မြီးဝမ်းကြည့်
လိုက်ပေတော့’

စကားဆုံးသည်နှင့် စန်းချဲ့ယဲ့က နဂါးနက်ခေးကို တစ်ပတ် လှည့်လိုက်ကာ ရှောင်ဟန်ချူးထံသို့ လူရောစားပေါ် လွှားစစ် တိုက်ခိုက်လိုက်၏။ ရှောင်ဟန်ချူးက လှူရှည်တစ်လက်ဖြင့် ဝေယမ်းပစ်လိုက်၏။

လှူရှည်ကြီးထိပ်မှာ မီးတောက်မီးလျှံများ ထွက်ပေါ် လှာကာ မီးတောက်မီးလျှံများကို ဖယ်ရှားရန် ကြိုးစားလိုက် သော်လည်း မီးတောက်မီးလျှံကြီးများက လွင့်စဉ်မသွားသည့် အပြင် ပိုမိုများပြားလာရှိ၏။

မီးတောက်မီးလျှံကြီးများက စန်းချဲ့ယဲ့ကို ခိုင်းရုံထား လျက်ရှိနေကြ၏။ စန်းချဲ့ယဲ့က နဂါးခေးကို အဆတ်မပြုတ် ဝေယမ်းနေသော်လည်း မီးတောက်မီးလျှံများ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင်လာနေကြ၏။ ဤသည်ကိုကြည့်ကာ ရှောင်ဟန်ချူး က သဘောကျစွာဖြင့် တဟားဟား ရယ်မောလျက်ရှိနေ၏။ ဤပုံစံအတိုင်းဆိုပါက စန်းချဲ့ယဲ့မှာ မီးတောက်မီးလျှံ ကြီးများ၏ ဝါးမျိုခြင်းခံရကာ အသက်ဆုံးရှုံးရတော့မည်ဖြစ် ပေ၏။

ယင်းအချိန်မှာပင် အပြင်ဘက်မှ လေလုံးကြီးတစ်လုံးက အတွင်းသို့ ဝေါခနဲ ထိုးဝင်လာပြီး မီးတောက်မီးလျှံများမှာ ခနောက်သို့ ပြန်ဆုတ်သွားရ၏။

ရှောင်ဟန်ချူးမှာ မျက်နှာ ကွက်ခနဲပျက်သွားကာ အပြင် သို့ စူးစိုက်ကြလိုက်၏။

စန်းချဲ့ယဲ့မှာလည်း ကယ်တင်ရှင်ပေါ်လာပြီဖြစ်၍ ဝမ်း သာအားရဖြင့် အပြင်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ အပြင်ဘက်

လူရိပ်တစ်ရိပ်က အတွင်းသို့ အေးစက်စွာ လျှောက်လှမ်းလာ နေသည်ကို အားလုံးက တွေ့မြင်လိုက်ကြရ၏။

အပြင်ဘက်မှ ဝင်ရောက်လာသူသည်ကား မဟူရာသိုင်းနတ် သမီးပင်ဖြစ်ပေတော့၏။ သူမက ထူးစံအတိုင်းပင် အနက် ရောင်သိုင်းဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထား၏။ စန်းချဲ့ယဲ့မှာ မဟူရာ သိုင်းနတ်သမီးကို မမြော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရလျှင် အလွန်ဝမ်း ရမြောက်သွားရလေတော့၏။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူး၏ လက်ချက်ကြောင့် ရှောင်ဟန် ချူး၏ သိုင်းသမားများမှာ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျ သွားကြရ၏။ ရှောင်ဟန်ချူးက မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူး စား...

‘ဟိတ် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး မင်းက တာဖြစ်လို့ ငါ့ကိုစွဲ ထဲမှာ ဝင်ရှုပ်ရတာလဲ’ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူးက ဟင့်ခနဲ ပြက်ရယ်ပြုလိုက် စာ....

‘စန်းချဲ့ယဲ့က ကျွန်မချစ်သူပဲ။ သူ့စသမှာကို ကျွန်မ လက် စိုက်ကြည့်နေရမှာလား။ ခွင်က မီးလျှံအတွင်းအားသိုင်းဝညာ ကို တတ်ထီးတာ တယ်ဆိုလို့လဲ။ ရှင်ကို လွှတ်ပေးထားရင် သိုင်းလောကအတွက် အန္တရာယ်များနိုင်တယ်။ ရှင်ကို ချေမှုန်းမှ ဖြစ်တော့မယ်’

သူမစကားဆုံးသည်နှင့် လက်ဝါးနှစ်ပက် ဝေယမ်းအာ စိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။ သူမ၏ ဖက်ဝါးမှ အအေးလှိုင်းများက

တုန်ခါထွက်ပေါ်လာရပြီး ရှောင်ဟန်ချူးကို လွှမ်းခြုံထားလိုက်
၏။

ရှောင်ဟန်ချူးက အပူလှိုင်းမီးလျှံလက်ဝါးဖြင့်ကြမ်းတမ်း
စွာ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။ နှစ်ယောက်စလုံး၏ လက်ဝါး
များမှာ ဝုန်းခနဲ ပူးကပ်သွားရ၏။ အတန်ကြာလျှင် ရှောင်ဟန်
ချူး၏ နှိရဲခနဲသော လက်ဝါးအစုံမှာ တဖြည်းဖြည်း ဖြူဖပ်
ဖြူချော်ဖြစ်လာရ၏။

ရှောင်ဟန်ချူးမှာလည်း မျက်နှာ ဖြူဖပ်ဖြူချော်ဖြစ်လာ
ရကာ ခူးများခွေညွတ် ကျလာရ၏။ မကြာမီ ရှောင်ဟန်ချူး
သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ဝုန်းခနဲ ထိုးလဲကျသွားရလေတော့
၏။

ရှောင်ဟန်ချူးသည်ကား မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး၏ အအေး
လက်ဝါးကြောင့် မီးလျှံများချုပ်ငြိမ်းကာ အတွင်းအာပါ
ကုန်ခမ်းပြီး အသက်ပျောက်သွားရခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့၏။
လင်းနို့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖူးချူးနှင့် လင်းနို့ဂိုဏ်းသားများ
ရောက်ရှိလာကာ စန်းချဲ့ယဲနှင့် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချဲ့တို့ကို
စိုင်းရံထားလိုက်ကြ၏။

လင်းနို့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖူးချူးက အနီရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်
ဆင်ထားကာ လက်တစ်ဖက်တွင် လေးတစ်လက်ကို ကိုင်ဆောင်
ထား၏။

လေးတွင် မြားကိုပါ အသင့်တင်ထား၏။ ဖူးချူးက စန်း
ချဲ့ယဲနှင့် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူးအား....

‘ရှောင်ဟန်ချူးဟာ ငါ့မိတ်ဆွေပါ။ သူ့အတွက် မင်းတို့နှစ်
ယောက်ကို ငါက သွေးကြောဆပ်ရမယ်’

စန်းချဲ့ယဲက--

‘တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးနဲ့ ရပ်ရွာ အေးချမ်းသာယာရေး
အတွက် ခင်ဗျားကွဲ့ကိုပါ တစ်ခါတည်း သုတ်သင်ပစ်ရမယ်’
တိုက်ပွဲမှ တစ်ခဏချင်း ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။ ဖူးချူးက လေး
ညှို့ပေါ်မှ ချွန်ထက်သောမြားတန်ကို စန်းချဲ့ယဲထံသို့ ပစ်
လွှတ်လိုက်၏။

‘ခွီး’

စန်းချဲ့ယဲက နဂါးခါးကွက်ကို စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန် ဝေ့
ယမ်းပစ်လိုက်ရာ ဖူးချူးပစ်လွှတ်လိုက်သော မြားတန်မှာ လေ
နဂါးခါးနှင့်ထိပြီး လေထဲမှာပင် အပိုင်းပိုင်း ကျိုးပြတ်ထွက်
သွားရ၏။

လင်းနို့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဖူးချူးက နောက်ထပ် မြားတန်များ
ကို ဆက်တိုက် ပစ်လွှတ်လိုက်၏။ စန်းချဲ့ယဲကလည်း တရစပ်
ဝင်ရောက်လာသည့် မြားတန်များကို နဂါးခါးဖြင့် အဆက်
မပြတ် ဝေ့ယမ်း ခတ်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူးကလည်း လင်းနို့ဂိုဏ်းသားများ
ကြားတွင် ခုန်ပျံတိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေကြ၏။ သူ၏ လျှပ်ပြက်
သလို မြန်ဆန်ဝင်းလက်သော ဓားချက်များကြောင့် လင်းနို့
ဂိုဏ်းသားများမှာ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ကျဆုံးလျက်
ရှိနေကြရ၏။

နောက်ဆုံးတွင် စန်းချယ်နှင့် လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖူးချူးတို့က တိုက်ခိုက်ကြရင်း မီးတိုင်းအဝသို့ ရောက်ရှိသွားကြ၏။

မီးတိုင်းကြီးမှာ မီးခဲကြီးများ ချော်ရည်များနှင့် ပွက်ပွက် ထလျက် ရှိနေ၏။

လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖူးချူးက ဘေးနှစ်လက်ကို ဆွဲထုတ်ကာ စန်းချယ်အား တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။ ဖူးချူး၏ ဘေး နှစ်လက်က လျစ်မြန်စွာ ဝဲယှက်ရောက်လာ၏။

‘ထန်း ထန်း ထန်း’

စန်းချယ်၏ နဂါးခေးနှင့် လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖူးချူး၏ ခေးနှစ်လက်မှာ ယက္ကန်းလွန်းများသဖွယ် ပြေးလွှား တိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေကြ၏။ လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကလည်း အစွမ်းထက်သော သိုင်းစမားတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်၏။

နှစ်ယောက်စလုံး ကြောက်စရာ ကောင်းလှသော မီးတိုင်းအဝသို့ ရောက်ရှိနေကြရသဖြင့် အထူး သတိထားကာ တိုက်ခိုက်နေကြရ၏။ လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ဘေးနှစ်လက်ကို ခွဲကာ ဝဲယာညှပ်၍ တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။

စန်းချယ်က ဘေးနှစ်လက်ကြားမှ ထိုးဖောက် ဝင်ကာ ရှောင်ဆင်ဘုန်းကြီး တရားထိုင် ခေးချက်ဖြင့် ခုတ်ပိုင်းချလိုက်၏။

လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက တစ်ဖက်သို့ လွှားကာ ခုန်ပျံ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်သဖြင့် စန်းချယ်၏ ခေးချက်မှာ လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ ဝတ်ရုံလွှာကြီးကိုသာ ထိခတ်ပီလိုက်၏။

စန်းချယ်၏နဂါးခေးချက်ကြောင့် လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ ဝတ်ရုံလွှာကြီးမှာ ရွမ်းခနဲ ကွဲထွက်သွားရ၏။

လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက အကျီ အတွင်းအိတ်ထဲမှ အဆိပ်လက်နက်ပုန်းများကို ထုတ်ယူကာ စန်းချယ်ထံသို့ ပစ်လွှတ်လိုက်၏။

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

အဆိပ်လက်နက်ပုန်းများမှာ စန်းချယ်၏လက်ဝါးရိုက်ချက်ကြောင့် မီးတိုင်းအတွင်းသို့ တဖြုတ်ဖြုတ် ကျသွားကြရ၏။ လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမှာ စန်းချယ်၏ လက်ဝါးရိုက်ချက်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် မျက်လုံးအစုံ ပြူးကျယ် ဝိုင်းစက်သွားမိရ၏။

‘ယား’

‘ချမ်း’

စန်းချယ်၏ နဂါးခေးနှင့် လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ ခေးနှစ်လက်မှာ ဂဟေဆော်သည့်အလား ပူးကပ်သွားမိကြရ၏။ နှစ်ယောက်စလုံး ဇာားနှင့် ဆိုင်တုန်းထားမိကြရ၏။ လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ အတွင်းအားမှာလည်း အထူးပင် ကြီးမားလှ၏။

လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ ဘေးနှစ်လက်မှာ တုန်ခါပြီး ခေးလှိုင်းများ ဖြစ်ပေါ်နေရသလို စန်းချယ်၏နဂါးခေးမှာလည်း အဖြူရောင် အစိုးအငွေ့များ ထွက်ပေါ်လာရ၏။

‘ချမ်း’

မကြာမီ ခားသုံးလက် ပူးကပ်ထားရာမှ ပြန်ကွာသွားမိ၏။
လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက သူ၏ ပြင်းထန်သော ခားချက်ကို
ထုတ်သုံးလိုက်၏။ ခားတစ်လက်က အပေါ်မှ ကျဆင်းလာပြီး
ခားတစ်လက်က အောက်မှ ဝေ့ဘက်လာခြင်းပင် ဖြစ်၏။

လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ကြောက်မနန်းလိမိ ဝိညာဉ်နှုတ်
ခားချက်ဖြင့် စန်းချယဲ့ကို မျက်စိလှည့်စားကာ တိုက်ခိုက်လိုက်
ခြင်းပင် ဖြစ်ပေ၏။ ထိုခားချက် ဝင်ရောက် လာသည်နှင့်
စန်းချယဲ့က ကိုယ်ကို နောက်သို့ လှန်ချကာ အမြန်ဆုံး ရှောင်
တိမ်းပေးလိုက်ရ၏။

‘ယား’

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက မာန်သွင်းကာ ခားနှစ်လက်ကို
ဝေ့ယမ်းပြီး အဆက်မပြတ် လိုက်လံ တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။
ခားနှစ်လက်က စန်းချယဲ့နောက်သို့ လေမုန်တိုင်း ကျသည့်
အလား ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလှ၏။

စန်းချယဲ့က ရှောင်တိမ်းပေးရင်းမှ ဟူးခနဲ ပြန်လည် ထိုး
ဖောက် ဝင်ရောက်လာ၏။ ခားနှစ်လက်ကြားမှ မြားပစ်သလို
ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်လာသည့် စန်းချယဲ့ကို တွေ့မြင် လိုက်ရ
လျှင် လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမှာ မျက်လုံးအစုံ ပြူးကျယ် ဝိုင်း
စက်သွားရ၏။

‘ရွမ်း’

‘အား’

လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ရှောင်တိမ်းရန် ကြိုးစားလိုက်စဉ်
မှာပင် စန်းချယဲ့၏ ခားချက်က လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏
ရင်ဝကို နှစ်မြှုပ်စိုက်ဝင်သွားလေပြီ။

လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမှာ အသံနက်ကြီးဖြင့် အော်ဟစ်လိုက်
မိ၏။

စန်းချယဲ့ကို မျက်လုံးပြူးကြီးနှင့်စူးစိုက်ကြည့်ရင်း နောက်
ဆုံး ကြိုးစားသည့်အနေဖြင့် ခားနှစ်လက်ကို ဝေ့ယမ်းကာ
စန်းချယဲ့ ကိုခုတ်ပိုင်းချလိုက်၏။

ထိုခားချက်နှင့်သာထိမုန်ခံရပါက သက်သာမည် မဟုတ်
ပါပေ။

စန်းချယဲ့က အသာအယာပင် ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ရင်း
ခြေဖြင့်ကန်ထုတ်ပစ်လိုက်ရာ လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမှာ မိတွင်း
ကြီး အတွင်းသို့ ထိုးဆင်းကျသွားရလေတော့၏။

‘ရုန်း’

‘အား’

လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမှာ အသံနက်ကြီးဖြင့် အော်ဟစ်ရင်း
မိတွင်းကြီးအတွင်း ထိုးဆင်းကျသွားရ၏။

တပက်ပက်ထနေသော ချော်ရည်ချော်မြှုပ်ချား အကြား
လင်းနို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် ထိုးဆင်းကျရောက်ကာ ပျောက်
ကွယ်သွားရလေတော့၏။

ထိုနည်းတူစွာ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူ၏ လက်ချက်ဖြင့်
လည်း ကျန်လင်းနို့ ဓားပြုဂိုဏ်းသားများမှာ အသက်ပျောက်
ကျန်ကြရလေတော့၏။

စန်းချုပ်နှင့်မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူတို့သည် ဆစ္စာဖောက်
ရွှေခင်ဟန်ချူကို သုတ်သင် လိုက်ကြပြီးနောက် ရွှေခင်လင်
ကျောင်းတော်ကို အမြန်ဆုံး ပြန်လာခဲ့ကြလေတော့၏။

၁၄၀၀၀၀
၅၉၀၀၀

၁၉၉၀၀၆
၁၂၅၀၀

၂၂၄၀၀၆

၁၆၆၀၀
၇၆၀၀

၂၄၂၀၀

(၅၁)

သမာဓိတံခါးသိုင်းပြိုင်ပွဲကြီး၏ နောက်ဆုံးနေ့ရက်ပင် ဖြစ်
သည်။

စမ်းဝေယန်၊ ဖေးလမ်း၊ ဆုလျူပေ၊ ဆုဟုံပေ တို့သည်
စန်းရင် ကျောင်းတော်ကြီးမှပင် သမာဓိ သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီး၏
နောက်ဆုံးနေ့ရက်အထိ နေထိုင်ကြရလေ၏။

မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းက ပြိုင်ပွဲကြီး ပြီးဆုံးမှ ပြန်ကြရန်
မေတ္တာရပ်ခံထားသောကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။

မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းက သူတို့ကို အဝစအရာရာ လိုလေ
သေး မရှိအောင် ဧည့်ဝတ်ပြုထား၏။

သိုင်းပြိုင်ပွဲနောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်သဖြင့် အထူးပင် စည်ကားလှ
ပေ၏။

ပြိုင်ပွဲကြီးအပြီးတွင် ဆုများချီးမြှင့်မည် ဖြစ်သလို ညစာ စားပွဲကြီးတစ်ရပ်ကလည်း ရှိနေသည်မဟုတ်ပါလား။

ပြိုင်ပွဲစဉ်မြင့်ထက်တွင် သိုင်းသမားများက တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် တက်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေကြစေ သည်။

တိုက်ခိုက်ရာတွင် မတော်တဆထိခိုက်မှုများကလည်း ရှိနေ စေသည်။

ထိုသူများကို ချက်ချင်းစေားဝါးထည့်ကာ အနားယူထား စေသည်။

ပြိုင်ပွဲတစ်လျှောက် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ သတ်ဖြတ်ခြင်း မျိုးများ မပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါချေ။

မတော်တဆထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှုများသာ အများဆုံး ဖြစ်ပေါ် ခဲ့၏။

ခားလှ်များ ကိုင်ဆောင်ပြီး တိုက်ခိုက်ကြရသောကြောင့် မတော်တဆထိခိုက်မှုများမှာ အမှန်တကယ်ဖြစ်ပေါ်ရမည်သာ ဖြစ်ပေ၏။

မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းက မတ်တတ် ရပ်လိုက်ပြီး သိုင်း ယောက်သားများအား....

'ကိုင်း အခုပြိုင်မယ် သူ နှစ်ယောက်ကတော့ ထူးခြားတဲ့ ညှော်သည်တော်နှစ်ယောက်တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ယောက်အ ဆွမ်းပျော့ရသေ့ကြီးဖြစ်ပြီး တစ်ယောက်အတော့ တံငါသည် သိုင်းသမားတို့ပဲ ဖြစ်ကြပါတယ်'

သူ့မစကားအဆုံးတွင်ပြိုင်ပွဲစဉ်မြင့်ထက်သို့ ငါးများတံကြီး ထမ်းထားသော အဘိုးအိုတစ်ယောက်နှင့် ရသေ့ကြီးတစ်ပါး ခုန့်ပျံ့ထက်ရောက်လာကြ၏။

ရသေ့ကြီးက စပ်ပေါ်သို့ရောက်ရောက်ချင်းပင် ခန္ဓာကိုယ် ကြီးကို မြေကြီးတစ်ကောင်လိုလိမ်ပြီး ခေါင်းကိုလျှိုဝင်ပြလိုက် ရာ အားလုံးမှာ သဘောကြသွားကြရ၏။

အရိုးပျော့ရသေ့ကြီးဆိုသည့်အတိုင်း ရသေ့ကြီး၏ တစ် ကိုယ်လုံးရှိ အရိုး၊ အသား၊ အကြောများမှာ မြေတစ်ကောင် ပမာ ပျော့ပျောင်းလျက်ရှိနေရ၏။

ရသေ့ကြီးက ကြမ်းပြင်ထက်တွင် မြေကြီးတစ်ကောင်ပမာ ပုခွေပြီးနေပြလိုက်ကာ ခေါင်းကို အသာထောင်နေလိုက်လေ သည်။

မြုန်းခနဲ မြင်လိုက်ရပါက မြေကြီးတစ်ကောင် ခွေကာ ခေါင်းထောင်နေသလို တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်ပေ၏။

တံငါသည်သိုင်းသမားအဘိုးအိုက ပိုက်ကွန်ကြီး တစ်လက် နှင့်အတူ လက်တစ်ဖက်က ရှည်လျားသော ငါးများတံ တစ် ချောင်း ကိုင်ဆောင်ထား၏။

တံငါသည်အဘိုးအိုက ငါးများတံရှည်ကြီးနှင့် ပိုက်ကွန် ကြီးကို ဝှီးခနဲဝှေ့ယမ်းပစ်လိုက်ရာ လေတိုးသံက ဝေါခနဲ ထွက်ပေါ်သွားရ၏။

ပရိသတ်များမှာ အရိုးပျော့ရသေ့ကြီးနှင့် တံငါသည် အဘိုးအိုကိုကြည့်ကာ အထူးပင် သဘောကျလျက် ရှိနေကြရ သည်။

‘ဗို ဗို ဗို’

စန်းရင်ကျောင်းတော်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး မယ်တော်ကြီး ပေး
ကမ်းက ပြိုင်ပွဲတင်ရန် အချက်ပေးလိုက်၏။ ချက်ချင်းပင်
အရိုးပျော့ရသေ့ကြီးက ကိုယ်ကို ပြန်ဆန့်ကာ ပါးစပ်ကို ဟ
လိုက်သည်။

‘ဟူး’

အရိုးပျော့ရသေ့ကြီးက ပါးစပ်ကို ဟကာ မှတ်ထုတ်လိုက်
သည်နှင့် လေအေးများ တံငါသည် အဘိုးအိုဆီသို့ ဝေါခနဲ
ပြေးဝင်သွားကြ၏။

တံငါသည် အဘိုးအို၏ တစ်ကိုယ်လုံး အရိုးချိုလှမတတ်
အေးစိမ့်သွားရသည်။ တံငါသည်အဘိုးအိုက ပိုက်ကွန်ကို
ဝေ့ယမ်းရင်း လေအေးများကို ခတ်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

‘ဟား’

တံငါသည်အဘိုးအိုက ငါးမျှေးတန်ကို ဝေ့ယမ်းကာ
အရိုးပျော့ရသေ့ကြီးအား ရိုက်ချပစ်လိုက်သည်။

‘ဗိုဗို’

‘ဖောင်း’

ငါးမျှေးတန်ကြီးက အရိုးပျော့ရသေ့ကြီး၏ ကိုယ်ကို
ပြင်းထန်စွာ ရိုက်ခတ်မိလိုက်သော်လည်း ဖောင်းခနဲ မြည်
ဟည်းကာ ပြန်လည်လွင့်စဉ်ထွက်သွားရ၏။

ကျောက်တောင်ကြီးတစ်တောင်ကို တုတ်နှင့်မှိုက်သလို ဖြစ်
ပေ၍သွားရ၏။ ငါးမျှေးတန်နှင့် ပြင်းထန်စွာ အရိုက်ခံလိုက်ရ
သော်လည်း အရိုးပျော့ရသေ့ကြီးက ဘာမှ ဖြစ်မသွားပေ။

ဟူး’

အရိုးပျော့ရသေ့ကြီးက ပါးစပ်ကြီးဟကာ လေများကို
စုတ်သွင်းနေလိုက်၏။

အင်္ကျီလှန်ကာ မိုက်ကြီးကို ဖော်ထားသဖြင့် မိုက်ကြီးမှာ
စာဖြည်းဖြည်း ဖောင်းတက်လာ၏။

အရိုးပျော့ရသေ့ကြီးက လေများကို စုတ်ယူပြီး တံငါသည်
အဘိုးအိုဆီသို့ မှတ်ထုတ်ပစ်လိုက်ပြန်လိုက်၏။ တံငါသည် အဘိုး
အိုမှာ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစိမ့်သွားရပြန်ကာ အတုင်းအားနှင့်
အမြန်ဆုံး ကာကွယ်ပေးလိုက်ရ၏။

‘ဗိုဗို’

‘ဖြောင်း’

တံငါသည် အဘိုးအိုက မိုက်ကွန်ကို တုတ်ချောင်းသဖွယ်
ဝေ့ယမ်းကာ ရိုက်ပစ်လိုက်ရာ အရိုးပျော့ရသေ့ကြီးက လုံးဝ
ရောင်တိမ်းပေးခြင်းမပြုဘဲ ငြိမ်သက်နေ၏။ ပိုက်ကွန်ရိုက်ချက်
ခံလိုက်ရသော်လည်း အရိုးပျော့ရသေ့ကြီးက ဘာမှ ဖြစ်ပေ
မသွားပေ။

တံငါသည် အဘိုးအိုမှာ အရိုးပျော့ရသေ့ကြီးကိုကြည့်ကာ
စာစုံတဩ ဖြစ်သွားရ၏။

အရိုးပျော့ရသေ့ကြီးက ကိုယ်ကို မြေကြီးတစ်ကောင်ပမာ
ကွန်လိမ်ရင်း တံငါသည် အဘိုးအိုထံသို့ ဟူးခနဲ ထိုးဝင်လာ၏။
ပါးစပ်ကိုလည်း မြေတစ်ကောင်ပမာ ဖြဟထား၏။

မြင်ရသည်မှာ ကြီးမားသော မြေကြီးတစ်ကောင် ပြေးဝင်လာသကဲ့သို့ပင် ဖြစ်၏။ မိလိုက်လျှင် အစွယ်နှင့်ပေါက်သလိုပေါက်ချလိုက်မည်လား မသိပေ။

‘ဟား’

တံငါသည် အဘိုးအိုမှာ စိတ်ထဲတွင် တိတ်တခိုးလေးချောက်ချားသွားရရင်း အထက်သို့ လွှားတက်ကာ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်၏။

ရုတ်တရက် အချိုးပျော့ရသော ကြီးက ကိုယ်ကို ဆန့်ထုတ်ရင်း တံငါသည်အဘိုးအို၏ ခြေနှစ်ချောင်းကို လက်ဖြင့် ဖမ်းဆုပ်လိုက်ရာ တံငါသည်အဘိုးအိုမှာ အောင်မယ်လေးဟု ထိတ်လန့်ကာ အော်ဟစ်လိုက်၏။

ပရိသတ်များမှာ ယေသံပါအောင် အော်ဟစ်လိုက်သော တံငါသည် အဘိုးအိုကို ကြည့်ကာ တဟားဟား ရယ်မောလိုက်ကြ၏။

တံငါသည်အဘိုးအိုက သူ့ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကို အချိုးပျော့ရသော ကြီး ကိုက်ဆွဲပြီ ထင်မှတ်ကာ ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

‘ဟား ဟား ဟား’

အချိုးပျော့ရသော ကြီးက တဟားဟားရယ်မောရင်း လက်နှစ်ဖက်ကို ထုတ်လိုက်ရာ တံငါသည်အဘိုးအိုမှာ အောက်သို့ ကျမ်းပစ်ကျသွားရလေတော့၏။ သူ၏ ပိုက်ကုန်နှင့် ငါးများတန်များ အချိုးပျော့ရသော ကြီးလက်ထဲသို့ ပါသွားရပြီ။

ဤပွဲတွင် တံငါသည်အဘိုးအို ရှုံးသွားပြီဖြစ်သဖြင့် တံငါသည်အဘိုးအိုမှာ ရှက်ရှက်ဖြင့် မျက်နှာကြီးနီရဲကာ စင်ပေါ်မှ လွှားဆင်းသွားလေတော့သည်။

ပရိသတ်များမှာ ထူးခြားဆန်းကြယ်လှသော အချိုးပျော့ရသော ကြီး၏ သိုင်းပညာစွမ်းကို အထူးပင် သဘောကျသွားကြရ၏။ ဤကဲ့သို့သော မြင်ကွင်းမျိုးကို မြင်ရခဲကြည့်ရခဲလှသည် မဟုတ်ပါလား။

မယ်တော်ကြီး ပေးကမ်းစာ အချိုးပျော့ရသော ကြီး အနိုင်ရကြောင်း ကြေငြာလိုက်လျှင် အချိုးပျော့ရသော ကြီးက ကိုယ်ကို လိမ်ပတ်ကာ ခေါင်းကြီးကို တဆတ်ဆတ် ညှိတ်ပြလိုက်လေသည်။

ခြေထောက် တစ်ချောင်းကို ကြမ်းပြင်တွင် ထောက်ကာ ကိုယ်ကြီးကို လှေထဲတွင် ခေ့ခေါက်လိမ်ပတ်ထားသည်မှာ မယုံကြည်နိုင်စရာပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

ထို့နောက် အချိုးပျော့ရသော ကြီးက ကိုယ်ကြီးကို ပြန်ပြည်ရင်း ပရိသတ်ကို နှုတ်ဆက်ကာ ပြိုင်ပွဲစင်မြင့်ထက်မှ လွှားဆင်းသွားလေတော့၏။

‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’

‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’

ပရိသတ်များမှာ အချိုးပျော့ ရသော ကြီးကို လက်ခုပ် ဩစာ တီးရင်း ချီးကျူး ဂုဏ်ပြုလိုက်ကြ၏။ ထို့နောက် စန်းရင်ကျောင်းတော်ဂိုဏ်းချုပ် မယ်တော်ကြီး ပေးကမ်းစာ ပြိုင်ပွဲကို ကြေငြာပေးလိုက်ပြန်၏။

‘အခု ယှဉ်ပြိုင်ကြမယ့် သိုင်းလောကသား နှစ်ယောက်က တော့ အားလုံး သဘော ကျနှစ်ခြိုက်ကြဦးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ နှစ်ယောက်ကတော့ အရက်မူး သိုင်းပညာရှင်ကြီး အိုယန်အို မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမား ညှဉ်ပြိုင်တို့ပဲ ဖြစ်ကြပါ တယ်’

‘ဟေး’

‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’

မယ်တော်ကြီးဖေးကင်း၏ အစီအစဉ်ကို ကြားလိုက်ရလျှင် အားလုံးက ဝမ်းပန်းတသာ အော်ဟစ် အားပေးလိုက်ကြ၏။

မကြာမီ ပြိုင်ပွဲစင်မြင့်ထက်သို့ လူနှစ်ယောက် လွှားတက် လာကြ၏။

တစ်ယောက်မှာ အရက်မူးသိုင်းသမားကြီးအိုယန်အိုဖြစ်ပြီး တစ်ယောက်မှာ မျက်နှာတစ်ထောင်သိုင်းသမားကြီးညှဉ်ပြိုင် ထိုပင် ဖြစ်ကြပေ၏။

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းဆရာကြီး ညှဉ်ပြိုင်က ပရိသတ် ကို ဦးညွတ် ဝေခိုအသေ ပြုပြီး ခေါင်းကို ပြန်မော့လိုက်ရာ မျက်နှာတစ်မျိုး ပြောင်းလဲသွားသည့်ကို တွေ့မြင်လိုက်ကြရ၏။

စောစောက စင်ပေါ်သို့ တက်လာသော မျက်နှာမှာ မုတ်ဆိတ်၊ နှုတ်ခမ်းမွေး၊ ပါးမြိုင်းမွေးချား မရှိပေ။ အခု ချက်ချင်း ခေါင်းဝှံအရိအသေပြုပြီး ခေါင်းကို ပြန်မော့လိုက်ရာ တွင် သူ့ မျက်နှာမှာ မုတ်ဆိတ်ပါးမြိုင်းမွေးထူလျှစ် ဖြစ်ပေါ် သွားရ၏။

ထို့ကြောင့် ပရိသတ်များမှာ အံ့ဩချီးကျူးမိလိုက်ကြ၏။ မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက တဟဲဟဲ ရယ်မောရင်း ခေါင်းကို ခါယမ်းပစ်လိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ပါးမြိုင်းမွေးများမှာ ပြန်လည် ပျောက်ကွယ်သွားကြရ၏။

မြင်လိုက်ကြရသူများမှာ ဟာခနဲ ဟင်ခနဲ ဖြစ်သွားကြရ၏။ အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးအိုယန်အိုက စင်ထက်တွင် အရက်မူးနေ သလို ခယီးဒေသိုင်းဖြစ်လျက် ရှိနေ၏။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး အိုယန်အိုက အင်္ကျီလက်စကြီးတစ် ဘက်ကို ဝေ ယမ်းပစ်လိုက်ရာ လက်ထစ်ဘက်သို့ ကြီးမား သော အရက်အိုးကြီးတစ်အိုး ထောက်ရှိလာ၏။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး အိုယန်အိုက အရက်အိုးကြီးကို လက်ဝါးနှစ်ဘက်ဖြင့် ပွတ်လိုက် အရက်များမှာ ဆူပွက်ကာ တငွေ အသက်များ ထွက်ပေါ်လာရ၏။

ထို့နောက် အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးက အရက်အိုးကို မြောက်ကာ တစ်စက်မကျန် မော့သောက်ပစ်လိုက်၏။

ပြိုင်ပွဲစတင်ရန် အချက်ပေးလိုက်သည်နှင့် မျက်နှာတစ် ထောင် သိုင်းသမားကြီး ညှဉ်ပြိုင်က ကိုယ်ကို ဝိုင်းရံ တစ် ပတ်လှည့်လိုက်ရာ သူ့ မျက်နှာမှာ အစွယ်ပွေးပွေးနှင့် ကြော့ကံ စရာ တစ္ဆေရုပ် ဖြစ်သွားရ၏။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး အိုယန်အိုက အရက်အိုးကို ခွမ်းခ နဲ့ နှစ်ခြမ်းခွဲလိုက်ကာ လှင့်ပစ်လိုက်ရင်း မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကို ထိုက်ခိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်၏။

ဒိုးဆမ်းပန်းစာပေ

‘ယား’

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက ရှေ့သို့ ခုန်ပျံဝင် ရောက်လာရင်း အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးကို ထိုက်ခိုက်လိုက် ၏။ သူ့လက်တစ်ဘက်က စွန်လက်သည်းကုတ်ဆွဲ အနေအထား ဖြင့် အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး၏ ရင်ခကို ကုတ်ဆွဲပစ်လိုက်၏။

‘အေ’

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးက လေချဉ်တက်ဟန်ဖြင့် ကိုယ်ကို နောက်သို့ ယိမ်းယိုင်ပေးလိုက်သဖြင့် မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်း သမား၏ စွန်လက်သည်းသိုင်းကွက်မှာ လွဲချော်သွားရ၏။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးက အရက်မူးပြီး ချော်လဲသွား ဟန်ဖြင့် ခြေထောက်တစ်ဘက်ကို မြှောက်လိုက်ရာ ထိုခြေ ထောက်က မျက်နှာတစ်ထောင်၏ ဝမ်းပိုက်ဆီသို့ ဝင်ရောက် သွားလာသဖြင့် မျက်နှာတစ်ထောင်မှာ မျက်လုံးမျက်ဆန်ပြူး ကျယ်ကာ ကမန်ကတန်း နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်ပေးလိုက်၏။

‘ဦး’

မျက်နှာတစ်ထောင်က ကိုယ်ကို ဝှီးခနဲလှည့်ပတ်ရင်း ရှောင် တိမ်းပေးလိုက်ရာ သူ့ မျက်နှာမှာ ပြောင်းလဲသွားရပြန်၏။ သူ့ မျက်နှာ မျောက်ဝဲတစ်ကောင်၏ မျက်နှာမျိုး ဖြစ်သွားရ ၏။

မျက်နှာတစ်ထောင်ဆိုသည့် နာမည်အတိုင်း မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း မျက်နှာက အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲလျက် ရှိနေ၏။

‘ယား’

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး အိုယန်အိက အရက်ခွက်ကို မော့ ထောက်ရန် အရက်ခွက်ကို ပြန်ချဟန်ပြုလိုက်ရာ ဆရာကြီး၏ လက်နှစ်ဖက်က ခားနှစ်လက်ပမာ ဖြစ်ပေါ်သွားပြီး မျက်နှာ တစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီး၏ မျက်နှာနှင့် ရင်ခကို ဟူးခနဲ ပြင်းပြစွာ ဝင်ရောက်သွား၏။

မျောက်ဝဲရုပ် ဖြစ်ပေါ်ပြောင်းလဲနေသော မျက်နှာတစ် ထောင် သိုင်းသမားကြီးက ရင်ပတ်ကို လက်သီးဆုပ်ကြီးများ ဖြင့် ထုလိုက်ရင်း မျောက်ကြီးတစ်ထောင်ပမာ ခုန်လိုက်ရာ အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး၏ လက်နှစ်ဖက်ကြားမှ လွတ်မြောက် သွားရလေ၏။

‘ဟူး’

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက ပြန်ကျအလာတွင် ဆရာမျက်နှာ ဖြစ်ပေါ်နေပြီး သူ၏ ခြေအစုံဖြင့် အရက်မူးသိုင်း ဆရာကြီး၏ မျက်နှာနှင့် ရင်ခကို နှစ်ဆင်ကန်ပစ်လိုက်သည်။ အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးက အရက်ခွက်ကို ကုန်းကောက် လိုက်ဟန်ဖြင့် ကြမ်းပြင်ဆီသို့ ခါးကုန်းလိုက်ရာ သူ့ ကျောပေါ် ၌ မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက ဖြတ်ကျော်ထွက် သွားရ၏။

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းဆရာကြီး၏ ခြေကန်ချက်မှာ အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး ခါးကုန်းလိုက်သောကြောင့် လွဲချော် ထွက်သွားရလေတော့၏။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးက ခါးကို ပြန်ဆန့်ကာ အရက်ခွက်
ကို မော့သောက်ဟန် ပြုလုပ်နေလိုက်၏။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး၏ ဟန်အမူအရာကို တွေ့လိုက်ရ
သောအခါ ပရိသတ်များမှာ တဟားဟား တဝါးဝါး ပွဲကျ
သွားကြရသည်။

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးမှာမူ အရက်မူးသိုင်း
ဆရာကြီး၏ ဟန်အမူအရာကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ စိတ်ထဲတွင်
ထောင်းခနဲ ဒေါသထွက်သွားရပြီး မျက်မှောင်ကို ကြုတ်ထား
လိုက်မိလေတော့၏။

‘ယား’

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက ဒေါပူသွားဟန်ဖြင့်
အထက်သို့ တစ်ချက်ခုန်လိုက်ကာ ကိုယ်ကို ဝှိုးခနဲ လှည့်လိုက်
၏။ ပြန်အကျတွင် မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီး၏
မျက်နှာမှာ နှာမောင်းကြီးနှင့် ဆင်တစ်ကောင်၏ မျက်နှာမျိုး
ဖြစ်ပေါ်နေလေ၏။

ပရိသတ်များမှာ မျက်နှာတစ်ထောင်၏ မျက်နှာကို ကြည့်
ကာ တဟားဟား ပွဲကျသွားကြရ၏။ မျက်နှာတစ်ထောင်
သိုင်းသမားကြီးက နှာမောင်းကြီးကို ဝေ့ယမ်းပြလိုက်သေး
သည်။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး အိုယန်အိက ကုလားထိုင်တွင်
အရက်ထိုင်သောက်ဟန်ဖြင့် လေထဲတွင် ခြေတစ်ချောင်းချိတ်
ထိုင်ကာ အရက်သောက်ဟန် ပြုလုပ်နေ၏။

‘ဟိုင်း’

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက မာန်သွင်းအော်
တစ်ကာ ခုန်ပျံဝင်ရောက်လာရင်း စွန်လက်သည်းကုတ်ဆွဲ ပညာ
ရပ်သုံးကာ ချွန်ထက်သော လက်နှစ်ချောင်းဖြင့် အရက်မူးသိုင်း
ဆရာကြီး အိုယန်အိ၏ ငယ်ထိပ်ကို ဟူးခနဲ ကုတ်ချပစ်လိုက်
သည်။

ထိုစွန်လက်သည်း ကုတ်ဆွဲ လက်ချောင်းများနှင့်သာ
အကုတ်ခံလိုက်ရပါက အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး၏ ငယ်ထိပ်မှာ
ပေါက်ထွက်ကာ အပေါက်ကလေး ဆယ်ပေါက်ဖြစ်သွားရပေ
လိမ့်မည်။

ဤတွင် အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး အိုယန်အိက စားပွဲထက်
တူ အရက်မူးကာ ခေါင်းစိုက်ကျသွားဟန်ဖြင့် ခေါင်းကို
အောက်သို့ စိုက်ချလိုက်၏။ ပြီးနောက် အောက်သို့ စုန်းခနဲ
ထိုးလဲကျသွားရ၏။

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီး ညှစ်ပြောင်း၏ စွန်
လက်သည်း လက်နှစ်ဖက်မှာ ပုတိကာသိကာကလေး လှဲချော်
သွားရပြန်သည်။

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက ဆင်နှာမောင်း
ကြီးကို အထက်သို့ မြှောက်လိုက်ရင်း ကြမ်းပြင်ထက်မှာ အရက်
မူးကာ လဲကျနေသည့် အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး၏ ရင်ဝကို
ဖောက်ဖြင့် ပေါက်ချလိုက်၏။

‘ရုန်း’

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး အိုယန်အိက ကြမ်းပြင်ထက်တွင်
ပျံ့ထွက်သွားရာ မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီး ညှစ်

ပြောင်၏ ပြင်းထန်သော ဖခေသင့်ပေါက်ချက်မှာ ကြမ်းပြင်ကို ဆောင်ချလိုက်မိပြီး ဝုန်းခနဲ မြည်ဟည်းကာ ပြိုင်ပွဲခင်မြင်ကြီး ပင် သွက်သွက်ခါ ယိမ်းထိုးသွားရလေတော့၏။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး အိုယန်အိက လူးလို့မို့ထလိုက်ရင်း ကြမ်းပြင်ထက်တွင် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ဟာ အရက်မေ့သောက် ဟန် ပြုနေလိုက်၏။ ပြီးပါးစပ်ကိုဟကာ ဝုန်းခနဲ မှုတ်ထုတ်လိုက် ရာ အရက်စက်များက မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးထံ သို့ လက်နက်ပုန်းများသဖွယ် ပြေးဝင်သွားကြသည်။

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးမှာ သူ့ထံသို့ လှင့်ပျံ လာသည့် ရဲမီးပမာ ပူပြင်းလှသော အရက်စက်များကို ခုန်ပျံ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ရ၏။ ထိုအရက်စက်များနှင့်သာ ထိခွန်ခံ လိုက်ရပါက တစ်ကိုယ်လုံး မီးလောင်ကျွမ်းသလို ဖြစ်သွားရ ပေလိမ့်မည်။

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက ကိုယ်ကို တစ်ပတ် လှည့်လိုက်ရာ သူ့မျက်နှာပေါ်မှ ဆင်နှာမောင်းကြီးမှာ ပျောက်ကွယ်သွားရပြီး ခြင်္သေ့ ကြီးတစ်ကောင်၏ မျက်နှာမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။

ခြင်္သေ့လည်ဆံမေ့များပင် မျက်နှာနှင့်လည်ပင်းတွင် ဈေး မြင်လိုက်ရသဖြင့် ပရိသတ်များမှာ တအံ့တဩ ဖြစ်သွားကြရ ၏။

စင်စစ် မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက သူ၏ရုပ် ပြောင်းရုပ်လွဲပညာရုပ်များဖြင့် ပရိသတ်အမြစ်ကို လှည့်စား ကာ ပညာပြုနေခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွဲ ပညာရုပ်ဖြင့် ပညာအမျိုးမျိုးပြုနေသလို အရက်မူးသိုင်းသမား ကြီး အိုယန်အိကလည်း အရက်မူးသိုင်းကွက်များဖြင့် ပရိသတ် ကို ပညာအမျိုးမျိုး ထုတ်ဖော်ပြသလျက် ရှိနေ၏။

ပရိသတ်များမှာ ပညာရှင်ကြီးနှစ်ယောက်၏ အံ့မခမ်း ချိုင်းပညာရုပ်များကို ကြည့်ကာ တဝါးဝါး ထဟားဟား ရယ် မောနေမိကြလေတော့၏။

ယင်းအချိန်မှာပင် အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး အိုယန်အိက အရက်အိုးပျောက်နေဟန်နှင့် ဒယိုင်ဒယိုင်လျှောက်ကာ လိုက် လံ စမ်းသပ်ရှာဖွေလျက်ရှိနေ၏။

မျက်လုံးအစုံကလည်း ရိုဝေမွေးစင်းနေ၏။ အရက်မူးသိုင်း ဆရာကြီးက လက်နှစ်ဖက်ဆန့်တန်းကာ ဟိုယိုင်ဒီယိုင် လျှောက် လာရင်း မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီး ရှေ့သို့ ထောက်ရို လာ၏။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး အိုယန်အိ လျှောက်လာသည်ကို မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ကြည့်နေမိ၏။ အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးက သူ့ထံသို့ တန်းတန်း မတ်မတ်လျှောက်လာရင်း မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီး ရှေ့သို့ ထောက်ရိုလာ၏။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး အိုယန်အိ လျှောက်လာသည်ကို မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ကြည့်နေမိ၏။ အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးက သူ့ထံသို့ တန်းတန်း မတ်မတ် လျှောက်လာသည် မဟုတ်ပါလား။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး အိုယန်အိက သူ၏လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီး၏ရင်ပတ်ကို သွားရောက် စမ်းလိုက်မိ၏။

ဤသည်ကိုကြည့်ကာ ပရိသတ်များက တဝါးဝါး တဟားဟား ရယ်မောနေမိကြ၏။ အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးက ခေါင်း ခါယမ်းလိုက်ရင်း သူ၏ နားရွက်တစ်ဘက်ဖြင့် မျက်နှာတစ် ထောင် သိုင်းသမား၏ ရင်ဝတွင်ကပ်ကာ နားထောင်ကြည့် လိုက်၏။

‘ဝေါင်း’

‘ငုန်း’

ယင်းအချိန်မှာပင် ခြင်္သေ့မျက်နှာ ပြောင်းလဲနေသော မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက ပါးစပ်ကြီးဟကာ ခြင်္သေ့ ဖောက်သံကြီးဖြင့် ကျယ်လောင်စွာ ဟစ်အော်လိုက်၏။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး အိုယန်အိမှာ မိုးချိုးသံကြီး အလား ထွက်ပေါ်လာသည့် ခြင်္သေ့ ဟိန်းသံကြီးကြောင့် အရက်မူးပြေးသွားဟန်ဖြင့် မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်ခိုင်းစက် ကာ နောက်သို့ ဧယိုင်းဧယိုင်းဖြင့် ဆုတ်ခွာသွား၏။

ချက်ချင်းပင် အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးက ခေါင်းကိုခါယမ်း ဖို့က်ပြီး အရက်ကို မော့သောက်ဟန် ပြုလုပ်နေလိုက်၏။ မျက် နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက လေထဲတွင် ကျမ်းပစ်လိုက် ရာ ကျားကြီးတစ်ကောင်ပုမာ ကျားမျက်နှာကြီး ပြောင်းလဲ သွားရ၏။

‘ဝေါင်း’

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက ကျားတစ်ကောင် ခုန်အုပ်လိုက်ညှိအလား အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး ကိုယ်ပေါ်သို့ ဝုန်းခနဲ ခုန်အုပ်လိုက်၏။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး အိုယန်အိက အရက်ဆိုးမှာကြား လိုက်ဟဖြင့်နိပါးစပ်ကိုဟကာ လက်တစ်ဖက် မြောက်ပြုလိုက်၏။ ထိုမြောက်လိုက်သောလက်အရိုန်မှာ အမြစ်အားဖြင့် နှေးနှေး ဆည်ထင်ရသော်လည်း လက်တွေ့တွင်မူ အားအဟုန်မှာ ပြင်း ထန်လွန်လှပေ၏။

ကျားတစ်ကောင်ပုမာ ခုန်အုပ်လာသည့် မျက်နှာ တစ် ထောင် သိုင်းသမားကြီး၏ လက်နှစ်ဖက်နှင့် အရက်မူးသိုင်း ဆရာကြီး၏လက်တို့ ဆုံတွေ့မိလိုက်ကာ ဝုန်းခနဲ ပြည်ဟည်းသွား ရ၏။

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးမှာ လေထဲတွင်ကျမ်း ပစ်ကာ မြောက်တက်သွားရ၏။ လေထဲတွင် နှစ်ပတ်မျှ ထည့် ထွက်သွားရ၏။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးက ပါးစပ်ကိုဟကာ ပူးခနဲ မှတ် ထုတ်လိုက်ရာ အရက်စက်များက မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသ မားကြီးထံသို့ လွင့်စဉ် ထောက်သွားပြန်၏။

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက လေထဲတွင် တဝှဲ ဝှဲ၊ တဝှဲဝှဲဝှဲ လည်ပတ်ရင်း အောက်သို့ ရှောင်တိမ်းဆင်းလာ ၏။ မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီး၏ မျက်နှာကို မြင် လိုက်ရသောအခါ အားလုံးမှာ လန့်အော်မိလှမတတ် ဖြစ်သွား ကြရ၏။

အကြောင်းသည်ကား မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီး၏ မျက်နှာမှာ အဖုအပိန်များ ထွက်နေကာ မျက်လုံးတစ်ဖက်မှာ အပြင်သို့ ပြူးထွက်နေပြီး သွေးများက ယိုစီး ထွက်ကျလျက် ရှိနေခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

စင်စစ် မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီး ညီ ဇံမြောင်က ဝီရိသေသပ်သော ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွဲ ပညာရပ်ဖြင့် ပရိသတ်ကို အစွမ်းပြလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

မယ်တော်ကြီး ဖေးကင်း၊ ဝမ်ဝေယန်၊ ဖေးလွမ်း၊ ဆုလျှူပေနှင့် ဆုဟုံပေ တို့မှာ အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးနှင့် မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးတို့ကို ကြည့်ကာ သဘောကျနေမိကြရလေတော့၏။

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက ရုပ်ဆိုးရသည့်အထံလျှာကြီးတစ်လျှစ်ထုတ်ကာ လက်နှစ်ဖက်ကို ဘေးသို့ ဆန့်ထုတ်ထားလိုက်၏။ မြင်ရသည်မှာ အတော်ပင် အရုပ်ဆိုးလှပေတော့သည်။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး အိုယန်အိက အရက်မူးသွားယန်ဖြင့် ဒယီးဒယိုင်ဖြစ်နေပြန်သည်။

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးထံသို့ ခြေထောင့်ထောင့်ဖြင့် လျှောက်သွားကာ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး၏ ကိုယ်ကို ဖမ်းချုပ်လိုက်သည်။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးက အောက်သို့ ဝပ်ချလိုက်ရာ မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီး၏ လက်နှစ်ဖက်မှာ အရက်

မူးသိုင်းဆရာကြီးကို ဖမ်းမိဘဲ လေထဲကိသာ ဖမ်းဆုပ်ထားလိုက်မိလေတော့၏။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးက ကိုယ်ကို ဝပ်ချပေးလိုက်ပြီး အရက်မူးကာ ထိုးအန်လိုက်ဟန်ဖြင့် ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ ကုန်းလိုက်ရာ မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးကို ဖင်နှင့်ပေါက်လိုက်သလို ဖြစ်သွားရပြီး မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးမှာ နောက်သို့ လွင့်စဉ်ထွက်သွားရလေတော့သည်။

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက မျက်နှာရှု့ဖဲ့ရင်း ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် တလှာ၏။ ယင်းအချိန်မှာပင် မောင်းသံက ထွက်ပေါ်လာကာ ပြိုင်ပွဲက ပြီးဆုံးသွားလေတော့၏။ သူတို့နှစ်ယောက်၏ ပွဲမှာ သရေပွဲ ဖြစ်သွားရ၏။

‘ဟေး’
‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးနှင့် မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးတို့က ပရိသတ်ကို ဦးညွှတ်လိုက်ရာ အားလုံးက လက်ရပ်ဩဘာများပေးကာ အော်ဟစ်လိုက်ကြ၏။

မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက ဦးညွှတ်ပြီး ခေါင်းကို ပြန်မော့လိုက်ရာ သူ၏မူလရုပ်ဆွင်သို့ ပြန်လည် ပြောင်းလွဲသွားပြီကို အားလုံးက တွေ့မြင်လိုက်ကြ၏။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီးက အင်္ကျီလက်စကြီး တစ်ဖက်ကို ရှေ့ယမ်းပစ်လိုက်ရာ အရက်အိုးကြီးတစ်အိုးနှင့် အရက်ခွက် နှစ်ခွက် ထွက်ပေါ်လာရ၏။

အရက်မူးသိုင်းဆရာကြီး၏ အရက်ခွက်နှစ်ခွက်ထဲသို့ အရက်
များ လောင်းငွေထည့်ကာ အရက်ခွက်တစ်ခွက်ကို မျက်နှာ တစ်
ထောင် သိုင်းသမားကြီးထံသို့ ပစ်ပေးလိုက်၏။

အရက်အပြည့်ထည့်ထားသော အရက်ခွက်ကို မပိတ်မစိ
စေဘဲ ပစ်လွှတ်နိုင်စွမ်း ရှိသည်မှာ တော်ရုံတန်ရုံ အတွင်းအား
ဖြင့် မပြုလုပ်နိုင်ပါချေ။

မျက်နှာတစ်ထောင်သိုင်းသမားကြီးက လက်ဝါးကို အသေ
ဖြန့်လိုက်ရာ အရက်ခွက်ကို လက်ဖြင့် အသာခံပြီးသား ဖြစ်သွား
ရလေ၏။ ထို့နောက် မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းသမားကြီးက
အရက်ခွက်ကို မေ့လိုက်ကာ အရက်မူး သိုင်းဆရာကြီးထံသို့
အရက်ခွက် ပြန်လည် ပစ်ပေးလိုက်၏။

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား စင်ထက်မှ လွှားဆင်းသွား
ကြလေတော့၏။ ပရိသတ်များမှာ လက်ခုပ်သံမစဲအောင် ရှိနေ
ကြရ၏။

အရက်မူး သိုင်းဆရာကြီး၏ အရက်မူး သိုင်းကွက်များနှင့်
မျက်နှာတစ်ထောင် သိုင်းဆရာကြီး၏ ရုပ်ပြောင်းရုပ်လဲ သိုင်း
ကွက်များမှာ သိုင်းလောကတွင် ပျောက်ကွယ် တိမ်မြုပ်နေခဲ့
သည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

အဆင့်မြင့် သိုင်းပညာရှင်ကြီးများသည် များသောအား
ဖြင့် တောထဲတောင်ထဲတွင် ဆေးမြစ်များ ရွာဖွေခြင်း၊ တရာ၊
အားထုတ်ခြင်း၊ အတွင်းအား လေ့ကျင့်ခြင်း စသည့်လုပ်ငန်း
များနှင့်သာ မွေ့ပျော်နေကြ၏။ သိုင်းလောကသို့ ပြန်လည် ဝင်
ရောက်ခြင်း မပြုကြတော့ပေ။

ယခု အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာရှင်ကြီးများ ဤစနစ်သို့ ရောက်
လာခြင်းမှာ မယ်တော်ကြီး ပေးကမ်းနှင့် တစ်ချိန်အ သိုင်း
လောကတွင် အတူ ကျင်လည် ကျက်စားခဲ့ကြခြင်းကြောင့်သာ
ရောက်ရှိလာခဲ့ကြခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

မယ်တော်ကြီးပေးကမ်းက မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး ပြိုင်ပွဲအစီ
အစဉ်ကို ကြေငြာပေးလိုက်ပြန်၏။

‘ယခု နောက်တစ်ပွဲမှာ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်မယ် သိုင်းပညာ
ရှင်ကြီး နှစ်ယောက်ကတော့ သမားတော် သိုင်းသမားကြီး
လိုင်လှ ချန်းနဲ့ စိတ်ထောဂါ သိုင်းသမားဝှာကျိုဖုန်းတို့ပဲ ဖြစ်ကြ
ပါတယ်’

‘ဟေး
‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’

ပရိသတ်များမှာ မယ်တော်ကြီး ပေးကမ်း၏ အစီအစဉ်ကို
ကြားလိုက်ရလျှင် အားရ ကျေနပ်ကာ လက်ခုပ်ဩဘာများ
တီးရင်း အော်ဟစ် အားပေးမိလိုက်ကြလေတော့၏။

ယနေ့အဖို့ သမာဓိတံခါး သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီး နောက်ဆုံးနေ့
ဖြစ်သည့်အတွင်း လူစုံတက်စုံ တက်ရောက်ကာ ပညာကုန်ပြမည့်
နေ့ရက်ကြီးပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

သိုင်းလောကတွင် ဤမျှ ပရိသတ်များပြားကော ခမ်းနား
ကြီးကျယ်ပြီး သိုင်းပညာရှင် စုံလင်သည့် သိုင်းပြိုင်ပွဲမျိုး
ထစ်ခါမှ မပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးပါချေ။ ထို့ကြောင့် အားလုံးမှာ
ပီတိဝမ်းမြောက် ဖြစ်နေကြရလေတော့၏။

မကြာမီ ပြိုင်ပွဲစင်မြင့်ကြီးထက်သို့ လူနှစ်ယောက် လွှား
တက်လာကြ၏။ တစ်ယောက်မှာ မျက်လုံးပြူးကြောင်ကြောင်
နှင့် ဖြစ်ပြီး ဆံပင်နီကြောင်ကြောင်များက ဖွားသန်ကျဲနေကာ
အဝတ်အစားမှာလည်း ညစ်ပတ်နံ့စေ့ စုတ်မြဲနေ၏။ ပိနပ် ထစ်
ဖက်သာ စီးထားပြီး ထီးစုတ်ကြီးတစ်လက်ကို ချိုင်းကြားထစ်
ညှပ်ထား၏။ တိုသူသည်ကား စိတ်ရောဂါ သိုင်းသမားကြီး
ဝှာကျီဖုန်းပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

‘ဟေ့’

‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’

စိတ်ရောဂါသိုင်းသမားကြီး ဝှာကျီဖုန်းကို တွေ့မြင်လိုက်
ရလျှင် ပရိသတ်များက အော်ဟစ်အားပေးလိုက်ကြ၏။

ဝှာကျီဖုန်းကလည်း ထီးစုတ်ကြီး ဝေယမ်းကာ ငဟိဖိ
ရယ်မောရမ်း ပရိသတ်ကို ပြန်လည် ဂါရဝပြုလိုက်၏။

ကျန်တစ်ယောက်မှာမူ အဝတ်အစားကို သေသပ်သန့်ပြန်စွာ
ဝတ်ဆင်ထားပြီး နက်မှောင်သော ဆံပင်များကို ပဝါစဖြင့်
စည်းနှောင်ထား၏။

ဆေးဆရာအဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင်ထားကာ ဆေး လွှတ်
အိတ် တစ်လုံးကို လွှယ်ထား၏။ လက်သံတွင် ကြိုးရှည် တစ်
ချောင်းကိုပါ ကိုင်ဆောင်ထား၏။ ထိုသူသည်ကား သမား
တော်သိုင်းသမားကြီး လိုင်လီချန်းပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

သမားတော် သိုင်းသမားကြီး လိုင်လီချန်းကို တွေ့မြင်
လိုက်ရလျှင် ပရိသတ်များက လက်ခုပ်ဩဘာများ တီးကာ
အော်ဟစ် အားပေးလိုက်ကြပြန်၏။

သမားတော် သိုင်းသမားကြီး လိုင်လီချန်းက ပရိသတ်
ကို ဦးညွတ် ဆချီအသေပြုလိုက်၏။

ပြီးနောက် စိတ်ရောဂါသိုင်းသမား ဝှာကျီဖုန်းနှင့် မျက်
နှာချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်လေ၏။

ပြိုင်ပွဲစင်ရန် အချက်ပေးမောင်းသံက ထွက်ပေါ်လာခဲ့
လေပြီ။

စိတ်ရောဂါသိုင်းသမားဝှာကျီဖုန်းက ထီးစုတ်ကြီးကိုမြှောက်
ကာ ပုံပန်းမကျ အမူအရာဖြင့် ကခုန်လျက်ရှိနေ၏။

ပရိသတ်များမှာ စိတ်ရောဂါသိုင်းသမား ဝှာကျီဖုန်း ထီး
စုတ်ကြီးမြှောက်ကာ ကခုန်လျက်ရှိသည်ကိုကြည့်ပြီး တဝါးဝါး
တဟားဟား ပွဲကျနေကြရလေတော့၏။

ထို့ပြင် စိတ်ရောဂါသိုင်းသမား ဝှာကျီဖုန်းက သမား
တော်သိုင်းသမား လိုင်လီချန်းကို လှည့်ပတ်ကာ ပြေးလွှား
ကခုန်လျက် ရှိနေ၏။

သမားတော် သိုင်းသမားကြီး လိုင်လီချန်းက မျက်မှောင်
ကြုတ်ကာ လက်သံမှကြိုးစကို တစ်ချက် လှုပ်ခါပစ်လိုက်လေ
သည်။

ဦး
ကြိုးစက မြွေတစ်ကောင်လို ပြေးထွက်သွားပြီး စိတ်ရောဂါ
သိုင်းသမား ဝှာကျီဖုန်း၏လက်တစ်ဖက်ကို သွားဆောက်ရစ်ပုတ်
လားလိုက်မိ၏။

ဝှာကျီဖုန်းက ရုန်းကန်သော်လည်း မရ။ သမားတော် သိုင်းသမားလိုင်လီချန်းက လက်ထဲမူကိုင်ထားသော ကြိုးစကို ဆွဲယူလိုက်ရာ ဝှာကျီဖုန်းမှာ ရှေ့သို့ပါလာရ၏။

သမားတော် သိုင်းသမားကြီး လိုင်လီချန်းက စိတ်ရောဂါ သိုင်းသမား ဝှာကျီဖုန်းကို တစ်ချက် စစ်ဆေးကြည့်လိုက်လေ သည်။

မျက်လုံးများကိုဖွင့်ကြည့်သည်။ ဝမ်းဗိုက်ကိုစမ်းသပ်ကြည့် သည်။ ရင်ဝကို နားနှင့်ကပ်ကာ နားထောင် ကြည့်လိုက်လေ သည်။

သွေးကြောများကို လက်နှင့်စမ်းကာ စစ်ဆေးကြည့်လိုက် သည်။ ပါးစပ်ဟဒိုင်ကော ပါးစပ်အတွင်းကိုပါ ကြည့်နေ သည်။

‘ယား’
‘ဝိုး’

ယင်းအချိန်မှာပင် စိတ်ရောဂါ သိုင်းသမား ဝှာကျီဖုန်းက လက်ထဲမှ ထီးစုတ်ကြီးကို ဝှေ့ယမ်းကာ သမားတော် သိုင်း သမား လိုင်လီချန်းအား ချိတ်ချပစ်လိုက်၏။

သမားတော် သိုင်းသမားလိုင်လီချန်းက စိတ်ရောဂါ သိုင်း သမား ဝှာကျီဖုန်း၏ခြေထောက်ကို ကိုင်တွယ်စမ်းသပ်ရန် ခါး ကိုကုန်းလိုက်ရာ ဝှာကျီဖုန်း၏ ထီးစုတ်ကြီးမှာ လိုင်လီချန်းကို မလိုက်မိဘဲ လေကိုသာခွင်းလိုက်မိလေတော့၏။

ယင်းအချိန်တွင် ဝှာကျီဖုန်း၏လက်မှာ ရှစ်ပတ်ထားမိသော လိုင်လီချန်း၏ကြိုးစမှာ လျှော့ထွက်ပြုတ်သွားရလေပြီ။

စိတ်ရောဂါ သိုင်းသမား ဝှာကျီဖုန်းက တဟီးဟီး တဟား တဟား ရယ်မောရင်း သမားတော် သိုင်းသမား လိုင်လီ ချန်းကို ထီးစုတ်ကြီးနှင့် တရကြမ်း လိုက်လံတိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေလေ သည်။

‘ဝိုး...ဝိုး’

ထီးစုတ်ကြီးနှင့်သာ အချိန်ခံလိုက်ရပါက သက်သာလိမ့် စည် မဟုတ်ပေ။

သမားတော် သိုင်းသမား လိုင်လီ ချန်းက ဆေးအိတ်ထဲမှ ဆေးမှုန့်အချို့ ကိုနှိုက်ယူကာ စိတ်ရောဂါ သိုင်းသမား ဝှာကျီ ဖုန်း၏မျက်နှာကို ပက်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

ဝှာကျီဖုန်းက ထီးစုတ်ကြီးကို ပြန်းခနဲဖွင့်လိုက်ရာ ဆေး မှုန့်များမှာ ထီးကြီးဖွင့်လိုက်သော လေအား အဟုန်ကြောင့် လှင့်စဉ်ထွက်သွားကြရလေတော့၏။

‘ဟီး ဟီး ဟီး’
‘ဟား ဟား ဟား’

စိတ်ရောဂါ သိုင်းသမား ဝှာကျီဖုန်းက သမားတော် သိုင်း သမား လိုင်လီ ချန်းကို လက်ညှိုးထိုးလျှာထုတ်ပြုရင်း ရယ်မော လျှောင်ပြောင်လျက်ရှိနေ၏။

သမားတော် သိုင်းသမား လိုင်လီ ချန်းက ကြိုးစကို တစ် ချက်ခါထုတ်ပစ်ချိန်ဖြန့်၏။

ကြိုးစက ဝှေ့ နှိယူခနဲပြေးထွက်သွားပြီး မြေထစ်စောင် ရပ်ပတ်လိုက်သည့်ပေး စိတ်ရောဂါ သိုင်းသမား ဝှာကျီဖုန်း၏ ရည်မျှိုကို ရပ်ပတ်ထားလိုက်၏။

ရုပ်ပုံအသစ်

ဝှာကျီဖုန်းက သူ၏ သန်မာသော လက်ချောင်းများဖြင့် ကြိုးစကို ဖျစ်ညှစ်ပစ်လိုက်ရာ ကြိုးစမှာ ထောင်းခနဲ ဖြတ် ထွက်သွားရလေ၏။

ကြည့်နေသောသူများပင် ဝှာကျီဖုန်း၏ အတွင်းအားကို ကြည့်ကာ ဟာခနဲ ဟင်ခနဲ ဖြစ်သွားကြရလေတော့၏။

လိုင်လီချန်းမှာ သူ၏ရောဂါစမ်းကြိုး ပြတ်တောက်သွား သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် အကြီးအကျယ် ဒေါသ ထွက် သွားရ၏။

‘ယား’

သမားတော်သုဉ်းသမား လိုင်လီချန်းက ရှေ့သို့ခုန်ဝင် ကာ စိတ်ရောဂါသုဉ်းသမား ဝှာကျီဖုန်း၏ ပါးစပ်ကို ဟပြီး ဆေးလုံးတစ်လုံးပစ်သွင်းလိုက်၏။

ဆေးလုံးက ဝှာကျီဖုန်း၏ပါးစပ်ထဲသို့ တန်းမတ်စွာ ဝင် ရောက်သွား၏။

ဝှာကျီဖုန်းကလည်း ဆေးလုံးကို မျိုချလိုက်၏။ ပြီးနောက် ဒုယီးဒယိုင်ဖြစ်ကာ စင်ပေါ်တွင်လဲကျသွားရ၏။ သမားတော် သုဉ်းသမား လိုင်လီချန်းက ဝှာကျီဖုန်းဆီသို့ ခုန်ပျံဝင်ရောက် ကာ ရင်ဘတ်ကိုစမ်းသပ်စစ်ဆေးကြည့်လိုက်လေ၏။

ဝှာကျီဖုန်း လုံးဝ အသက်မရှူတော့ကြောင်း စမ်းသစ် တွေ့လိုက်ရလျှင် လီချန်းမှာ ထိတ်လန့်ကာ မျက်လုံးအစုံပြူး ကျယ်ဝိုင်းစက်သွားရ၏။

ယင်းအချိန်မှာပင် ဝှာကျီဖုန်းက ငေါက်ခနဲ ထထိုင်ကာ တဟားဟား ရယ်မောလိုက်၏။

လိုင်လီချန်းပင် ဝှာကျီဖုန်း၏အမူအရာကိုကြည့်၍ ထိတ် လန့်အံ့ဩသွားရ၏။ ဝှာကျီဖုန်း၏ ပြူးကြောင်ကြောင် မျက် လုံးအစုံမှာ ပိုမိုပြူးကြောင်လာသည်ဟု ထင်မှတ်လိုက်ရ၏။

‘ယား’

‘ဝုန်း’

ရုတ်တရက် ဝှာကျီဖုန်းက ခုန်ထပြီး လိုင်လီချန်းအား ထီးစုတ်ကြီးနှင့် ဝေ ယမ်းရိုက်ပစ်လိုက်ရာ လိုလီချန်းက ထီး စုတ်ကြီးကို စွန်လက်သည်းကုတ်ဆွဲ လက်ချောင်းများဖြင့် ကုတ်ဆွဲပစ်လိုက်၏။

လိုင်လီချန်း၏ စွန်လက်သည်းကုတ်ဆွဲ လက်ချောင်းများ ကြောင့် ဝှာကျီဖုန်း၏ ထီးစုတ်ကြီးမှာ အစိပ်စိပ်အမြှာမြှာ ဖြစ်သွားရလေ၏။

ဝှာကျီဖုန်းမှာ သူ့အမြတ်တနိုးထားသော ထီးစုတ်ကြီး စုတ်ပြဲ ပျက်စီးသွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် အကြီး အကျယ်ဒေါသထွက်ကာ လိုင်လီချန်းထံသို့ လွှားဝင်ပြီး ပြင်းပြသော အတွင်းအားလက်ဝါးရိုက်ချက်ဖြင့် ရိုက်ချပစ် လိုက်၏။

‘ယား’

‘ဝုန်း’

လိုင်လီချန်းကလည်း အတွင်းအားလက်ဝါးရိုက်ချက်ဖြင့် စွန်ပြန်ရိုက်ပစ်လိုက်ရာ လက်ဝါးနှစ်ခုမှာ ဆုံတွေ့ပြီး ဝုန်းခနဲ ဖြည့်ဟည်းသွားရ၏။

နှစ်ယောက်စလုံးက ပြင်းထန်သော လက်ဝါးချိတ်ချက်
များ အသုံးပြုကာ တိုက်ခိုက်လိုက်ကြခြင်းဖြစ်၏။ လက်ဝါး
များဆီမှ မီးခိုးလုံးများက ဝန်းခန့် ထွက်ပေါ်သွားကြရ၏။
သမားတော်သိုင်းသမား လိုင်လှ ချန်းက ဆေးလုံးများကို
ဆက်တိုက်ပစ်လွှတ်လိုက်၏။ စိတ်ရောဂါသိုင်းသမား ဝှာကျို
ဖုန်းကလည်း ဝင်ရောက်လာသမျှ ဆေးလုံးများကို မငြင်း
ပယ်ဘဲ အားလုံး ဝါးမျှပစ်လိုက်၏။

ဆေးလုံးများကို မျှီချပစ်လိုက်သော်လည်း ဝှာကျိုဖုန်း
မှာ အာမူဖြစ်မသွားချေ။ ဆက်လက်တိုက်နေနိုင်ဆဲပင် ဖြစ်
သည်။ တစ်ခဏချင်းမှာပင် နှစ်ယောက်သား သိုင်းကွက်ဝါး
ဆယ်ကျော်ကို ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်မိလိုက်ကြ၏။

ယခုအခါ သမားတော်သိုင်းသမား လိုင်လှ ချန်း၏ ကြိုးစ
မှာ ပြတ်ထွက်သွားရပြီဖြစ်သလို စိတ်ရောဂါသိုင်းသမား ဝှာ
ကျိုဖုန်းမှာလည်း အစိပ်စိပ်အမြွာမြွာ ကွဲထွက်သွားရပြီဖြစ်
သည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်၏ ပြိုင်ပွဲမှာ သရေပွဲ အရှုံး
အနိုင်မရှိဖြစ်သွားရလေတော့၏။ ပြိုင်ပွဲပြီးဆုံးသွားပြီးနောက်
မယ်တော်ကြီး ပေးကမ်းက အနိုင်ရသူများနှင့် ပြိုင်ပွဲတွင် ပါ
ဝင်ယှဉ်ပြိုင်သူမှန်သမျှကို ဆုများ၊ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ
မျိုးမြင့်ပေးအပ်လိုက်၏။ ညဘက်တွင် စားသောက်ပွဲကြီး တစ်
ရပ်ကို ကျင်းပပေးလေ၏။

Handwritten notes in Burmese script, including the number 7(၅) and other illegible characters.

သမားစိတ်ခါး သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီး ပြီးဆုံးသွားပြီးနောက်
အာရှင်စန်တောင်မှ သိုင်းလောကသားများလည်း ပြန်လည်
ထွက်ခွာသွား ကြလေတော့၏။

ဝမ်ဝေယန်၊ ဖေးလွမ်း၊ ဆုလျှူပေနှင့် ဆုဟုပေတို့သ
မယ်တော်ကြီးပေးကမ်းထံတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြ၏။

မယ်တော်ကြီးပေးကမ်းက ဝမ်ဝေယန်အား....
'ဝမ်ဝေယန်' ဘွားဘွား မင်းကို အကူအညီတစ်ခုတောင်း
ချင်လေ'။

'ဘာများပါလဲ ဘွားဘွား။ ကျွန်တော် ကူညီနိုင်မယ်
အကူအညီဆိုရင် ကူညီပေးဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲ'

'မိအကူအညီကတော့ မင်း ကောင်းကောင်းကြီး ကူညီ ပေးနိုင်ပါလိမ့်မယ်၊ တခြားတော့မဟုတ်ဘူး၊ ဝက်ပါကျွန်းက အရှက်ဦးပန်းလို့ခေါ်တဲ့ အနှစ်တစ်ထောင်ပန်းကို ယူဆောင် ပေးဖို့ပဲ'

မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းစကားကြောင့် အားလုံးမှာ တစ်ဆင့် တပြုတ်သားကြရ၏။

မြောက်ပိုင်းကျား ဆုလျှူပေ့က....

'မယ်တော်ကြီးက ဝက်ပါကျွန်းက အရှက်ဦးပန်းလို့ခေါ် တဲ့ အနှစ်တစ်ထောင်ပန်းကို ဘာကြောင့် လိုချင်နေရပါသလဲ'

'မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းက လေးနက်တည်ကြည်သောလေ သံဖြင့်....

'ဘူးဘူးဟာ တစ်ချိန်က သိုင်းလောကမှာ သွားလာ ကျပ်လည်ကျက်စားရင်း ကြယ်ပျံဘိုးဘိုးနဲ့ စိန်ခေါ်တိုက်ခိုက် ခဲ့ကြတယ်၊ ကြယ်ပျံဘိုးဘိုးရဲ့ လက်ဝါးချိတ်ချက်ကြောင့် ဘူးဘူးဟာ အတွင်းရောင်ရရှိခဲ့တယ်၊ ခု မိအတွင်းရောင် ရာဟာ ပြန်ပြီးပေါ်နေတယ်၊ မိအတွင်းရောင်ကို ဆေးကုသမှု ရာဟာ အရှက်ဦးပန်းလို့ခေါ်တဲ့ အနှစ်တစ်ထောင်ပန်းရမှဖြစ် မယ်၊ မိပန်းက ဘယ်မှာမှမရှိဘူး၊ ဝက်ပါကျွန်းမှာပဲရှိတယ်၊ မိပန်းကို စားရမှသာ ဘူးဘူးရဲ့ရောဂါ ပျောက်မှာဖြစ် တယ်'

ဝမ်းဝေယန်က....

'ဝက်ပါကျွန်းက ဘယ်နေရာမှာ ရှိပါသလဲ'

'ဝက်ပါကျွန်းက ရှင်စုတိုင် ပင်လယ်ထဲက ကျောက်သန္တာ ကြီးတွေရဲ့ မြောက်ဘက်စူးစူးမှာ ရှိတယ်၊ မိပန်းကို ယူတဲ့နေရာ မှာ အန္တရာယ်တွေ့ရမှာပဲ၊ အထူးသတိစီရိယနဲ့သွားမှဖြစ် မယ်'

ဝမ်းဝေယန်က လေးနက်ပြတ်သားသောလေသံဖြင့်....

'ကျွန်တော် ဘူး၊ဘူး၊အတွက် မိအရှက်ဦးပန်းဆိုတဲ့အနှစ် တစ်ထောင်ပန်းကို ရအောင်ဆောင်ကျဉ်းပါ့မယ်၊ ကျွန်တော် စွန့်စားဆောင်ရွက်ပါ့မယ်'

ဝမ်းဝေယန်၏စကားကြောင့် မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းမှာ အလွန်ပင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားရလေတော့၏။ မယ် တော်ကြီးဖေးကင်းက ကြေဘူးကလေး တစ်ဘူးအတွင်းမှ ဆေးလုံးကလေးတစ်လုံး ထုတ်ယူလိုက်ကံ....

'မိဆေးလုံးကလေးကိုယူသွားပါ၊ အဆိပ်တွေ ပြည့်နှက်နေ တဲ့ နေရာမျိုးကို ဖြတ်ကျော်ရမယ်ဆိုရင် မိဆေးလုံးကိုသောက် သွားပါ၊ အဆိပ်မိတဲ့အခါမျိုးမှာလဲ ဆေးကုသမှုလိုရတယ်'

ထို့နောက် မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းက မြင်းတောင်းကြီး ဆီသို့ သူတို့ကိုခေါ်ဆောင်သွား၏။ မြင်းတောင်းအတွင်း ဆုတ် ဆုတ်ဖြူသော အရောင်ရှိသည့် မွန်ဂိုမြင်းတစ်ကောင်က ရှိနေ တယ်။

ဝမ်းဝေယန် မင်း မိမြင်းကို ယူသွားပါ၊ မိမြင်းဟာ သူ ပြေးရင် တယ်မြင်းမှ မလိုက်မိတဲ့မြင်းပဲ၊ အလွန်ပြန်သန် တယ်'

မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းက ပြောပြီး မြင်းပေါ်သို့တက်ကာ အပြင်သို့ထုတ်ပြီး မြင်းကို စီးပြလိုက်၏။ မြင်းပြေးသည်မှာ အလွန်လှပသေသပ်သလို မြန်ဆန်လှပေ၏။

ဖေးလွမ်း၊ ဆုလှူပေ နှင့် ဆုဟု ပေ တို့က ကြယ်နီဂိုဏ်းသို့ ပြန်သွားကြပြီး ဝမ်းဝေယန် ပြန်အလာကို ကြယ်နီဂိုဏ်းမှပင် စောင့်ဆိုင်းကြမည်ဖြစ်၏။ ဖေးလွမ်းက လိုက်ခဲ့ချင်သော်လည်း ဖေးကင်းက ခွင့်မပြုပေ။

နောက်တစ်နေ့မှာပင် ဝမ်းဝေယန်သည် အရှက်ဦးပန်းခေါ် အနှစ်တစ်ထောင်ပန်းကို ရယူရန် ဝက်ပါကျွန်းသို့ ထွက်ခွာ လာခဲ့လေတော့၏။ ဖေးကင်းပေးလိုက်သောမြင်းပါ ပါရှိလာ ခဲ့၏။

လေက တဟူးဟူး တိုက်ခတ်နေ၏။ လေတဟူးဟူး တိုက် ခတ်နေသလို မြင်းဖြူကြီးကလည်း လည်ဆံတဖွားဖွား ခွာဆံ တဖြောင်းဖြောင်းနှင့် အပြင်းနှင့်လျက်ရှိနေ၏။

မြင်းဖြူကြီးထက်မှ လူရွယ်ကလည်း အဖြူရောင်ပိုးသား ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားကာ ဓားတစ်လက်ကို ကျောတွင် ပိုးလွယ် ထား၏။ လူရွယ်မှာ ရုပ်ရည်သန့်ပြန့်ကာ ခန္ဓာကိုယ် ကြံ့ခိုင် တောင့်တင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

လူရွယ်သည်ကား ဝမ်းဝေယန်ပင်ဖြစ်၏။ ဝမ်းဝေယန်က မြင်းကို ဘောလမ်းအတိုင်း အပြင်းနှင့်နေမိ၏။ တောလမ်းက လေးမှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိနေသည်။

မုန်ဂိုမြင်းဖြူကြီးက တောအုပ်အတွင်း လည်ဆံတဖွားဖွား အပြင်းနှင့်နေ၏။ ဝမ်းဝေယန်က နံနက်စာ မစားရသေးသဖြင့် ဆာလောင်စပြုနေပြီ ဖြစ်၏။

နေလုံးကလည်း တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်လာခဲ့ရလေပြီ။ ဝမ်းဝေယန်က ရွာထစ်ရွာ သို့မဟုတ် လမ်းဆုံတစ်ခုရှိ စား သောက်တစ်ဆိုင်သို့ ရောက်ရန် စိတ်စောနေမိ၏။

ကံအားလျော်စွာပင် မကြာမီ တောအုပ်ကို လွန်မြောက် လိုက်သည်နှင့် တောင်ခြေရွာကလေးတစ်ရွာကို လှမ်းမြင်လိုက် ရ၏။

ဝမ်းဝေယန်သည် ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားကာ ထိုလှမ်း မြင်လိုက်ရသော တောင်ခြေရွာကလေးဆီသို့ မြင်းကို အပြင်း နှင်သွားလိုက်မိ၏။

ရွာထဲတွင် စားသောက်ဆိုင်၊ အရက်ဆိုင်များ ရှိနေ၏။ စားသောက်ဆိုင် အရက်ဆိုင်များအတွင်း စားသောက်နေသူ အရက်သောက်နေသူများနှင့် ပြည့်နှက်လျက် ရှိနေ၏။

ဝမ်းဝေယန်က မြင်းကို စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ကာ မြင်းထက်မှ ဆင်းလိုက်၏။ မြင်းကို ဆိုင်အလုပ် သမားကလေးတစ်ယောက်တံတွင် အစာရေစာ ကျွေးမွေးထား ရန် ဆပ်နှံလိုက်ပြီး သူက နံနက်စာ စားသောက်ရန် စား သောက်ဆိုင်အတွင်း ဝင်ရောက်လာခဲ့၏။

ဆိုင်ထဲတွင် စားသောက်နေသူများနှင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိနေ ၏။ အများစုမှာ သူကဲ့သို့ပင် ခရီးသွားများ ဖြစ်ကြပေ၏။

ဝမ်းဝေယန်က စားပွဲတစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကာ ဆရာနှင့် စားစရာများကို မှာယူလိုက်သည်။

အရက်က အလျင်ရောက်လာသည့်အတွက် သူက အရက်ကို ကြိုတင်သောက်ထားရင်း နံနက်စာကို စောင့်မျှော်နေသည်။ မကြာမီ ထမင်းနှင့်ဟင်းပွဲများ ရောက်ရှိလာ၏။

ဝမ်းဝေယန်က အရက်ကို ထပ်မံမှာယူလိုက်ပြီး နံနက်စာ မစားမီ သောက်လိုက်ပြန်၏။

အရက်မှာ အကောင်းစားအရက်ဖြစ်ကာ မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့ လျက် ရှိနေ၏။

ယင်းအချိန်မှာပင် ရွာထဲမှ ဆူဆူညံညံကသံများ ကြားလိုက် ရပြီး တိုက်ခိုက်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကိုပါ ကြားလိုက် ကြရ၏။

ဆူညံသော ကသံများကြောင့် စားဆောက်နေသူများမှာ ထိတ်လန့်ကာ အပြင်သို့ ထွက်ကြည့်လိုက်မိကြသည်။ ဝမ်းဝေ ယန်မှာလည်း ထိုသူများနှင့်အတူ အပြင်သို့ ထွက်ကြည့်လိုက်မိ သည်။

ရွာထဲတွင် မြင်းစီးသမားအချို့ ရောက်ရှိနေကာ အိမ်တစ် အိမ်ကို ဝင်ရောက်ပြီး တိုက်ခိုက်ကြခြင်းပင်ဖြစ်၏။ 'ဤသူများ သည် ကြမ်းတမ်းခက်ယန်သူများ ဖြစ်ကြပြီး ဝတ်စုံနူးများ ဝတ်ဆင်ထားကြ၏။

ဝမ်းဝေယန်က ဆိုင်ရှင်အား...
'ဒါ ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ဒီကောင်တွေက ဘာတွေလဲ'
ဆိုရှင်က လေသံတိုးတိုးဖြင့်...

မုန်တိုင်းခွေးပြုကြီးတွေလေး ကျုပ်တို့ရွာကို ခုလိုပဲ လာ လာပြီး ဒုက္ခပေးနေကြတာ၊ ဟိုဟစ်လောက် ထန်တင်ကို သူတို့ ဂိုဏ်းထဲဝင်ဖို့ ပြောထားတာ အခု ထန်တင်က ထွက်ပြေးတော့ ကျန်တဲ့သူတွေကို သူတို့က လာပြီး ရန်ရှာနေကြတာပေါ့'

'ထန်တင်ဆိုတာ အဲဒီအိမ်ကလား'
'ဟုတ်ပါတယ်၊ အခု ထန်တင်ရဲ့ ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေကို သူတို့က လာပြီး ရန်ရှာနေကြတာပါ'

ယင်းအချိန်မှာပင် အော်ဟစ်သံ ကြားလိုက်ပြီး ခွေးပြုကြီး တစ်ယောက်က အိမ်ပေါ်မှ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အိမ် နောက်သို့ အတင်းတရကြမ်း ဆွဲချလာ၏။

မိန်းမပျိုမှာ ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်ရုန်းကန်နေ ၏။ အဘိုးအိုတစ်ယောက်က အိမ်ပေါ်မှ ပြေးဆင်းပြီး မိန်းမ ပျိုကို ပြန်ခေါ်ရန် ကြိုးစားရာ ခွေးပြုကြီးကစ်ယောက်က ခွေးဖြင့် လျှပ်ပြက်သလို ခုတ်ချလိုက်သည်။

အဘိုးအိုမှာ ခွေးချက်ထိကာ နောက်သို့ ပုလဲသက်လန်လဲ ကျသွားရ၏။

ခွေးပြုများက အိမ်မှ ယဉ်းများ၊ လူသတ်ကာ မိန်းမပျို ကို ခေါ်ဆောင်သွားရန် ဟန်ဖြင့်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ဝမ်း ဝေယန်မှာ အမြင်မကော်ဘဖြင့် ခွေးပြုများဆီသို့ အမြန် လျှောက်သွားလိုက်သည်။

ခွေးပြုတစ်ယောက်က အော်ဟစ်ရုန်းကန်နေသော မိန်းမပျို ၏ ပါးတစ်ဖက်ကို ဖြန့်ခနဲ ချိတ်ပစ်လိုက်ရာ မိန်းမပျိုမှာ အား ခနဲ အော်ဟစ်ရင်း ငြိမ်သက်သွားရ၏။

ယင်းအချိန်မှာပင် ဓားပြများက သူတို့ထံသို့ လျှောက်လာ
သည့် ဝမ်းဝေယန်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် မျက်မှောင်ကြဲတိမ်
၏။ မိန်းမပျိုမှာမူ ဝမ်းဝေယန်ကို တွေ့လိုက်ရလျှင် အားထက်
သွားမိခဲ့လေ၏။

ရွာသူရွာသားများမှာမူ ဓားပြများကို ကြောက်နေကြ
ဟန်တူပေသည်။ ဝမ်းဝေယန်က လျှောက်လာကာ

‘ဟိတ်ကောင်တွေ ဝီမိန်းကလေးကို လွှတ်ပေးလိုက်စမ်း’
‘အောင်မာ မင်းက ဘာကောင်လဲ၊ မင်း သေချင်ပြီထင်
တယ် ဟိတ်ကောင်တွေ ဝီကောင်ကို ခိုင်းပြီး ဆုံးမလိုက်ကြ
စမ်းကွာ’

မိန်းမပျိုကိုချုပ်ကိုင်ထားသည့် ဓားပြကြီးက ကျန်ဓားပြ
များကို အော်ငေါက် အမိန့်ပေးလိုက်ရာ ကျန်ဓားပြများက
ဝမ်းဝေယန်ကို ခိုင်းဝန်း တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။

ဝမ်းဝေယန်က နဂါးပျံဓားချက်ဖြင့် တရစပ် တိုက်ခိုက်လိုက်
၏။ ဝမ်းဝေယန်၏ နဂါးပျံဓားချက်ကြောင့် ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်
လာသော ဓားပြများမှာ ဖရိုဖရဲ အပြိုပြိုအလဲလဲ ဖြစ်သွား
ကြရ၏။

ရှေ့မှ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လာသော ဓားပြနှစ်ယောက်မှာ
ဝမ်းဝေယန်၏ ဘီလူးခေါင်းပြုတ် ဓားချက်ကြောင့် လူတ
ခြားဓားတခြားဖြစ်ကာ လွင့်စဉ်ထွက်သွားရလေ၏။ နောက်
ကျောသက်မှ ရန်စင်လာသည့် ဓားပြတစ်ယောက်မှာ ဝမ်းဝေ
ယန်၏ လက်ဝါးရိုက်ချက်ကြောင့် ဘုန်းခနဲ လဲကျသွားရ
လေ၏။

မိန်းမပျိုကို ချုပ်ကိုင်ထားသည့် ဓားပြကြီးမှာ ဝမ်းဝေယန်
၏ဓားစွမ်းနှင့် သိုင်းပညာစွမ်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် မျက်လုံး
အစုံ ပြူးကျယ်ခိုင်းစက်သွားရ၏။

သူ့အဖော်များအားလုံး အတုန်းအရုန်း လဲကျသွားကြရ
ပြီ။ ယခုနောက်ဆုံးတွင် သူတစ်ယောက်တည်း ကျန်ရှိနေတော့
သည် မဟုတ်ပါလား။ ဓားပြကြီးမှာ ဒေါသလည်းထွက်နေရ
၏။

ဓားပြကြီးက မိန်းမပျိုကို တွန်းထုတ်လိုက်ပြီး ဝမ်းဝေယန်
ကို ရှင်ဆိုင်လိုက်၏။ ထို့နောက် ဓားပြကြီးကို ရှမ်းခနဲ ဆွဲ
ထုတ်ပစ်လိုက်ကာ...

‘ဟိတ်ကောင် မင်းက ထယ်စွာနေပါလား၊ မင်းဘယ်သူ
လဲ၊ မိန်းမပျို မှန်တိုင်းဓားပြဂိုဏ်းဆိုတာ မင်း မကြားဖူးဘူး
လား’

ဝမ်းဝေယန်က ဟင့်ခနဲ ပြန်ရတ်ပြုလိုက်ကာ...

‘မှန်တိုင်းဓားပြဂိုဏ်းဆိုတာ အခုကျတော့လဲ အိပ်ပေါက်
သလောက်ပဲ အသံကျယ်နေပါလား၊ မင်းတို့ကောင်တွေကို
ကောင်းကောင်းကြီး ဆုံးမပေးရတော့မယ်၊ ကိုင်း သေပေ
တော့’

ဝမ်းဝေယန်က ကောင်းဆိုးသည်နှင့် နဂါးပျံဓားကို ဝေ
ယမ်းကွာ တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။ နဂါးပျံဓားမှာ ဓားအထင်း
စာန်းများနှင့် ဓားရိပ်ဓားငွေ့များကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် ဓား
ပြကြီးမှာ မျက်လုံးမျက်ဆန် ပြူးကျယ်ကာ နောက်သို့ ကျွမ်း
ပစ်ရင်း ရွှေခင်တိမ်းပေးလိုက်ရ၏။

ခားပြုကြီးက ချက်ချင်းပင် အကြိတ်ကာ ရွှေ့သို့ ခုန်ပျံ
ဝင်ရောက်လာပြန်၏။ ခားနှစ်လက်မှာ ဆိုင်မိကာ မီးပွင့်မီး
ပွားများ ထွက်ပေါ်သွားရ၏။

ဟိတ်ကောင် မင်းဘယ်သူလဲ၊ ဘာလို့ အနှောင့်အယှက်
ပေးရတာလဲ

ဟား ဟား ဟား ငါ့နာမည် ဝမ်းဝေယန်၊ နဂါးပျံခား
ဝမ်းဝေယန်ပါ။ မကောင်းသူပယ် ကောင်းသူကယ်နေတဲ့ အဖြူ
ရောင်တက်ဖတ်သား သိင်းသမားတစ်ယောက်၊ မင်းတို့လို ခု
စမျက်သမားတွေကို လိုက်လံ ချေမှုန်းနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။
မင်းကို ဝေပျံပို့ပဲ ကျန်ဆော့တယ်။

ဖကားဆုံးယဉ်နှင့် ဝမ်းဝေယန်က ခားပြုကြီးထံသို့ ခုန်ခင်
တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။ ခားချင်းထိလိုက်မိသည်နှင့် ခားပြုကြီး
မှာ ချားဝန် လည်ဆင်းသွားရ၏။

ခားပြုကြီးက နောက်ထပ် ခားမမြောက်နိုင်မိမှောင် ဝမ်း
ဝေယန်ခားက ခားပြုကြီး၏ ရုပ်ဝကို ဖောက်ထွင်းဝင်ရောက်
သွားရ၏။ သွေးများက ရဲခနဲ ထွက်ပေါ်သွားရ၏။

ခားပြုကြီးမှာ အသံနက်ကြီးဖြင့် စူးဝါးစွာအော်ဟစ်ရင်း
မြေပေါ်သို့ ထိုးလဲကျသွားရလေတော့၏။

ခားပြုကြီး လဲကျသွားလျှင် ရွှေသုရွှာသားများက ဝမ်းဝေ
ကို ကျေးဇူးတင်စကားများ ပြောကြားလိုက်ကြ၏။ မိန်းမပျို
မှာ သူမဖခင်၏အလောင်းကိုဖက်ကာခိုကြွေးနေ၏။ ဝမ်းဝေ
က ရွှေသုရွှာသားများအား...

ခင်ဗျားတို့ ရွှေသုရွှာသားတွေဟာ စဉ်လုံးညီညွတ်မှု မရှိ
ကြဘူး ကိုယ့်ရွာထဲဝင်ပြီး စော်ကားတာတောင် ဘယ်သူမှ
ထွက်ပြီး မတိုက်ခိုက်ကြဘူး၊ တကယ်ဆို စုပေါင်းပြီး တိုက်
ခိုက်ကြဖို့ကောင်းတယ်။

ရွှာသားတစ်ယောက်က...

ဒီ မုန်တိုင်းခားပြုကြီးက အင်အားကြီးမားတယ်၊ ကျွန်
တော်တို့ ရွှာက သူတို့ထံ ကြောက်နေရတယ်၊ သူတို့က အင်
မတန်မှ ရုတ်စက်ကြမ်းကြုတ်ကြတယ်။

ဝမ်းဝေယန်က မိန်းမပျိုကို သူမဖခင်၏ ဈာပနကိစ္စအတွက်
အကြံပေးခဲ့ရန် ငွေကြေးများ ထုတ်ပေးလိုက်၏။ ထို့နောက်
ဖယ်ခားပြုများ၏ အလောင်းများကို မြှုပ်နှံပစ်ရန် ရွှာသား
များ စေခိုင်းလိုက်၏။

ဝမ်းဝေယန်က ရွှေသုရွှာသားများကို အနီးရှိ ဟိုကျွန်းမြို့သို့
သွားရောက်ကာ အာဏာပိုင်များကို အကြောင်းကြားရန်နှင့်
မုန်တိုင်းခားပြုကြီးကို ချေမှုန်းပေးရန် အမှုထမ်းများ စေ
လွှာပေးရန် စာတစ်စောင် ရေးပေးလိုက်၏။

ရွှေသုရွှာသားများမှာ ဝမ်းမြောက်ကာ ဝမ်းဝေယန်ကို
ကျေးဇူးတင်စကားများ ပြောကြားလိုက်ကြ၏။ ဝမ်းဝေယန်က
ရွှေသုရွှာသားများကို ခြံစည်းရုံးများခတ်ကာ ခင်းပြုများရန်ကို
ကတိကဝတ်ရန် ပြောကြားလိုက်ပြီး ငွေလွှဲလက်မှတ် အချို့ကို
ရေးဆောင်များထံ ပေးအပ်လိုက်၏။

ငွေများကို အသုံးပြုကာ ကျေးရွာအတွက် ဆောင်ရွက်
ကြရမည် ဖြစ်ပေ၏။

ဝမ်းဝေယန်က ကူညီဆောင်ရွက် သင့်သည်များကို ကူညီ
ကာ ခရီးဆက်ထွက်လာခဲ့၏။ သိုးရက်မျှ ခရီးပြင်းနှစ်သားခဲ့ပြီ။
နောက် ဝက်ပါကျွန်းသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။

ဝက်ပါ ကျွန်းကြီးမှာ ထူးခြားသော အခိုးအငွေ့များနှင့်
ပြည့်နှက် ထွက်ပေါ်လျက် ရှိနေ၏။ ကျွန်းဆီမှ ထူးခြားသော
အသံများကိုပါ ကြားနေရ၏။ ဝမ်းဝေယန်က လေ့ကလေးကို
ကျွန်းရေစပ်ကွပ် ထိုးဆွဲကာ လိုက်၏။

ဝမ်းဝေယန်က ကျွန်းပေါ်သို့ တက်လာခဲ့၏။ မယ်တော်ကြီး
ဖေးကင်းပြာပြုလိုက်သော ကောင်းများအရ အရုဏ်ဦးပန်းခေါ်
အနှစ်ဘစ်ထောင် ပန်းပွင့်မှာ ကျွန်းအလယ်ရှိ တော
အတွင်းရှိနေသည်ဟု သိရ၏။

ကျွန်းပေါ် တက်လိုက်သည်နှင့် မြင့်မားသော သစ်ပင်ကြီး
များထက်မှ သိုင်းသမားများလွှားဆင်းလာကာ ဝမ်းဝေယန်ကို
ခိုပိးရံထားလိုက်ကြ၏။

ထိုသိုင်းသမားများသည် မီးခိုးရောင်ဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်
ထားကြပြီး ခားများကို ကျောတွင် ပိုးလွယ်ထားကြ၏။ သိုင်း
သမား ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ဟန်တူသူက ဝမ်းဝေယန်အား စူးစူး
ခက်ထန်သော လေသံဖြင့်...

'ဟိတ် မင်းဘယ်သူလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ငါတို့ဝက်ပါကျွန်းပေါ်
ရောက်လာရတာလဲ'

ဝမ်းဝေယန်က....

'အနှစ်ဘစ်ထောင်ပန်းလို့ ခေါ်တဲ့ အရုဏ်ဦးပန်းကို သာယာ
တာပါ'

'မင်းက ဘယ်သူလဲ၊ ဒီနေရာကို ဘယ်သူက လမ်းညွှန်လိုက်
တာလဲ'

'ကျုပ်က ဝမ်းဝေယန်၊ ဒီနေရာကို စန်းရင်ကျောင်းတော်
စိုက်ချုပ် မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းက လမ်းညွှန်လိုက်တာပဲ'

'စန်းရင်ကျောင်းတော် မယ်တော်ကြီး ဖေးကင်း ဟုတ်
လား'

ဖေးကင်း ဟူသော အမည် ကြားလိုက်ရသည်နှင့် သိုင်း
သမား ခေါင်းဆောင်မှာ လေသံပြောင်းသွား၏။ သိုင်းသမား
ခေါင်းဆောင်က ဝမ်းဝေယန်ကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'မင်း ငါတို့နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ၊ မင်းကို သခင်မကြီးနဲ့ တွေ့
မယ်၊ အရုဏ်ဦးပန်းကိစ္စကို သခင်မကြီး ဆုံးဖြတ်ပေးလိမ့်
မယ်'

'ခင်ဗျားတို့ သခင်မကြီးက ဘယ်သူလဲ'
ဝမ်းဝေယန်က မေးလိုက်၏။ သိုင်းသမား ခေါင်းဆောင်
က....

'ငါတို့ သခင်မကြီးက ဝက်ပါကျွန်းသခင်မကြီးပဲ၊ ကျွန်းရဲ့
အမြင့်ဆုံးအပိုင်းမှာ ဝက်ပါစံအိမ်ရှိတယ်'

'ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်လိုက်ပြီး ခင်ဗျားတို့ သခင်မကြီးနဲ့ တွေ့
မယ်'

ထို့နောက် ဝမ်းဝေယန်ကို သိုင်းသမားများက ဝက်ပါ
စံအိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ ဝက်ပါကျွန်း၏ အမြင့်ဆုံး
အပိုင်းဖြစ်သော ကျောက်တောင်ထိပ်တွင် ဝက်ပါစံအိမ်ကြီးက
ရှိနေ၏။

ဝက်ပါကျွန်း သိုင်းသမားခေါင်းဆောင် လောင်ဂုပ်ကီးက
ဝမ်းဝေယန်အား ဝက်ပါကျွန်း သခင်မကြီး လင်စွမ်းတီထံ
သို့ ခေါ်ဆောင်သွား၏။ စံအိမ်ကြီးမှာ ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှ
ပေ၏။

ဝက်ပါကျွန်း သခင်မကြီး လင်စွမ်းတီမှာ မယ်တော်ကြီး
ဖေးကင်းကဲ့သို့ပင် အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော် ရှိပြီဖြစ်၏။ ဝက်ပါ
ကျွန်း သခင်မကြီး လင်စွမ်းတီက ဝမ်းဝေယန်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ
လျှင် မျက်မှောင် ကြုတ်လိုက်ပြီး...

'အရက်ဦးပန်းလှိုခေါ်တဲ့ အနှစ်တစ်ထောင်ပန်းဟာ ငါ့ဖို့
ဝက်ပါကျွန်းမှာ တစ်ပွင့်တည်းပဲ ရှိတဲ့ ပန်းဖြစ်တယ်။ မိပန်း
အနားမှာ အစွမ်းထက်တဲ့ လူကျောက်ရုပ် ခားသမား လေး
ယောက် စောင့်ကြပ်နေကြတယ်။ အဲဒီနေရာ မရောက်ခင်မှာ
တင် ကြော့ နှစ်ရာကောင်းလှတဲ့ သတ္တဝါကောင်းကြီးတွေ ရှိနေ
တယ်။ မင်းစွန့်စားပြီးယူမှ ရမယ်။ သွားယူကြတဲ့ လူမှန်သမျှ မိ
ကနေ့အထိ တစ်ယောက်မှ ပြန်ပေါ်မလာကြဘူး။ တစ်ယောက်
တည်း သွားလဲ ပြန်ပေါ်မလာကြဘူး။ အဖွဲ့နဲ့သွားလဲ တစ်
ယောက်မှ ပြန်ပေါ်မလာကြဘူး။ အရက်ဦးပန်းလှို ခေါ်တဲ့
အနှစ်တစ်ထောင်ပန်းသွားယူကြတဲ့သူမှန်သမျှ ရေထဲကျောက်ခဲ့
ချသလို ပျောက်ကွယ်သွားတတ်ကြတယ်'

ဝမ်းဝေယန်က ဝက်ပါကျွန်းသခင်မကြီးလင်စွမ်းတီကို
ရဝ ပြုလိုက်ကာ...

'ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ကျွန်တော်သေရင်သေသွားပါစေ။ မိပန်း
ကို မရမက ကျွန်တော် သွားပြီးဆောင်ကျဉ်းယူပါမယ်။ ကျွန်
တော် ကိုသာ မိပန်းရှိတဲ့နေရာညွှန်ပြပါ'

ဝက်ပါကျွန်း သခင်မကြီး လင်စွမ်းတီက ဝမ်းဝေယန်ကို
ကြည့်ကာ ခေါင်းကဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်ပြီး...

အင်း မောဝီရင့်ရဲ့ သတ္တိကဓာတ် တကယ့်ကိုချီးကျူးထိုက်
ပါပေတယ်။ ဒီကနေ့တော့ မောင်ရင်လဲ ခရီးပန်းလာတယ်။
အနားယူလိုက်ဦး။ မနက်ကျမှသွားကြကစပါ။ ဂိုဏ်းခွဲမှူး
ကြီး လောင်ဂုပ်ကီးက မောင်ရင်ကို ပန်းရှိတဲ့နေရာနဲ့အနီးဆုံး
နေရာသို့ လိုက်ပို့ပေးပါလိမ့်မယ်'

ထိုနေ့က ဂိုဏ်းခွဲမှူးကြီးလောင်ဂုပ်ကီးက ဝမ်းဝေယန်ကို
စံအိမ် ဆွဲသွန်ဆောင်ကြီးတွင် နေရာချထားပေးလိုက်လေ
သည်။

• • •
ဝေးသောက်ပြီးနောက် ဝမ်းဝေယန်ကို ဂိုဏ်းခွဲမှူး
ကြီး လောင်ဂုပ်ကီးက လာရောက် ခေါ်ဆောင်သဖြင့် လိုက်
သွားရ၏။

ခန်းမဆောင်ကြီးအတွင်း ဝက်ပါသခင်မကြီး လင်စွမ်းတီက
သိုင်းသမားများနှင့်အတူ ဝမ်းဝေယန်ကိုစောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိနေ
ပေ၏။

ဝမ်းဝေယန်မှာ ရေမိုးချိုး၊ အဝတ် အစားလဲ၊ ထမင်း
စားသောက်ပြီး အနားယူပြီးဖြစ်သဖြင့် ခွန်အားများ ပြည့်ဝ
လျက် ရှိနေ၏။

ဝမ်းဝေယန်က အစိမ်းရောင် ဝက်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။

ဝက်ပါကျွန်းသခင်မကြီး လင်စွမ်တိက ကိုယ်ရံတော် သိုင်းသမားများခြံရံကာ ရှိနေ၏။

သခင်မကြီးက ကတ္တီပါခင်းထားသော ကျောက်ဖြူသားကုလားထိုင်ကြီးထက်တွင် ခန့်ညားစွာထိုင်လျက်ရှိနေ၏။

ဝမ်းဝေယန် ရောက်ရှိလာလျှင် ဝက်ပါကျွန်း သခင်မကြီး လင်စွမ်တိက အေးဆေးစာညှိငြိမ်သော ဝေသံဖြင့်....

‘ဝမ်းဝေယန်၊ ငါတို့ကျွန်းမှာ ထုံးစံရှိတယ်၊ အဲဒါကတော့ ကျွန်းကိုဆောက်လာတဲ့ သိုင်းသမား မုန်သမ္ဗ ငါတို့ ကျွန်းက သိုင်းသမားတစ်ယောက်နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ရမယ်၊ ရှုံးတာ နိုင်တာ အဓိကမဟုတ်ပါဘူး၊ ယှဉ်ပြိုင်ခြင်းက အဓိကပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ထိခိုက်မှုမရှိအောင် သတိထားပြီး ယှဉ်ပြိုင်ရမယ်၊ တိုက်ခိုက် ယှဉ်ပြိုင်မှာက ထုံးစံအတိုင်း ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခပ်ရမ်းရမ်းယှဉ်ပြိုင်ရမှာ ဖြစ်ဖို့ပဲ’

ဝမ်းဝေယန်က သခင်မကြီး လင်စွမ်တိကို လက်နှစ်ဖက်ဆုပ် အရှိအသေပြုလိုက်တာ....

‘သခင်မကြီးတို့ ဝက်ပါကျွန်းမှာ ထုံးစံရှိတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်က မငြင်းဆန်လိုပါဘူး၊ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့အသင့်ပါပဲ’

ထို့နောက် ဝက်ပါကျွန်းသခင်မကြီးလင်စွမ်တိကလက်ကို ဝှေ့ယမ်းအချက်ပြလိုက်လျှင် ဂိုဏ်းခွဲမျိုးကြီး လောင်ဝှပ်ကီးက သခင်မကြီးရှေ့သို့လျှောက်လာကာ လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်၍ အရှိအသေပြုလိုက်၏။

ဝက်ပါကျွန်း သခင်မကြီး လင်စွမ်တိက ဂိုဏ်းခွဲမျိုးကြီး လောင်ဝှပ်ကီးကား....

‘လောင်ဝှပ်ကီး၊ ဒီဘစ်ခါတော့ ကျွန်းကို ဆောက်လာတဲ့ သိုင်းသမားကိုယှဉ်ပြိုင်ဖို့ မင်းက တာဝန်ယူရမယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ အခုဆောက်လာတဲ့ ဝမ်းဝေယန်ဟာ သာမန် သိုင်းသမား မဟုတ်ဘူး၊ စန်းရင်ကျောင်းတော်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ပေးအမ်းကိုယ်တိုင် စေလွှတ်လိုက်တဲ့ သိုင်းသမား ဆိုတော့ ပေါ့ပေါ့တန်တန်ဆဲကမဟုတ်ဘူး၊ သူ့ကို ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ဆိုတော့ စခြားသိုင်းသမားတွေကလဲ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ မြင်တာကတော့ မင်းတစ်ယောက်တည်းပဲရှိတယ်၊ ဝမ်းဝေယန်ကို ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ မင်းကို ငါ တာဝန်ပေးအပ်လိုက်တယ်’

‘တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ပါမယ် သခင်မကြီး....’

ဂိုဏ်းခွဲမျိုးကြီး လောင်ဝှပ်ကီးက လက်နှစ်ဖက် ဆုပ်ကာ ပြောကြားလိုက်၏။

ထို့နောက် ခန်းမဆောင်ကြီးအလယ်စက်ဝိုင်းကြီးအတွင်းတွင် လောင်ဝှပ်ကီးနှင့် ဝမ်းဝေယန်တို့က မျက်နှာချင်းဆိုင် ရစ်လိုက်ကြ၏။

‘ခွမ်း’

‘ခွမ်း’

ဝက်ပါကျွန်းသခင်မကြီး လင်စွမ်တိက လက်နှစ်ဖက်ကို ဝှေ့ယမ်းအချက်ပြလိုက်လျှင် ဝမ်းဝေယန်နှင့် လောင်ဝှပ်ကီးတို့ စ ဝေးများကို ပြိုင်တူဆွဲထုတ်လိုက်ကြ၏။

ဝမ်းဝေယန်၏နဂါးပျံစားမှာ အဝါရောင် တောက်ပနေပြီး လောင်စာပိုက်ကီးစားမှာ ပြာလဲလဲ တောက်ပလျက် ရှိနေလေသည်။

ခင်းရိပ်ခင်းငွေ့များက နှစ်ယောက်စလုံးကို ဖုံးလွှမ်းထားသည့် အပြင် အဝါရောင်ခင်းအလင်းတန်းကြီးနှင့် ပြာလဲလဲ ခင်းအလင်းတန်းကြီးများက ခန်းမဆောင်ကြီး တစ်ခုလုံးကို လွှမ်းခြုံထားလျက် ရှိနေ၏။

နှစ်ယောက်စလုံးမှာ အသက်အရွယ်ချင်း မတိမ်းမယိမ်းဖြစ်သည့်အပြင် ခန္ဓာကိုယ်ကြံ့ခိုင်တောင့်တင်းခြင်းပါ တူညီလျက်ရှိနေကြပေ၏။ နှစ်ယောက်စလုံးက ခင်းသမားများလည်း ဖြစ်ကြပေ၏။

လောင်စာပိုက်ကီးမှာ ဝက်ပါကျွန်းသခင်မကြီး လင်စွမ်းတိမ်တံခါးပိတ်နောက်ဆုံးတပည့်လည်း ဖြစ်ပေ၏။ ဝက်ပါကျွန်းတွင် ခင်းပညာအထက်မြက်ဆုံး သိုင်းသမားလည်း ဖြစ်ပေ၏။

သခင်မကြီးလင်စွမ်းတိမ်မှာ သူမ၏တံခါးပိတ် နောက်ဆုံးတပည့်လောင်စာပိုက်ကီး၏ ခင်းဆွဲထုတ်လိုက်ပုံ၊ ခင်းကိုင်းတန်း၊ ခင်းအလင်းတန်းကြီးများ ယှက်ပြာထွက်နေပုံကို ကြည့်ကာ သဘောကျသွားရ၏။

ထို့အပြင် ဝမ်းဝေယန်၏ နဂါးပျံစားကိုကြည့်ကာသခင်မကြီးလင်စွမ်းတိမ် စိတ်ထဲမှကျိတ်၍ ချီးကျူးနေမိ၏။ နဂါးပျံစားမှာ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ခင်းတစ်လက် မဟုတ်ပါလှ။

‘ကိုင်း... စကြပေတော့’

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

ခင်းသမားနှစ်ယောက်တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ဖြစ်နေကြသည်နှင့် ဝက်ပါကျွန်းသခင်မကြီးလင်စွမ်းတိမ် တိုက်ခိုက်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်၏။

‘ယား’
‘ဟိုင်း’

စလျှင်စချင်းပင် နှစ်ယောက်စလုံးက မာန်သွင်းကာ ရှေ့သို့ ခုန်ပျံ ဝင်ရောက်လိုက်ကြ၏။

ခင်းချင်းဆိုင်လိုက်မိသည့်နှင့် ထန်းခနဲ ကျယ်လောင်စွာ မြည်ဟည်းကာ မီးများပွင့်ထွက်သွားရ၏။ အဝါရောင်ခင်းအလင်းတန်းကြီးနှင့် အပြာရောင် ခင်းအလင်းတန်းကြီးက ဆုံမထွက်မီလိုက်ကာ နောက်သို့ ပြန်ကန်ထွက်သွားရ၏။

ဝမ်းဝေယန်က နဂါးပျံစားကွက်ထဲမှ နဂါးမြေလျှိုခင်းကွက်နှင့် ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ထိုနည်းတူစွာပင် လောင်စာပိုက်ကီးက ဝက်ပါခင်းကွက်များအတင်းမှ ဝက်ပါရှစ်ထပ်ခင်းချက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ပြင်းထန်သော ခင်းချက်ချင်း ဆုံတွေ့လိုက်သဖြင့် ခင်းနှစ်လက်မှာ တုန်ခါသွားရပြီး နောက်သို့ ပြန်ကန်ထွက်သွားရ၏။ ခင်းနှစ်လက်စလုံးမှာ ရတနာသားစွမ်းများ ဖြစ်ကြရာ အသွားများ လိပ်သွားခြင်း၊ အသွားများ ပွင့်သွားခြင်း၊ အလျှိုင်း ဖြစ်စဉ်အသွားပါချေ။

‘ဝှံ’

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

ခေးချင်းကျိတ်ဆွဲလိုက်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော လေတိုးသံ
မှာ ကြားရသူအဖို့ ကြက်သီးထလောက်စရာပင် ဖြစ်၏။ နံ့စား
ဓုကြည့်နေသူများမှာ အသည်းများအေးကာ ကျောရိုး တစ်
လျှောက်ပင် စိမ်ထက်သွားကြရ၏။

နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်အဆုလိုက်တွင် ဝမ်ဝေယန်က နဂါး
ပျံခေးကွက်များအတွင်းမှ နဂါးတိမ်ဖောက်ခေးချက်ဖြင့် ခုတ်
ပိုင်းချလိုက်၏။

သူက လောင်ဝှပ်ကီးကို လျော့ပေးပြီး မတိုက်ခိုက်ဝံ့ပါ
ချေ။ ဤမျှပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်နေသည့်တိုင် လောင်
ဝှပ်ကီးက တစ်ချီတစ်ချီ ပြန်ထိုးဖောက်ပြီး တိုက်ခိုက်နေသည်
မဟုတ်ပါလား။

‘ဟူး’
‘ဝှပ်’

လောင်ဝှပ်ကီးက ဝမ်ဝေယန်၏နဂါးတိမ်ဖောက်ခေးချက်
ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် ခေးကို ဆန့်လန့်ဖြတ် ကိုင်လိုက်ပြီး
ဝက်ပါခေးကွက်များအတွင်းမှ ဝက်ပါကြယ်တံခွန် ခေးချက်
ဖြင့် ပြင်းထန်စွာ ပြန်တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။

ထို့ကြောင့် လောင်ဝှပ်ကီး၏ခေးချက်များစာ ကြယ်တံခွန်
ကြီးတစ်ခု ပြေးလွှားလာသည့်ပမာ ဝမ်ဝေယန်၏ကိုယ်ပေါ်သို့
ကျဆောက်လှမ်းပြဲထားလိုက်၏။ ဝမ်ဝေယန်၏နဂါးတိမ်ဖောက်
ခေးချက်နှင့် လောင်ဝှပ်ကီး၏ ဝက်ပါကြယ်တံခွန်ခေးချက်တို့
ပြင်းထန်စွာ ဆုံတွေ့မိလိုက်လျှင် ခီးခီးတန်းကြီးများက လင်း
ပြာစောက်သွားရ၏။

‘ထန်း ထန်း ထန်း’
‘ချမ်း ချမ်း ချမ်း’

ခေးနှစ်လက်မှာ အဆက်မပြတ် ထိခိုက်မိလိုက်ကြ၏။ ပြင်
ထုန်သော ခေးအဟုန်ကြောင့် နှစ်ယောက်စလုံး အထက်သို့
မြောက်တက်ကာ ခေးစက်ဝိုင်းကြီးများကြားသို့ လွင့်စမျာ
သွားရ၏။

ခေးစက်ဝိုင်းကြီးများက ဖန်ထပ်ပြီးတစ်ထပ် ဖြစ်ပေါ်နေ
ကာ နှစ်ယောက်စလုံးကို လှမ်းမြင်ထားလျက်ရှိနေ၏။

ဝက်ပါကျွန်းသခင်မကြီးလင်စွပ်တံ့က မျက်စိလျှင်လျှင်
ဖြင့် ခေးစက်ဝိုင်းကြီးများကြားသို့ စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ရာ ဇေ
ထဲတွင် ခေးနှစ်လက်ပူးကပ်နေသည်ကို အံ့မခန်း တွေ့မြင်လိုက်
ရ၏။

ဝက်ပါကျွန်းသခင်မကြီး လင်စွပ်တံ့မှာ မျက်လုံးအစုံပင်
ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားရ၏။ ဝမ်ဝေယန်နှင့်လောင်ဝှပ်ကီးတို့၏
အပြင်းထန်ဆုံး၊ အကြီးမားဆုံး အတွင်းအားချင်း ယှဉ်ပြိုင်
တိုက်ခိုက်နေကြသည် မဟုတ်လား။

‘ဟူး’

နှစ်ယောက်စလုံးက ခေးချင်း ပူးကပ်ထားပြီး အတွင်းအား
ချင်း ပြိုင်နေကြရာ ခေးနှစ်လက်မှ အခိုးအငွေ့များထွက်ပေါ်
နေသလို နှစ်ယောက်စလုံး၏ ငယ်ထိပ်များဆီမှလည်း အခိုး
အငွေ့များက ထွက်ပေါ်လျက် ရှိနေကြ၏။

နှစ်ယောက်စလုံးက ဘေးချင်း ကျိတ်ဆွဲလိုက်ကြခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ဘေးချင်း ကျိတ်ဆွဲနေကြသဖြင့် မီးပွင့်မီးပွားများက အဆက်မပြတ် ပွင့်ဖြာထွက်လျက် ရှိနေ၏။

ဘေးသွားချင်း မည်မျှပင် ကျိတ်ဆွဲနေကြစေကာမူ ဘေးနှစ် လက်မှာ ရုတ်နာဘေးများဖြစ်သဖြင့် ဘေးနှစ်လက်စလုံး ပဲရွဲ ထွက်သွားခြင်း မရှိကြပါချေ။

ထန်း

မကြာမီ ကျယ်လောင်သော ဘေးဘေးချင်း ထိခတ်သံနှင့် အတူ ဘေးနှစ်လက်မှာ ပြန်ကွာထွက်သွားကြရ၏။

နှစ်ယောက်စလုံးက လေထဲမှာပင် နဂါးနှစ်လောင်ပမာ ငွေ့ယမ်း လည်ပတ်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။ ဝမ်ဝေယန်က နဂါးပျံ့စားကို အောက်မှ အထက်သို့ ပုဂံဏာ ရိုက်ဆွဲပစ်လိုက် ၏။ ထိုဘေးချက်နှင့်သာ ထိလိုက်မိပါက လောင်ပုပ်ကီးမှာ ရင် နှစ်ခြမ်း ပွဲထွက်သွားရပေလိမ့်မည်။

ဝက်ပါကျန်း သခင်မကြီး၏ ဂိုဏ်းခွဲမှူး လောင်ပုပ်ကီးက ဝမ်ဝေယန်၏ ထူးခြား ဆန်းကြယ်သော ဘေးချက်ကို မြင် လိုက်ရသည်နှင့် လေထဲတွင် ကျွမ်းပစ်ကာ ရှောင်တိမ်း ပေး လိုက်၏။

ဝမ်ဝေယန်၏ နဂါးပျံ့စားချက်က လောင်ပုပ်ကီး၏ ကိုယ် နှံ့ဘေးမှ ပွတ်ကာသိကာစလေး ပြေးထွက်သွားရ၏။ ဝမ်ဝေ ယန်က ဘေးချက်သုံးချက် ဆင့်ကာ ဆက်တိုက် ခတ်ပိုင်၊ တိုက် ခိုက်လိုက်သော်လည်း လောင်ပုပ်ကီးက ဝမ်ဝေယန်၏ ဘေး

လေထိုးသံကြားလိုက်ရသည်နှင့် အထက်သို့ ထစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ထွားတက်ကာ ရှောင်တိမ်းပေးသွားလိုက်၏။

ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်

ဝမ်ဝေယန်ပင် လောင်ပုပ်ကီး၏ အရှောင်အတိမ်း ကျွမ်း ကျင်မှုကို ကြည့်ကာ စိတ်ထဲမှ တိတ်တခိုးကလေး ချီးကျူးမိ လိုက်ရ၏။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် လောင်ပုပ်ကီးက ကိုယ်ကို နောက်သို့ ချာခနဲ ပြန်လှည့်ကာ မိုးကြိုးခေးသုံးဆင့်နှင့် ဆက်တိုက် ခတ် ပိုင် ချသိုက်၏။

ချမ်း၊ ချမ်း၊ ချမ်း

ဝမ်ဝေယန်က လောင်ပုပ်ကီးနောက်သို့ ချာခနဲ လှည့်လိုက် သည်နှင့် မိုးကြိုးခေးသုံးဆင့် သုံးကာ တိုက်ခိုက်သော့မည်မှန်း ရိပ်စားမိလိုက်၏။

ထို့ကြောင့် သူက မရုဏ ကြက်ခြေခေးချက်ဖြင့် ကာကွယ် ပေးလိုက်ရာ လောင်ပုပ်ကီး၏ ဘေးမှာ နောက်သို့ ပြန်ကန်ထွက် သွားရလေ၏။

ချမ်း

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဝမ်ဝေယန်က နဂါးပျံ့စားကွက်ပျား အတွင်းမှ နဂါးငွေ့ကြွယ်ဖောက် ဘေးချက်ဖြင့် တိုက်ခိုက် ပစ် လိုက်၏။ ထိုဘေးချက်ကြောင့် ဘေးရိပ်ခေးငွေ့ပျားက နဂါး ငွေ့ပျားသဖွယ် ဖြစ်ပေါ်လာရကာ လောင်ပုပ်ကီး၏ ကိုယ် ပေါ်သို့ ပိုက်ကွန်ကြီး အုပ်မိုးကျသည့်အသား အုပ်မိုးကျလာ ရ၏။

‘ဟင်’

လောင်ဝှပ်ကီးမှာ ဤမျှ ထူးခြား ဆန်းကြယ်သော ဓား
ကွက်မျိုးကို ဘစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသဖြင့် ထိတ်လန့် ချောက်ချား
ကာ ဓားကို ဝေ ယမ်းရင်း နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်လိုက်ရ၏။

သို့ဖြစ်သည့်တိုင် ဝမ်ဝေယန်၏ ဓားချက်ကြောင့် လောင်ဝှပ်
ကီး၏ အင်္ကျီရင်ပတ်စကြီးမှာ ရှမ်းခနဲ ကွဲထွက်သွားပေလေတော့
၏။ ဝမ်ဝေယန်က ညှာပြီး တိုက်ခိုက်လိုက်မှန်း လောင်ဝှပ်ကီးက
ချက်ချင်း ရိပ်စားမိလိုက်၏။

မှန်ပေသည်။

ဝမ်ဝေယန်ကသာ ဓားကို ရှေ့သို့ တစ်လက်မခန့် တိုးပြီး
တိုက်ခိုက်လိုက်မည် ဖြစ်ပါက လောင်ဝှပ်ကီးမှာ ရင်ပွင့်ကာ အ
အသည်းများ ထွက်ကျသွားရပေလိမ့်မည်။

လောင်ဝှပ်ကီးက ဝမ်ဝေယန်ကို ဦးညွှတ် အချိအခေ ပြု
လိုက်ကာ....

‘ခင်ဗျား ခုလို ကျုပ်ကို သက်သက်ညာညာ တိုက်ခိုက်လိုက်
တဲ့အတွက် အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ တကယ်လို့ စောစော
အသာ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို မညာဘဲ တိုက်ခိုက်လိုက်မယ်
ဆိုရင် ခုလောက်ဆို ကျုပ် အသက်ပျောက်နေမှာ ကျိန်းဆေ
တယ်’

ဝမ်ဝေယန်က....

‘ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ်က ဘာရန်ငြိုးရန်စမှ မရှိကြတာဘဲ။ ဘာ
ဖြစ်လို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အသက်ပေးသည်အထိ
တိုက်ခိုက်ရမှလဲ။ ခုတိုက်ခိုက်ကြတာက ချစ်ကြည်ရေး နှိုင်း

ဖြိုင်ပွဲအဆင့်လောက်ပဲ ရှိပါတယ်။ ရန်ငြိုးရန်စနဲ့ တိုက်ခိုက်ကြ
တာ မဟုတ်ပါဘူး’

ထို့နောက် ဝမ်ဝေယန်နှင့် လောင်ဝှပ်ကီးတို့က တစ်
ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ချစ်ကြည်ရင်းနှီးစွာ လက်များ ဆုပ်
လိုက်ကြ၏။ နံတေးမှ ကြည့်နေကြသူများပင် သူတို့နှစ်ယောက်
ကြည့်ကာ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်သွားကြရ၏။

ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်က ဓားများကိုရုပ်ကာ ဝက်
ပါကျွန်း သခင်မကြီး လင်စွမ်းတီအား အချိအခေ ပြုလိုက်ကြ
၏။

ဝက်ပါကျွန်း သခင်မကြီးလင်စွမ်းတီက နှစ်ယောက်စလုံးကို
ချီးကျူးစကားများ ပြောကြားလိုက်၏။

သခင်မကြီး လင်စွမ်းတီက ဝမ်ဝေယန်အား....

‘အင်း စန်းရင်ကျောင်းတော် ဂိုဏ်းချုပ်မယ်တော်ကြီး ပေး
ဆင်းက ဝက်ပါကျွန်းကို လွှတ်လိုက်တာ လူရွေးမှန်ပါတယ်။
ဝမ်ဝေယန်ဟာ တကယ်ကို အစွမ်းထက်မြတ်တဲ့ ဓားသမား
ကောင်းတစ်ယောက်ပါပဲ။ အရုဏ်ဦးပန်းလို့ခေါ်တဲ့ အနှစ်
တစ်ထောင်ပန်းကို ဆွတ်ခူးနိုင်မှာ ဝမ်ဝေယန်တစ်ယောက်ပဲ
ရှိပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ဝမ်ဝေယန်ကို သခင်မကြီးက ကြို
ပြီး သတိပေးထားရမယ်။ အရုဏ်ဦးပန်းလို့ခေါ်တဲ့ အနှစ်
တစ်ထောင်ပန်းရှိတဲ့ ကျောက်ဂူကြီးထဲ ဝင်တဲ့အခါမှာ အထူး
သတိထား။ ကျောက်ဂူကြီးထဲမှာ ရေအိုင်ကြီးတစ်အိုင်ကို တွေ့
မြင်ရလိမ့်မယ်။ ဒီရေအိုင်ကြီးကို ဖြတ်ကျော်သွားရမှာပဲ။ ရေ
အိုင်ကြီးထဲမှာ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ သတ္တဝါကောင်ကြီး

ရှိနေတယ်။ သတ္တဝါကောင်ကြီးတွေဟာ သားစားသတ္တဝါ
ကောင်ကြီးတွေပါ။ နောက်တစ်ချက်က အရက်ဦးပန်းလိုခေါ်
တဲ့ အနှစ်တစ်ထောင်ပန်း ရှိနေတဲ့ ကျောက်ခန်းကြီးထဲမှာ
ကျောက်ရုပ်လေးရုပ်ရှိတယ်။ မိကျောက်လူရုပ် လေးရုပ်ဟာ
စက်ယန္တရားတွေတပ်ဆင်ထားပြီး လူသားဖက်တီ တစ်ယောက်
လို ခားချက်တွေကို မှန်ကန်စွာတိုက်ခိုက်နိုင်တဲ့ အဆင့်ရှိတယ်။
ထူလူချင်း တိုက်ခိုက်ရတာလွယ်ကူပေမယ့် သက်မဲ့ကျောက်
သားရုပ်နဲ့ တိုက်ခိုက်တဲ့အခါမှာတော့ လွယ်ကူမှာမဟုတ်ဘူး။
သက်မဲ့ကျောက်ရုပ်တွေမှာ အဆီဥဏ် ကင်မဲ့တဲ့အတွက်
အဆီဥဏ်ကင်မဲ့သလို တိုက်ခိုက်မှာ သေချာတယ်။ ဒါတွေ
ကို အထူးသတိထားပါ။

ဝက်ပါကျွန်းက သခင်မကြီး လင်စွမ်းတီက ဝမ်းဝေယန်ကို
စေတနာဖြင့် သူတိပေးမှာကြားလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ဝမ်းဝေယန်က သခင်မကြီး လင်စွမ်းတီကို လက်နှစ်ဆယ်
ဆုပ်ကာ အရိုအသေပြုလိုက်ရင်း

'သခင်မကြီး အခုလို စေတနာနဲ့ သူတိပေးတာ အတုမို့
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် သူတိထားပြီး ဆောင်ရွက်
ပါ့မယ်'

ထို့နောက် သခင်မကြီး လင်စွမ်းတီက ဝမ်းဝေယန်ကို စား
သောက်စွယ်ရာများနှင့် ညှော်ခံကျွေးမွေးလိုက်၏။

ဝက်ပါစံအိမ်မှ အရက်မှာ မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့လျက် ရှိနေ
၏။ ဝမ်းဝေယန် အရက်တစ်ခွက် မော့သောက်လိုက်ရင်း...

'သခင်မကြီးနဲ့ မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းတို့က အရင်တုန်းက
ခင်မင်ရင်းနဲ့ ခွဲကြပါသလား'

သခင်မကြီး လင်စွမ်းတီက ခေါင်းညှိတ်လိုက်တာ...

'မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းနဲ့ သခင်မကြီးဟာ တစ်ချိန်က
ဘိုးလောကမှာ အတူတကွ လှုပ်ရှားခဲ့ကြတာပဲ။ သခင်မကြီး
တို့နှစ်ယောက်ဟာ မကျောင်းသူပယ် ကောင်းသူကယ်သူပေး
ဖြစ်ကြသလို၊ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးနဲ့ ရုပ်ရှာအေးချမ်းသာ
သာအာတွယ် အနိတ်ရောင်ဒုစုရိုက်ထုဖျားတွေကို တတ်နိုင်သ
လောက် ချေမှုန်းသုတ်သင်ဖမ်းခဲ့ကြတယ်။ ဆယ်နှစ်ကျော်ကျော်
အတူတူ လှုပ်ရှားခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်းမှာ ဗမ်းခွဲလိုက်ကြတယ်။
အတူတူဒုစုရင် သူဘယ်မှ တိုးတက်လာကြမှာမဟုတ်လို့ပါ။ အခု
တော့ သူကလဲ ပိန်းရင်သိုင့် ကျောင်းဟော်ကြီး တည်ထောင်
ပြီး ဂိုဏ်းချုပ်တစ်ယောက်ဖြစ်နေသလို သခင်မကြီးကလဲ ဝက်
ပါကျွန်းမှာ သခင်မကြီးတစ်ယောက်ဘဝကို ရောက်နေရပြီ
လေ....

ဝမ်းဝေယန်က တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီ....

'မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းဟာ တစ်ချိန်က ရန်သူတွေနဲ့တိုက်
ခိုက်ရင်း အတွင်းဒဏ်ရာရခဲ့တယ်ဆိုတာ ဟုတ်ပါသလား'

သခင်မကြီး လင်စွမ်းတီက တည်ကြည်လေးနက်သော လေ
သံဖြင့်....

ဟုတ်တာပါကွယ်။ မယ်တော်ကြီး ဖေးကင်းဟာ တစ်ချိန်
က အင်မတန် အင်အားကြီးမားတဲ့ ရန်သူတွေနဲ့ လိုက်ခိုက်ရင်း
အတွင်းဒဏ်ရာ ရခဲ့တာပေါ့။ အဲဒီအချိန်က သခင်မကြီးလဲ

ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့တာပေါ့ကွယ်၊ မယ်တော်ကြီးပေးကင်းနဲ့ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရတဲ့ ရန်သူသိုင်းသမားကြီးကတော့ ယူနန်ပြည်နယ်က ဆိုးသွမ်းနေတဲ့ ဒုစရိုက်သမားကြီးဖြစ်တဲ့ ခေါင်းသုံးလုံးမိကျောင်း၊ လီအိန်ဆိုတာပဲကွယ်၊ ခေါင်းသုံးလုံးမိကျောင်း၊ လီအိန်ဟာ နာမည်နဲ့လိုက်အောင် အင်မတန်မူ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲပြီး ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ ဒုစရိုက်သမားကြီးတစ်ယောက်ပဲ၊ မယ်တော်ကြီးပေးကင်းဟာ ခေါင်းသုံးလုံးမိကျောင်း၊ လီအိန်ကို အပြတ်ရှင်း သုတ်သင်ပစ်နိုင်ပေယ့် ခေါင်းသုံးလုံးမိကျောင်း၊ လီအိန်ရဲ့ လက်ဝါးရိုက်ချက်ကြောင့် အတွင်းရက်ရရှိခဲ့တာပဲ

ဝမ်ဝေယန်က အရက်တစ်ခွက် သောက်လိုက်ရင်း....

‘မယ်တော်ကြီးပေးကင်းက သူ့ရဲ့ အတွင်းရက်ထုကို အရက်ဦးလို ခေါ်တဲ့ အနှစ်တစ်ထောင်ပန်းပွင့်ကို စားသောက်ရမှသာ ပျောက်ကင်းနိုင်မယ်လို့ ပြောပါတယ်၊ အဲဒါ ဟုတ်ပါသလား’

သခင်မကြီး လင်စွမ်တီက ...

‘အရက်ဦးပန်းလို့ခေါ်တဲ့ အနှစ်တစ်ထောင်ပန်းဟာ အနှစ်တစ်ထောင်ကြာမှ တစ်ပွင့်တည်းပွင့်တဲ့ပန်းပဲ၊ ဒီပန်းဟာ အင်မတန် ဆေးစွမ်းထက်မြက်တယ်လို့ သိရတယ်၊ ဒီပန်းကို သခင်မကြီးလဲ မမြင်ဖူးတာ အမှန်ပါပဲ၊ ကျောက်ဂူထဲမှာ ဒီပန်းရှိနေတာကိုတော့ သိတယ်၊ တစ်ခါမှ ဝင်မကြည့်ခဲ့ဘူး၊ ဝင်ကြည့်လို့ မရအောင်လဲ ဟိုတစ်ချိန်က ပညာရှင်ကြီးတွေက စီမံလုပ်ဆောင်ခဲ့ကြတယ်၊ ကျောက်ဂူကြီးထဲမှာ ရေကန်ကြီးရှိတယ်’

ကြောက်စရာအောင်းတဲ့ သတ္တဝါဆောင်ကြီးတွေရှိတယ်၊ ပန်းရှိတဲ့ ကျောက်ခန်းကြီးထဲမှာ ကျောက်လူရုပ် လေးရုပ်ရှိတယ်ဆိုတာ မှတ်တမ်းတွေ ရေးထားတာ ဖတ်ဖူးတယ်၊ ပန်းကိုဝင်ပြီး ယူတဲ့လူ မှန်သမျှ ပြန်ထွက်မလာနိုင်ကြဘူး၊ ခုအချိန်ထိ တယ်သူမှ ဒီပန်းကို ယူဆောင်လို့ မရကြသေးဘူး’

ဝမ်ဝေယန်က....

‘ကျွန်တော်ကော ဒီကျောက်ဂူထဲကနေ ပြန်ထွက်လာနိုင်မယ်လို့ ထင်မြင်မိပါသလား’

သခင်မကြီး လှင်စွမ်တီက ဟက်ခနဲ ရယ်မောလိုက်ရင်း....

‘မောင်ရင်မေးခွန်းက ‘တယ်လဲ ပဟေဠိဆန်နေပါလားကွယ်၊ မောင်ရင် သိုင်းပညာစွမ်းနဲ့ဆိုရင် သခင်မကြီး အမြင်မှာတော့ အရက်ဦးပန်းကို ရယူပြီး ပြန်ထွက်လာနိုင်လိင်မယ်လို့ ထင်မြင်မိတယ်၊ မောင်ရင် အောင်မြင်မှာပါကွယ်၊ အောင်မြင်ပါစေလို့လဲ သခင်မကြီး ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်’

ထို့နေ့ခက် ညဉ့်နက်ပြီဖြစ်ရာ အားလုံးက လူစုခွဲလိုက်ကြသည်။

အငွေ့များနှင့်အတူ ထူးဆန်းသော အသံများကလည်း ထွက်ပေါ်လျက်ရှိနေသည်။

အရှေ့တက်ဆီမှ အရှက်ဦးလင်ရောင်ခြည် လက်တန်ရှည်ကြီးများက ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေပြီ။ အရှက်ဦး လေပြည်လေညှင်းများကလည်း တသုန်သုန် တိုက်ခတ်လျက် ရှိနေသည်။

ဒီကျောက်တောင်ကြီးဟာ ဝက်ပါတောင်ကြီးပဲ ဂိုဏ်းခွဲမှူးလောင်ဝုပ်ကီးက အထက်သို့ ကိုယ်ဖော့ပညာနှင့် ခွန်ပျံဟက်ရင်း နံဘေးမှ လိုက်ပါလာသော ဝမ်ဝေယန်အား ဖြောကြားလိုက်၏။

မကြာမီ သူတို့လူစုသည် ဝက်ပါတောင်ထိပ်သို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။ တောင်ထိပ်တွင် ကြီးမားသော ကျောက်တုံးကျောက်ခဲကြီးများနှင့်သာ ပြည့်နှက်နေပြီး ထစ်ပင်ဝါးပင် တစ်ပင်မှပေါက်ရောက်နေသည်ကို မတွေ့ရပေ။

တောင်ထိပ်တစ်နေရာတွင် ကြီးမားသော ကျောက်ဂူကြီးတစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။ ကျောက်ဂူအဝမှာ ဆင်တစ်ကောင်ပင် အလွန်တကူ ဝင်ရောက်နိုင်လောက်အောင် ကျယ်ဝန်းလှပေသည်။

ကျောက်ဂူကြီးမှာ ချောက်ချားစရာ ကောင်းလောက်အောင် ထိုက်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေကာ ကျောက်ဂူအတွင်းမှ ထူးခြားသော အဖြူရောင် အခိုးအငွေ့များက အပြင်ဖက်သို့ တဖြည်းဖြည်း တလှူလှူ ထိုးထွက်လျက်ရှိနေ၏။

ဂိုဏ်းခွဲမှူးလောင်ဝုပ်ကီးက ကျောက်ဂူကြီးအား လက်ညှိုးညွှန်ပြလိုက်ရင်း ဝမ်ဝေယန်အား ...

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

(၅၃)

နံနက် အရှက်တက် သည်နှင့် ဝမ်ဝေယန်ထံသို့ ဂိုဏ်းခွဲမှူးကြီး လောင်ဝုပ်ကီးနှင့် ဝက်ပါကျွန်းသိုင်းသမားများ ရောက်ရှိလာကြ၏။

ဝမ်ဝေယန်ကို ကျွန်း၏ အနောက်ဖက်ရှိ မြင့်မားသော ကျောက်တောင်ကြီးတစ်တောင်၏ ထိပ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။

ကျောက်တောင်ကြီးမှာ လမ်းဟူ၍မရှိဘဲ အလွန်မတ်စောက် ချောမွတ်လှပေရာ ထူထိုသည် ထိပ်တန်း ကိုယ်ဖော့ပညာရပ်များ အသုံးပြုကာ တက်လာကြရ၏။

ကျောက်တောင်ကြီးတစ်တောင်လုံး ထူးခြားသော အခိုးအငွေ့များ ထွက်ပေါ်လျက်ရှိနေ၏။ ထူးခြားသော အခိုး

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

ဝမ်းဝေယန်၊ အရက်ဦးပန်းလို့ခေါ်တဲ့ အနှစ်တစ်ထောင် ပန်းဟာ ဒီမရဏ ကျောက်ဂူထဲမှာ ရှိနေတယ်။ ဝင်ယူတဲ့လူတိုင်း ဘယ်သူမှ ပြန်ထွက်လာကြလေ မရှိဘူး။ ခင်ဗျားလဲ အထူး သတိထားပါ။

ဝမ်းဝေယန်က မရဏကျောက်ဂူကြီးကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်တာ ဂိုဏ်းခွဲမှူး လောင်ဝှပ်ကီးအား....

ကျွန်တော်ဟာ သစ္စာသမာဓိ သတ္တိနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ ဒီပန်းဟာ ကျွန်တော် အကျိုးအတွက် လာရောက်ယူဆောင်တာလဲ မဟုတ်ပါဘူး။ သိုင်းလောထရဲ့ အဓိပတိ မယ်တော်ကြီး ဖေးကမ်းအတွက် လာရောက်ယူဆောင်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုင်း... ကျွန်တော်သွားမယ်။

ဝမ်းဝေယန်က စကားဆုံးသည်နှင့် မရဏ ကျောက်ဂူကြီး အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားလေတော့၏။

ကျောက်ဂူကြီးအတွင်း အပ်ကျသံပင် မကြားရသောက်အောင် တိတ်ဆိတ် ခြောက်သပ်လျက် ရှိနေ၏။ ဝမ်းဝေယန်က ဆပြေရောင် အခိုးအငွေ့များကြား တရွေ့ရွေ့ တိုးဝင်လာခဲ့၏။ ကျောက်ဂူကြီးအတွင်း ထူးခြားစွာ ဆင်းထိန်လျက် ရှိနေသည်။

ထိုအခင်းရောင်များမှာ ကျောက်တုံးကြီးများဆီမှ ထွက်ပေါ်နေသော သဘာဝအဖင်းရောင်များပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ကျောက်တုံးကြီးများဆီမှ ထိန်လင်းသော အဖင်းရောင်က အထက်သို့ ထိုးတက်လျက် ရှိနေကြသည်။

ဝမ်းဝေယန်က ကျောက်ဂူကြီးအတွင်း တရွေ့ရွေ့ ဝင်ရောက်လာခဲ့၏။ ကျောက်ဂူအမိုးထက်မှ ကျောက်စက်ပန်းဆွဲကြီးများက တွဲရွဲကျပြီး ဂူကြမ်းပြင်ဆီမှလည်း ကျောက်စက် မိုးပျော်ကြီးများက အထက်သို့ ထိုးထိုးထောင်ထောင် အည်ရှိနေကြသည်။

ကျောက်လိုက်ခေါင်းကြီးမှာ တောက်တောက်ကွေ့ကွေ့နှင့် တည်ရှိနေ၏။ ဝမ်းဝေယန်က ကျောက်လိုက်ခေါင်းကြီးအတွင်းသို့ ဆက်လက်ဝင်ရောက်လာခဲ့၏။

ထိုသို့ဝင်ရောက်လာရင်း မကြာမီ ရေပွက်များ တပွက်ပွက်တနေပြီ အခိုးအငွေ့များက အထက်သို့ ထိုးတက်နေသော ရေကန်ကြီးတစ်ကန်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ရေကန်ကြီးမှာ ထူးခြားသော ရေကန်ကြီးပင် ဖြစ်၏။ ရေအရောင်မှာ အစိမ်းပုတ်ဖြစ်ကာ စိမ်းပုတ်ပုတ်ရေများက လှုပ်ရှားထကြွလျက်ရှိနေ၏။

ဝမ်းဝေယန်က ရေကန်ကြီးအနီး ချဉ်းကပ်လိုက်သည်နှင့် ရေကန်ကြီးအတွင်းမှ ဗုဒ္ဓိခနဲ လှုပ်ရှားသံကြီးတစ်သံထ ထွက်ပေါ်လာ၏။ ရေပန်းများက အထက်သို့ ထိုးတက်သွားကြပြီး ရေလုံးကြီးများ ထကြွလာရ၏။

ဂုန်း

ဝုန်းခနဲ အသံကြီးတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာပြီး ရေကန်ကြီး အတွင်းမှ မည်းနက်တောက်ပြောနေသော သတ္တဝါကောင် ကြီးတစ်ကောင်က ကုန်းထလာ၏။

ထိုသတ္တဝါကောင်ကြီးမှာ ရှည်လျားချွန်ထက်သော ဦးချို ကြီးတစ်ချောင်းရှိနေ၏။ ကိုယ်ကြီးမှာ အကြေးခွံများရှိနေ ကာ နီရဲသော ပါးစပ်ကြီးကို ဖြဟထား၏။

ပါးစပ်ပေါက်ကြီးအတွင်းမှ ချွန်ထက်ဖြူပွေးသော အစွယ် ကြီးများကို ထွေမြင်နေရ၏။

‘ဂရူး’

‘ဂရူး’

ရေထဲမှတက်လာသော သတ္တဝါကောင်ကြီးက ဝမ်းဝေ ယန်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် ကျယ်လောင်စူးရှသော အသံ ကြီးဖြင့် အော်ဟစ်လိုက်၏။ သတ္တဝါကောင်ကြီး၏ ကျော ကုန်းထက်တွင် ဆူးတောင်ကြီးများ ရှိနေ၏။

ဝမ်းဝေယန်က သတ္တဝါကောင်ကြီးကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည့် နှင့် နဂါးပျံများကို ဆွဲထုတ်လိုက်မိ၏။ သတ္တဝါကောင်ကြီးက ဂရူးခနဲ အသံကြီးပြုကာခေါင်းကြီးကို ခါယမ်းလိုက်၏။

ပါးစပ်ထဲမှ ချွေပျစ်ပျစ်အရည်များက ဝမ်းဝေယန်ထံသို့ ပြေး ဝင်လာကြ၏။ ဝမ်းဝေယန်က တစ်ဖက်သို့ လွှားထွက်ကာ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ရ၏။

ချွေပျစ်ပျစ်အရည်များက မြေပြင်သို့ ကျ ထက်သွားကြလျှင် တူယံပြန်သောအမည်ကွက်ကြီးများ ဖြစ်ပေါ်သွားပြီး အဖွဲ့ ဖွဲ့စည်း ထောင်းခနဲ ထွက်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ဝမ်းဝေယန်က ဓားပျံနှစ်လက်ကို သတ္တဝါကောင်ကြီး၏ မျက်လုံးနှစ်လုံးဆီသို့ ပစ်လွှတ်လိုက်ရာ သတ္တဝါကောင်ကြီးက ဦးချိုကြီးနှင့် ခါယမ်းခတ်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။ ထို့ကြောင့် ဝမ်း ဝေယန်၏ဓားပျံနှစ်လက်မှာ လွင့်စဉ်ထွက်သွားရလေ၏။

‘ဂရူး’

သတ္တဝါကောင်ကြီးက ဝမ်းဝေယန်ထံသို့ လျောခနဲ ပြေး ဝင်လာ၏။ ဝမ်းဝေယန်က အထက်သို့လွှားကက်ကာ နဂါး ပျံဓားကို ခေယမ်းပစ်လိုက်၏။ နဂါးပျံဓားနှင့် သတ္တဝါ ကောင်ကြီး၏ မာကျောသော အကြေးခွံများ ထိခတ်မိ လိုက်ကြကာ တထန်းထန်းမြည်ဟည်းသွားကြရ၏။

သတ္တဝါကောင်ကြီး၏ ဦးခေါင်းကို ဓားနှင့်ခုတ်ပိုင်းမိလိုက် သော်လည်း အကြေးခွံကြီးများ ပုံးအုပ်နေသောကြောင့် ဓားမှာ မတိုးဘဲ နောက်သို့ပြန်ကန်ထွက်လာရ၏။ ကြေးခွံ ကြီးများ အထပ်ထပ် ဖြစ်ပေါ်နေ၏။

သတ္တဝါကောင်ကြီး ခေါင်းကြီးမော့ကာ သူ၏ချွန်ထက် သော ဦးချိုကြီးဖြင့် အောက်မှပင့်ကာ ဝမ်းဝေယန်ကို ထိုး ကော်ပစ်လိုက်၏။

ဝမ်းဝေယန်က လေထဲမှာပင် ကျမ်းပစ်ကာ ရှောင်တိမ်း ပေးလိုက်ရ၏။

ထိုဦးချိုကြီးနှင့်သာ ထိုးကော်ခြင်း ခံလိုက်ရပါက မချီ မဆန် အထက်ပျောက်သွားရမည်မှာ သေချာလှပေတော့၏။ ဝမ်းဝေယန်လွတ်မြောက်သွားသဖြင့် သတ္တဝါကောင်ကြီး က ခေါ်သတကြီး အော်မြည်လိုက်ပြန်၏။ ဝမ်းဝေယန်က

အောက်သို့ထိုးဆင်းကာ သတ္တဝါကောင်ကြီး၏ ဦးချိုကြီးကို နဂါးပျံစားဖြင့် ပြစ်ထန်စွာ ခုတ်ချပစ်လိုက်၏။

သတ္တဝါကောင်ကြီးက ဦးချိုကြီးကို ဝေယနီယမ်းလိုက်ရာ ဝမ်းဝေယနီမှာ လှင့်စဉ်ထွက်သွားရ၏။ ဝမ်းဝေယနီသည် ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးနှင့် ဝင်ဆောင်လိုက်မိရာ တစ်ကိုယ်လုံး ဆရိုးများ ကျိုးကျလုမတတ် ဖြစ်သွားရပြီး မျက်လုံးများပင် ပြာစေသွားရ၏။

သတ္တဝါကောင်ကြီးက လဲကျနေသော ဝမ်းဝေယနီထံသို့ ပါးစပ်ထဲမှ ခွဲပျစ်ပျစ်အရည်များကို မှုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။ ဗူးခနဲ ကျယ်လောင်သော အသံကြီး ကြားလိုက်ရသည်နှင့် ဝမ်းဝေယနီက တစ်ဖက်သို့ လှိမ့်ကာ ရွှောင်တိမ်းပေးလိုက်ရ၏။

ဝမ်းဝေယနီက ခုန်ထရင်း လက်နက်ပုန်းများကို သတ္တဝါကောင်ကြီးဆီသို့ ပစ်လွှတ်လိုက်၏။ သူပစ်လွှတ်လိုက်သော လက်နက်ပုန်းများမှာ ရွှေသဲမှုန်လက်နက်ဆန်းများပင်ဖြစ်၏။

ရွှေသဲမှုန် လက်နက်ဆန်းများက သတ္တဝါကောင်ကြီး၏ မျက်ခွာပေါ်သို့ ကျရောက်သွားသည်နှင့် သတ္တဝါကောင်ကြီး၏ စူးရှစွာအော်ဟစ်လိုက်၏။

သတ္တဝါကောင်ကြီးက ရွှေသဲမှုန် လက်နက်ဆန်းများ ပစ်လွှင့် ဝင်ရောက်လာသည်နှင့် မျက်လုံးကြီးနှစ်လုံးကို ပိတ်ထားလိုက်သဖြင့် မထိလိုက်တော့ပေ။

ဝမ်းဝေယနီက သတ္တဝါကောင်ကြီးကို ကြည့်ကာ မည်သို့မည်ပုံ ထိုက်ခိုက်ရမည်ကို စဉ်းစားလိုက်၏။

သတ္တဝါကောင်ကြီး၏ ရှည်လျား ချွန်ထက်သော ဦးချို၏ အရင်းပိုင်းတွင် အသားနုရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ဦးချိုကြီးကို ဖြတ်တောက်ပစ်နိုင်မှ သတ္တဝါကောင်ကြီး ဆေးဆိုးမည် ဖြစ်ပေ၏။

ထို့ကြောင့် ချက်ချင်းပင် ဝမ်းဝေယနီက အထက်သို့လွှားတက်ကာ သတ္တဝါကောင်ကြီး၏ ဦးချိုအရင်းပိုင်းကို နဂါးပျံစားဖြင့် ခုတ်ပိုင်းချလိုက်၏။

နဂါးပျံစားက သတ္တဝါကောင်ကြီး၏ ဦးချိုအရင်းပိုင်းကို ခုတ်ပိုင်းမိလိုက်သော်လည်း ဦးချိုကြီးမှာ တုန်ခါသွားသည်မှ အပ ဘာမှဖြစ်မသွားပေ။

သတ္တဝါကောင်ကြီးက ပါးစပ်ကြီးဟကာ ဗူးခနဲမှုတ်ထုတ်စိုက်ပြန်ရာ ဝမ်းဝေယနီမှာ ခုန်ပျံရွှောင်ထွက် ပေးလိုက်ရပြန်သည်။

ဝမ်းဝေယနီက ရေကန်ကြီးနောက်ဖက်တွင် ဂူပေါက် ရှိနေသေးသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

သူက ထိုဂူပေါက်ဆီသို့ သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင် သတ္တဝါကောင်ကြီးက ဂူပေါက်ကို သူ၏ကိုယ်လုံးကြီးဖြင့် လျှပ်စွာ ပိတ်ဆို့ ထားလိုက်၏။

ဝမ်းဝေယနီမှာ အကျဉ်းအကျပ်တွင် အတော်ကလေး ရပ်နေရ၏။

နဂါးပျံခားက အစွမ်းထက်သန်လည်း သတ္တဝါကောင်
ကြီးက တစ်ကိုယ်လုံး အကြေးခွံကြီးများ ဖုံးလွှမ်းနေသော
ကြောင့် ခားကမတိုးဘဲရှိနေရ၏။

ဟူး

အချဲ့ရည်များက လွင့်ပျံလာသဖြင့် ဝမ်းဝေယန်မှာ ခုန်ပျံ
ရွှောင်တိမ်းပေးလိုက်ရပြန်၏။

သူက ရွှောင်တိမ်းပေးရင်းမှ သတ္တဝါကောင်ကြီး၏ အား
နည်းချက်ကိုသာ ရှာဖွေကြည့်နေမိ၏။

သတ္တဝါကောင်ကြီး၏ အပျော့နေရာမှာ မျက်လုံး နှစ်လုံး
သေလျှင် ဖြစ်ပေ၏။

မျက်လုံးနှစ်လုံးကိုထိုးဖောက်ပစ်ရန် ဝမ်းဝေယန်က ဆုံးဖြတ်
လိုက်၏။

ဝမ်းဝေယန်က နောက်သို့ တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ပေးလိုက်၏။
သတ္တဝါကောင်ကြီးက ရွေ့သို့ တဖြည်းဖြည်း တိုးကပ်လာလေ
သည်။

ဝမ်းဝေယန်က နောက်သို့ ဆုတ်သွားရင်း နောက်ဆုံးတွင်
ကျောက်နံရံကြီးကို ကျောပေးမိလိုက်၏။

ယင်းအချိန်မှာပင် သတ္တဝါကောင်ကြီးက ကျယ်လောင်
စွာ အော်ဟစ်ရင်း ဝမ်းဝေယန်ထံသို့ တစ်ဟုန်ထိုးဖြောင့်လာ
သည်။

စုန်း

ဝမ်းဝေယန်က ကိုယ်ကိုယ်ပိုင်ပြီး ရွှောင်တိမ်း ပေးလိုက်ရာ
သတ္တဝါကောင်ကြီး၏ ဦးချိုကြီးက ဝမ်းဝေယန်ကို မထိုးမိဘဲ
ကျောက်ဂူနံရံကို ထိုးလိုက်မိ၏။

ကျောက်ဂူကြီးတစ်ခုလုံး သိမ်သိမ် တုန်ခါထွက်သွားရပြီး
ဦးချိုကြီးမှာ ကျောက်နံရံအတွင်း ထိုးဖောက် နစ်မြုပ်သွား
သည်။

သတ္တဝါကောင်ကြီးက ဒေါသတကြီးနှင့် သူ့ဦးချိုကြီးကို
ပြန်နှုတ်ယူရန်ကြိုးစားနေစဉ်မှာပင် ဝမ်းဝေယန်က နဂါးပျံ
ခားဖြင့် သတ္တဝါကောင်ကြီး၏ မျက်လုံးနှစ်လုံးကို ဖြတ်ပိုင်းပစ်
လိုက်၏။

ဖောင်း ဖောင်း

ဂျား

နဂါးပျံခားချက်ကြောင့် သတ္တဝါကောင်ကြီး၏ မျက်လုံး
နှစ်လုံးမှာ ပေါက်ထွက်သွားရကာ မည်းနက်သော အရည်များ
က မျက်လုံးကြီးနှစ်လုံးအတွင်းမှ ပန်းထွက်လာရ၏။

အဆိပ်ခိုး အဆိပ်ငွေ့များ ရှူရှိုက်မိလိုက်ရသောကြောင့်
ဝမ်းဝေယန်မှာ ခေါင်းများများဝေကာ လဲကျလှမထတ်ဖြစ်သွား
ရ၏။

အဆိပ်က ချက်ချင်းတက်လာသောကြောင့် ဝမ်းဝေယန်မှာ
မယ်တော်ကြီးပေးကမ်း ပေးလိုက်သော အဆိပ်ဖြေဆေးလုံးကို
အမြန်သောက်ချလိုက်ရ၏။

အဆိပ်ဖြေဆေးလုံးကို သောက်ချလိုက်မှ ဝမ်းဝေယန်မှာ
သက်သာရာရသွား၏။

သတ္တဝါကောင်ကြီးမှာ မျက်လုံးနှစ်လုံးစလုံး ပေါက်ထွက်
သွားရသဖြင့် ဆူပူအော်ဟစ်ကာ တဝန်းဝန်း သောင်းကျန်း
နေလေပြီ။

သူ့ဦးချိုကြီးကို ဆွဲနှုတ်ယူရင်း ကျောက်ဂူကြီးအတွင်းတွင်
ပြေးလွှားထိုးနှက်လျက်ရှိနေ၏။

ခြေဦးတည့်ထုပြေးရင်း ရေကန်ကြီးအတွင်း ပြန်လည် ထို
ဆင်းကျသွားရပြန်၏။

‘ဝန်း’

ရေလုံးကြီးများက အထက်သို့ထိုးတက်သွားကာ သတ္တဝါ
ကောင်ကြီးမှာလည်း ရေအောက်သို့ မြုပ်ဆင်း ပျောက်ကွယ်
သွားရလေတော့၏။

ထိုအချိန်ကျမှပင် ဝမ်ဝေယန်မှာ အသက်ကိုဝအောင် ရှူ
ရှိုက်မိလိုက်ရလေတော့၏။

သူက ရေကန်၏တစ်ဖက်သို့ကြည့်လိုက်ရာ ကျောက်ဂူပေါက်
ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ချက်ချင်းပင် ဝမ်ဝေယန်က ကျောက်ဂူပေါက်အတွင်းဝင်
ရောက်လာခဲ့၏။ အတွင်းရောက်သည်နှင့် ကျယ်ဝန်း ကြီးမား
ဆော့ ကျောက်ခန်းကြီးတစ်ခန်း ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်
ရ၏။

ကျောက်ခန်းကြီးမှာ ကျောက်ဂူ၏ နောက်ဆုံးအပိုင်း ဖြစ်
စာ အခန်းထဲတွင် မည်သည့် အရာကိုမှ မတွေ့ရဘဲ ချောက်

ချားစရာကောင်းလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိ
နေ၏။

ကျောက်ခန်းကြီးမှာ ကျောက်ဂူကြီး၏ နောက်ဆုံးအပိုင်း
ဖြစ်သော်လည်း အရှက်ဦးပန်းခေါ် အနှစ်တစ်ထောင်ပန်းကို
မတွေ့ရသေးပေ။ ထို့ပြင် ပန်းကို စောင့်ကြပ်နေသည် ဆို
သော ကျောက်လူရုပ် ဓားသမား လေးရုပ်ကိုလည်း မတွေ့ရ
သေးပေ။

‘ကျွ’

ယင်းအချိန်မှာပင် နံရံတစ်ဖက်ဆီမှ အသံတစ်သံကြားလိုက်
ရပြီး နံရံကြီးက နံဘေးသို့ တဖြည်းဖြည်း ရွေ့လျား သွား
၏။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အတွင်းမှ ကျောက်စင်မြင့်ကြီး တစ်
ခုက အပြင်သို့ တဖြည်းဖြည်း ရွေ့လျား ထွက်ပေါ်လာ၏။

ကျောက်စင်မြင့်ကြီးထက်တွင် ရွှေရောင်တဖိတ်ဖိတ်တောက်
ပနေသော ကျောက်လူရုပ် လေးရုပ်က ရှိနေ၏။ အရုပ်များမှာ
ထူလုပ်ထားသည်မှာ လူသားပကတိအလား ထင်မှတ်ရလောက်
၏။ ကျောက်လူရုပ် လေးယောက်စလုံးမှာ ရွှေရောင်တောက်ပ
နေသော ဓားများကို ကိုင်ဆောင်ထားကြ၏။

‘ကျွ’ ဝေ’

ကျောက်စင်မြင့်ကြီး အပြင်သို့ ရောက်လာပြီးနောက် ရပ်
တန့်သွား၏။ ကျောက်လူရုပ်လေးရုပ်က ကျောက်စင်မြင့်ထက်
မှ ခုန်ဆင်းလာကြ၏။

ဝမ်ဝေယန်က ကျောက်လူရုပ်များကို တိုက်ခိုက်ရန် နဂါး
ပျံများကို ဖင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားမိ၏။ ကျောက်လူရုပ်
လေးရုပ်က အောက်ရောက်သည်နှင့် ဓားများ ဝေ့ယမ်းကာ
ဝမ်ဝေယန်ကို စတင် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။

‘ဝိုး ဝိုး ဝိုး’
‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

ကျောက်လူရုပ် လေးရုပ်တို့၏ ဓားချက်များက ကြောက်
ခမန်းလိလိ ဝင်ရောက်လာကြ၏။ ဝမ်ဝေယန်မှာ ကျောက်လူရုပ်
များကို အကဲခတ်လိုသဖြင့် ပြန်လည် မတိုက်ခိုက်ဘဲ ဓားချက်
များကို ရှောင်တိမ်းပေးနေ၏။

ကျောက်လူရုပ်များက ဝမ်ဝေယန်ကို အတင်း တရကြမ်း
လိုက်လံ တိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေကြ၏။

ဝမ်ဝေယန်က အထက်သို့ ခုန်တက်လျှင် သူတို့ကလည်း
အထက်သို့ လိုက်ပါခုန်တက်ကာ တိုက်ခိုက်ကြ၏။ ဝမ်ဝေယန်
အောက်သို့ လွှားဆင်းလျှင် သူတို့ကလည်း ထက်ကြပ်မကွာ
လိုက်ပါ လွှားဆင်းလာကြ၏။

ဝမ်ဝေယန်မှာ ကျောက်လူရုပ် လေးရုပ်ကို ကြည့်ကာ
အတော်ကလေး အံ့အားဆင့်သွားမိရ၏။ သူက ဘေးကြပ်
နံ့ကြပ် တွေ နေရပြန်လေပြီ။

ကျောက်လူရုပ် လေးရုပ်တို့၏ ဓားချက်များက လေထိုက်
ခတ်သည့် အလား ကြောက်ခမန်းလိလိ တိုက်ခိုက်နေကြ၏။

‘ထန်း ထန်း ထန်း’

‘ချွမ်း ချွမ်း ချွမ်း’

နဂါးပျံ ဓားနှင့် ဓားလေးလက်တို့ ဆိုင်လိုက်မိကြ၏။ စတု
ရောင် ဓားလေးလက်မှာ လေးနေရာ ခွဲစာ ဝင်ရောက်လာကြ
ပြန်၏။

ဝမ်ဝေယန်မှာ မြေတွင် လူးလိုမိကာ အမြန်ဆုံး ရှောင်
တိမ်းပေးလိုက်ရ၏။ ပြီးနောက် သူက ခုန်ထရင်း အနီးဆုံး
ကျောက်လူရုပ် ဓားသမားကို ဓားဖြင့် ပိုင်းချလိုက်ရာ ချွမ်းခနဲ
ပြည်ဟည်းပြီး သူ့ ဓားသာ ပြန်ကန်ထွက်လာသည်ကို တွေ့မြင်
လိုက်ရ၏။

ကျောက်လူရုပ်မှာ ဘာမှ ဖြစ်ပေါ်မသွားပါချေ။ သူ့ ဓား
က ကျောက်လူရုပ်များကို မတိုးမပေါက်သာဘဲ ရှိနေ၏။
သူ့ ဓားက ကျောက်တုံး ကျောက်စိုင်များကို ခုတ်ပိုင်း နေရ
ထက်သို့ ရှိနေ၏။

ကျောက်လူရုပ်များက ထူးဆန်းသော အသံများနှင့် ရယ်
ခောက်ကာ ဝမ်ဝေယန်ကို လှောင်ပြောင်ရင်း ပါးစပ်ကြီးများပင်
ဖြူဖြူလိုက်၏။ ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ဝမ်ဝေ
ယန်မှာ မျက်မှောင် ကြုတ်လိုက်မိ၏။

ဝက်ပါကျွန်း သင်္ခမကြီး လင်စွမ်တံ ပြောပြခဲ့သော
ကေားများအရ ဤကျောက်လူရုပ်များတွင် စက်ယန္တရားများ
တပ်ဆင်ထားသည်ဟု သိရ၏။ စက်ယန္တရားများသာ တပ်ဆင်

ထေးသည် မှန်ပါက အပေါက် တစ်ပေါက်တော့ ရှိရမည် ဖြစ်၏။

ဝမ်ဝေယန်က ကျောက်လူရုပ်များကို လှည့်ပတ် တိုက် ခိုက်ရင်း ထိုအပေါက်ကို ရှာဖွေကြည့်ရာ လုံးဝ မတွေ့ရပေ။ ကျောက်လူရုပ်များသည် စက်ယန္တရားပညာရှင် တစ်ယောက် ထံ ပိရိုသေသပ်စွာ လုပ်ဆောင်ထားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

‘ထန်း ထန်း ထန်း’

‘ချမ်း ချမ်း ချမ်း’

ဝမ်ဝေယန်၏ နဂါးပျံခါးနှင့် ကျောက်လူရုပ် လေးရုပ်၏ ခါးလေးလက်နှင့် ပြင်းထန်စွာ အဆက်မပြတ် ထိခတ်လျက် ရှိ နေကြ၏။ တစ်ခါတစ်ခါတွင် ဝမ်ဝေယန်မှာ ကျောက်လူရုပ် လေးရုပ်တို့၏ ခါးချက်များကို အဆည်းအသန် ရှောင်တိမ်း ပေးနေရ၏။

ခါးနှင့် တိုက်ခိုက် မရတော့သည့်အဆုံး နောက်ဆုံးတွင် သူက ဖြစ်ချစ်ရာဖြစ်ဟု လတော့ပိုက်ကာ အားမာန်ငါးသွယ် လက်ဝါးချိတ်ချက်ကို ထုတ်သုံးလိုက်ရလေတော့၏။

‘ဝုန်း’

ပြင်းထန်သော အားမာန်ငါးသွယ် လက်ဝါးချိတ်ချက် ကြောင့် ခုန်ပျံဝင်ရောက်လာသော ကျောက်လူရုပ်ကြီးတစ်ရုပ် မှာ ဦးခေါင်းကြီး ပြုတ်ထွက်လွင့်စဉ်သွားရ၏။ ထိုကျောက်

လူရုပ်မှာ ခြေကားရားလက်ကားရားဖြင့် လျှောက်ပြေးရင်း ကျောက်နံရံနှင့်ဝင်ဆောင်မိကာ တစ်ကိုယ်လုံး အစိပ်အစိပ် အမြွှာမြွှာ ကွဲကျထွက်သွားရ၏။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ကျောက်ဂူကြီးတစ်ဂူလုံး ထူးဆန်း သောအသံကြီးများ ထွက်ပေါ်သွားကာ သိမ်သိမ်တုန်ခါသွား ရ၏။

ဝမ်ဝေယန်က တုန်ဆိုင်းသွားသော ကျောက်လူရုပ်ကြီးတစ် ရုပ်ထံသို့ ခုန်ဝင်ကာ အားမာန်ငါးသွယ်လက်ဝါးချိတ်ချက်ဖြင့် ထပ်မံချိတ်ချပစ်လိုက်ပြန်၏။

‘ဝစ်’

သို့သော် ကျောက်လူရုပ်က အောက်မှခါးနှင့်ပင့်ကာ တိုက် ခိုက်လိုက်သဖြင့် ဝမ်ဝေယန်မှာ ခါးချက်ကို ရှောင်တိမ်းပေး လွှားတက်သွားရ၏။

ကျောက်လူရုပ်သုံးရုပ်က ဝမ်ဝေယန်ထံသို့ ပြေးဝင်တိုက် ခိုက်လာပြန်၏။ ဝမ်ဝေယန်က ကျောက်လူရုပ်သုံးရုပ်ကြားမှ ဖောက်ထွက်ရင်း အနီးဆုံး ကျောက်လူရုပ်ကို အားမာန်ငါး ငါးသွယ် လက်ဝါးဖြင့် ချိတ်ချပစ်လိုက်၏။

‘ဝုန်း’

ထိုကျောက်လူရုပ်၏ ဦးခေါင်းမှာ ကိုယ်ထဲသို့ ကျုံ့ဝင်ကျ သွားပြီး အခိုးဝေ့များက ထောင်ခနဲ ထက်ပေါ်လာ၏။ ဝမ်ဝေယန်က ထိုကျုံ့ဝင်သွားသော အပေါက်ကြီးအတွင်းသို့

နဂါးပျံငါးကို ထိုးစိုက်ပစ်လိုက်ကာ လက်နက်ပုန်းများကို ပစ်လွှတ်လိုက်၏။

မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာပင် ဆိုကျောက် လူရှုပ်သည် အပေါ်သို့ မြောက်တက်သွားပြီး အောက်သို့ ပြန် အကျတင် ဝမ်းဝေယန်ကို ခြေထောက်နှင့် ကန်ပစ်လိုက်သေး ၏။ ဝမ်းဝေယန်က ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်သဖြင့် မထိဘဲ မြေ ပေါ်သို့ ဝန်းခနဲ ပြုတ်ကျကာ ငြိမ်သက်သွားလေတော့၏။

ကျောက်လူရှုပ် လေးရပ်အနက် နှစ်ရပ်မှာ ဝမ်းဝေယန်၏ လက်ချက်ကြောင့် ကျဆုံးသွားရလေပြီ။ ကျန်ကျောက်လူရှုပ် နှစ်ရပ်က ဒေါသတကြီး ဆီဆီရေရွက် ကြိမ်းမောင်းရင်း ဝမ်း ဝေယန်ကို ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် တိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေကြ၏။

ထန်း

ဝမ်းဝေယန်၏ နဂါးပျံ ခားချက်ကြောင့် ကျောက်လူရှုပ် တစ်ရပ်၏ခားမှာ ကျိုးထွက်သွားရ၏။ ဝမ်းဝေယန်က ရှေ့သို့ လွှားဝင်ပြီး ထိုကျောက်လူရှုပ်ကို မိုးကြိုးခြေကန်ချက်ဖြင့် ကန် ထုတ်ပစ်လိုက်၏။ ဝန်းခနဲ မြည်ဟည်းကာ ကျောက်လူရှုပ်မှာ နောက်သို့ လွင့်စဉ်ထွက်သွားရ၏။

လွင့်စဉ်ထွက်သွားသော အရှိန်နှင့် ကျောက်တုံးကို ပြေး တိုက်မိလိုက်သော အရှိန်တို့ ပေါင်းစပ်ကာ ကျောက်လူရှုပ်မှာ ကိုယ်နှစ်ပိုင်း ကွဲထွက်ကာ ငြိမ်သက်သွားရလေတော့၏။

ဝမ်းဝေယန်က ယခုမှ တစ်ယောက်ချင်းစိတ်ကြိုက်တိုက်ခိုက် နိုင်ပြီဖြစ်၏။ နောက်ဆုံး ကျောက်လူရှုပ်က ဝမ်းဝေယန်ကို ဆီ ဆီ ကြိမ်းမောင်းကာ ဒေါသတကြီး တိုက်ခိုက်နေ၏။

စိုးဆမ်းပန်းစာပေ

ကျောက်လူရှုပ်က ဝမ်းဝေယန်ထံသို့ ခုန်ပျံ ဝင်ရောက်လာ ပြီး ပြင်းထန်သော ခားချက်ဖြင့် ခုတ်ပိုင်းချလိုက်၏။ ဝမ်းဝေ ယန်က ခားခားချင်း ပူးကပ်ပေးလိုက်ကာ....

‘ဟိတ် မင်းကောင်တွေ ကျကုန်ပြီ၊ မင်းတစ်ယောက်တည်း ဝဲ ကျန်တော့တယ်၊ မင်းလဲ ကျောက်မှုန်ဘဝကို ပြန်ထောက်ရ တော့မှာပါကွ’

ဝန်း

ရုတ်တရက် ကျောက်လူရှုပ်က လက်ဝါးတစ်ဖက်ဖြင့် ဝမ်းဝေ ယန်၏ ရင်ကို ရိုက်ပစ်လိုက်ရာ ဝမ်းဝေယန်မှာ နောက်သို့ လွင့်စဉ်ထွက်သွားရ၏။ ဝမ်းဝေယန်မှာ ရင်ခေါင်း တစ်ခုလုံး အောက်တက်သွားရကာ ပါးစပ်မှ သွေးတစ်ပွက်ပစ် အန်ထွက် ကျသွားရ၏။

ထိုအဖြစ်ကို ကြည့်ကာ ကျောက်လူရှုပ်က အသံသေးအသံ ကြောင်ဖြင့် တဟီးဟီးတဟားဟား ရယ်မောလိုက်၏။ ဝမ်းဝေ ယန်မှာ လွင့်စဉ်သွားပြီး ကျောက်နံရံကြီးနှင့် ပြေးတိုက်မိလိုက် ရာ ချက်ချင်း ပြန်မထနိုင်ပေ။

သူက ခေါင်းတစ်ခုလုံးလည်း မူးဝေ နောက်ကျသွားရပြီး အမြင်မှာ မှန်ဝါးဝါး ဖြစ်နေရ၏။ ကျောက်လူရှုပ်မှာ သူ့ မျက်စိထဲတွင် ကိုယ်ပွားများ ဖြစ်နေကာ လှုပ်ရှားလျက် ရှိနေ ကြ၏။

ယင်းအချိန်မှာပင် ကျောက်လူရှုပ်က ရယ်မောရင်း ခုန်ပျံ ဝင်ရောက်လာကာ လက်ထဲမှ ရွှေရောင် တောက်ပနေသော ခားဖြင့် ဝမ်းဝေယန်ကို ခုတ်ပိုင်းချလိုက်၏။ ဝမ်းဝေယန်က

စိုးဆမ်းပန်းစာပေ

မှူးဝေနေသည့်ကြားမှ လိမ့်ထွက်ကာ ရှောင်တိမ်း ပေးလိုက်ရ၏။

‘ချမ်း’

ကျောက်လူရုပ်၏ ဓားချက်အ ဝမ်ဝေယန်ကို ခုတ်ပိုင်းမိဘဲ ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးကို ခုတ်ပိုင်းမိလိုက်၏။ ကျောက်လူရုပ်၏ ဓားချက်ကြောင့် ကျောက်တုံးကြီးမှာ နှစ်ခြမ်းကွဲကာ လွင့်စဉ်ထွက်သွားရ၏။

ဝမ်ဝေယန်က ပြန်လည်ခုန်ထလာပြီ ဖြစ်၏။ သူက အတွင်းအားဖြင့် ရှူရှိုက်လိုက်ရာ သူ့ တစ်ကိုယ်လုံး ပြန်လည်လန်းဆန်းပေါ့ပါးသွားရ၏။ ကျောက်လူရုပ်က လေထဲမှ ခုန်ပျံကာ တစ်ဟုန်းထိုး လွှားဝင်လာ၏။

ဝမ်ဝေယန်ကလည်း လေထဲသို့ လွှားတက်လိုက်ကာ ပြင်းထန်သော မိုးကြိုးခြေကန်ချက်ဖြင့် ကျောက်လူရုပ်ကို ကန်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

‘ဝုန်း’

ကျောက်လူရုပ်မှာ နောက်သို့ လွင့်စဉ်ထွက်သွားကာ မြေပေါ်သို့ ဖင်ထိုင်လျက် လဲကျသွားရ၏။ ဝမ်ဝေယန်က ဆောက်သို့ ပျံ လွှားအသိုက်ဆင်း သိုင်းကွက်ဖြင့် ထိုးဆင်းရင်း အားဓာန်ဝါးသွယ် လက်ဝါးချိတ်ချက်ဖြင့် ကျောက်လူရုပ်၏ ဦးခေါင်းကို အုပ်မိုးရိုက်ချပစ်လိုက်၏။

‘ဖြောင်း’

ကျောက်မှုန်ကျောက်မှူးများမှာ အထက်သို့ တပွားပွား လွင့်တက်သွားရသလို ကျောက်လူရုပ်၏ ဦးခေါင်းမှာလည်း

အစိပ်စိပ်အမွှာမွှာ ကွဲကျထွက်သွားရ၏။ ကျောက်လူရုပ်က ခေါင်းမရှိတော့သော်လည်း ငယ်းဒယိုင်ဖြင့် ထလာ၏။

‘ဝုစ်’

ကျောက်လူရုပ်က ရှေ့သို့ ခုန်ပျံ ဝင်ရောက်လာကာ ဝမ်ဝေယန်ကို ဓားဖြင့် ပိုင်းချလိုက်၏။ ဝမ်ဝေယန်က ခေါင်းနှင့် ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ပြီး ကျောက်လူရုပ်၏ ဓားကိုင်လက်ကို မိုးကြိုးခြေကွက်ဖြင့် ခတ်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

‘ဖြောင်း’

မိုးကြိုးခြေကွက်ကြောင့် ကျောက်လူရုပ်၏ ဓားကိုင်လက်မှာ ကျိုးပြတ်ကာ လွင့်စဉ်ထွက်သွားရ၏။ ဝမ်ဝေယန်က အထက်သို့ လွှားတက်ကာ ကျောက်လူရုပ်၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ခြေဖြင့် စုံကန်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

‘ဝုန်း’

ဝမ်ဝေယန်၏ မိုးကြိုးခြေကန်ချက်ကြောင့် ကျောက်လူရုပ်၏ ကိုယ်လုံးကြီးမှာ အစိပ်စိပ်အမွှာမွှာ ကွဲထွက်သွားရပြီး လွင့်စဉ် ထွက်သွား၏။

မကြာမီ ကျောက်ဂူကြီးတစ်ခုလုံးမှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားရသည်။ ဝမ်ဝေယန်က ကျောက်လူရုပ် လေးရုပ် ထွက်ပေါ်လာသည့် အခန်းကြီးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

အခန်းကြီးတစ်ခုလုံးကျောက်သံပတ္တမြားများနှင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိနေ၏။ အခန်းကို ကျောက်သံပတ္တမြားများနှင့် မှမ်းမဲ

စီခြယ်ထားရာ တစ်ခန်းလုံး လင်းထိန်တောက်ပလျက် ရှိနေသည်။

အခန်းအလယ်ခေါင်တွင် ကျောက်ခုံကြီးတစ်ခုံ ရှိနေ၏။ ထိုကျောက်ခုံကြီးထက်တွင် ပတ္တမြားကလပ်ကြီးတစ်ခုရှိ၏။ ထိုခုံရံခိုမြန်းသော ပတ္တမြားကလပ်ကြီးထက်တွင် ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသော အဆင်းရှိသည့် ပန်းပွင့်ကရှိနေ၏။

ထိုပန်းပွင့်ကြီးမှ အေးစိမ့်စိမ့် အနိုးအငွေ့များက အခန်းကြီးတစ်ခန်းလုံးကို ဖုံးလွှမ်းထားလျက်ရှိနေ၏။

ထိုပန်းပွင့်ကြီးနှင့် ဝမ်းဝေယန်ရုပ်နေသော နေရာမှာ ကိုကိုငါးဆယ်မျှ ကွာဝေးနေသည့်တိုင် ဝမ်းဝေယန်မှာ အေးစိမ့်စိမ့်အငွေ့အသက်များ ခံစားလိုက်ရ၏။

ဝမ်းဝေယန်နှင့် အရှက်ဦးပုန်းပွင့်ခေါ် အနှစ်တစ်ထောင် ပန်းပွင့်ကြီးကြားတွင် မမြင်နိုင်သော အန္တရာယ်များ ရှိနေနိုင်ကြောင်း ဝမ်းဝေယန်က အကဲခတ်လိုက်မိ၏။

ပန်းပွင့်ကြီးဆီသို့ ဦးတည်နေသောလမ်းမှာ ရတနာများဖြင့် စီခြယ်ထားသောလမ်းပင် ဖြစ်၏။ ဝမ်းဝေယန်က ကျောက်တုံးတစ်တုံးကို ကောက်ယူကာ လမ်းပေါ်သို့ ပစ်ချကြည့်လိုက်သည်။

လမ်းပေါ်သို့ ကျောက်တုံး ကျဆောက်သွားသည်ကို လမ်းတလျှောက် ချွန်ထက်သော သံစူးချွန်ကြီးများ ထွက်ပေါ်လာကြ၏။

ဂူအမှိုဆီကလည်း သံစူးချွန်ကြီးများ ကျဆောက်လာသလို အရှက်ဦးပန်းကို သံကွန်ချာကြီး အုပ်ထားသလို အုပ်ဆိုင်ထားလိုက်၏။

‘ဂျောင်း’

ကျယ်လောင်သောအသံကြီးနှင့်အတူ ပန်းပွင့်ကြီးကို သံကွန်ချာက အုပ်ဆိုင်ထားလိုက်၏။ အလွန်အန္တရာယ်များနေပြီဖြစ်ကြောင်း ဝမ်းဝေယန်က ရှိပ်စားမိလိုက်၏။ ဤပန်းပွင့်ကြီး၏ ပွင့်ချပ်ပွင့်ဖတ်များကို မရမက ဆောင်ကျဉ်းယူရတော့မည်ဖြစ်၏။

အခြေအနေက အတော်ကလေး ဆိုးဝါးလျက် ရှိနေပေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဝမ်းဝေယန်က ဖွဲ့မလျော့ပေ။ သူက ထိပ်တန်းကိုယ်ဖော်ပညာသုံးကာ သံစူးချွန်ကြီးများအပေါ်သို့ ခုန်တက်ပြီး ခြေချလိုက်၏။

သူ၏ထိပ်တန်းကိုယ်ဖော်ပညာရပ်ကြောင့် သူ၏ဖိနပ်ကို သံစူးချွန်များက ထိုးဖောက်နိုင်စွမ်းမရှိပါချေ။

ဝမ်းဝေယန်က သံချွန်များကို နင်းကာ သံကွန်ချာကြီး အုပ်ဆိုင်ထားသည့် ပန်းပွင့်ကြီးဆီသို့ လျင်မြန်စွာ လျှောက်သွားလိုက်သည်။

‘ဝှီး ဝှီး ဝှီး ဝှီး’

‘ထောက် ထောက် ထောက် ထောက်’

နံရံများဆီမှ ပြေးထွက်လာသည့် လှံချွန်ကြီးများကို နဂါးပျံခွာဖြင့် ခုတ်ဖြတ်ကာ ဝေ့ယမ်းပစ်လိုက်၏။ လှံချွန်ကြီးများမှာ ပြတ်တောက်ကာ လွင့်စဉ်တွက်သွားကြရ၏။

ဝမ်းဝေယန်က သံကွန်ချာကြီးကို အသေအချာစစ်ဆေးကြည့်လိုက်၏။ သံကွန်ချာကြီးမှာ ပိသာချိန်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ လေးလံကာ ကြီးမားသော အတွင်းအားကို စုစည်းပြီး မယုယုသာ ပွင့်ထွက်မည်ဖြစ်ပေ၏။

သူက အတွင်းအားစုစည်းကာ သံကွန်ချာကို မယုယုလိုက်သည်နှင့် သံကွန်ချာမှာ မီးတောက်မီးလျှံကြီးများက ဟုန်းခနဲ ထွက်ပေါ်လာကြ၏။ ဝမ်းဝေယန်က နောက်သို့လျှင်မြန်စွာ ခုန်ဆုတ်ပေးလိုက်သဖြင့်သာ သက်သာရာ ရသွားခြင်းပင်ဖြစ်၏။

သူသာ အရှောင်မမြန်ပါက တစ်ကိုယ်လုံး မီးလောင်ကျွမ်းကာ အထက်ပျောက်သွားရပေလိမ့်မည်။ သူက နဂါးပျံခေးကွက်မျှအတွင်းမှ နဂါးငွေ့ ခားချက်ဖြင့် ဝေယမ်းပစ်လိုက်ရာ မီးတောက်မီးလျှံကြီးများမှာ ငြိမ်းကျသွားရ၏။

မီးတောက်မီးလျှံကြီးများ ပျောက်ကွယ်သွားပြီးနောက် ဝမ်းဝေယန်က သံကွန်ချာကြီးအနီးသို့ ကပ်သွားပြန်၏။ သူက ကြီးမားသော အတွင်းအားစုစည်းကာ သံကွန်ချာကြီးကို အထက်သို့ ဆွဲပစ်လိုက်၏။

ဝုန်း

သံကွန်ချာကြီးပွင့်သွားသည်နှင့် သူ့လက်တစ်ဖက်က ပန်းပွင့်ကြီးကို လှမ်းဆွဲလိုက်ပြီး ဖြစ်သွား၏။ ပန်းပွင့်ယူပြီး လက်ကိုပြန်ထုတ်လိုက်သည်နှင့် သံကွန်ချာကြီးက အောက်သို့ ဝုန်းခနဲ ပြန်ကျသွားရ၏။

ဝမ်းဝေယန်၏လက်ထဲသို့ ပန်းပွင့်က ရောက်ရှိနေလေပြီ။

ပန်းပွင့်ကြီးမှ ထူးခြားသော သင်းပျံ့သည့် ရနံ့တစ်မျိုးကို ရှုရှိုက်မိလိုက်ရ၏။ ဝမ်းဝေယန်က အသင့်ယူလာသော အိတ်ထဲသို့ ပန်းပွင့်ကိုထည့်လိုက်ကာ အင်္ကျီအတွင်းအိတ်ထဲသို့ သေချာစွာ ထည့်ထားလိုက်၏။

ဂျိမ်း

ရုတ်တရက် ကျောက်ခန်းအဝမှ ထူထဲကြီးမားသော ကျောက်တံခါးကြီးတစ်ချပ်က အောက်သို့ ကျဆင်းလာပြီး ပိတ်ဆို့သွား၏။ ဝမ်းဝေယန်က သံချွန်များနှင့်ကော တံခါးဝဆီသို့ လျှောက်လာ၏။

သူက ပိတ်ဆို့သွားသော ကျောက်တံခါးကြီးကို စစ်ဆေးကြည့်လိုက်ရာ အလွန်ထူထဲကြီးမား လေးလံလှသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။ အားမာန်ငါးသွယ် လက်ဝါးကိုတော့ ကျောက်တံခါးကြီး ခံနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဝမ်းဝေယန်က အားမာန်ငါးသွယ်စုစည်းကာ အားမာန်ငါးသွယ်လက်ဝါးရိုက်ချက်ဖြင့် ပိတ်ဆို့ထားသော ကျောက်တံခါးချပ်ကြီးကို ပြင်းပြစွာ ရိုက်ချပစ်လိုက်လေတော့၏။

ဝုန်း

အားမာန်ငါးသွယ် လက်ဝါးရိုက်ချက်ကြောင့် ကျောက်တံခါးကြီးမှာ အစိပ်စိပ်အမြွှာမြွှာ ကွဲကျထွက်သွားရ၏။ ကျောက်တံခါးကြီး ကျိုးပြတ်ထွက်သွားသည်နှင့် ဝမ်းဝေယန်က အပြင်သို့ခုန်ထွက်လိုက်၏။

အပြင်ဘက်တွင် ရေကန်ကြီးမှရေများ တပွက်ပွက် ပွက်ထနေသည့်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ဗွမ်း

ရုတ်တရက်ရေပန်းကြီးတစ်ခုက အထက်သို့ ထိုးတက်သွားပြီး ရေကန်ကြီးအတွင်းမှ ခေါင်းနှစ်လုံးပါသော မြွေကြီးတစ်ကောင် ပါးပျဉ်းကြီးများထောင်ကာ ထွက်ပေါ်လာ၏။ မြွေကြီးက ရှူးခနဲ အသံကြီးများပြုကာ ဝမ်းဝေယန်ထံသို့ ဝမ်းရောက်တိုက်ခိုက်လာ၏။

ရွမ်း
ခွီး

ဝမ်းဝေယန်က နဂါးပျံခားကို ဝေ့ယမ်းရင်း ဘီလူးခေါင်းဖြုတ်ခားချက်နှင့် တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်ရာ မြွေကြီး၏ ခေါင်းတစ်လုံးမှာ ခွီးခနဲ အော်မြည်ရင်း ပြတ်ထွက်ကျသွားရ၏။ မြွေကြီး၏လည်ပင်းမှ မည်းနက်စောစော သွေးရည်များက ပန်းထွက်သွားကြ၏။ ကျန်ခေါင်းကြီးတစ်လုံးကို အစွယ်ဖွေးဖွေးဖြင့် ဝမ်းဝေယန်ကို ပေါက်ချလိုက်၏။ ဝမ်းဝေယန်က တစ်ဘက်သို့ လွှားထွက်ကာ လေထဲမှာပင် ကျမ်းတစ်ဝတ်ပစ်ရင်း အထက်သို့ လွှားတက်လိုက်၏။

ပြန်အကျတွင် ဝမ်းဝေယန်က နဂါးပျံခားဖြင့် မြွေကြီး၏ ဦးခေါင်းတည့်တည့်ကို စိုက်ချလိုက်၏။

ခွီး

မြွေကြီးမှာ တဝုန်းဝုန်းနှင့် ကိုယ်လုံးကြီး တွန့်လိမ်ထက် သွားရ၏။ ရေကန်ကြီးတစ်ကန်လုံး တဝုန်းဝုန်းနှင့်ရေလှိုင်း

ကြီးများ ရိုက်ခတ်ကာ ရေမုန်ရေမုားများ လွင့်ပျံ့တက်သွားကြရ၏။

မြွေကြီးသည် ရေကန်ကြီးအတွင်းထိုးဆင်းကျရောက်ကာ ပျောက်ကယ်သွားရလေတော့၏။ ရေပြင်မှာလည်း မကြာမီ ပြန်လည်ငြိမ်သက်သွားရသည်။

ဝမ်းဝေယန်က ကျောက်ဂူကြီးအပြင်ဘက်သို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာလာခဲ့၏။

မကြာမီ ကျိန်းစပ်ဘောနေရောင်ခြည်နှင့်အတူ အပြင်ဘက်မှာ တိုက်ခတ်လိုက်သော အေးမြသောလေ၏ အထိအတွေ့ကို ခံစားလိုက်ရ၏။ အပြင်ဘက်တွင် စောင့်ဆိုင်းနေသော ဂိုက်ခွဲမူး လောင်စွပ်ကီးနှင့် သိုင်းသမားများကိုပါ တွေ့လိုက်ရ၏။

ဟေး ဟေး ဟေး

ဂိုက်ခွဲမူး လောင်စွပ်ကီးနှင့် သိုင်းသမားများက ဝမ်းဝေယန်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ဝမ်းဝေယန်က အေးကြီးအော်ဟစ်လိုက်ကြ၏။ ဝမ်းဝေယန်ကလည်း လက်နှစ်ဖက်ကို ပြန်လည်မြှောက်ပြလိုက်၏။

လောင်စွပ်ကီးက ဝမ်းဝေယန်ထံသို့ ပြေးလာကာ...

‘ဝမ်းဝေယန် ခင်ဗျား ဘာမှမဖြစ်ဘူးနော်၊ ကျွန်တော်တို့က ခင်ဗျားအတွက် စိုးရိမ်နေရတာ၊ အနှစ်တစ်ထောင်ပန်းကို ခင်ဗျား ရလာခဲ့ပြီလား’

‘ရလာခဲ့ပါပြီဗျား၊ အန္တရာယ်တွေကလည်း များလိုက်တာ အတော်ကို ကျော်ဖြတ်သွားရတယ်၊ ကျုပ်ဖြင့် တွေ့ကြုံခဲ့ရတာ တွေဟာ အိမ်မက်ဆိုးဆိုးတစ်ခု မက်နေသလိုပါပဲ’

ဝမ်းဝေယန်ကပြောရင်း ဂိုဏ်းခွဲမျိုးလှောင်ဝှပ်ကီးကို အနှစ်
တစ်ထောင်ပန်းအား ထုတ်ပြလိုက်၏။ အနှစ်တစ်ထောင်ပန်းပွင့်
ကြီးကို လှောင်ဝှပ်ကီးနှင့် သိုင်းသမားများက အထူးအဆန်း
သဖွယ် ဝိုင်းကြည့်နေမိကြ၏။

‘ကိုင်း သခင်မကြီးဆီ သွားကြရအောင်၊ ဖိအကြောင်းသာ
သခင်မကြီးသိရင် အရမ်းကို ဝမ်းသာမှာပဲ’

လှောင်ဝှပ်ကီးက ပြောလိုက်၏။ ထို့နောက် သူတို့က ဝက်
ပါစံအိမ်ရှိ သခင်မကြီး လင်စွမ်းတီကို သွားရောက်တွေ့ဆုံလိုက်
ကြ၏။ သခင်မကြီး လင်စွမ်းတီမှာ ဝမ်းဝေယန် ပန်းပွင့်ရလာ
ကြောင်း သိလိုက်ရလျှင် အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွား
ရတော့၏။

သခင်မကြီး လင်စွမ်းတီက အနှစ်တစ်ထောင်ပန်းကို အသေ
အချာ စစ်ဆေးကြည့်ရှုရင်း....

‘အင်း စီပန်းဟာ တကယ့်ကို ထူးခြားတဲ့ပန်းပဲပါ။ ဝဲအေးမြ
ပြီး ထာဝရ လန်းဆန်းနေတတ်တယ်။ သူ့အရွက်ကို နည်းနည်း
အလေးစားလိုက်ရုံနဲ့ ခံစားနေရတဲ့ဝေဒနာတွေ ပျောက်ကင်း
သွားနိုင်တယ်လို့ ဆရာသခင်များက ပြောကြားခဲ့ဖူးတယ်။
ကိုင်း ဝမ်းဝေယန် မယ်တော်ကြီး ဖေးအင်းဆီ စီပန်းပွင့်
အမြန်ယူသွားပေတော့’

ဝမ်းဝေယန်က သခင်မကြီးလင်စွမ်းတီကို အရိုအသေပြုလိုက်
ကာ ပန်းပွင့်ကိုယူပြီး မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းထံသို့ ပြန်လာခဲ့
ပေတော့၏။

စန်းရင်သိုင်းကျောင်းတော်ကြီးသို့ ဝမ်းဝေယန် ပြန်လည်
ရောက်ရှိလာခဲ့လေပြီ။

ဝမ်းဝေယန်က အနှစ်တစ်ထောင်ပန်းခေါ် အရက်ဦးပန်း
အား မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းအား ပေးအပ်လိုက်၏။

မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းက အနှစ်တစ်ထောင်ပန်းကို ဝမ်း
သစ် အားရဖြင့် လက်ခံယူလိုက်ပြီး....

‘ဝမ်းဝေယန်ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပဲ၊ တယ်ကွယ်၊ မောင်
ရင့်ကိုလဲ မယ်တော်ကြီးက လက်ဆောင်တစ်ခု ချီးမြှင့်လိုက်ပါ
ဇယ်....’

မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းကပြောရင်း လက်ခုပ်သံ အချက်
ပေးလိုက်၏။

ကိုယ်ရံတော်သိုင်းသမားများက ကျောက်စိမ်းသေတ္တာ တစ်
လုံးကို ယူဆောင်လာခဲ့ကြ၏။

ကျောက်စိမ်းသေတ္တာကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ အတွင်းတွင်
ကိုယ်ကျပ်ဝတ်စုံအင်္ကျီတစ်ထည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းက ဝမ်းဝေယန်ကို...

‘ဝမ်းဝေယန် ဗီရွှေမျှင်သံချပ်ကာကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီဟာ ဓား
လှ လက်နက်များ မတိုးပေါက်နိုင်ဘူးကွယ်၊ အဲဒီ အင်္ကျီကို
အောက်ကနေခံပြီးဝတ်ထားရင် အန္တရာယ်ကာကွယ်နိုင်တယ်’

မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းကပြောရင်း ဝမ်းဝေယန်အား ရွှေ
မျှင် အင်္ကျီကို ပေးအပ်လိုက်၏။ ဝမ်းဝေယန်က အင်္ကျီကိုဝတ်
ကြည့်လိုက်ရာ အလွန်ပေါ့ပါးပြီး ဝတ်ထားရမှန်းပင် မသိ
ရပေ။ အင်္ကျီကို ဓားနှင့်ခုတ်လိုက်ရာ အင်္ကျီမှာ ဓားချွန်ပင်
မပေါ်ဘဲ ဓားသာ နောက်သို့ပြန်ကန်ထွက်လာသည်ကို တွေ့
မြင်လိုက်ရ၏။ ဝမ်းဝေယန်က မယ်တော်ကြီးဖေးကင်းကဲ့ သို့
အသေ ပြုလိုက်ပြီး....

‘ကျေးဇူးအထူးတင်ပါတယ် မယ်တော်ကြီးခင်ဗျား၊ ကျွန်
တော် ဗီအင်္ကျီကို အောက်ကနေခံပြီး အံ့မြဲ ဝတ်ဆင်ထားပါ
မယ်၊ ကျွန်တော် ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါ’

‘ကောင်းပါပြီကွယ်၊ ကြယ်နီ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖေးလွင်
မယ်တော်ကြီးဆီ အလည်အပတ်လွှတ်လိုက်ပါဦး’

ထို့နောက် မယ်တော်ကြီး ဖေးကင်းက ဝမ်းဝေယန်အား
အဖိုးမပြတ်နိုင်သော ကျောက်သံပတ္တမြားအချို့နှင့် ငွေတုံးများ
ပေးအပ်လိုက်၏။

ဝမ်းဝေယန်က လက်မခံသော်လည်း မယ်တော်ကြီးက
အတင်း ပေးနေသည်မို့ ဝမ်းဝေယန်မှာ လက်ခံလိုက်ရလေ
သည်။

ဝမ်းဝေယန်ကို အာထိုင်စန့်တောင်ခြေ ရောက်သည်အထိ
မယ်တော်ကြီး ဖေးကင်းကိုယ်တိုင် လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးလိုက်
၏။ ဝမ်းဝေယန်က တောင်ခြေရောက်သည်နှင့် မွန်ဂိုမြင်းဖြူကြီး
အပေါ်သို့ လွှားတက်ကာ မယ်တော်ကြီး ဖေးကင်းကိုနှုတ်
ဆက်ပြီး ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့သည်။

ခိုလှန်မြို့

ဝမ်းဝေယန်က ကြယ်နီဂိုဏ်းသို့ ပြန်လာတွင် ခရီးတစ်
ထောက်အပြစ် ခိုလှန်မြို့တွင် ဝင်ရောက်ရပ်နားလိုက်ရ၏။ ခိုလှန်
မြို့မှာ ခရီးလမ်းဆုံးကျရာ မြို့ဖြစ်သည့်အတိုင်း အထူးပင် စည်
ကားလှသော မြို့တစ်မြို့ပင် ဖြစ်ပေ၏။ မြို့ထဲတွင် အရက်ဆိုင်၊
တည်းခိုဆောင်၊ စားသောက်ဆိုင်များနှင့် ပြည့်နှက်လျက်
ရှိသည်။

ဝမ်းဝေယန်က တည်းခိုဆောင်တစ်ဆောင်တွင် ဝင်
တည်းခိုနေလိုက်၏။ သူက မနက်စောစောမှ ခရီးဆက်ထွက်
မည့် ဖြစ်ပေသည်။

သူက ညမိုးချုပ်ကာနီးလောက်တွင် သောက်မဝအရက်ဆိုင်
သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့၏။

သောက်မဝအရက်ဆိုင်တွင် အရက်သောက်စားနေကြသော သိုင်းလောကသားများ၊ ခရီးသွားများနှင့် ပြည့်နှက်လျက် ရှိနေသည်။

သူက ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့စာ ချောင်ကျကျ စားပွဲတစ်လုံး တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး အရက်နှင့် စားစရာများကို မှာယူ စား သောက်နေလိုက်၏။

စားသောက်နေစဉ်မှာပင် လူတစ်ယောက်က သူ့စားပွဲသို့ ခရောက်လာကာ ထိုင်ခွင့်တောင်းလိုက်သည်။

ထိုသူမှာ အသက်လေးဆယ်ကျော်ခန့်ဖြစ်ပြီး အညှို့ချောင် ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားကာ ဥပမိရုပ်ကောင်းသူဖြစ်၏။ ဝမ်ဝေ ယန်က ထိုသူကို ထိုင်ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

ထိုသူက အင်္ကျီအတွင်းအိတ်ထဲမှ စာတစ်စောင်ထုတ်ယူကာ ဝမ်ဝေယန်အား ပေးအပ်လိုက်ပြီး လေသံတိုးတိုးဖြင့်....

‘ဆရာလေး ဝမ်ဝေယန်ကို ကျွန်တော်တို့သူဌေးကြီး ချောင် ခန့်လျှန်က စားပေးခိုင်းလိုက်ပါတယ်’

ဝမ်ဝေယန်က မျက်မှောင်ကြွတ်လိုက်ကာ....

‘ခင်ဗျား ကျွန်တော်ကို ဝမ်ဝေယန်မှန်း ဘယ်လိုလုပ် သိနေရတာလဲ’

‘ကျွန်တော်တို့ သူဌေးကြီးက ဆရာလေးကို စုံစမ်းထားပြီး သားပါ။ ဒီမြို့ကို ရောက်နေမှန်းလဲ သိပါတယ်။ အခုလာတာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ပါဘူး။ သူဌေးကြီးရှဲ့ ဖွဲ့ ယုံတော်လဲ ပါလာပါတယ်’

‘ခင်ဗျားက ဘယ်သူလဲ’

‘ကျွန်တော်က သူဌေးကြီး ချောင်ခန့်လျှန်ရှဲ့ စံအိမ်အထွေ ထွေ တာဝန်ခံကြီး တန်ဆန်လင်းပါ’

ဝမ်ဝေယန်က စာကို ဖယ်ကြည့်လိုက်၏။ စာရေးထားသည် မှာ....

နာမည်တော် လူဆိုးထိန်းကြီး ဝမ်ဝေယန် ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် တွင် အလွန်အရေးကြီး သော သေရေးရှင်ရေး ပြဿနာတစ်ရပ်နှင့် ကြုံ ရွေ့နေရပါသဖြင့် လာရောက် ကူညီဖြေရှင်း ပေးပါရန် လေးစားစွာ ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါတယ်။

ချောင်ခန့်လျှန်
နဂါးပတ်စံအိမ်

ဝမ်ဝေယန်က စာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်ပြီး ပြောလိုက်လေ သည်။

‘ကေခင်ပြီ၊ ညကျရင် ကျွန်တော်လှ ခင်ဗျားတို့ သူဌေးကြီးက ပြောလိုက်ပါ။ ခင်ဗျားတို့ သွားနိုင်ပါပြီ’

သူဌေးကြီး၏ နဂါးပတ်စံအိမ် တာဝန်ခံကြီး တန်ဆန်လင်း စ....

‘အပြင်ဘက်မှာ မြင်းရထားတစ်စီး အသင့်စေခင့်နေပါ တယ်။ ဆရာလေးလွှာရင် ဒီမြင်းရထားနဲ့ လာနိုင်ပါတယ်’ တန်ဆန်လင်းက ပြောကာ ဝမ်ဝေယန်ကို အရိုအဆေပြုပြီး ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

ဝမ်းဝေယန်မှာ စာကို ခနာက်တစ်ခေါက် ထပ်ဖတ်ကြည့်ကာ
အရက်ကို ဆောက်နေမိ၏။

အရက်ကောက်ပြီး ညစာစားပြီးခနာက် သူ့က သူ့ဌေးကြီး
ချောင်စန်လျန်၏ နဂါးပတ်စံအိမ်ကြီးသို့ အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေ
သော မြင်းရထားဖြင့် ထွက်ခွာလာခဲ့၏။ သူ့ဌေးကြီးချောင်
စန်လျန်၏ နဂါးပတ်စံအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ အတော်ပင်
မိုးချုပ်နေပြီဖြစ်၏။

သူ့ဌေးကြီး ချောင်စန်လျန်၏ နဂါးပတ်စံအိမ်မှာ လွန်စွာ
ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှပေ၏။ မြင်းရထားက စံအိမ်ကြီး တံခါး
သို့ ရောက်သည်နှင့် သူ့ဌေးကြီး ချောင်စန်လျန်တို့ယံဘိုင် အပြစ်
သို့ ထွက်လာကာ ဝမ်းဝေယန်ကို ကြိုဆိုလိုက်သည်။

ထို နောက် ဝမ်းဝေယန်က သူ့ဌေးကြီး ချောင်စန်လျန်က
ညှော်ခန်းမကြီးအတွင်းသို့ ရင်းနှီးဖော်ရွေစွာ ခေါ်ဆောင်သွား
၏။ ညှော်ခန်းဆောင်ကြီးအတွင်း ထိုင်လိုက်မိကြလျှင် ဝမ်းဝေ
ယန်က....

‘သူ့ဌေးကြီးမှာ ဘယ်လိုပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်နေရ
လို့ပါလဲ’

သူ့ဌေးကြီး ချောင်စန်လျန်က စာတစ်စောင်ထုတ်ပြရင်း...
‘ကျုပ်ကို ခြိမ်းခြောက်စာ ပို့ထားတယ်၊ ဟေ မှာ စာတစ်
ကြည့်ပါ’

ဝမ်းဝေယန်က စာကို ဖတ်ရှုလိုက်၏။ စာမှာ...

‘သူ့ဌေးကြီး ချောင်စန်လျန်၊ ယနေ့ည...
သန်းခေါင်ယံမှာ မြို့ပြင်က ထောင်လန်ဘု
ကျောင်းပျက်ကြီးဆီကို ငွေနှစ်သိန်းနှင့်အစာ
လာခဲ့ပါ။ မလှာရင် ခပ်ဗျားကိုဆရာ ခပ်ဗျား
မိသားစုကိုပါ တစ်ယောက်မကျန် သတ်ပစ်
မယ်၊ ခပ်ဗျားရဲ့ နဂါးပတ်စံအိမ်ကိုပါ မီးရှို့...
ဖျက်ဆီးပစ်ရမည်။’

လင်ကျူရှု
(မုန်တိုင်းခေးပြိုက်ကျချုပ်)

ဝမ်းဝေယန်မှာ မုန်တိုင်းခေးပြိုက်ကျချုပ်ဟူသော စာလုံးကို
တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင်၊ မျက်နှာမှာ ခက်ထန်တင်းမာသွားရသလို
ပျက်လုံးအစုံမှာ ဘောက်သက်သွားရ၏။ မုန်တိုင်းခေးပြိုက်
မှာ အလွန်ဆိုးသွမ်းနေသော ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းကြီးတစ်ဂိုဏ်းပင်
မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်းဝေယန်က သူ့ဌေးကြီး ချောင်စန်လျန်အား....

‘မိစာကို သူ့ဌေးကြီး ဘယ်တုန်းက ရထားခဲ့တာပါလဲ’
‘မနက်စောစောကမှ ရထားခဲ့တာပါ။ ဆရာသေး ဒီမြို့
ရောက်နေတယ်ဆိုဘာသိရသို့ ဝမ်းသာအားရနဲ့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်
ရတာပါပဲ’

‘မုန်တိုင်းခေးပြိုက်ကျချုပ်ကြီး လင်ကျူရှုနဲ့ သူ့ဌေးကြီးက
အလျင်သွန်းက အဆက်အသွယ်များ ရှိခဲ့ကြသို့လား
သူ့ဌေးကြီး ချောင်စန်လျန်က ခေါင်းခါးသိမ်းလိုက်ကာ...’

နံတိုင်းခားပြုဂိုဏ်းချုပ်ဆိုတဲ့ လင်ကျူးရွှေ၊ ကျုပ် တစ်
အဆက်အသွယ် မရှိခဲ့ပါဘူး။ ကြားတော့ ကြားဖူးပါ

ဝမ်းဝေယန်က တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ရင်း...
'စိစိအိမ်မှာ သူ့ဌေးကြီးတို့မိသားစု အကုန်နဲ့နေသလား'
'မနေပါဘူး။ ကျုပ်သားတစ်ယောက်က မြို့ထဲက လောင်း
သားသေသက်ဆိုင်မှာ နေထိုင်ပါဖူးလား။ သူက စားသောက်
ဆိုင်ဖွင့်ထားပါတယ်'

'ကောင်းပြီ ဗီဆီသန်းခေါင်ယံကျရင် သူ့ဌေးကြီးကိုယ်တိုင်
မုန်တိုင်းခားပြုဂိုဏ်းချုပ်ကြီး လင်ကျူးရွှေကို သွားတွေ့လိုက်
ပါ။ ကျွန်တော်က မြင်းရထားထဲကနေ ပုန်းကွယ်ပြီး လိုက်ခဲ့
ပါမယ်'

'ငွေတွေပါ ယူသွားရမှာလား။ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း
လား'

'သူ့ဌေးကြီးတစ်ယောက်တည်းပဲ သွားပါ။ ငွေတွေပါယူ
သွား အခြေအနေ ကျွန်တော်ကြည့်ပြီး လင်ကျူးရွှေကို သူ့ထံ
ဆပ်ပစ်ပါမယ်'

သူ့ဌေးကြီး ချောင်စန်လျန်မှာ ဝမ်းဝေယန်၏ စကား
ကြောင့် ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားမိရ၏။

ညဉ့်သန်းခေါင်ယံအချိန် နီးကပ်လာသည်နှင့် သူ့ဌေးကြီး
ချောင်စန်လျန်က ငွေများကို အိတ်တစ်လုံးတွင်ထည့်ကာ မြင်း
ပေါ်တက်လိုက်၏။ ဝမ်းဝေယန်က ရထားအောက်တွင် လျော

နောင်က ပျောက်ကွယ်သွား၏။ မကြာမီ မြင်းရထားကိုယ်
ပြန်သို ဦးတည်ကာ မောင်နှမ်းသွား၏။ ညဉ့်သန်းခေါင် နီးရ
ပုံအချိန် နီးကပ်လာသည်ဖြစ်သောကြောင့် ဝန်းကျင်တစ်ခု
ပုံ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်လျက်ရှိနေ၏။

တိတ်ဆိတ်သော ညဉ့်ယံတွင် မြင်းခွာသံနှင့် လှည်းဘီးပါ
ဝင်ရိုးသံများကသာ မှန်မှန်ကလေး ထွက်ပေါ်နေ၏။ မြို့ပြင်ခန်း
ကောအုပ်အတွင်းရှိ ထောင်တန် ဘုံကျောင်းပျက်ပြီးမှာ
အမှောင်ထဲတွင် မကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီး တစ်ကောင်
တိတ်တုတ် ခိုင်နေသည်အလား ဖွဲ့မြင်နေရ၏။

မြင်းရထားက ထောင်တန်ဘုံကျောင်းပျက်ကြီး ရှေ့တွင်
ပစ်စန်သည်နှင့် တစ်စုံနက်များ ထွက်ပေါ်လာကာ မြင်းရ
သားကို ပိုင်းရထားလိုက်ကြ၏။

တစ်စုံနက်များက မြင်းရထားတံခါးကိုဖွင့်ပြီး စစ်စေး
ကြည့်လိုက်ရာ အတွင်းတွင် သူ့ဌေးကြီး ချောင်စန်လျန် တစ်
ယောက်တည်းကိုသာ တွေ့လိုက်ရ၏။

သူ့ဌေးကြီးက ငွေထုပ်ကို မြှောက်ပြလိုက်ပြီး...
'မင်းတို့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဘယ်မှာလဲ၊ ကျုပ်က ငွေလာပေး
တာ'

တစ်စုံနက်များက သူ့ဌေးကြီး၏ မြင်းရထားက စေ့စေ့
လှိုင်ရှ ဖွဲ့ပြီး သူ့ဌေးကြီးအား ဘုံကျောင်းပျက်ကြီးအတွင်း
ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။

၂၉၀ ကျောင်းပျက်ကြီးအတွင်း မီးရောင်များက လင်းလျက်
ခန်းဆောင်ကြီးအတွင်း ခမောက်ဝိုင်းဆောင်ထား
သာ လူထွားကြီးတစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

လူထွားကြီးမှာ မျက်နှာတွင် ဓားခတ်ဆူအမာရွတ်
နုပြီး နားရွက်တစ်ဖက်ပါ ပြတ်လျက်ရှိနေ၏။ ခက်ထန်ကြမ်း
ပြုတ်သော အသွင်သဏ္ဍာန်က ရှိနေ၏။

ထိုခမောက်ဝိုင်းနှင့် လူထွားကြီးသည်ကား နှာမည်ကျော်
မှန်တို့အဖားပြုရိုက်ချုပ်ကြီး လင်ကျူးရှုပင် ဖြစ်ပေတော့၏။
လင်ကျူးရှုက ကျောတွင် ဓားပြားကြီးတစ်လက် ပိုးလွယ်
ထား၏။

ဓားပြုရိုက်ချုပ်ကြီး လင်ကျူးရှုက သူဌေးကြီး
လျန် ငွေထုပ်ပိုက်ပြီးရောက်လာသည်ကိုမြင်လိုက်ရလျှင်
ကျသွားဟန်ဖြင့် တဟဲဟဲရယ်မောလိုက်ပြီး...

'ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဒီလိုဆိုတော့လဲ သူဌေးကြီးက နှိပ်အသက်
ကိုယ်သေမှာ နှမြောတတ်သားပဲ။ ကျုပ်က ခင်ဗျ
ရောက်မလာဘူးဆိုရင် လိုက်အဖို့ ကျုပ်လူတွေနဲ့
စီစဉ်ထားပြီးပြီ'

သူဌေးကြီးချောင်စန်လျန်က ငွေထုပ်ကို ဓားပြု ရိုက်ချုပ်
ကြီး လင်ကျူးရှုအား ပေးအပ်လိုက်ပြီး...

'ရိုက်ချုပ်ကြီး တောင်းထားတဲ့ငွေကို ကျုပ် ပေးပြီးပါပြီ။
ကျုပ်တို့မိသားစုကို နောက်ထပ် အနှောင့်အယှက် မခံစားပါ
နဲ့တော့'

လင်ကျူးရှုက ဘဟားဟား ရယ်မောလိုက်ရင်း...

'သူဌေးကြီးကို ဒီတိုင်းဘယ်ပြန်လွှတ်လို့ ဖြစ်ပါ့မလဲ။ ကိုယ့်
လက်ထဲရောက်လာတဲ့ သားကောင်ကို မုဆိုးဆိုတာ အရဖမ်းရ
မှာပဲ'

သူဌေးကြီးမှာ ထိတ်လန့်သွားစာ...

'ခင် ခင်ဗျား ကျုပ်ကိုဘာလုပ်ဦးမလို့လဲ'

'ခင်ဗျားရဲ့မိသားစုဆီကို စာတစ်စောင် တပ်ပို့ရဦးမှာပေါ့။
ဒီမှာ သူဌေးကြီးကိုဖမ်းထားပြီးပြီ။ နောက်ထပ် ငွေဆယ်သိန်း
ဖုလာခဲ့ပါလို့ အကြောင်းကြားရမှာပေါ့'

'မင်း မင်းတော်တော်ယုတ်မာတဲ့စောင်ပါလား'

'ဖြန်း'

'အား'

လင်ကျူးရှုက ရုတ်တရက် သူဌေးကြီး ချောင်စန်လျန်၏
မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့်ရိုက်ပစ်လိုက်ရာ သူဌေးကြီးမှာ ကြမ်း
ပြင်ပေါ်သို့ ပုံလျက်ဘား လဲကျသွားရ၏။

ယင်းအချိန်မှာပင် ဘုံကျောင်းခေါင်မိုးထက်မှ အုတ်ကျွတ်
များ ပွင့်ထွက်သွားသံနှင့်အတူ အောက်သို့ လူရိပ် တစ်ရိပ်က
ဘင်းကျရောက်လာခဲ့၏။

ထိုသူက ကျလာလာချင်း ကြမ်းပေါ်မှာ လဲကျနေသော
သူဌေးကြီးချောင်စန်လျန်ကို ပေးထူပေးလိုက်၏။

သူဌေးကြီးချောင်စန်လျန်က သူ့ကို ပေးမထူပေးလိုက်သူ
အား...

'ဝမ်းဝေယန် ဒီကောင်ဟာ လင်ကျူးရှုပ်'

လင်ကျူးရှက ဝမ်းဝေယန်ကိုစူးစိုက်ကြည့်လိုက်ကာ ချောင့်စန်လျန်အား....

‘လက်စသတ်တော့ ခင်ဗျားက စစ်ကူခေါ်လာတာကိုး၊ သူတစ်ယောက်တည်းပဲလား၊ ဗဒြား ဘယ်သူတွေများ ပါသေးသလဲ’

သူဌေးကြီးချောင်စန်လျန်က....

‘လင်ကျူးရှ မင်း သူ့ကို ဘယ်သူများ ဆောက်မေ့နေသလဲ၊ နေပြည်တော်က နာမည်ကျော် လူဆိုးထိန်းကြီး ဝမ်းဝေယန်ပဲ’

လင်ကျူးရှက မျက်မှောင် ကြုတ်လိုက်ကာ ဝမ်းဝေယန်အား

‘ဩ...လက်စသတ်တော့ မင်းက လူဆိုးထိန်း ဝမ်းဝေယန်ကိုး၊ မင်းဟာ ငါ့လုပ်ငန်းတွေကို လိုက်နှောင့်ယှက်နေတယ်လို့ ကြားဆိုရတယ်၊ မင်း ငါ့နယ်မြေထဲရောက်ပြီးမှတော့ အသက်ရှင်လျက် ပြန်ထွက်သွားဖို့ဆိုတာ မမျှော်လင့်ခဲ့တော့’

ဝမ်းဝေယန်က ဟက်ခဲရယ်မောလိုက်ကာ....

‘ကျုပ်ကလဲ မွန်ဆိုင်းခေါ်ပြဂိုဏ်းချုပ်ကို သုတ်သင်ချင်နေတာနဲ့ အတော်ပဲ၊ ဒီကနေ့ညတော့ ခင်ဗျားအတွက်လဲ မျှော်လင့်ချက် မရှိတော့ဘူး’

လင်ကျူးရှက လက်တစ်ဖက်ကို ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်လျှင် ဝိုင်းရံထားသည့် ခားပြများ နောက်သို့ ရှုထွက်သွားကြလေသည်။

လင်ကျူးရှက ဝမ်းဝေယန်အား....

‘ကိုင်း မင်းနဲ့ငါ စာရင်းရှင်းကြတာပေါ့ကွာ၊ မင်းနဲ့ ငါ တစ်ယောက်ယောက်မရှိမှ ဖြစ်မယ်၊ နို့မို့ဆို လုပ်ငန်း လုပ်ဆောင်ရတာ မအောင်မြင်ဘူး’

ဝမ်းဝေယန်က....

‘သိပ် ကောင်းတာပေါ့၊ မင်းနဲ့ ငါ စာရင်း ရှင်းကြတာပေါ့...’

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား အလယ်ခေါင် မြေကွက်လပ်တွင် ရပ်ဆိုင်းလိုက်ကြ၏။

လင်ကျူးရှက တစ်ယောက်ချင်း ယှဉ်ပြိုင်မည်ဖြစ်၍ သူ့တပည့်များကို ဝင်မရှုပ်ရန် အမိန့်ပေးထားလိုက်၏။

‘ယား’

‘ဟိုင်း’

မာန်တင်းသံနှစ်သံက ကျယ်လောင် မြည်ဟည်ထွက်ပေါ်လာ၏။

နှစ်ယောက်စလုံး အထက်သို့ ထိုးတက်သွားကြ၏။ လေထဲကွပ် တည်ပတ်ကာ ပြင်ထန်သောခားချက်ချင်းဆိုင်လိုက်မိကြသည်။

လင်ကျူးရှက ခားပြားကြီး မြောက်ကာ ဝမ်းဝေယန်၏ ခါးလယ်အား ပိုင်းချပစ်လိုက်၏။

ဝမ်းဝေယန်က လေထဲတွင် နဂါးတစ်ကောင်ပမာ လည်ပတ်ကာ လင်ကျူးရှ၏ခားချက်ကိုရှောင်တိမ်းပေးလိုက်၏။

ခားပြားကြီးက သူ့ကိုယ်နဲ့ဘေးမှ ဝှိုးခနဲ ပွတ်ကာသိကာ အလေး ပြေးထွက်သွား၏။

ဝမ်ဝေယန်က ကြီးကြားခြေကန်ချက်ဖြင့် လင်ကျူးရှု၏ ရင်ဝကို ဆောင်ကန်ပစ်လိုက်ရာ လင်ကျူးရှု၏ အမြန်ဆုံး ချောင် တိမ်းပေးလိုက်သောကြောင့် မထိလိုက်တော့ပေ။

မုန်တိုင်းခားပြိုက်ချုပ်ကြီး လင်ကျူးရှုက ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်သူတစ်ယောက်ပီပီ ပြင်းထန်ကြမ်းတမ်းသော ခား ချက်များဖြင့် တရုတ် ဝေယမ်းတိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေ၏။ လင် ကျူးရှု၏ ခားချက်များမှာ ကြောက်စရာကောင်းလှပေသည်။

ခားနှစ်လက်မှာ ပြင်းထန်စွာ ဆုံတွေ့မိကာ မီးများ ပွင့် ထွက်ရသည်။

ဝမ်ဝေယန်က ဘီလူးခေါင်းဖြုတ် ခားချက်ဖြင့် လင်ကျူး ရှု၏ ဦးခေါင်းကို ခုတ်ပိုင်းချလိုက်ရာ လင်ကျူးရှု၏ ခေါင်း ကိုင့်ကာ ချောင်တိမ်းပေးသွားလိုက်၏။

ဝမ်ဝေယန်က ခားကို ရှုပ်ဆွဲကာ စင်ရော်ငှက်အသိုက် ပျောက် ခားချက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

‘ရှမ်း’

ဝမ်ဝေယန်၏ ခားချက်က လင်ကျူးရှု၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို သိမ်းကျုံးတိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။ လင်ကျူးရှုက ခားကို ဝေ ယမ်းကာ ယှလွှားငှက်တစ်ကောင်လား ဖောက်ထွက်သွား၏။

လင်ကျူးရှုက ဖောက်ထွက်သွားရင်း ခားပျံများကို ဝမ် ဝေယန်၏ထံသို့ ပစ်လွှတ်လိုက်၏။ ဝမ်ဝေယန်က နဂါးပျံ ခားကို စက်ပိုင်းသဏ္ဍာန် ဝေယမ်းပစ်လိုက်ရာ လင်ကျူးရှု၏ ခားပျံ လေးလက်မှာ လှင့်စဉ်ထွက်သွားရလေတော့သည်။

‘ထန်း ထန်း ထန်း’

လင်ကျူးရှု၏ ခားပျံ လေးလက်မှာ အပြင်သို့ ပြေးထွက် သွားသည်။ လင်ကျူးရှုက မှန်သွင်းကာ ခားပြားကြီးကို ဝေယမ်းရင်း လွှားဝင်လာသည်။

လင်ကျူးရှု၏ ခားချက်မှာ ခြင်္သေ့ရင်ခွဲ ခားချက်ဖြစ်ကာ ခားလေထိုးသံ ကြားရသည်နှင့်ပင် ကြောက်စရာကောင်းလှပေ သည်။

ဝမ်ဝေယန်က လင်ကျူးရှု၏ ခြင်္သေ့ရင်ခွဲ ခားချက်ကို ထူ ခားနှင့် ခတ်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။ ပြီးနောက် နဂါးပျံ ခား ကွက်များအတွင်းမှ နတ်သားလှေလှော် ခားချက်ဖြင့် တိုက် ခိုက်ပစ်လိုက်သည်။

နတ်သားလှေလှော် ခားကွက်မှာ ခားရိပ်ရှစ်ရိပ်ပါပြီး၊ ခားရိပ်ရှစ်ရိပ်က လင်ကျူးရှုကို ရှစ်ခုခုခုစွာ ဖြတ်ပစ်သွား သည်။

လင်ကျူးရှုကလည်း ဝါရင့်ခားသမားဖြစ်ကာ တိုက်ပွဲ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်နေသော ခားပြိုက်ချုပ်ကြီးတစ် ယောက်လည်း ဖြစ်ပေသည်။

လင်ကျူးရှုက ကိုယ်ကို ဝပ်ချကာ ကြမ်းပြစ်တွင် လှိမ့်ထွက် ပေးသွားလိုက်၏။

ဝမ်ဝေယန်၏ ခားချက်အားလုံးလိုလိုမှာ လင်ကျူးရှုနှင့် ပွတ်ကာသိကာတလေး လွဲချော်ထွက်သွားရ၏။ လင်ကျူးရှု က ပြန်လည် ခုန်ထလာရင်း ဝမ်ဝေယန်ကို ရင်ဆိုင်လိုက်လေ သည်။ လင်ကျူးရှုက ခားပြားကြီးကို ဝေယမ်းလိုက် ရင်း....

'ဟိတ် လူဆိုးထိန်းစုတ်၊ မင်းအတွက် ခနက်ဖြန်ဆိုတာ မရှိတော့ပါဘူးကွ၊ ကိုင်း သေပေတော့

စကားဆုံးသည်နှင့် လင်ကျူးရှုက ရှေ့သို့ လူဆရာခားပါ လွှားဝင်လာကာ ဝမ်းဝေယန်၏ ရင်ဝကို ခားဦးဖြင့် ထိုးသွင်း ပစ်လိုက်သည်။

ဝိုး

ဝမ်းဝေယန်က တစ်ဘက်သို့ ဖမ်းကာ ရှောင်တိမ်းပေး လိုက်ရင်း လင်ကျူးရှု၏ ခားကိုင်လက်ကို နဂါးပျံ ခားဖြင့် ခုတ်ပိုင်းချလိုက်သည်။

လင်ကျူးရှုက ခားကို အမြန်ဆုံး ပြန်ရုတ်ပေး သဖြင့် လက်ပြတ်ထွက်မသွားရခြင်းပင် ဖြစ်၏။ သို့ မဟုတ် လင် ကျူးရှုမှာ လက်ပြတ်ထွက်သွားရအလိမ့်မည်။

ဝန်း

နှစ်ယောက်သား အယ်တက်လက်ဝါးချင်း ဆိုင်ခိုက်လိုက် မိကြသည်။ လက်ဝါးချမ်း ဆိုင်ခိုက်မိလိုက်သဖြင့် ဝန်းခနဲ မြည်တည်းကာ လက်ဝါးပြင်များမှာ တုန်ခါပြီး အခိုးအစွဲ များ ထက်ပေါ်သွားရသည်။

အယ်တက်လက်ဝါးချင်း ပူးကပ်မိလိုက်သည်နှင့် ညာဘက် မှ ခားများက လေတိုက်ခတ်သလို လှုပ်ရှားသွားကြ၏။ ဝမ်းဝေ ယန်၏ နဂါးပျံ ခားက လင်ကျူးရှု၏ မျက်နှာပေါ်သို့ ဖြတ် ကျသွားသလို လင်ကျူးရှု၏ ခားချက်ကလည်း ဝမ်းဝေယန် ၏ မျက်နှာပေါ်သို့ ဖြတ်ဆင်းကျရောက်လာသည်။

နှစ်ယောက်စလုံးက ခားချေ ဖြင့် ကို အပြင်း ကြောင့် လူချင်း အမြန်ခွဲတာ ကြောင့် မဟာရာ သိုင်း မဟုတ်ပါက နှစ်ယောက်စလုံး မျက်နှာ ပျောက်ဆုံး ထွက်သွားကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ကြရ၏။ အနက်ရောင် ခွန်ထွက်မရွှောင်တိမ်းပါက

ပျောက်သွားကြရမည်မှာ သေချာလှ သွားသွားချား ရုတ်တရက် လင်ကျူးရှုက အကျီလှေ ဝိညာဉ် ဝေ ယမ်းပစ်လိုက်ရာ သံမဏိ ပြားတစ်ချပ်က ထွက်ပေါ်လာ သည်။ ထိုသံမဏိ ပြားကို အထက်သို့ မြောက်လိုက်ရာ ဝင်း ဖက်သော အလင်းတန်းများ ထွက်ပေါ်လာရသည်။

စစ်စစ် ထိုအလင်းတန်းများမှာ မီးရောင်နှင့်သံပြား ထိတွေ့ ပြီး ရောင်ပြန်ဟပ်ရာမှ ထွက်ပေါ်လာခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ထိုအလင်း တန်းကြောင့် ဝမ်းဝေယန်မှာ မျက်လုံးများ ကျိန်းစပ် ပြာဝေ သွားရ၏။

ထိုအချက်ကို အခွင့်ကောင်း ယူကာ လင်ကျူးရှုက ဝမ်းဝေ ယန်ထံသို့ ခုန်ပျံဝင်ရောက်လာပြီး မရဏ ခားချက်ဖြင့် အား ကုန် ခုတ်ပိုင်း ချလိုက်လေတော့၏။ ဝမ်းဝေယန်က မျက်လုံး များ ကျိန်းစပ်သွားသော်လည်း ခားလေတိုးသံကိုမူ ကောင်း ကောင်းကြီး ကြားနိုင်စွမ်း ရှိနေသေး၏။

မျက်စိတစ်မှိတ်လျှပ်တစ်ပြက် အတွင်းမှာပင် လင်ကျူးရှုက ထိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ဝမ်းဝေယန်က ခားလေတိုးသံ ဟူး ခနဲ ထွက်ပေါ်လာသည်နှင့် ရှောင်တိမ်း မနေတော့ဘဲ ရှေ့သို့

'ဟိတ် လူဆိုးထိန်
မရှိတော့ပါဘူးကွ၊ ကျွန်ုပ်တို့ဖြင့် ပြင်းပြစွာ ခုတ်ပိုင်းချလိုက်
စကားဆုံးသည်နှင့်
လွှားဝင်လာကာ ဝမ်း
ပစ်လိုက်သည်။

အထူး လင်ကျူးရွှေထံမှ စူးဝါးစွာ အော်
ဝမ်းဝေယန်နက်ကြီးက ထွက်ပေါ်လာ၏။
ယဝကျူးရွှေ၏ခါးပြားကြီးမှ ထက်ပိုင်း ကျိုးထွက်သွားရ
သလို ကျူးရွှေ၏ ရင်ဝမှ နီရဲသော သွေးမျှားက ပန်းထွက်
သွားရ၏။

ကျူးရွှေသည် အသံနက်ကြီးဖြင့် စူးဝါးစွာ အော်ဟစ်
ခုတ်ပြီးနောက် ကြမ်းပြင်ထက်သို့ ဝန်းခနဲ ထိုးလဲကျသွားရ
လေတော့၏။ မုန်တိုင်းခါးပြိုက်ကျပြီး လင်ကျူးရွှေကျဆုံး
သွားလျှင် ကျန်ခါးပြိုက်သားမျှားက ဝမ်းဝေယန်ကို ဝိုင်းရံ
ထားလိုက်ကြ၏။

ဝမ်းဝေယန်က ခါးပြားကို ခါးဦးဖြင့် ထိုးချိန်လိုက်ပြီး...
ကိုင်း မင်းတို့ကိုယ်ချုပ်ကြီးတော့ကျသွားပြီ၊ မင်းတို့ပဲ ကျန်
တော့တယ်၊ မင်းတို့ကိုယ် အလွတ်ပေးလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ကျုပ်ခတ်
ကျုပ်ခတ်မကျန် ရှင်းပစ်ရမယ်၊ ဒါမှ ရပ်ရွာ အေးချမ်းရေးနဲ့
တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးကို အထောက်အကူပြုမှာ ဖြစ်တယ်
ယား
'ဟိုင်း'

တစ်ခဏချင်းမှာပင် တိုက်ပွဲက ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ အော်ဟစ်
မာန်သွင်းသံ၊ လက်နက်ချင်း ထိခတ်သံ၊ လဲကျညည်းညူသံများ

က ကြော့အင်မန်းလိလိ ဝေပွန်သဏ္ဍိ အပြင်းကို ပြင်း
လာ၏။ က မဟူရာ သိုင်း

ဝမ်းဝေယန်၏ခါးချက်ကြောင့် ခါးပြားဖြင့် ပျောက်ဆုံး
ပြီးတစ်ယောက် အထိနာကာ လဲကျနေကြရ၏။ အနက်ရောင်
ခါးပြားမှာ ဝမ်းဝေယန်ကို မယှဉ်နိုင်တော့ဘဲ သွေးသွေးချား
ပျက်ကြီးအတွင်းမှ ခြေဦးတည်ရာသို့ ထွက်ပြေး မှ ဝိညာဉ်
တော့၏။

ခါးပြား ထွက်ခွာပျောက်ကွယ်ကုန်ကြလျှင် သူ
ချောင်းလျှောက် ဝမ်းဝေယန်ကို ကျေးဇူးတင် စက မဟူ
ပြောကြားလိုက်၏။ ဝမ်းဝေယန်က နဂါးပျံခါးကို ပြန်ရှုတ်
ပြီး သွေးကြီးကို ပြောလိုက်၏။

တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးနဲ့ ရပ်ရွာအေးချမ်းရေးအတွက် မ
လို ခုစချိန်သမားတွေကို ဖော်ထုတ်ချေမှုန်းရမှာက ကျန်တော်
တို့ အဖွဲ့အစည်းသိုင်းသမားတွေရဲ့ တာဝန်ပါ၊ ရာဇဝတ်ဘေး ဆို
တာ ပြောမလွတ်သလို အမှန်တရားဆိုတာကလဲ ကြာရှည် ဖုံး
ကွယ်သွားလို့မရပါဘူး၊ ကိုင်း အချိန်လဲမရှိတော့ဘူး၊ ကျန်တော်
တို့ ပြန်ကြစို့။

ထိုနောက် သူဌေးကြီး ချောင်စန်လျှန်နှင့် ဝမ်းဝေယန်တို့
က တောင်လန်ဘု ကျောင်းပျက်ကြီးဆီမှနေ၍ မြင်းရထားဖြင့်
ပြန် ည့်ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့၏။ လင်ကျူးရွှေသည်ကား ကျ
ဆုံး သွားရလေပြီ။

ဟိတ် လူ
မရှိတော့ပါဘူးက
စကားဆုံးသန
လွှားဝင်လာက
ပစ်လိုက်သည်။
ဝိုး
ဝမ်ဝေပ
ပေတန
ဆလို
သွားရ၏။

(၅၅)

လေပြင်းသည် တဟူးဟူး တိုက်ထော်လျက် ရှိနေ၏။
လေပြင်း တိုက်ခတ်မှုကြောင့် သဲမှုန်များက တဝေဝါဝေ
လွင့်ပျံ့လျက် ရှိနေကြ၏။ သဲမှုန်နှင့် လေပြင်းကြားမှ မဟူရာ
မြင်းနက်ကြီးတစ်ကောင်က အပြင်းနှင့်လျက် ရှိနေ၏။
မဟူရာ မြင်းနက်ကြီးထက်မှ လူရွယ်မှာ မြင်းနက်ကြီးနှင့်
ဆန့်ကျင်ဖက် အပြုရောင်ပိုးသားဝတ်စုံကို သေသပ်စွာဝတ်ဆင်
ထား၏။
မြင်းနက်ကြီးသည် လေညှို့မှ ပစ်လွှတ်လိုက်သော မြင်း
တစ်စင်းပမာ အပြင်းနှင့်လျက် ရှိနေ၏။ မြင်းပေါ်မှ လူရွယ်
သည်ကား ရှောင်လင်ကျောင်းထောင်မှ သိုင်းသမား စန်းချယ်
ပင်ဖြစ်၏။

စန်းချယ်က စိကျုံတောနက်ကြီးအတွင်း မြင်းကို ပြင်း
နှင့်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ လွန်ခဲ့သော သိုးရက် ခန့်က မဟူရာ သိုင်း
တံသမီးသည် တည်းခိုဆောင်မှ ထူးဆန်းစွာ ပျောက်ဆုံး
သွားခဲ့၏။ စန်းချယ်ထံသို့ စာတစ်စောင်ကို အနက်ရောင်
သိုင်းဂိုက်ကြီးတစ်ခုမှ တစ်ဆင့် ပေးပို့လိုက်၏။
မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးကို ဖမ်းဆီး ခေါ်ဆောင်သွားသူများ
မှာ စိကျုံတောနက်ကြီး အတွင်းရှိ ဝိညာဉ်ရဲတိုက်မှ ဝိညာဉ်
စွားဘွားပင် ဖြစ်၏။

စွားဘွားဘွားက တစ်ချိန်က ရန်ငြိုးရန်စကြောင့် မဟူ
ရာသို့ သမီးကို အဆိပ်ငွေ့ဖြင့် လုပ်ကြံကာ တိတ်တဆိတ်
ပစ်သား ခေါ်ဆောင်သွားခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ထိုကြောင့် သတင်းရလျှင်ချမ်း စန်းချယ်က စိကျုံ
တောနက်ကြီးသို့ အပြင်းလိုက်လာခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပေစော့၏။
မျောက်ရီငါ့အချိန်ဖြစ်သဖြင့် စိကျုံ တောနက်ကြီးတစ်ခုလုံး
လျှောက်လှေလှေခိုက်လျှင်ရှိနေ၏။ အိပ်တန်းတက်ညှို့ ငှက်များ၊
မျှော်သံများက တစ်တောလုံး ဆူညံ ပွက်လောရိုက်လျက်ရှိ
နေ၏။

ဝိညာဉ်ရဲတိုက်သို့ ယနေ့ည အရောက်သွားမည်ဟု စန်းချယ်
က စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားလိုက်မိ၏။ မဟူရာ မြင်းနက်ကြီးက
ညှို့ လည်ဆံတဖွားဖွား ခွာသံတဖြောင်းဖြောင်းနှင့် အပြင်း
လိုက်ရှိနေပေ၏။

သူက ဝိညာဉ်ရဲတိုက်သို့ အရောက်သွားကာ မဟူရာသိုင်း
နတ်သမီးကို မရအရ ကယ်တင်ယူရပေမည်။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးသာ တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်သွားပါက
သူက ဝိညာဉ်ဘွားဘွားဆာမက - ဝိညာဉ်ရဲတိုက်ကိုပါ အမှုန့်
ကျိတ် အပြတ်ရှင်းပစ်မည်သာ ဖြစ်ပေသော့၏။

စင်စစ် ဝိညာဉ်ရဲတိုက်မှ ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက မဟူရာသိုင်း
နတ်သမီးနှင့် တိုက်ခိုက်ရန် ရန်ငြိုးရန်စ မရှိပေ။ ဝိညာဉ်ဘွား
ဘွား၏မောင်တော်သော ဓုစရိုက်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတစ်ယောက်ကို
တစ်ချိန်က မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးက လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်ခဲ့ခြင်း
ကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေ၏။

ထို့ကြောင့် ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက သူ့ မောင်အတွက် ပြန်
လည်သွေးကြွေးဆပ်ရန် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးကို ဖမ်းဆီးခေါ်
ဆောင်သွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့၏။ စန်းချုပ်ယဲက သူ၏
နာမည်ကျော် နဂါးဓားကိုပါ တစ်ပါတည်း ယူဆောင်လာခဲ့
လည်။

ရုတ်တရက် လေထောမိုးပါ သည်းထန်စွာ ဆိုက်ခိုက်ရွာ
သွန်းလာ၏။ လျှပ်ရောင်လျှပ်ပန်းများလည်း တဝင်းဝင်း
တလက်လက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

မိုးထစ်ချိုးသံကြီးများကိုလည်း ကြောက်မနိုးလိလိကြား
နေရသည်။ လေထောမိုးပါ သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းချလိုက်
သဖြင့် စန်းချုပ်ယဲမှာ တစ်ကိုယ်လုံး မိုးရေများဖြင့် ရွှဲနှစ်သွား
ရ၏။

မိုးထောလေပါ သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းတိုက်ခိုက်နေသော်
လည်း မြင်းနက်ကြီးက ပြေးနှုန်းလျော့မသွား။ လေတိုက်ခိုက်
သည့်အလား တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးနှစ်လျက်ရှိနေ၏။

ဤမဟူရာမြင်းနက်ကြီးမှာ စန်းချုပ်ယဲ၏ မြင်းမဟုတ်ပေ။
မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး၏ မဟူရာအမည်ရှိသည့် မြင်းနက်ကြီးပင်
ဖြစ်၏။

လေပြင်းတိုက်ခိုက်နေသဖြင့် သစ်ပင်ကြီးငယ်များမှာအမြစ်
မှ ကျွတ်ထွက်လွင့်စဉ်ဘွားတော့မည့်အလား ယမ်းလိုးလှုပ်ခါ
လျက်ရှိနေကြ၏။ လမ်းတစ်လျှောက်လုံးမှာလည်း သည်းထန်
သောမိုးရေကြောင့် ရွှံ့ဗွက်များဖြစ်ပေါ် သွားကြရ၏။

‘ဂျိမ်း... ဒလိန်း’

မိုးထစ်ချိုးသံကြီးများက လျှပ်ရောင်လျှပ်ပန်းများနှင့်အတူ
ထွက်ပေါ်လာ၏။ လျှပ်ရောင်လျှပ်ပန်းများ၏ ဝင်းလက်သွား
သော အလင်းရောင်များအောက်တွင် တောင်ကုန်းမြင့်ကြီး
တစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

တောင်ကုန်းမြင့်ကြီးထက်တွင် ကြီးမားသော ရဲတိုက်ကြီး
တစ်လုံးကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။ ရဲတိုက်ကြီးမှာ တောင်ကုန်း
ထက်တွင် မကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီးတစ်ကောင် ငုတ်တုတ်
ထိုင်နေသည့်အလား တွေ့မြင်နေရ၏။

ဤရဲတိုက်ကြီးသည်ကား ဝိညာဉ်ဘွားဘွား၏ ဝိညာဉ်
ရဲတိုက်ကြီးပင် ဖြစ်ပေတော့၏။ ဝိညာဉ်ရဲတိုက်ကြီး ဆိုသည့်

အတိုင်း တောင်ကုန်းထက်တွင် မြင်နေရသည်မှာ စိတ်ချောက်
ချားစရာကောင်းလှပေတော့သည်။

ဝိညာဉ်ဘွားဘွား၏ ဝိညာဉ်ဂိုဏ်းသားများကလည်း အထူး
စောင့်ကြပ်နေကြသည်မှာ ပေဒင်မေးနေစရာ မလိုပါချေ။
မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးကို ဝိညာဉ်ဘွားဘွား ဤနေရာသို့ ဖမ်း
ဆီးခေါ်ဆောင်လာကလည်းက ရဲတိုက် ပတ်ဝန်းကျင်တွင်
ဝိညာဉ်ဂိုဏ်းသားများကို အစောင့်အကြပ်များ အပြည့် ချ
ထား၏။

အပျော်ကုက သိပ်သည်းနေသည့်အထဲ မိုးက ပိုမိုသည်း
ထန်စွာ ရွာထွန်းလာ၏။ တောင်ကုန်းအောက်ခြေတွင် သဘာဝ
ကျောက်ဂူကြီးများ ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို ဝင်းလက်သွားသော
လျှပ်ရောင် လျှပ်ပန်းများ၏ အလင်းရောင်များအောက်တွင်
ဇွတ်တရက် တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

စန်းချယ်က မဟူရာကို တောင်ကုန်းအောက်ခြေရှိ လိုက်
ဂူကြီးတစ်ဂူဆီသို့ စီးနင်းသွားလိုက်၏။ လိုက်ဂူကြီးမှာ ကြီး
မားကျယ်ဝန်းလှပြီး အတွင်းတွင် မျောက်ဝံမိသားစု ဝမ်းစု
မိုးခိုနေကြသည်ကိုပါ တွေ့လိုက်၏။

မျောက်ဝံကြီးများက လိုက်ဂူကြီးအတွင်းသို့ မြင်းကိုဆွဲ
ကာ ဝင်ရောက်လာသည့် မိုးရေများစို၍နေသော စန်းချယ်
မြင်လိုက်ကြသော်လည်း အန္တရာယ်မလုပ်ကြပေ။ မျောက်ဝံ
ကြီးများက တက္ကံ့ကွဲ အော်မြည်ရင်း လိုက်ဂူကြီး၏ နောက်
ဘက်သို့ ပြေးဝင်သွားကြ၏။

စန်းချယ်က အသင့်ပါလာသော မီးခက်ကျောက်ကို
ထုတ်ကာ အမှိုက်မြှောက်များစုပြီး မီးမွှေးလိုက်၏။ မီးပူ
အရှိန်ရလာသောအခါ သူက ခရီးသွားလွယ်အိတ်ထဲမှာ အဝတ်
အစားများကိုထုတ်ပြီး လဲလွယ်ဝတ်ဆင်လိုက်၏။ ပါလာသော
အရက်နှင့် စားစရာများကို စားသောက်လိုက်၏။

သူက စားစရာများကို မျောက်ဝံကြီးများဆီသို့ပါ ပစ်ပေး
လိုက်၏။ မျောက်ဝံကြီးများက စားစရာများကို ဖမ်းယူကာ
တက္ကံ့ကွဲ အော်မြည်လိုက်ကြ၏။ စန်းချယ်က ပါလာသော
အစားအစာများအားလုံးကို မျောက်ဝံကြီးများအား ပစ်ပေး
လိုက်၏။

မျောက်ဝံကြီးတစ်ကောင်က တခွီးခွီးနှင့်အော်မြည်ရင်း
လိုက်ဂူအနောက်ဘက်သို့ လက်ညှန်ပြလိုက်၏။ ပြီးနောက် စန်း
ချယ်ကို ခေါင်းတအုတ်ဆတ် ညိတ်ပြလိုက်ကာ လိုက်ဂူနောက်
ဘက်သို့ ပြေးဝင်သွား၏။

စန်းချယ်က မျောက်ဝံကြီး ပြေးဝင်သွားရာဆီသို့ လိုက်
သွားကြည့်လိုက်၏။ မျောက်ဝံကြီးက စန်းချယ်ကို ခေါင်း
ညိတ်ပြလိုက်ရင်း လိုက်ဂူအတွင်းပိုင်းသို့ ဝင်ရောက်သွား၏။

စန်းချယ်က မီးတုတ်ကိုကိုင်ကာ နောက်မှ လိုက်ပါသွား
သွား၏။ လိုက်ဂူလမ်းမှာ အပေါ်သို့ တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်
သွားသည်ကို သတိပြုလိုက်မိ၏။

တစ်နေရာသို့ ရောက်သောအခါ မျောက်ဝံကြီးက ထက်
ညှိုးညှန်ပြလိုက်၏။ စန်းချယ်က မျောက်ဝံကြီး ညှန်ပြရာ

နေရာကို ကြည့်လိုက်ရာ ကြီးမားသော ကျောက်တုံးကြီးတစ်
တုံးကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ကျောက်တုံးကြီးကို သူ့က တွန်းကြည့်ရာ အနည်းငယ်လှုပ်
သွားသည်မှစ၍ ရွှေလျှားမသွားပေ။ သူက အတိုင်းအားစု
ညှိုးကာ တွန်းဆသလိုလည်း ကျောက်တုံးကြီးက တစ်ဘက်သို့
ရွှေလျှားမသွားဘဲ ရှိနေတော့၏။

ယင်းအချိန်မှာပင် သူ့နောက်ဖက်မှ အဝတ်လေတိုးသံ
ကြားလိုက်ရသောကြောင့် သူက ခေးကိုဆွဲထုတ်ကာ ခေး ယမ်း
ပစ်လိုက်၏။ တစ်ဖက်လှည့်ကာ သူ့ခေးချက်များကြားမှ ပွတ်ကာ
သိကာကလေး ရှောင်တိမ်းပေးသွားလိုက်၏။

အေးစက်စက် ရယ်မောသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် သူက
လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ....

‘ဟင် ဝမ်ဝေယန်’

စန်းချိုယဲ့မှာ ဝမ်ဝေယန်ကို ဤနေရာတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ
တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အံ့အားသင့်သွားမိရ၏။ ဝမ်ဝေယန်က ဟက်
ခနဲ ရယ်မောလိုက်ရင်... ကား

‘စန်ချိုယဲ့ ခင်ဗျာဗျာ နှိပ်ပြီးအံ့ဩ သွားသလား။ ကျုပ်က
စန်းချင်ကျောင်းတော် အပြန် ခိုလှုံခို ခဏဝင်တယ်။ ခိုလှုံ
ခြို့ကနေဖြတ်လာတာမှ မှီတွေ့သေမိပြီး ဒီနေရာဆောက်လာပါ
လိုက်ပူအပ်မှာ ခင်ဗျားမြင်းတွေတာနဲ့ ဝင်လိုက်လာခဲ့တာ။
ခင်ဗျား ဒီနေရာမှာ ဘာလာလုပ်နေတာလဲ’

ဝိုးဆမ်းပန်းစာပေ

စန်းချိုယဲ့က အပြစ်အပျက်များကို ဝမ်ဝေယန်အား ပြော
ပြောဆိုကာ ဝမ်ဝေယန်က စန်းချိုယဲ့ စကားများအဆုံးတွင်
စိုးရိမ်မကင်းမသွား ခေတ်ပြင့်....

‘ဝီ-တိုင်းဆို ဒေဟူရာသိုင်းနတ်သမီးကို ကျုပ်တို့ အမြန်
ဆုံး ကယ်တင်ပေးပြီးကော့မယ်ဝိညာဉ်တူးတူးက အင်မတန်
မှ ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်တယ်လို့ ကျွန်တော်ကြားဖူးတယ်’

ယင်းအချိန်မှာပင် မျောက်တုံးကြီးက တစ်ဖက်သို့ အသံပေး
ရင်း ကျောက်တုံးကြီးကို ညွှန်ပြနေပြန်၏။ ဝမ်ဝေယန်နှင့်
စန်းချိုယဲ့တို့က အတိုင်းအားစုညှိုးကာ ကျောက်တုံးကြီးကို
တွန်းပစ်လိုက်ကြ၏။

‘ဝိုန်း’
‘ဝေါ’

သူတို့နှစ်ယောက်၏ စုပေါင်းတွန်းလိုက်သော ကြီးမား
သည့်အတွင်းအားကြောင့် ကျောက်တုံးကြီးမှာ နံ့ဘေးသို့ လိမ်
မင်းသွားရ၏။ ကျောက်တုံးကြီး လိင့်ဆင်းထွက်သွားလျှင်
ထံခါးပေါက်လက္ခဏာနှင့် ကျောက်ဂူဝဘစ်ခု မော်လာ၏။

ထို့ပြင် အပေါ်သို့တက်သော ကျောက်လှေကားထစ်များ
ကိုပါ တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။ စင်စစ် ဤလမ်းမှာ ဝိညာဉ်ရဲတိုက်
ကြီးထို့ တက်နိုင်သော လမ်းပေါက်တစ်ပေါက် ဖြစ်နေပေ
တော့၏။

မမျှော်လင့်ဘဲ လမ်းကြောင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် စန်း
ချိုယဲ့နှင့် ဝမ်ဝေယန်တို့မှာ အလွန်ဝမ်းမြောက် အားတက်
မိကြရ၏။

ဝိုးဆမ်းပန်းစာပေ

ပျောက်ဝံကြီးက တခွံ့ခွံ့အော်မြည်ရင်း အပေါ်သို့ လွှတ်ညှိုးထိုးပြလိုက်၏။ ပြီးနောက် သူတို့အနီးမှ ပြေးထွက် သွားလေတော့၏။

စန်းချယ်နှင့် ဝမ်ဝေယန်တို့က မီးတုတ်ကိုမြှောက်ကာ လှေတားထစ်များအတိုင်း အပေါ်သို့ တက်လာခဲ့ကြ၏။ ကျောက်လှေကားထစ်များမှာ ကွေ့ကွေ့အောက်ကောက်နှင့် အပေါ်သို့ တက်သွား၏။

ကျောက်လှေကားထစ်များ ဆုံးသွားလျှင် သံတံခါးကြီး တစ်ချပ်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။ စန်းချယ်က သံတံခါးကြီးမှ ခတ်ထားသော သော့ခလောက်ကြီးကို အတွင်းအားဖြင့် ချိုး ဖျက်ပစ်ကာ သံတံခါးကြီးကို ဖွင့်လိုက်၏။

သံတံခါးကြီး ဖွင့်သွားလျှင် အထက်သို့ တက်နိုင်သော သံကွင်းပျားကို အစီအရီ တွေ့လိုက်ရ၏။ သူတို့နှစ်ယောက်က သံကွင်းပျားကိုဆွဲကာ အပေါ်သို့ တက်လာခဲ့ကြ၏။

မကြာမီ သူတို့၏ ခေါင်းပေါ်တွင် ကျောက်ပြားကြီးတစ် ချပ် ပိတ်ဆို့နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

စန်းချယ်က ကျောက်ပြားကြီးကို ဖြည်းညင်းစွာဖယ်ရှား ပစ်လိုက်၏။

ကျောက်ပြားချပ်ကြီး ရွေ့လျားသွားပြီးနောက် အပေါ် တွင် မီးရောင်များ လင်းလက်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ သည်။

စန်းချယ်က ခေါင်းကို အသာမော့ကြည့်လိုက်ရာ ကျယ် ဝန်းသော ခန်းမဆောင်ကြီးတစ်ခုအတွင်း ရောက်ရှိနေကြသည် ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ခန်းမဆောင်ကြီးအတွင်း တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်လျက် ရှိနေ သည်။

စန်းချယ်နှင့် ဝမ်ဝေယန်တို့က အပေါ်သို့ လွှားထက်ကာ အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ကြ၏။

အခန်းကြီးအတွင်း ကျောက်ဖယောင်းတိုင်ကြီးများ ထွန်း ညှိထားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ကြရ၏။

အခန်းကြီးတစ်ခန်းလုံး ကျောက်ဖယောင်းတိုင်ကြီးများ၏ တဖျစ်ဖျစ်လောင်ကျွမ်းသံများကသာ ထွက်ပေါ်လျက်ရှိနေလေ သည်။

ခန်းမဆောင်ကြီး၏တစ်ဖက် ကျောက်ခုံကြီးထက်မှ အရာ ဝတ္ထု တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ နှစ်ယောက်စလုံး၏ ခြေ လှမ်းများမှာ ရုတ်ခြည်းရပ်တန့်သွားကြရ၏။

အကြောင်းသည်အား ကျောက်ခုံကြီးထက်တွင် ရှည်မျော မျော အနက်ရောင် လူသေ ခေါင်းကြီးတစ်လုံး၏ ရှိနေခြင်း ကြောင့်ပင်တည်း။

ထိုအနက်ရောင် လူသေခေါင်းကြီးကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည် နှင့် စန်းချယ်နှင့် ဝမ်ဝေယန်တို့မှာ တစ်ယောက် မျက်နှာ တစ်ဖောက် ကြည့်လိုက်မိကြလေ၏။

သူတို့နှစ်ယောက်က လူသေခေါင်းကြီးဆီသို့ ချဉ်းထပ်သွား ကြရ၏။ သတိကိုတော့ မပြတ်ထားမိကြ၏။ လူသေခေါင်း

ကြီးက အဖုံးကြီးပိတ်ထားသဖြင့် အတွင်းတွင် လူသေကောင်
ရှိရှိကို မည်မျှ မသိရသေးပါချေ။

လူသေ ခေါင်းနက်ကြီး၏ ခေါင်းရင်းပက် တွင်လည်း
ကျောက်ဖယောင်းတိုင်ကြီးများက စိုက်ထား၏။

ဝမ်းဝေယန်က လူသေခေါင်းကြီး၏ အဖုံးကို ဖြည်းညှင်းစွာ
အထက်သို့ ဆွဲမလိုက်၏။

ကျွန်ုပ်တို့

အတွင်းတွင် သွား အကျဲသားနှင့် ဖြူဖွေးသော လူရိုစု
တစ်စုက ရှိနေ၏။

ဝမ်းဝေယန်က စန်းချယဲ့အား ငခိုး ကျုံ့ပြလိုက်ကာ
ခေါင်းအဖုံးကြီးကို ပြန်ချထားလိုက်၏။

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား ကျောက်ခုံကြီးထက်မှချန်
ဆင်းကာ အခြားအခန်းတစ်ခန်းပက်သို့သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်
သည်။

ယင်းအချိန်မှာပင် သူတို့နှောက်ကျောဖက်မှ အေးစက်စက်
ရယ်သံကြီးတစ်သံကြားလျက်ရသဖြင့် ပြိုင်တူ လှည့်ကြည့်မိ
လိုက်ကြ၏။

ဟင်
ဟာ

မြင်လိုက်ရသောမြင်ကွင်းကြောင့် နှစ်ယောက်စလုံး အံ့ဩ
မောင်တက်မိသွားကြရ၏။

သူတို့မြင်လိုက်ရသော မြင်ကွင်းမှာ လူသေခေါင်းကြီး၏
အဖုံးမှာပွင့်ထွက်နေပြီး အတွင်းမှ အစိမ်းရောင် အခိုးအငွေ့
များ ထွက်ပေါ်နေခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ဘုတ်နှစ်ယောက်က တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် သတိ
ထားရန် အချက်ပြလိုက်ကြ၏။

လူသေခေါင်းကြီးအတွင်းမှ အစိမ်းရောင်အခိုးအငွေ့များ
က တငွေ့ငွေ့ တလူလူ ထွက်ပေါ်နေပြီး မကြာမီမှာပင် အခိုး
အငွေ့များကြားမှ လူတစ်ယောက်၏ အသွင်သဏ္ဍာန် ထွက်
ပေါ်လာ၏။

စန်းချယဲ့နှင့် ဝမ်းဝေယန်တို့က အခိုးအငွေ့များ ကြားမှ
ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာသောသူကို စူးစိုက်ကြည့်ကြစေအဖြူ
ရောင် ဝတ်စုံနှင့် အဘွားအိုကပ်ဦးဖြစ်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်
ကြရ၏။

အဘွားအိုမှာ အခိုးပေါ် အရေတင် ပိန်လှ ခြောက်ကပ်လှ
ထော်လည်ပြီး စိမ်းပန်းပန်းတောက်ပနေသော မျက်လုံးအစုံဖြင့်
ဝမ်းဝေယန်နှင့် စန်းချယဲ့ကို စူးစိုက် ကြည့်လျက် ရှိနေလေ
သည်။

ထိုအဘွားအိုက လူသေခေါင်းထဲတွင်ရပ်နေရာမှ အပြင်သို့
လွှားထွက်လာ၏။ စန်းချယဲ့က အဘွားအိုကို စူးစိုက်ကြည့်
လိုက်ပြီး.....

‘ခင်ဗျားဘယ်သူလဲ၊ ဝိညာဉ်ဘွားဘွားလား’
အဘွားအိုက ခြောက်ကပ်ကပ်လေသံဖြင့် တစ်ချက်ရယ်သော
လိုက်ပြီး.....

'ငါက ဝိညာဉ်ဘွားဘွားရဲ့ညီမပဲ။ မင်းတို့ ဝိညာဉ် ဘွား
ဘွားကို တွေ့ချင်တယ်ဆိုရင် ငါ့ကို ကျော်လွှားသွားနိုင်မှ
ရလိမ့်မယ်'

စန်းချယ်က အေးစက်ခက်ထန်သောလေသံဖြင့်....

'ကျုပ်တို့က မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးကိုသာကယ်တာပဲ။ ဘယ်
မှလဲ ဝိညာဉ်ဘွားဘွားနဲ့ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး၊ မဟူရာသိုင်း
နတ်သမီးသာ တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်သွားရင် ခင်ဗျားတို့ မလွယ်ဘူး။
ရဲတိုက်ကို အမြစ်ကနေလှန်ပစ်လိုက်မယ်'

အဘွားအိုက နှာခေါင်းရှုံ့ကာ ဟင့်ခနဲ ပြက်ရယ်ပြုလိုက်
ရင်း....

'ငါပြောပြီးပြီမဟုတ်လား၊ ဝိညာဉ်ဘွားဘွားကို တွေ့ချင်
ရင် ငါ့ကိုကျော်ဖြတ်သွားမှ ရနိုင်လိမ့်မယ်။ မဟူရာသိုင်းနတ်
သမီးက ငါ့အစ်မလက်ထဲမှာ ရှိပါတယ်။ သူ့ကိုတွေ့ချင်ရင်
နောင်ဘဝကျမှ သွားတွေ့ပေတော့'

ဝမ်ဝေယန်က နဂါးပျံခားကို ရှမ်းခနဲ ဆွဲထုတ်လိုက်ကာ....

'ကိုင်း လာခဲ့စမ်းတစ္ဆေမကြီး၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်တို့ အမှုန့်
ကြိတ်ပစ်မယ်'

'ဟား ဟား ဟား'

အဘွားအိုက ရယ်မောကာ လက်နှစ်ဖက်ဆန့်တန်းရင်း ခုနီ
၂ ဝင်ရောက်လာ၏။ သူမ၏ ချွန်ထက်သော လက်ချောင်းများ
က ဝမ်ဝေယန်၏ ရင်ဝကို ဟူးခနဲ ကုတ်ဆွဲပစ်လိုက်၏။

ဝမ်ဝေယန်က နဂါးပျံခားနှင့် ခုတ်ချလိုက်ရာ အဘွားအို၏
လက်များမှာ သံချောင်းများအလား ဖြစ်ပေါ်နေပြီး ခားမှာ
နောက်သို့ ပြန်ကန်ထွက်လာရ၏။

အဘွားအို၏ ချွန်ထက်သော လက်ချောင်းများက ဝမ်ဝေ
ယန်၏ ရင်ဝကို ကုတ်ဆွဲလိုက်မိသော်လည်း ဝမ်ဝေယန်မှာ မယ်
တော်ကြီးဖေးကမ်း လက်ဆောင် ပေးလိုက်သည့် ရွှေမျှင် ကိုယ်
ကျပ် အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားသဖြင့် အဘွားအို၏ ချွန်ထက်
ဆော သက်ချောင်းများမှာ နောက်သို့ ပြန်ကန် ထွက်သွား
ရ၏။

'ဟင်'

အဘွားအိုမှာ ဝမ်ဝေယန်ကို ကြည့်ကာ စိတ်ထဲမှ တိတိ
တခိုးကလေး တုန်လှုပ် ချောက်ချားသွားရ၏။ အပွဲပွဲ နှဲ့လာ
ခဲ့သမျှ ဤပွဲကျမှ အဘွားအိုမှာ အကုပ်အတည်းနှင့် ရင်ဆိုင်နေ
မိရလေပြီ။

ယင်းအချိန်မှာပင် စန်းချယ်ကလည်း နဂါးခားကို ဆွဲ
ထုတ်ကာ အဘွားအိုကို ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

'ယား'

'ထန်း'

စန်းချယ်၏ နဂါးခားက အဘွားအို၏ နောက်ကျော
ကို ခုတ်ပိုင်းမိလိုက်သော်လည်း သံပြားကြီးတစ်ပြားကို ခုတ်
ပိုင်းမိလိုက်သည့်အလား ထန်းခနဲ မြည်ဟည်းကာ နောက်သို့
ပြန်ကန်ထွက်သွားရ၏။ အံ့ဩချောက်ချားစရာပင် ကောင်းလှ
ပေတော့၏။

အဘွားအိုက သူမ၏ ချွန်ထက်သော လက်ချောင်းများဖြင့် စန်းချိုယဲ့ကို ကုတ်ချလိုက်ရာ စန်းချိုယဲ့မှာ တစ်ဖက်သို့ လွှာထွက်ရင်း အမြန်သုံး ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ရ၏။

အဘွားအိုက စန်းချိုယဲ့ထံသို့ ခုန်ပျံ တိုက်ခိုက်တော့မည် ပြုစဉ် ဝမ်းဝေယန်က ကြားမှ ဖြတ်ကာ ဟန်ဘား ထိုက်ခိုက် ထားလိုက်၏။ သူတို့နှစ်ယောက်က အဘွားအိုကို အထူးသတိ ထားသာ တိုက်ခိုက်နေရ၏။

အဘွားအိုကို သူတို့နှစ်ယောက်က ဝဲယာခွဲကာ ပြင်းဆန်သော ဓားချက်များနှင့် ခုတ်ပိုင်း တိုက်ခိုက်နေသော်လည်း အဘွားအိုက မည်သို့မျှ လဲကျသွားခြင်း မရှိဘဲ ဖြစ်ပေါ်နေ၏။

အဘွားအိုက လဲကျ မသွားသည့်အပြင် သူတို့နှစ်ယောက်ကို စွန်လက်သည်းကုတ်ဆွဲပညာရပ်ဖြင့် ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက် လျက် ရှိနေ၏။ တစ်ချိန်တစ်ချိန် ထိုးစောက် တိုက်ခိုက်လာသော အဘွားအို၏ ချွန်ထက်သော စွန်လက်သည်းကုတ်ဆွဲ လက်ချောင်းများကို အလူးအလဲ ကာကွယ် ရှောင်တိမ်းပေးနေကြ ရ၏။

ဝမ်း
အား

ရှုတ်တရက် အဘွားအို၏ စွန်လက်သည်းကုတ်ဆွဲ လက်ချောင်းများက စန်းချိုယဲ့၏ ပခုံးစွန်းထစ်ဖက်ကို ကုတ်ဆွဲလိုက် မိရာ သွေးများက ပြန်းခနဲ ထွက်ပေါ် သွားရ၏။

စန်းချိုယဲ့မှာ တစ်ဖက်သို့ပင် ယိမ်းယိုင် ထွက်သွားရ၏။ အဘွားအိုက ခြောက်ကပ်ကပ် ရယ်သံကြီးဖြင့် စန်းချိုယဲ့ထံသို့ ထစ်မဲ ခုန်ဝင် ကုတ်ဆွဲလိုက်ပြန်၏။

စန်း
အိုး

ရှုတ်တရက် ဝမ်းဝေယန်က နံဘေးမှ ခုန်ပျံ ဝင်ရောက်ကာ အဘွားအို၏ ခါးလယ်ကို ကန်ထုတ်ပစ်လိုက်ရာ အဘွားအို မှ ယိမ်းယိုင် ထွက်သွားရ၏။ အဘွားအို ယိမ်းယိုင်ထွက်သွား ခါဖြင့် စန်းချိုယဲ့မှာ အသက်ပျောက်မသွားရခြင်းပင် ဖြစ်ပေ သွား၏။

ဝမ်းဝေယန်က အဘွားအို ယိမ်းယိုင် ထွက်သွားမည့်နှင့် မမျှသို့ ခုန်ပျံ ဝင်ရောက်ကာ အဘွားအို၏ နဖူးပြင်ကို နှဝါး ဟု ဓားဖြင့် ခုတ်ပိုင်းချလိုက်၏။

ထန်း

နှဝါးပျံ ဓားက သံပြားကြီးတစ်ပြားကို ခုတ်ပိုင်းလိုက်သည့် ဓားလား ဖြစ်ပေါ် သွားရကာ နှဝါးပျံ ဓားက နောက်သို့ ပြန်ကန်ထွက်လာရ၏။ အဘွားအိုမှာ မည်သို့မှ ဖြစ်ပေါ် မသွားပေ။

အဘွားအိုက ဒေါသတကြီးဖြင့် ဝမ်းဝေယန်ကို လှမ်းဆွဲ ကိုက်ရာ ဝမ်းဝေယန်က နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်ပေးလိုက်ရ၏။ ထိုအချိန်တွင် စန်းချိုယဲ့မှာ ဖက်ရာကို ဆေးထည့်ကာ အဝတ်စ တစ်စုံဖြင့် စည်းနှောင် ထားလိုက်ပြီးလျှင် စန်းချိုယဲ့က နှဝါးဓားဖြင့် အဘွားအို၏ နောက်ကျောကို ဝင်ထိုးလိုက်၏။

အဘွားအိုက ကိုယ်ကို နောက်သို့ ချောခနဲလှည့်ကာ လက်
တစ်ဖက်ကို ဝှေ့ယမ်းပစ်လိုက်ရာ စန်းချိုယဲ့၏ နဂါးခေးမှာ
နောက်သို့ ပြန်ကန်ထွက်သွားရ၏။

စန်းချိုယဲ့နှင့်ဝမ်းဝေယန်တို့က အဘွားအိုကို ဝဲယာခွဲကာ
ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။ စန်းချိုယဲ့၏ နဂါးခေး
က အဘွားအို၏မျက်နှာပေါ်သို့ ကျရောက်သွားသလို ဝမ်းဝေ
ယန်၏နဂါးပျံခေးက အဘွားအို၏ရင်ဝေသို့ ကျရောက်သွား
သည်။

သို့သော် သူတို့၏ခေးချက်များက အရာမရောက်ဘဲ လှဲ
ချော်သွားကြရ၏။ အဘွားအိုက ခြောက်ကပ်ကပ်ရယ်မေသံ
ကြီးဖြင့် ရယ်မောလိုက်ပြီး ဝမ်းဝေယန်၏နောက်ကျောကို သူမ
၏ချွန်ထက်သော လက်ချောင်းများဖြင့် ကုတ်ဆွဲပစ်လိုက်၏။

‘ဝိုး’
‘ဟူး’

သို့သော် ဝမ်းဝေယန်၏ကိုယ်ပေါ်တွင် ရွှေမျှင်ကိုယ်ကျပ်
အင်္ကျီ ဝတ်ဆင်ထားသည်ဖြစ်ရာ အဘွားအို၏ ချွန်ထက်သော
လက်ချောင်းများက ဝမ်းဝေယန်၏နောက်ကျောကို ထိုးစိုက်
ကုတ်ဆွဲမိလိုက်သော်လည်း ဝမ်းဝေယန်မှာ ဘာမှူးဖြစ်မသွား
ပါချေ။

စန်းချိုယဲ့မှာမူ ဝမ်းဝေယန်ကဲ့သို့ ရွှေမျှင်ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီ
ဝတ်ဆင်ထားခြင်းမရှိသည့်အတွက် ပခုံးတွင် အကုတ်ဆွဲခံရ
ကာ ဒဏ်ရာရရှိထားရလေပြီ။ ဒဏ်ရာရထားသော်လည်း စန်း

ချိုယဲ့က လျင်မြန်ဖျတ်လပ်စွာ တိုက်ခိုက်နေဆဲပင် ရှိနေသေး
သည်။

ဤနေရာတွင် စန်းချိုယဲ့ တစ်ယောက်တည်းသာ ထောက်မှို
နေမည်ဆိုပါက အဘွားအို၏လက်ချက်ဖြင့် တစ်ခဏလေးမှာ
ပင် ကျဆုံးသွားရမည်မှာ သေချာလှပေတော့၏။

ဝမ်းဝေယန်နှင့်စန်းချိုယဲ့နှစ်ယောက် ပူးပေါင်းတိုက်ခိုက်
နေသည့်တိုင် အဘွားအိုမှာ လဲကျသွားခြင်း မရှိသေးချေ။
အဆိုးဆုံးမှာ အဘွားအိုကို တိုက်ခိုက်ရသည်မှာ ခေးမတိုး
သောကြောင့် ဖြစ်နေ၏။

သူတို့၏ ခေးချက်များက ပြင်းထန်လွန်းလှသော်လည်း
အဘွားအို၏ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ထိတွေ့လိုက်လျှင် သံပြားကြီး တစ်
ပြားကို ခုတ်ပိုင်းလိုက်ရသည့်အလား ဖြစ်ပေ ၊ သွားကာ ခေး
များမှာ နောက်သို့ ပြန်ကန်ထွက်နေရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်
ပေ၏။

‘ယား’

ချွတ်တရက် အဘွားအိုက သူမ၏ချွန်ထက်သော လက်
ချောင်းများဖြင့် ဝမ်းဝေယန်နှင့်စန်းချိုယဲ့တို့ နှစ်ယောက်စလုံး
ကို ကုတ်ဆွဲပစ်လိုက်၏။

သူမ၏ချွန်ထက်သန်စာသော လက်ချောင်းများက စန်း
ချိုယဲ့နှင့် ဝမ်းဝေယန်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာကို မကုတ်ဆွဲမိဘဲ ခေး
စုံလက်ကိုသာ ကုတ်ဆွဲမိလိုက်၏။

‘ဟင်’
‘ဟာ’

ခင်းနှစ်လက်ကို ပြုတ်စုပမာညှပ်ထားသောကြောင့် ဝမ်း
ခေယန်နှင့် စန်းချဲ့ယဲ့ဘို့မှာ ထိတ်လန့် ချောက်ချားသွားမိကြ
ရ၏။ အဘွားအိုက ခြောက်ကပ်ကပ်အသံကြီးနှင့် ချယ်မော
ရင်း ခင်းနှစ်လက်ကို မလွတ်တမ်း ဖမ်းဆုပ်ကိုင်ထား၏။

ဝမ်းခေယန်နှင့်စန်းချဲ့ယဲ့တို့က ခင်းမျှားကို ရှိသမျှအပ်အား
နှင့် ဆွဲနှုတ်ယူသော်လည်း ခင်းနှစ်လက်က အဘွားအို၏လက်
ချောင်းမျှားကကွင်း ပြုတ်တူနှင့် အညှပ်ခံထားရသလို ကျွတ်
ထွက်မလာဘဲ ရှိနေကြရသည်။

အဘွားအိုက ခင်းနှစ်လက်ကို မလွတ်တမ်း ချုပ်ကိုင်
ထားရင်း ခြောက်ကပ်ကပ်အသံကြီးနှင့် ထဟားဟားရယ်မော
လျက်ရှိနေ၏။ အဘွားအိုက ခင်းနှစ်လက်ကိုလိမ်ကာ ချိုးပစ်
လိုက်၏။ ခင်းနှစ်လက်မှာ အစွမ်းထက်မြက်သော ခင်းမျှား
ဖြစ်သဖြင့် ကျိုးထွက်မသွားဘဲ ရှေ့သို့သာ ပြေးဝင်သွားကြ
သည်။

အား

အဘွားအိုက အသံနက်ကြီးဖြင့် ဇူးဝါးစွာ ဆော်ဟစ်
လိုက်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ခင်းနှစ်လက်က ရှေ့သို့
အရှိန်ဖြင့် ထိုးဝင်လာရင်း အဘွားအို၏ မျက်လုံးအစုံကို ထိုး
ဖောက်ဝင်ရောက်သွားခြင်းကြောင့်ပင်တည်း။

အဘွားအို၏ချက်လုံးအစုံမှ သွေးချားက ပန်းထွက်သွား
ကြ၏။ ထစ်ချိန်သည်မှာပင် ဝမ်းခေယန်က အထက်သို့ခုန်တက်
ရင်း အားမာန်ငါးသွယ် လက်ဝါးရိုက်ချက်ဖြင့် အဘွားအို၏
ဝယ်ထိပ်အပေါ်သို့ အုပ်မိုးကာပြင်းပြစွာ ရိုက်ချပစ်လိုက်၏။

‘ရုန်း’

အားမာန်ငါးသွယ် လက်ဝါးရိုက်ချက်ကြောင့် အဘွားအို
မှာ ဆော်ချိန်ပင် မရလိုက်ဘဲ ကြမ်းပြင်ထက်သို့ဘုန်းခနဲ လဲကျ
သွားရပေတော့၏။ အားမာန်ငါးသွယ် လက်ဝါးရိုက်ချက်မှာ
လွန်စွာမှ ကြမ်းလန်လွန်းလှပေရာ အဘွားအို၏ ဦးခေါင်းမှာ
ပခုံးနှစ်ဖက်ကြားသို့ ပြုတ်ဆင်း နိမ့်ဝင် သွားရ၏။

အဘွားအိုသည် ကြမ်းပြင်ထက်ဘွင် တုန်လိမ်ရင်း အသက်
ပျောက်သွားရပေတော့၏။ စွန်လက်သည်းအဘွားအို အသက်
ပျောက်သွားကော့မှ နှစ်ယောက်သား သက်ပြင်းရှိုက်လိုက်မိ
ကြ၏။ ဤစွန်လက်သည်းအဘွားအိုသည် ကြောက်စရာကောင်း
သော အဘွားအိုအစ်မယောက် ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။
သူမသည် အထူးပင် အန္တရာယ် ကြီးခင်းလှပေ၏။

သူမကိုသာ သူတို့နှစ်ယောက်က ချင်းမပစ်ပါက သူမက သူ
တို့နှစ်ယောက်ကို ရှင်းပစ်မည်သာ ဖြစ်ပေ၏။ အဘွားအို၏
ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပိုမိုခြောက်ကပ် ကျုံ့လိုသွားသည်ဟု ထင်မှတ်
လိုက်ကြရသည်။

ဝမ်းခေယန်နှင့် စန်းချဲ့ယဲ့ဘို့က ထိုအခန်းနှင့် ကပ်လျက်
အခန်းကြီးဆီသို့ ကူးလာခဲ့ကြ၏။ ထိုအခန်းကြီးမှာ ပထမ
အခန်းကြီးထက် ပိုမိုကျယ်ဝန်းသော အခန်းကြီးဖြစ်သည်။

အခန်းထဲ ဝင်လိုက်သည်နှင့် ညှို့ဖိုဖို အနံ့ အသက်မျှားကို
ရှုရှိုက်မိလိုက်ရ၏။ နှစ်ယောက်လုံးပင် ပျို အနံ့ချက်စိတ်များ
ဖြစ်ပေါ်သွားကြရ၏။ အခန်းထောင့် အသီးသီးတွင် မီးတုတ်
ကြီးများ ချိတ်ဆွဲထားသည်။

နံရံတွင် စာလုံးများ ရေးထား၏။ ဝိညာဉ်ရဲတိုက်မှ သင်တို့ အား ကြိုဆိုပါ၏ ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက သူတို့ ရောက်ရှိနေကြောင်း သိရှိဟန် တူပေသည်။

အခန်းကြီး၏ တစ်ဘက်ထိပ်တွင် အထက်သို့ တက်သော ကျောက်လှေကားထစ်များကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူတို့က ကျောက်လှေကားထစ်များအတိုင်း အထက်သို့ တက်လာခဲ့ကြ၏။ ရဲတိုက်၏ အမြင့်ဆုံးအပိုင်းသို့ ရောက်မှန်း မသိ ရောက်လာခဲ့ကြ၏။ ကျောက်လှေကားထစ်များသည် ဖြူဖြူအဆုတ်ကြီးတစ်ခုဆီသို့ ဦးတည်သွားလျက် ရှိနေလေ သည်။

ထိုဖြူဖြူအဆုတ်ကြီးသည်ကား သင်္ချိုင်းဂူကြီးတစ်ခုပင် ဖြစ် သည်။

ရဲတိုက်ကြီးအတွင်း သင်္ချိုင်းဂူကြီး တည်ဆောက်ထား သည်မှာ အံ့ဩစရာကောင်းလှပေတော့သည်။

သင်္ချိုင်းဂူကြီးဆီမှ ဖြူပွေးသော အခိုးအငွေ့များက ထွက် ပေါ်လျက် ရှိနေ၏။ သင်္ချိုင်းဂူကြီးထိပ်တွင် စာလုံးများ ရေးထွင်းထားသည်။

‘မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူ’

စန်းချယ်မှာ ထိုစာလုံးများကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် ရင်ထဲ တွင်း ဒိန်းခနဲ ဖြစ်သွားရကာ မျက်လုံးအစုံ ပြာဝေသွားမိရ သည်။

သူက ရှေ့သို့ ခြေလှမ်းလိုက်စဉ် သင်္ချိုင်းဂူကြီးဆီမှ လက် နှက်ပုန်းများ ပြေးထွက်လာကြသည်။

နှစ်ယောက်စလုံးက တစ်ဘက်သို့ လွှားထွက်ကာ ရှောင် ထိမ်းပေးလိုက်ကြ၏။ ထို နောက် သင်္ချိုင်းဂူကြီး၏ တံခါး ကို လက်ဝါးမှ လေအားဖြင့် ထွန်းပွင့်ကာ အတွင်းသို့ မြားပစ် သလို ခုန်ပျံဝင်ရောက်သွားကြ၏။

သင်္ချိုင်းဂူကြီးမှာ ထူးခြားသော ဂူကြီးတစ်ခုဖြစ်၏။ ဂူနံရံ ပတ်ပတ်လည်တွင် ပိုးမီးအိမ်ကြီးများကို ထွန်းညှိချိတ်ဆွဲထား ၏။ ဂူကြီးအတွင်း အဖြူငွေ့ ခပ်ပါးပါးက လွှမ်းခြုံထားလေ သည်။ သင်္ချိုင်းဂူကြီးအတွင်း ကျောက်ခုံထက်တွင် လူသေခေါင်း တစ်လုံးက ရှိနေ၏။ စန်းချယ်က လူသေခေါင်းကို ဖွင့်ကြည့် လိုက်ရာ အတွင်းတွင် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူကို တွေ့လိုက်ရ သည်။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူမှာ ‘လုံးဝ’ အသက်မရှိတော့ပေ။ သူမ ၏ မျက်လုံးအစုံမှာ ပိတ်ထား၏။ စန်းချယ်ထံသို့က မဟူရာသိုင်း နတ်သမီး ချူ၏ ရင်ဝကို တစ်ချက်စမ်းကြည့်လိုက်ပြီး မျက်လုံး ကိုပါ ဖွင့်ကြည့်လိုက်၏။ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးမှာ ဆေးစက် တောင်တင်းနေလေသည်။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး လုံးဝ အသက်မရှုဘဲ ငြိမ်သက်နေ သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်လျှင် စန်းချယ်မှာ အံ့ဩတုန်လှုပ်သွား ရ၏။ စန်းချယ် က အံ့ကိုကြိတ်လိုက်ရင်း....

‘တောက် ဝိညာဉ်ဘွားဘွားကို ကျုပ် မရမကရှာပြီး သုတ် သင်ပုစ်မယ်၊ ဗီဇိစ္စာမကြီးကို အမှုန့်ကြိတ်ပစ်ရမယ်’

ဝမ်ဝေယန်က မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူကို တစ်ချက်စမ်း
ကြည့်လိုက်ပြီး စန်းချိုယဲ၏ ပခုံးကို ပုတ်ကာ....

သိပ်ဘဲ ဒေါသထွက်မနေမိနဲ့လေ၊ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး
ဟာ မသေသေးပါဘူး။ သူ့ကို ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက ဆေးတစ်
မျိုး တိုက်ထားတာ ဖြစ်မှာပါ

ဟုတ်တယ်၊ မင်းပြောတာမှန်တယ်

ရုတ်တရက် စကားသံနှင့်အတူ နံရံမှ ကျောက်ပြားကြီးတစ်
ချပ်သည် နံဘေးသို့ ဝေါခနဲ ရွေ့လျားသွားရ၏။ ကျောက်
ပြားချပ်ကြီး ရွေ့လျားသွားပြီးနောက် ဖြူဖြူလူရိပ်သဏ္ဍာန်
များထွက်ပေါ်လာကြ၏။

ရွှေဆုံးမှ ထွက်ပေါ်လာသူမှာ ဝိညာဉ်ဘွားဘွား ရင်ဖုန်
စန်ပစ် ဖြစ်ပေသည်။ ဝိညာဉ်ဘွားဘွား ရင်ဖုန်စန်က သူ၏
မျက်နှာကို ဇာပဝါတစ်စဖြင့် ဖုံးကွယ်ထားသည်။

ဇာပဝါ ပါးပါးအောက်တွင် ဝိညာဉ်ဘွားဘွား၏ အလွန်
အရုပ်ဆိုး အကျည်းတန်သော မျက်နှာကို ဝိုးတဝါး တွေ့မြင်နေ
ရသည်။

ဝိညာဉ်ဘွားဘွား ရင်ဖုန်စန်၏ ဝဲယာတစ်ဘက်တစ်ချက်
တွင် ရုပ်နေကြသူများမှာ ဝိညာဉ်ဘွားဘွား၏ ကိုယ်ရံတော်
သိုင်းသမားများပင် ဖြစ်ကြပေသည်။

ဝိညာဉ်ဘွားဘွား ရင်ဖုန်စန်က ကြွေပုလင်းကလေးတစ်လုံး
ကို မြှောက်ပြလိုက်ရင်း ...

‘မင်းတို့ပြောတာ မှန်တာပေါ့၊ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး
ချူက မသေးသေးပါဘူး။ ငါက သူ့ကို ဟောဒီဝိညာဉ်စံအိမ်

ရိုးဆမ်းပန်းစာပေ

အဆိပ်တိုက်ထားလို့ ခေ့မျောနေတာပါ။ အဆိပ်ဖြေဆေးသာ
ရရင် သူပြန်ပြီး သတိရလာမှာပါ’

စန်းချိုယဲက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ရင်း...

‘မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးသာ တစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် ခင်ဗျား
မလွယ်ဘူး၊ ကိုင်း အဆိပ်ဖြေဆေး ဘယ်မှာလဲ၊ ခုထုတ်ပေးပါ’

ဝိညာဉ်ဘွားဘွား ရင်ဖုန်စန်က နှာခေါင်းရှုံ့ကာ ယဉ်ခ
နဲ့ ပြက်ရယ်ပြုလိုက်ရင်း...

‘အဆိပ်ဖြေဆေးကိုသာ လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ ရမယ်ဆိုရင် ငါ
ဟာ ဝိညာဉ်ဘွားဘွားတို့ပြီး ဘယ်နာမည်ကြီးပါတော့မလဲ၊
အဆိပ်ဖြေဆေးလိုချင်ရင် ငါ့ကို ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ပြီးမှ ရမှာ
ပေါ့၊ ငါ့ကို နိုင်အောင်တိုက်ကြ၊ ငါ့ကိုမနိုင်ရင်တော့ မင်းတို့
ငှမ္မာမဟုတ်ဘူး။ စောစောက ငါ့ရှင်စိုးတူညီမကို မင်းတို့ဘုခဲရ
တယ်မဟုတ်လား၊ အေး ငါက သူ့ထက် ဆယ်ဆအစွမ်းကြီး
မားတယ်ဆိုတာ မင်းတို့ သတိထားပါ’

ဝမ်ဝေယန်က နားကြားပြင်းကပ်ဟန်ဖြင့်...

‘ကိုင်း သေကားနီးအဘွားကြီး၊ ခင်ဗျားက တယ်ပြီလေ
ကြော့ရှည်တာပဲ၊ ဘယ်မှာယှဉ်မှာလဲ၊ ဒီနေရာမှာလား တခြား
နေရာမှာလား၊ ကျုပ်က စကားများများပြောတာမကြိုက်ဘူး’

ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက ဝမ်ဝေယန်ကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး
အေးစက်ခက်ထန်သော လေသံဖြင့်...

‘မင်းက တယ်လဲမိုက်ခိုင်းနေပါလား၊ အောင်းပြီလေ မင်း
ကို ငါက အလျင်ဆုံးသတ်ပေးပါမယ်၊ ယှဉ်ပြိုင်ရမယ့်နေရာက
ဒီနေရာမှာမဟုတ်ဘူး၊ အပေါ်မှာပဲ’

ရိုးဆမ်းပန်းစာပေ

ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက စကားဆုံးသည်နှင့် ကျောက်လှေ
ကားထစ်များအတိုင်း အပေါ်သို့ တက်ရောက်သွား၏။ စန်း
ချယ်နှင့် ဝမ်ဝေယန်တို့ကလည်း အပေါ်သို့ လိုက်ပါသွား
ကြ၏။

မကြာမီ သူတို့၏ ဝိညာဉ်ရဲတိုက်ကြီး၏ ကျယ်ဝန်းသော
အခန်းတစ်ခန်းသို့ ရောက်ရှိလာကြောင်း တွေ့မြင်လိုက်ကြရ၏။
အခန်းကြီးအတွင်း ထူးဆန်းသောအသံကလေးများ မြည်ဟည်း
နေပြီး၊ အခိုးအငွေ့များက ရစ်ဆိုင်ဝေ့ဝဲလျက် ရှိနေ၏။

အခန်းကြီး ပတ်ပတ်လည်တွင် ဝိညာဉ်ဂိုဏ်းသားများက
ကျောက်ရုပ်များအလား တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ ရပ်နေ၏။
အလွယ်ခေါင်းစက်ဝိုင်းကြီး အနောက်တွင် ဝိညာဉ်ဘွားဘွား
ရပ်လိုက်၏။

သူမနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ဝမ်ဝေယန်နှင့် စန်းချယ်
တို့က ရပ်လိုက်ကြ၏။ ဝမ်ဝေယန်က ဝိညာဉ်ဘွားဘွားကို စူး
စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး လေးနက်ပြတ်သားသော လေသံဖြင့်...

ကိုင်း ခင်ဗျားက ဘယ်လိုယှဉ်ပြိုင်မှာလဲ၊ တစ်ယောက်ချင်း
ပြိုင်မှာလား၊ ဂျပင်တို့နှစ်ယောက်စလုံးကို တစ်ခါတည်းယှဉ်
ပြိုင်မှာလား'

ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက ဝမ်ဝေယန်ကို အထင်စားသော မျက်
လုံးအစုံနှင့် ကြည့်လိုက်ရင်း...

'ငါလိုလူမျိုးက မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို တစ်ခါတည်း
ယှဉ်ပြိုင်မှာ ပါ၊ တစ်ယောက်ချင်း တိုက်ခိုက်ရလောက်အောင်
မင်းတို့မှာ ငါ့ကိုတိုက်ခိုက်ဖို့ အစွမ်းမရှိပါဘူး'

ဝမ်ဝေယန်မှာ ဝိညာဉ်ဘွားဘွား၏ စကားကြောင့် စိတ်
ဝဲတွင် ထောင်းခဲနဲ့ဖြစ်သွားရပြီး နဂါးပျံခားကို ရှမ်းခနဲ ဆွဲ
ထုတ်လိုက်မိလေတော့၏။ နဂါးပျံခားမှာ အဝါရောင်ခား
လင်းတန်းကြီးများက ဖြန်းခနဲ ထွက်ပေါ်လာကာ ခန်းမ
တစ်ခုလုံးကို ဖုံးလွှမ်းထားလိုက်၏။

စန်းချယ်ကလည်း နဂါးခားကို ဆွဲထုတ်လိုက်မိ၏။ နဂါး
ခားမှာ စိမ်းဖန်ဖန်အရောင်များနှင့် တောက်ပလျက်ရှိနေ၏။
ခားနှစ်လက်မှာ ခားရိပ်ခားငွေ့များက ဝိညာဉ်ဘွားဘွားကို
လွှမ်းခြုံထားလျက်ရှိနေ၏။

ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက အေးစက်စက်လေသံဖြင့်...

'ကိုင်း မင်းတို့နှစ်ယောက်က ခားသမားဆိုတော့ ငါကလဲ
ခားပဲသုံးပါ့မယ်၊ ပထမတော့ ငါက မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို
ခားမသုံးဘဲ တိုက်ခိုက်မလို့ပါ၊ ဒါပေမယ့် မင်းတို့နှစ်ယောက်
က ခားကို သိပ်အားကိုးတဲ့ လူတွေဆိုတော့ ခားပညာမှာ
ဘယ်လောက် ကျယ်ဝန်းနက်ရှိုင်းတယ်ဆိုတာ ငါက သင်ခန်း
စာပေးလိုက်ပါ့မယ်'

'ရှမ်း'

စကားဆုံးသည်နှင့် ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက လက်တစ်ဖက်ကို
ဝေ့ယမ်းပစ်လိုက်ရာ အဖြူရောင်အခိုးအငွေ့များ ရစ်ဆိုင်
နှစ်ခြုံထားသည့် ဖြူဝင်းတောက်ပနေသော ခားတစ်လက်က
ပူမလက်ထဲသို့ ရောက်ရှိလာ၏။

ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက သူမလက်ထဲမှခားကို သဘောကျစွာ
ကြည့်ရင်း လေထဲတွင် နှစ်ချက်မျှ ဝေ့ယမ်းလိုက်ကာ...

'ယဲယဲယဲ ဒီခါကတော့ ဝိညာဉ်ကိုယ်ပျောက်ခါးလို့ ခေါ်တယ် ဒီခါချက်နဲ့ မင်းတို့လို ဆောင့်ကြားကြား ခါးသမား မျိုးတွေကို သုတ်သင်ပစ်ခဲ့တာများပြီ ဒီတစ်ခါတော့ မင်းတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အလှည့်ပဲ။ ဒီဝိညာဉ်ကိုယ်ပျောက်ခါးရဲ့ အရသာထို့ မြည်းစမ်းကြည့်လိုက်ကြစမ်း'

စကားဆုံးသည်နှင့် ဝိညာဉ် ဘွားဘွားက စန်းချုပ်ယဲ့နှင့် ဝမ်းဝေယန်တို့ နှစ်ယောက်ထံသို့ ဝိညာဉ်ကိုယ်ပျောက် ခါးကို ဝေ့ယမ်းကော ဟူးခနဲ ဝင်ထောက်လာ၏။ သူမ၏ ခါးချက်စာ ကြောက်စရာ ကောင်းလှပေ၏။ ထိုခါကွက်မျိုးကို ဝမ်းဝေယန် ထော စန်းချုပ်ယဲ့ပါ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးကြပါချေ။

ဝိညာဉ်ဘွားဘွား၏ လေတိုက်ခတ်သလို ခါးချက်က နှစ်ယောက်စလုံးကို တစ်ပြိုင်တည်း တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ စန်းချုပ်ယဲ့ နှင့် ဝမ်းဝေယန်က ဝဲယာခွဲကာ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ကြရင်း ဝိညာဉ်ဘွားဘွားထံသို့ ဝင်ထောက်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။

'ထန်း ထန်း ထန်း'

'ချွမ်း ချွမ်း ချွမ်း'

ခါးသုံးလက်မမှာ ပြင်းထန်စွာ ထိခတ်သွားမိကြ၏။ ဝိညာဉ်ဘွားဘွား၏ ခါးနှင့် ထိခတ်လိုက်မိသည်နှင့် သူတို့နှစ်ယောက်၏ ခါးများမှာ တုန်ခါထွက်သွားရပြီး နောက်သို့ ပြန်ကန် ထွက်သွားကြရ၏။

ဝမ်းဝေယန်က မာန်သွင်းအော်ဟစ်ကာ ဝိညာဉ်ဘွားဘွားထံသို့ ခုန်ဝင်ပြီး နဂါးတောင်ဖောက်ခါးချက်ဖြင့် ထိုးသွင်း ပစ်

လိုက်၏။ သူ့ ခါးက ဝိညာဉ်ဘွားဘွား၏ရင်ဝကို ထိုးသွင်းမိလိုက်သော်လည်း ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက ဘာမှ ဖြစ်မသွားဘဲ ခြောက်ဓာတ်ကပ်အသံကြီးနှင့်ပင် ရယ်မောလိုက်၏။

ဝိညာဉ်ဘွားဘွား၏ ခါးကလည်း ဝမ်းဝေယန်၏ ရင်ဝကို ထိုးလိုက်မိသော်လည်း ဝမ်းဝေယန်က ရွှေမျှင်ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီ၏ အစွမ်းကြောင့် အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်သွားရ၏။

ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ကာ....

'ဝမ်းဝေယန်၊ မင်း ဒီရွှေမျှင်ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီကို ဘယ်က ဖူးလာခဲ့တာလဲ'

'ကျုပ်ကို မယ်တော်ကြီး ပေးကမ်းက ပေးလိုက်တာပဲ။ ခင်ဗျားက ဘာလုပ်လို့လဲ၊ ခင်ဗျားက ဒီပစ္စည်းကို လိုချင်နေပြန်ပြီလား'

'ဟား ဟား ဟား၊ ပေးကမ်းက ရွှေမျှင်ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီကို တောင် သူများ ပေးလိုက်ပြီပဲ။ အေး မင်း သေတော့မှ ဒီအင်္ကျီကို ဖျက်ဆီး ပစ်ရမယ်ဟေ့၊ ကိုင်း ဝေ့ပြည်ကို သွားပေးတော့'

ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက အော်ငေါက် ပြောကြားရင်း ဝမ်းဝေယန်၏ မျက်နှာကို ခါးဖြင့် ပက်သွင်းပစ်လိုက်၏။

ဝမ်းဝေယန်မှာ ကိုယ်ကို ဝပ်ချကာ ရှောင်တိမ်း ပေးလိုက်ရ၏။ ဝိညာဉ်ဘွားဘွား၏ ခါးက သူ့ခေါင်းပေါ်မှ ပွတ်ကာ သိုကာကလေး ခြေထွက်သွားရ၏။

ဝမ်းဝေယန်က ကိုယ်ကို လှန်ချရင်း ဝိညာဉ်ဘွားဘွား၏ ခြေအစုံကို ခါးဖြင့် ပက်သိမ်း ထုတ်ပစ်လိုက်၏။ ဝိညာဉ်

ဘူးဘူးက အပေါ်သို့ ခုန်ပျံ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်သဖြင့်
ခားချက်များမှာ လွဲချော်သွားရ၏။

‘ယား’

စန်းချယ်က ခုန်ပျံ ဝင်ရောက်လာကာ ဝိညာဉ်ဘူးဘူး
ကို ခားဖြင့်ပိုင်းချလိုက်၏။ ဝိညာဉ်ဘူးဘူးက သူမ၏ ဝိညာဉ်
ကိုယ်ပျောက် ခားနှင့် ဆီးခံပေးလိုက်ပြီး လက်တစ်ဖက်ဖြင့်
ရိုက်ထုတ်ပစ်လိုက်ရာ စန်းချယ်မှာ ကြမ်းပြင် တစ်နေရာသို့
လွင့်စဉ်ထွက်သွားရ၏။

‘ဝုန်း’

စန်းချယ်မှာ နောက်သို့ လွင့်ထွက်သွားပြီး နံရံနှင့်ခေါင်း
ဆောင်မိလိုက်ကာ မေ့မျောသွားရ၏။ ဝိညာဉ်ဘူးဘူးက
တဟားဟား ရယ်မောလိုက်ပြီး ဝမ်းဝေယန်ထံသို့ လွှားဝင်လာ
ပြန်၏။

သူမက အသံနက်ကြီးဖြင့်....

‘ဟား ဟား ဟား၊ မင်း တစ်ယောက်တည်းပဲ ကျန်တော့
တယ်၊ မင်းတို့ သုံးယောက်စလုံးကို ငရဲတွင်းထဲ ပစ်ချပစ်မယ်
ကွ၊ တောဟိုမှာ ကြည့်စမ်း၊ ငရဲတွင်းဆိုတာ ဘာလဲဆိုတာ
မသေခင် ကြည့်သွား’

သူမက စကားဆုံးသည်နှင့် အင်္ကျီလက်စကြီး တစ်ဖက်ကို
ငှေ့ယမ်းပစ်လိုက်၏။ ရုတ်တရက် လေမုန်တိုင်းကြီး ကျလာ
သည့်အလား လေလုံးကြီးတစ်လုံး ဖြစ်ပေါ်သွားရကာ ကြမ်း
ပြင်တစ်နေရာမှ ကျောက်ပြားချပ်ကြီးများမှာ ရွေ့လျားသွား
ရ၏။

‘ဝုန်း’

ကျောက်ပြားချပ်ကြီးများ ရွေ့လျားသွားသည်နှင့် နီရဲ
သော မီးတောက်မီးလျှံကြီးများက အထက်သို့ ထိုးတက်
လာကြ၏။ အောက်မှ မြင်ကွင်းကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ
ဝမ်းဝေယန်မှာ မအန်မီးစရန် သတိသားလိုက်ရ၏။

အောက်မှ မြင်ကွင်းမှာ သွေးအလိမ်းလိမ်း၊ အရိုးစု တဖွေး
ဖွေးနှင့် တကယ့်ငရဲတွင်းပင် ဖြစ်၏။ ညှိစိုစိုအနံ့အသက်များက
တထောင်းထောင်း ထွက်ပေါ်နေ၏။

‘ဝိညာဉ်ဘူးဘူးက ဝရဲတွင်းအတွင်းသို့ လက်ညှိုး ညှန်ပြ
လိုက်ပြီး....

‘တွေ့တယ် မဟုတ်လား၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်နဲ့ မဟူရာ
သိုင်းနတ်သမီးအတွက် ကြိုဆိုနေတဲ့နေရာကောင်းပဲ၊ ကိုင်း....
သေပေတော့’

သူမက စကားဆုံးသည်နှင့် ဝမ်းဝေယန်ထံသို့ ခုန်ဝင်လာ
သည်။ ဝမ်းဝေယန်က အားမာန်ငါးသွယ်လက်ဝါးကို စုစည်း
ထားပြီးဖြစ်၏။ သူမက ဝိညာဉ်ဘူးဘူး လွှားဝင်လာသည်
နှင့် အားမာန်ငါးသွယ်လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

‘ဝုန်း’

‘အား’

မထင်မှတ်သောလက်ဝါးရိုက်ချက်ကြောင့် ဝိညာဉ်ဘူး
ဘူးမှာ အော်ဟစ်ကာ နောက်သို့ လွင့်စဉ်ထွက်သွားရ၏။
သူမ၏မျက်နှာပေါ်မှ ခုံးကွယ်ထားသော ဇာပဝါမှာလည်း
လွင့်စဉ်ထွက်သွားရ၏။

ဇာပဝါ လွင့်စဉ်ထွက်သွားရသဖြင့် ဝိညာဉ်ဘွားဘွား၏ မျက်နှာမှ ထွက်ပေါ်လာ၏။ သူမ၏မျက်နှာမှာ အလွန် အရုပ်ဆိုး အကျည်းတန်ကာ ကြောက်စရာကောင်းသော မျက်နှာမျိုးပင်ဖြစ်သည်။

ဝိညာဉ်ဘွားဘွား၏မျက်နှာမှာ အတွင်းသို့ ချိုင့်ဝင်ကာ ဟောခက်ပက်ဖြစ်နေပြီး နှာခေါင်းမှာလည်း ပြားချပ်လျက်ရှိနေ၏။

ပါးစပ်ပေါက်မှ သွားကျဲကျဲများကိုပင် မြင်တွေ့နေရ၏။ ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက လဲကျနေရာမှ ပြန်ခုန်ထရင်း....

မင်းက အားမာန်ငါးသွယ်လက်ဝါးကို တတ်မြောက်ထားတာကို။ ငါက ဗီလက်ဝါးရိုက်ချက်လောက်နဲ့ ဘာမှ ဖြစ်မသွားပါဘူး။ မင်းမယုရင် ထပ်ရိုက်ကြည့်လိုက်စမ်း'

ဝိညာဉ်ဘွားဘွားကပြောပြီး ရွှေ့သို့ တိုးကပ်လာ၏။ ဝမ်ဝေယန်က ပြင်းထန်သော အားမာန်ငါးသွယ် လက်ဝါးကို စုစည်းကာ ဝိညာဉ်ဘွားဘွားအား သုံးချက်ဆင့်၍ ရိုက်ချပစ်လိုက်၏။

'ဝုန်း ဝုန်း ဝုန်း'
အားမာန်ငါးသွယ် လက်ဝါးရိုက်ချက် သုံးချက်စလုံးက ဝိညာဉ်ဘွားဘွား၏ ရင်ဝကို ရိုက်ချပစ်လိုက်၏။ ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက နောက်သို့ယိမ်းယိုင်သွားသည်မှအပ ဘာမှဖြစ်မသွားပါချေ။

ဝမ်ဝေယန်မှာ ဝိညာဉ်ဘွားဘွားကိုကြည့်ကာ တိတ်တခိုးလေး ချောက်ချားသွားမိရ၏။ ဝိညာဉ်ဘွားဘွားသည် သွား

ကြီးများဖြူကာ တဟဲဟဲရယ်မောရင်း ရွှေ့သို့တိုးကပ်လာနေသည်။

အားမာန်ငါးသွယ်လက်ဝါးကို သုံးချက်ဆင့်မဆိုထားနှင့် တစ်ချက်တည်းနှင့်ပင် ခံနိုင်သူမရှိပေ။ ယခုမူ ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက သုံးချက်ဆင့်ကာ အရိုက်ခံလိုက်ရသော်လည်း နောက်သို့ အနည်းငယ် ယိမ်းယိုင်ထွက်သွားသည်မှအပ ဘာမှဖြစ်ပေါ်မသွားပေ။

ယင်းအချိန်မှာပင် သတိလစ်လဲကျနေသော စန်းချုပ်ယဲက ပြန်လည်သတိရလာပြီဖြစ်၏။ စန်းချုပ်ယဲက သတိရရချင်း ကြည့်လိုက်ရာ ဝမ်ဝေယန်ထံသို့ တရွှေ့ရွှေ့ ရွှေ့တိုးကပ်သွားနေသော ဝိညာဉ်ဘွားဘွားကို တွေ့မြင်လိုက်၏။

ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက စန်းချုပ်ယဲကို ကျောပေးထားသဖြင့် စန်းချုပ်ယဲ ပြန်လည်သတိရလာပြီကို သတိမထားမိပေ။

ချက်ချင်းပင် စန်းချုပ်ယဲက ရှောင်လင်ကျောင်းတော် ရွှေ့ပြောင်းသိုင်းကွက်ဖြင့် ငရဲတိုင်းကြီးထဲမှ မီးလုံးကြီးနှစ်လုံးကို ဆွဲမို့ ယူလိုက်ကာ ဝိညာဉ်ဘွားဘွား၏ ဦးခေါင်းပေါ်သို့ အုပ်မိုးချပေးလိုက်လေ၏။

'ဝုန်း'
'အား'

ဝိညာဉ်ဘွားဘွားသည် ဝမ်ဝေယန်ကို သတ်ပစ်တော့မည့် ဆဲဆဲ မမျှော်လင့်သောဖြစ်ရပ်ကြောင့် ထိတ်လန့်ချောက်ချားစွာ အော်ဟစ်မိလိုက်၏။ သူမတစ်ကိုယ်လုံး မီးတဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်ကာ အရူးမီးဝိုင်းသလို ဖြစ်ပေါ်သွားရ၏။

‘အား’

မီးတောက်မီးလျှံကြီးများကြားတွင် ဝိညာဉ်ဘွားဘွားက အသံနက်ကြီးဖြင့် ဟစ်အော်လိုက်၏။ ရုတ်တရက် သူမအင်္ကျီ အတွင်းအိတ်ထဲမှ အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို မြောက်မြရင်း...

‘ငါသေရင် မင်းတို့အဆိပ်ဖြေဆေးက မရတော့ဘူး’

‘မရလဲ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကျုပ်မှာ ဖြေဆေးရုံတယ်၊ ကိုင်း ငရဲပြည်ကိုသာ အမြန်ဆုံးသွားပေတော့’

ဝမ်ဝေယန်က အော်ဟစ်ပြောကြားရင်း ရှေ့သို့ခုန်ပျံဝင် ရောက်ကာ ပြင်းထန်သောခြေတန်ချက်ဖြင့် ကန်ပစ်လိုက်ရာ ဝိညာဉ်ဘွားဘွားမှာ လွင့်စဉ်ထွက်သွားရ၏။

သူမ လွင့်စဉ်ထွက် သွားသောနေရာမှာ ငရဲတွင်းကြီးအတွင်း သို့ဖြစ်ကာ ဝိညာဉ်ဘွားဘွားမှာ အသံနက်ကြီးဖြင့် အော်ဟစ် ရင်း မီးတဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်နေသော ငရဲတွင်းကြီး အတွင်းသို့ စောက်ထိုး ကျဆင်းသွားရလေတော့၏။

ဝိညာဉ် ဂိုဏ်းသားများကို ကြည့်လိုက်ရာ တစ်ယေခက်မှ မတွေ့ရတော့ပေ။

ဝိညာဉ်ဘွားဘွား ကျဆုံးသွားသည်နှင့် ဝိညာဉ်ဂိုဏ်းသား များမှာလည်း ထွက်ပြေးကုန်ကြပြီဖြစ်၏။

ဝမ်ဝေယန်နှင့်စန်းချယ်တို့က မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူကို ထည့်သွင်းထားရာ ခေါင်းနက်ကြီးဆီသို့ အမြန် လာခဲ့ကြလေ သည်။ စန်းချယ်က ဝမ်ဝေယန်အား...

‘ဝမ်ဝေယန်၊ ခင်ဗျားမှာ တကယ်ပဲ အဆိပ်ဖြေဆေးပါလာ လို့လား’

‘ပါပါတယ်၊ မယ်တော်ကြီးပေးကင်းက အဆိပ်မိရင်သုံးဖို့ ဆေးလုံးတွေပေးထားတာ ရှိတယ်၊ ဒီအဆိပ်ဖြေဆေးက ခုလို အဖြစ်မျိုးတွေတွေ့ရင် အသုံးပြုဖို့ပါပဲ’

ဝမ်ဝေယန်ကပြောရင်း အင်္ကျီ အတွင်းအိတ်ထဲမှ ကြောဘူး ကလေး တစ်လုံး ထုတ်ယူလိုက်၏။

ကြောဘူးကလေး အတွင်းတွင် အနီရောင်တောက်ပနေသော ဆေးလုံးကလေးတစ်လုံးက ရှိနေ၏။

ဝမ်ဝေယန်က ဆေးလုံးကလေးကို မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး၏ ပါးစပ်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်၏။

ချက်ချင်းပင် ဆေးလုံးကပါးစပ်ထဲရောက်သည်နှင့် အရည် ပျော်ကာ ဝမ်းဗိုက်ထဲသို့ ရောက်ရှိသွား၏။

ဆေးလုံးသောက်ပြီး မကြာမီမှာပင် မဟူရာ သိုင်းနတ် သမီး၏ အေးစက်တောင်တင်းနေသောခန္ဓာကိုယ်မှာ ပြန်လည် ပူနွေးလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးမှာ မကြာမီပြန်ကောင်းလာတော့မည် ဖြစ်လေ၏။

သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်မှ အခိုးအငွေ့များ တွက်ပေါ်လာပြီး ငြိမ် သက်နေသောရင်ဘတ်မှာ နိုးချည်မြင့်ချည် ဖြစ်လာ၏။ ဤ သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် စန်းချယ်မှာ ထခုန်မိလှမတတ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားရလေတော့၏။

စန်းချယ်က မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး၏ လက်ပဝါးကလေး များကို ဆုပ်နယ်ပေးလိုက်၏။

မကြာမီ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးသည် သတိ ပြန်ရလာကာ

ဝမ်းဝေယန်နှင့်စန်းချယ်ယဲ့တို့ကို အနီးတွင် တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် တဆုံတပြုဖြစ်သွားရ၏။

ဟင် အစ်ကို

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူက စန်းချယ်ယဲ့ကို ဝမ်းသာအားရ နှင့်ခေါ်လိုက်မိ၏။ စန်းချယ်ယဲ့က သူမကို နှစ်သိမ့်ရင်း....

ဘာအန္တရာယ်မှမရှိဘော့ပါဘူး ညီမ၊ ဝိညာဉ်ဘွားဘွားလဲ အစ်ကိုတို့လက်ချက်နဲ့ ကျဆိုးသွားရပါပြီ

ဟင်

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူမှာ စန်းချယ်ယဲ့ စကားကြောင့် တဆုံတပြုဖြစ်သွားရ၏။

ဝမ်းဝေယန်က အကြောင်းစုံခွင်းပြလိုက်တော့မှ မဟူရာသိုင်း နတ်သမီးမှာ သဘောပေါက် နားလည်သွားရ၏။

ကိုင်း ဒီလောက်ဒုက္ခပေးလှတဲ့ရဲတိုက်ကြီးကို အမြစ်ကနေ လှန်ကြရအောင်၊ ဒီမကောင်းဆိုးဝါးရဲတိုက်ကြီး သိုင်းလော့ ကထဲမှာ မရှိမှအေးမယ်၊ ကျုပ်တို့ ဖျက်ဆီးကြရအောင်လား

စန်းချယ်ယဲ့ကပြောလိုက်ရာ ဝမ်းဝေယန်က ပြုံးလိုက်ပြီး....

ခင်ဗျားတို့ကျုပ်တို့ဖျက်ဆီးစရာ မလိုပါဘူးဗျားခုတောင် ရဲတိုက်ကြီးကလှုပ်နေပြီဗျ

ဝမ်းဝေယန်၏စကားကြောင့် စန်းချယ်ယဲ့နှင့် မဟူရာ သိုင်း နတ်သမီးချူတို့မှာ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားကြရ၏။ မှီ ပေသည်။ ဝိညာဉ်ရဲတိုက်ကြီးမှာပြုလဲတော့မည့်အလား တဖြည်း ဖြည်း လှုပ်ခါစပြုလာပြီ မဟုတ်ပါလား။

ကျုပ်တို့ အမြန်ဆုံးထွက်မှ ဖြစ်မယ်၊ ရဲတိုက်ကြီးက ပေါက်ကွဲပြိုကျတော့မယ်၊ မျောက်ဝဲကြီးတွေရှိတဲ့ လမ်းကို အမြန်သွားနိုင်ရင် လုံခြုံလိမ့်မယ်၊ အမြန် ပြေးကြပေတော့

ဝမ်းဝေယန်ကပြောလိုက်ပြီး လျှို့ဝှက်တံခါးပေါက်ကြီးဆီ သို့ ပြေးလာခဲ့ကာ အောက်သို့ဆင်းသွား၏။

သူတို့၏နောက်ဖက်မှ ကျယ်လောင်သော အသံကြီးများ ကြားလိုက်ရပြီး တဝုန်းဝုန်း ပြိုကျပျက်စီးသံများကိုပါ ကြား လိုက်ရ၏။

သူတို့သုံးယောက်မှာ အသက်လူပြေးနေကြရ၏။

သူတို့သုံးယောက်က မြေအောက် ကျောက်သိုက်ဝှဲ လမ်း အတိုင်း ပြေးလာခဲ့ကြ၏။ သူတို့၏နောက်ဖက်တွင် ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲများက တခဝါတေါနှင့်ပြိုကျလိုက်လာလျက် ရှိနေ၏။ ဝိညာဉ်ရဲတိုက်ကြီးမှာ တအိအိနှင့် ပြိုကျ ပျက်စီးနေရလေ ချေပြီ။

သူတို့သုံးယောက်က မြင်းကြီးမဟူရာကိုဆွဲပြီး ကျောက် ခုကြီးအပြင်ဖက်ရောက်မှ သက်ပြင်းချလိုက်မိကြ၏။

အရက်ဦးအလင်းရောင်အောက်တွင် ဝိညာဉ် ရဲတိုက်ကြီးမှာ မြေပေါ်တွင် ပြားပြားဝပ်သွားပြီကို တွေ့လိုက် ကြရ၏။ သိုင်း လောကနှင့် ပြည်သူအများကို အချိုးမျိုး ဒုက္ခပေးခြိမ်းခြောက် နှောင့်ယှက်နေသော ဝိညာဉ်ရဲတိုက်ကြီးမှာ ပြားပြား ဝပ်သွား ရလေပြီ။

ဒုစခိုက်ခေါင်းဆောင်ကြီး ဝိညာဉ်ဘွားဘွားမှာလည်း ငရဲ တွင်းကြီး အတွင်းသို့ ကျဆင်းကာ မဂ္ဂမလှ အသက်ပျောက်

သွားရပြီ ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်ဘွားဘွားနှင့် ဝိညာဉ်ရဲတိုက်မှာ
မြေပေါ်မှ ပျောက်ကွယ်သွားရလေပြီ။
မဟာဗုဒ္ဓသိုင်းနတ်သမီး၊ စန်းချိုယဲ့နှင့် ဝမ်ဝေယနီ တို့သည်
ကြယ်နီသခင်မလေး ဖေးလွမ်းဆီသို့ ပြန်လာခဲ့ကြလေတော့၏။

(၅၆)

ကြယ်နီသခင်မလေး ဖေးလွမ်း၏ ဂုဏ်ပြုစားသောက်ပွဲကြီး
သို့ သိုင်းလောကမှ ထင်ရှားသော သိုင်းအကျော်အမော်များ
စုံလင်စွာ တက်ရောက်လာကြသည်။
ဤပွဲတွင် ဖေးလွမ်းနှင့် ဝမ်ဝေယနီ၊ မဟာဗုဒ္ဓသိုင်းနတ်သမီး
ချိုနှင့် စန်းချိုယဲ့တို့၏ ဝမ်းမြောက်မှုများက အများအထူး
ထက် သာလွန်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်၏။
သူတို့အစားလုံးက သေခင်းလက်မှ လွတ်မြောက်လာခဲ့ကြရသူ
များ မဟုတ်ပါလား။ သူတို့က အထူးပင် ပျော်ရွှင်လျက် ပို့နေ
ကြ၏။ ဂုဏ်ပြုစားသောက်ပွဲကြီးသို့ ပုံပြင်ဘိုးဘိုးသည် တက်
ရောက်လာသည်။

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက ထီးစုတ်ကြီးတစ်လက်ကို ချိုင်းကြားတွင် ညှပ်ထား၏။ ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက မဟူရာနတ်သမီး ချူအား....

'ကိုင်း မဟူရာနတ်သမီး ချူ။ မင်းကို ကြိုတင်နိမိတ်ဖတ်ခဲ့ တယ် မဟုတ်လား၊ မင်းရဲ့ ဖူးစာရွှင်ဟာ စန်းမျိုးနွယ်ထဲကပါ လို့၊ ခုငါပြောတာ မှန်နေပြီ မဟုတ်လား'

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူမှာ ရှက်သွေးကလေး ဖြာသွား ရကာ....

'အို ပုံပြင်ဘိုးဘိုးကလဲ ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ' 'ငါက ဘာတွေပြောနေလို့လဲ၊ အမှန်တွေ ပြောနေတာ၊ ဖေးလွမ်းကိုလဲကြည့်၊ ဝမ်းဝေယနီနဲ့ လက်ဆက်ဖို့ပဲ ရှိတော့ တယ်'

ဖေးလွမ်းက ပုံပြင်ဘိုးဘိုးကို မျက်စောင်းထိုလိုက်ရင်း....

'အဲဒါကြောင့် ဘိုးဘိုးဟာ ဇာတိမစွဲလှူဖို့ကြီး ဖြစ်နေ တာ၊ ဘိုးဘိုးသေရင် ငိုမယ့်လူ ရှိမှာမဟုတ်ဘူး'

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးမှာ မျက်လုံးပိတ်လုမတတ် ရယ်မောမိလိုက် ထာ....

'ဟား ဟား ဟား....ငါသေရင် ငိုမယ့်လူ မရှိတော့ နား ညည်းသက်ဆာသွားတာပေါ့ကွ၊ နောက်ပြီး ငါ့အနားမှာ လာ ငိုနေရင် ကျက်ဆရာတို့တယ်ကွ၊ အယ်သူမှ မငိုတော့ မကော... ဘူးလား'

'စိတ်ချ၊ ဘိုးဘိုးသေရင် ဘယ်သူမှ ငိုမှာမဟုတ်ဘူး'

ဖေးလွမ်း၏ စကားကြောင့် အားလုံးမှာ ရယ်မောမိလိုက် ကြသည်။

ကြယ်နီသံခင်မလေး ဖေးလွမ်းက အနီရောင်တဖျပ်ဖျပ် တောက်လက်နေသော ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသလို မဟူရာ ဘိုးနတ်သမီး ချူက အနက်ရောင်တဖျပ်ဖျပ် တောက်လက်နေ သော ဝတ်ရုံလွှာကြီးကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။

ဝမ်းဝေယနီက အဖြူရောင် ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး စန်း ချူယဲက အဝါရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထား၏။ ကြယ်နီသခင် မလေး ဖေးလွမ်း၏ ဂုဏ်ပြုစားသောက်ပွဲကြီးမှာ အလွန်ပင် ကြီးကျယ်မိန်းနားလှပေသည်။

အရက်နှင့် စားစရာများမှာ စားပွဲကြီးများထက်တွင် အလျှံ ပယ် ဖြစ်နေ၏။ သိုင်းသမားများမှာ ပျော်ရွှင်စွာ စားသောက် လိုက်ကြသည်။ စားသောက်ကြပြီးနောက် သိုင်းသမားများက မိမိတို့ တီထွင်ထားသော သိုင်းကွယ်များကို ထုတ်ဖော်ပြသရင်း ကြယ်နီသခင်မလေး ဖေးလွမ်းကို ဂုဏ်ပြုလိုက်ကြသည်။

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက ဖေးလွမ်း၊ ဝမ်းဝေယနီ၊ မဟူရာသိုင်းနတ် သမီးနှင့် စန်းချူယဲ အား....

'ကိုင်း မင်းတို့လေးယောက်ကတော့ ဘိုးဘိုးရဲ့ သားတွေ ထမီးတွေလို ဖြစ်နေကြတယ်၊ မင်းတို့လေးယောက်ကို ဘိုးဘိုး က လက်ဆောင်တစ်ခု ပေးလိုက်မယ်၊ စီလက်ဆောင်ကတော့ ဘိုးဘိုးတီထွင်ထားတဲ့ ပုံပြင်သိုင်းကျမ်းပဲဖြစ်တယ်၊ စီပုပြင် သိုင်းကျမ်းကို မင်းတို့လေးယောက် စုပေါင်းလေ ကျင့်မှသာ ရနိုင်လိမ့် မယ်၊ တစ်ယောက်တည်း လေ ကျင့်လို့လဲ မရဘူး၊ နှစ်ယောက်လဲ မရဘူး၊ သုံးယောက်သဲ မရဘူး၊ လေးယောက်

ဗုဒ္ဓမယ်၊ မင်းတို့လေးယောက်အတွက် ဘိုးဘိုးက အထူးထိတုင် ထားတာပဲ’

ဖေးလွမ်းက....

‘ဘိုးဘိုးကလဲ စကားတွေ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောနေလိုက် တာ သမီးတို့ကို သိုင်းကျမ်းထုတ်ပေးလိုက်ရင် ပြီးရောမဟုတ် လား။ သိုင်းကျမ်းပေးလေ သမီးတို့လေးယောက် စုပေါင်း လေ့ကျင့်ပါမယ်’

ပုပြင်ဘိုးဘိုးက လက်စားပြလိုက်ပြီး....

ပစ္စည်းတစ်ခုကို လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ ဘယ်ရပါမလဲ၊ ဒီပုပြင် ဘိုးကျမ်းက ဘိုးဘိုးသေသွားပြီးရင် ပညာအမွေဖြစ် ထားရစ် ခဲ့တာပဲ၊ ဒီသိုင်းကျမ်းက ဘိုးဘိုးလက်ထဲမှာ မထားပါဘူး’

ဖေးလွမ်းက....

‘ဘိုးဘိုးက ဘယ်မှာလို့လဲ’

‘ဂွမ်ဒေါင်းမြို့က ထုကျီအန်း သင်္ချိုင်းကြီးထဲမှာ မြုပ်နဲ့ ထားတယ်။ အဲဒီသင်္ချိုင်းကုန်းကြီးထဲမှာ တန်ဖန်ချော်လို့ စာမည်းတပ်ထားတဲ့ အုတ်ဂူကြီးတစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒီအုတ်ဂူကြီး ကို ဖောက်ဝင်သွားရင် မင်းတို့ ထူးဆန်းတာတွေရော ဘိုးဘိုး မိုင်ဆိုင်စာတွေရော ပုပြင်သိုင်းကျမ်းကိုပါ တွေ့ရမှာဖြစ် တယ်’

ဖေးလွမ်းက....

‘ဒါဆို သမီးတို့ မနက်စောစောပဲ သွားကြမယ်၊ဂွမ်ဒေါင်း မြို့ကို ညမိုးချုပ်လောက်မှ ရောက်မယ်ထင်တယ်’
ပုပြင်ဘိုးဘိုးက ခေါင်းညှိတ်လိုက်ရင်း....

‘ဟုတ်တယ်၊ မင်းတို့ စီကနေ မနက်စောစော ထွက်တာ တောင် ဂွမ်ဒေါင်းကို မိုးချုပ်ကာနီးလောက်မှ ရောက်လိမ့်မယ်၊ ကိုင်း မနက်စောစော ခရီးထွက်ရမယ် မဟုတ်လား၊ မင်းတို့ အနားယူကြပေးတော့၊ ဘိုးဘိုးလဲ အိပ်တော့မယ်’

ထို့နောက် ဖေးလွမ်းနှင့် ဝမ်ဝေယန်တို့က လက်ချင်းတွဲ ထွက်ခွာသွားကြသလို မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူနှင့်စန်းချူယဲ့တို့ စဲလည်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားရ၏။

အမေ့မောင်ရိပ်ကြီးများက တဖြည်းဖြည်း လွမ်းခြုံ လာခဲ့ ရစေပြီ။ အအေးခတ်က အမျိုးကဲ့လုမတ်တိ စိမ့်ဖြာ ကျရောက် လျက် ရှိနေ၏။

ဂွမ်ဒေါင်းမြို့တစ်မြို့လုံး အမေ့မောင်ရိပ် အနည်းငယ် သန်းလာ သည်နှင့် ဆိုင်များအားလုံး ပိတ်သွားပြီဖြစ်၏။ အိမ်တံခါးများ လည်း ပိတ်သွားကာ အိမ်ထဲတွင် မိသားစုများ မီးလှုံ စထား ပြောလျက် ရှိနေကြ၏။

လမ်းပေါ်တွင် လူသွားလူလာ ဓားရှင်းလျက် ရှိနေ၏။ ဂွမ် ဒေါင်းမြို့မှာ ဤအတိုင်းပင်ဖြစ်၏။ အနည်းငယ်မိုးချုပ်သည်နှင့် လမ်းပေါ်တွင် လူရှင်းကာ စားသောက်များပိတ်၊ အိမ်များ လည်း တံခါးပိတ်သွားကြစမြဲပင်ဖြစ်၏။ ရုတ်တရက် မြင်းခွာ ဝဲများ ထွက်ပေါ်လာကာ ဂွမ်ဒေါင်း မြို့ထဲသို့ မြင်းလှေးစီး ခြင်းနှင့် ဝင်ရောက်လာ၏။

မြင်းစီးသမားများမှာ လုလင်ဖျိုနှစ်ယောက်နှင့် လုံမဖျို နှစ်ယောက်တို့ပင် ဖြစ်ကြ၏။ လေးယောက်စလုံး နှင်းကာ

ခမောက်ကြီးများနှင့် နှင်းကာဝတ်ရုံလွှာကြီးများကို ဝတ်ဆင်ထားကြ၏။

လေးယောက်စလုံး ခရီးဝေးမှ အပြစ်နှင့်လာခဲ့ဟန် တူတာ ဝတ်ရုံလွှာကြီးများထက်တွင် နှင်းမှုန်များက ကပ်ငြိလျက် ရှိနေကြ၏။

ထိုလေးယောက်တို့သည် ဖေးလွမ်း၊ ဝမ်းဝေယန်၊ မဟာဏသိုင်းနတ်သမီး ချူနှင့် စန်းချိုယဲ့တို့ပင် ဖြစ်၏။ သူတို့က ပုံပြင်ဘိုးဘိုး၏ ပြောပြချက်များအတိုင်း ဝမ်းဝေငါးမြို့ လူကျိအန်း သင်္ချိုင်းကြီးအတွင်း ရှိနေသည့် ပုံပြင်ဘိုးဘိုး၏ ပုံပြင် သိုင်းကျမ်းကို လာရောက်ယူဆောင်ကြခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

ဝမ်းဝေယန်က မြို့တွင်းသို့ တစ်ချက်ဝေကြည့်လိုက်ပြီး...

'စားသောက်ဆိုင်တွေတောင် ပိတ်သွားပြီပဲ။ အစောကြီး ရှိသေးတယ်'

ဖေးလွမ်းက ...

'အဲဒါ ကျွန်မက ကြိုသိလို့ ဟဲ့ဒေါင် မြို့ကနေ အရက်နဲ့ စားစရာတွေကို ပြည့်စုံအောင် ဝယ်လာခဲ့တာပဲ။ ဒီအချိန်ကျမှတော့ ဒီမြို့မှာ ဘယ်နေရာမှာမှ အရက်နဲ့ စားစရာ ဝယ်လို့ ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး'

ထို့နောက် လေးယောက်သား မြို့ပြင် ဖျော်ကြီးပေါ်မှာပင် အရက်နှင့် စားစရာများကို ထုတ်ကာ စားသောက်လိုက်ကြ၏။ စားသောက်ပြီးသော အချိန်တွင် အတော်ကလေး မိုးချုပ်နေလေပြီ။

လေးယောက်သား မြင်းများဖြင့် မြို့စွန်ရှိ လူကျိအန်း သင်္ချိုင်းကုန်းကြီးဆီသို့ အမြန် လာခဲ့ကြ၏။ လူကျိအန်း သင်္ချိုင်းကုန်းကြီးပင်ရင်းမှာ မှောင်မည်း တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိနေ၏။

လေပြင်းတိုက်ခတ်မှုကြောင့် သင်္ချိုင်းကုန်းကြီး အတွင်းမှ တစ်ပင်ကြီးများမှာ ယိမ်းထိုးလှုပ်ခါလျက်ရှိနေကြ၏။ သင်္ချိုင်းကုန်းဖျော်ကြီးမှာ ခေါင်မိုးများဆီမှ အသံကြီးများ မြည်ဟည်း ထွက်ပေါ်လျက် ရှိနေ၏။

သူတို့ လေးယောက်က မြင်းများကို သင်္ချိုင်းအဝ တိုင်များတွင် ချည်နှောင်ထားခဲ့ကာ သင်္ချိုင်းကုန်းကြီး အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြ၏။ သင်္ချိုင်းမြေမှာ အတော် ကျယ်ဝန်းကြောင်း တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

သူတို့က အသင့် ယူဆောင်လာသော မီးတုတ်များကို မီးခတ်ကျောက်များနှင့် ထွန်းညှိလိုက်ကြ၏။ ထို့နောက် ပုံပြင်ဘိုးဘိုး ပြောလိုက်သော တန်ဟန်ချော်ဟု ရေးထိုးထားသည့် အုတ်ဂူကြီးကို လိုက်လံရှာဖွေကြည့်လိုက်ကြ၏။

အအေးခတ်က အရိုးကွဲလှမကတ် စိမ့်ဖြာကျနေသလို နှင်းများက ထူထပ်သိပ်သည်းစွာ ကျဆင်းလျက် ရှိနေ၏။ မကြာမီ သူတို့သည် မီးတုတ်များ၏ အလင်းရောင်အောက်တွင် ကြီးမားသော သင်္ချိုင်းဂူကြီးတစ်ခုကို မြင်လိုက်ကြရ၏။

အုတ်ဂူကြီးအပေါ်တွင် စာများရေးထိုးထား၍ ကြည့်လိုက်ကြရာ တန်ဟန်ချော် (ပုံပြင်ဘိုးဘိုး)ဟု ရေးထိုးထားသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရ၏။

ပေးလွှမ်းက....

‘ပုံပြင်ဘိုးဘိုးရဲ့ နာမည်က တန်ဟန်ချော် ဆိုပါလား’

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူက....

‘ဟုတ်တယ်၊ သူ့နာမည်က တန်ဟန်ချော်ပဲ၊ ကိုင်း အုတ်ဂူ ထဲ ဝင်ဖို့ လမ်းရှာကြရအောင်’

သူတို့က ကြီးမှားသော အုတ်ဂူကြီးကို လှည့်ပတ် ကြည့်ရှု လိုက်ကြရာ အုတ်ဂူကျောက်တိုင် ဒေါင်းရုပ်ကြီး နှစ်တောင် ထုလုပ်ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရ၏။ စန်းချွဲယဲ့...။

‘ဒီဒေါင်းရုပ်ကြီးတွေကြည့်ရတာ မသင်္ကာစရာပဲ၊ တစ်ခုခု တော့ ဖြစ်ရမယ်၊ ပုံပြင်ဘိုးဘိုးဟာ ပဟေဠိဆန်တဲ့ အဘိုးကြီး တစ်ယောက်ပဲ’

စန်းချွဲယဲ့ကပြောရင်း ဒေါင်းရုပ်ကြီးနှစ်ရုပ်ကို ဆွဲကြည့် လိုက်ရာ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားသွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။ ဝမ်ဝေယန်ကပါ ဝင်ရောက်ဆွဲလိုက်ရာ တကျစ်ကျစ်အသံများ ပေါ်ထွက်လာပြီး အုတ်နံရံမှ ကျောက်ပြားကြီးတစ်ချပ် ရွေ့ လျားသွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ကျောက်ပြားကြီး ရွေ့ လျားသွားလျှင် အတွင်းတွင် မှောင် မည်းနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ကြရ၏။ သူတို့က မီးတုတ်များ မြောက်တာ ကြည့်လိုက်ရာ မြေအောက်ဆင်းသော ကျောက် လှေကားထစ်များ ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ကြရ၏။

ဝမ်ဝေယန်က....

‘လက်စသတ်တော့ ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက ဒီနေရာမှလာပြီး စခန်းချထားတာကိုး၊ ကိုင်း....အထဲဝင်ကြည့်ကြရအောင်’

ဝမ်ဝေယန်က ခေါင်းဆောင်ကာ မီးတုတ်များမြောက် ရင်း အောက်သို့ဆင်းသွားကြ၏။ ကျောက်လှေကားထစ်များ မှာ ဖုန်များအလိမ်းလိမ်း တက်လျက်ရှိနေ၏။ ကျောက်လှေ ကားထစ်များက အောက်သို့ ကွေ့ကွေ့ ကောက်ကောက်နှင့် ဆင်းသွား၏။

အောက်ရောက်လျှင် အခန်းကြီးတစ်ခန်းကို တွေ့မြင်လိုက် ရပြီး ထိုအခန်းကြီးထဲတွင် ဆေးပုလင်းများ၊ ဆေးမြစ်များ ဆေးပင်များနှင့် ဆေးဖော်စပ်သော ပစ္စည်းများ၊ ဆေးကျမ်း များကို တွေ့မြင်လိုက်၏။

သူတို့က ဆေးမြစ်ဆေးပင်များနှင့် ဆေးပုလင်းများကို လိုက်လံကြည့်ရှုနေမိကြ၏။ ယင်းအချိန်မှစ၍ အပေါ်ဘက်မှ ဆင်းလာသော ခြေသံများနှင့် စကားပြောသံများကို ကြား လိုက်ရ၏။

သူတို့က မီးတုတ်များ ငြိမ်းသတ်ကာ ဆေးစင်ကြီးများ နောက်တွင် အသာသွားရပ်နေလိုက်ကြသည်။

အပေါ်မှ ဆင်းလာသူများမှာ အနက်ရောင်ဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်ထားကြသည့် လူတစ်စုပင်ဖြစ်ကြ၏။ ခေါင်းဆောင် ဇာသူမှာ လူဝကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

လူဝကြီး၏ မျက်လုံးတစ်ဖက်မှာ ဓားဒဏ်ရာကြောင့် အမာ ရွတ်ကြီး ဖြစ်ပေါ်နေကာ ကျန်မျက်လုံးတစ်ဖက်က ပြူးထွက် လျက်ရှိနေ၏။

ခေါင်းဆောင်လူဝကြီးက စကြာသံကွင်းအစုံကို ခါးတွင် ချိတ်ဆွဲထား၏။ လူဝကြီး၏ တစ်ဘက်တစ်ချက်တွင် ရပ်နေသူ

နှစ်ယောက်မှာ အချိုးစုပမာ ပိန်လှ ခြောက်ကပ်သူ သိုင်းသမား နှစ်ယောက်ဖြစ်ကြ၏။

ထိုသူနှစ်ယောက်က လည်ပင်းတွင် အစိမ်းရောင်စောက်ပ နေသောမြွေတစ်ကောင်ဆီကိုပုတ်ထားကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက် က လူကြီး၏ သက်တော်စောင့်များ ဖြစ်ကြဟန် တူပေ၏။

အနက်ရောင်သိုင်းသမားများက မီးတုတ်များ ကိုင်ဆောင် ထားကြ၏။ မဟူရာသိုင်းနှတ်သမီးက လေသံတိုးတိုးဖြင့်...

‘သူတို့က မြွေဆိုးမော်ကောက် ဂိုဏ်းသားတွေပဲ။ ရွှေဆိုး က လူကြီးဟာ မြွေဆိုးမော်ကောက်ပဲ’

မြွေဆိုးမော်ကောက်ဆိုသည့် လူကြီးကို ပုတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက် စေ့ဝဲ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ရင်း....

‘ပု’ ပြင်သိုင်းကျမ်းက မိနေရာမှာ မြုပ်နှံ ထားတယ်လို့ သိရတယ်။ အုတ်ဂူကြီးကလဲ ပွင့်နေတယ်ဆို တော့ မိနေရာမှာ ငါတို့အလျင် ရောက်နေတဲ့လူတွေ ရှိရမယ်။ ရွှေကြစမ်း’

ရွှာစရာ မလိုပါဘူး။ ကျွန်မတို့က ဒီမှာပါ’

မဟူရာ သိုင်းနှတ်သမီးချူက ပြောရင်း အပြင်သို့ ထွက် လိုက်၏။

မဟူရာသိုင်းနှတ်သမီးချူက အပြင်သို့ထွက်လိုက်သဖြင့် ဝမ်း ဝေယနံ၊ ပေးလွမ်းနှင့် စန်းချိုယဲ့တို့ကလည်း အပြင်သို့ထွက် ကာ ရင်ဆိုင်လိုက်ကြရ၏။

မြွေဆိုးမော်ကောက်က မဟူရာသိုင်းနှတ်သမီးချူကိုမမျှော် လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရလျှင် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး....

‘ဩ...လက်စသတ်တော့ မဟူရာသိုင်းနှတ်သမီးပေါ့လား။ မင်းက ဒီနေရာမှာ ဘာလာလုပ်နေတလဲ’

‘မြွေ မြွေချင်း ခြေမြင်တာပေါ့ရှင်။ ရှင်ကော ဘာလာ လုပ်တာလဲ။ ပု’ ပြင်သိုင်းကျမ်းကို လာရှာတာမဟုတ်လား’ မဟူရာသိုင်းနှတ်သမီးချူက ဟင်္တေပြန်ရယ်ပြုရင်းက ပြန် ခြောလိုက်၏။ မြွေဆိုးမော်ကောက်က တဖတ်ဖတ်ရယ်မောလိုက် ရင်း

‘သိပ်မှန်တာပေါ့ကွာ။ ငါလဲ ပု’ ပြင်သိုင်းကျမ်းကို လာရှာတာပဲ။ သိုင်းကျမ်းကို မင်းတို့တွေ့ထားပြီ၊ ပြီ လား’

ကျွန်မတို့က အခုမှရောက်တာ။ ရွှာထောင်မရွှာရသေးဘူး’ ဒါဆိုရင်လဲ ပူးပေါင်း ရွှာကြတာပေါ့’

‘သိုင်းကျမ်းက မကောင်းမှု ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းတွေ လုပ် ဆောင်နေတဲ့ ဒုစရိုက်သမားတွေအတွက် ဖျတ်ဘူး။ အနက် ရောင်သိုင်းသမားတွေရဲ့လက်ထဲ အရောက်ခံလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ’

မဟူရာသိုင်းနှတ်သမီးချူ၏ စကားကြောင့် မြွေဆိုး မော် ကောက်၏ ကိုယ်ရုံတော် လက်တော်စောင့် သိုင်းသမား နှစ် ယောက်မှာ ထောင်းခနဲ ဒေါသထွက်သွားရကာ မဟူရာသိုင်း နှတ်သမီးချူကို တိုက်ခိုက်ရန် ရွှေ့သို့တိုးလိုက်ကြ၏။

မြွေဆိုးမော်ကောက်က လက်ကာပြလိုက်ပြီး....

‘ကိုင်း သိုင်းကျမ်း ရွှာကြရအောင်။ ဟိတ်ကောင်တွေ ခနုထုအနုရွှာကြစမ်း။ ပိုက်စိပ်တိုက်သာရွှာကြကွာ’

မြေဆိုးမော်ကောက်က မြေဆိုး ဂိုဏ်းသားများကို အော်ဟစ် အမိန့်ပေးလိုက်၏။ မြေဆိုးဂိုဏ်းသားများက မြေအောက်ဆေး ဖော်စပ်သော အခန်းကြီးအတွင်း ပုံပြင်ဘိုးဘိုး၏ ပုံပြင်သိုင်းကျမ်းကို ပိုက်စိပ်တိုက်လိုက်လံရှာဖွေကြလေ၏။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူ၊ ဝမ်းဝေယန်၊ ဖေးလွမ်နှင့် စန်းချဲ့ယဲ့တို့က နေရာမှာပင် အေးဆေးစွာ ရပ်နေကာ မြေဆိုးမော်ကောက်၏ ဂိုဏ်းသားများ သိုင်းကျမ်းရှာဖွေနေကြသည်ကို ကြည့်နေကြ၏။

မြေဆိုးဂိုဏ်းသားများက နေရာအနှံ့ လိုက်လံ ရှာဖွေကြသော်လည်း ပုံပြင်ဘိုးဘိုး၏ ပုံပြင်သိုင်းကျမ်းကို လုံးဝမတွေ့ရပေ။ နံရံများကိုတူးဆွကာ ကြည့်သုကကြည့်ကြ၊ ကြမ်းပြင်ကိုတူးဖော်ကာ ကြည့်ကြသော်လည်း လုံးဝမတွေ့ရပေ။

နောက်ဆုံးတွင် မြေဆိုးဂိုဏ်းသားများက လက်လျှော့လိုက်ကြပြီး....

‘ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးခင်ဗျား၊ ပုံပြင်သိုင်းကျမ်းနဲ့ တူတာဆိုလို့ စာရွက် တစ်ရွက်တောင် မတွေ့ရပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့လဲ အသေးစိပ်ပိုက်စိပ်တိုက်ရှာပါတယ်။ ဘာမှမတွေ့ရပါဘူး’

မြေဆိုးမော်ကောက်က မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူကို မျက်မှောင်ကြုတ်တာ ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ကိုင်း မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ငါတို့တော့ ရှာပြီးပြီ၊ ဘာမှ မတွေ့ရဘူး။ မင်းတို့က မရှာကြတော့ဘူးလား’

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူက ခေါင်းခါယမ်းပြလိုက်ပြီး--

‘ကျွန်မတို့က ဘာရှာစရာလိုသေးလို့လဲ၊ ရှင်တို့ ဒီလောက် ပိုက်စိပ်တိုက်ရှာတာတောင်မှ မတွေ့ရတာ၊ ကျွန်မတို့ ရှာရင် ဧတာ ဘာထူးလာမှာမို့လို့လဲ၊ တွေ့မှာမဟုတ်ဘူး’

မြေဆိုးမော်ကောက်က တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ရင်း....

‘ကောင်းပြီလေ၊ ငါတို့တော့လက်လျှော့လိုက်ပြီ၊ မင်းတို့ပဲ ဆက်ရှာကြပေတော့၊ ငါတို့ကတော့ ဘယ်လိုမှ မရှာနိုင်တော့ဘူး....’

မြေဆိုးမော်ကောက်က ပြောလိုက်ပြီး သူ့ဂိုဏ်းသားများကို ခေါ်ကာ အပေါ်သို့ပြန်တက်သွားကြလေတော့၏။

မြေဆိုးမော်ကောက်နှင့် မြေဆိုးဂိုဏ်းသားများ ထွက်ခွာပျောက်ကွယ်သွားကြလျှင် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူက ဝမ်းဝေယန်နှင့် စန်းချဲ့ယဲ့တို့အား....

‘မြေဆိုးမော်ကောက်နဲ့ မြေဆိုးဂိုဏ်းသားတွေဟာ သင်္ချိုင်းထဲကနေ ထွက်သွားကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ တိုက်ခိုက်ဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်။ ဒီတော့ ပုံပြင်ဘိုးဘိုးရဲ့ ပုံပြင်သိုင်းကျမ်းကို ရအောင် ရှာကြစို့၊ ပုံပြင်သိုင်းကျမ်းရမှ မြေဆိုးမော်ကောက်ကို ရင်ထိုင်ရမယ်’

ထို့နောက် ဖေးလွမ်က ပုံပြင်ဘိုးဘိုး ပေးလိုက်သည့် ကတ္တီပါစကို ထုတ်ကာ မီးရောင်တွင် ဖြန့်ကြည့်လိုက်သည်။ ပုံပြင်သိုင်းကျမ်းမှာ မျက်နှာကြက်တွင် တပ်ဆင်ထားသည့် ဝါးရုပ်ကြီးထဲတွင် ရှိနေသည်။

မျက်နှာကြက်မှာ အတော်မြင့်၏။ ဖေးလွယ်က ချက်ချင်း
ပင် အထက်သို့ ထိပ်တန်းကိုယ်ဖော့ပညာနှင့် ထိုးဟက်ကာ
မျက်နှာကြက်မှ ငါးရုပ်ကြီးကို ခုတ်ဖြတ်ယူလိုက်၏။

ဖေးလွယ်က ငါးရုပ်ရရှိသည်နှင့် အောက်သို့ ပြန်လွှား
ဆမ်းလာ၏။ ငါးရုပ်ကို သူတို့က စစ်ဆေးကြည့်လိုက်ရာ မျက်
လုံးတစ်လုံးမှာ ချိုင့်ဝင်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ဝမ်းဝယ်နံ့က ထိုချိုင့်ဝင်နေသော မျက်လုံးအပေါက်ထဲသို့
လက်ကို ထိုးသွားဖို့နိမ့်ကြည့်လိုက်ရာ ပြောင်းခနဲ ပွင့်ထွက်သွား
သံနှင့်အတူ ငါးရုပ်ဝမ်းပိုက်မှာ ပွင့်ထွက်သွားပြီး အတွင်းမှ
သိုင်းကျမ်းစာအုပ်တစ်အုပ် ထွက်ကျလာ၏။

သူတို့က သိုင်းကျမ်းကို ယူပြီး ကြည့်လိုက်ကြရာ စာအုပ်
ပေါ်တွင် ပုပြင်သိုင်းကျမ်းဟု ရေးသားထားသည်ကို တွေ့မြင်
လိုက်ရ၏။ စာအုပ်ထဲတွင် သိုင်းကျမ်းများနှင့် ရှင်းလင်းချက်
များ ရေးသားထားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ဖေးလွယ်က ဝမ်းသာအားရဖြင့်....
'မိသိုင်းကျမ်းဟာ ပုပြင်သိုင်းကျမ်းပဲ၊ ပုပြင်ဘိုးဘိုးက
သူ့သိုင်းကျမ်းကို အဘေအချာ သိမ်းဆည်းထားတာပဲ'
မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးက—

'ကိုင်း သိုင်းကျမ်းလဲရပြီ အပေါ်ကို ပြန်တက်ကြစို့၊
အပေါ်မှာ မြေဆိုးမော်ကောက်က စောင့်နေမှာ သေချာ
တယ်'

ထို့နောက် သူတို့က အပေါ်သို့ ပြန်တက်လာခဲ့ကြသည်။

အပေါ်ရောက်လျှင် မခိုးမခန့်နှင့် ပြုံးရယ်နေသော မြေဆိုး
မော်ကောက်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

မြေဆိုးမော်ကောက်နှင့်အတူ မြေဆိုးဂိုဏ်းသားကလည်း
သက်နက်ပုန်းများ အသင့်ပြင်ရမ်း ရှိနေကြ၏။ မြေဆိုးမော်
ကောက်က ဟက်ခနဲ ရယ်မောလိုက်ရင်း မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး
ချူကို အေးစက်စက်ထန်သော လေဖြင့် ပြောကြားလိုက်စေ
သည်။

'ကိုင်း မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး၊ မင်းတို့ ရလာတဲ့ ပုပြင်
သိုင်းကျမ်းကို ငါ့လက်ထဲအပ်ပါ၊ မအပ်ရင်တော့ မင်းတို့အား
လုံးကို ငါနဲ့ငါ့အဖွဲ့ သားတွေက အပြတ်ရှင်းပစ်ရလိမ့်မယ်'

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးက ဟင်ခနဲ ဖြက်ရယ်ပြုလိုက်ရင်း....
'ပုပြင်သိုင်းကျမ်းကို လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ ဘယ်ရပါ့မလဲ၊
ရှင်နဲ့ကျွန်မ ဘယ်သူက သိုင်းပညာ ပိုသာတယ်ဆိုတာ စမ်း
ကြည့်ရအောင်၊ ရှင်နိုင်ရင် ပုပြင်သိုင်းကျမ်းကို ဝေးလိုက်
မယ်၊ ရှင်ရှုံးရင်တော့ ဒီနေရာကနေ အမြန်ဆုံး ထွက်သွားပေ
သော့'

မြေဆိုးမော်ကောက်က တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီး....
'ကောင်ပြီ၊ မင်းနဲ့ငါ သိုင်းပညာ ယှဉ်ကြတာပေါ့၊ ဘယ်
လိုယှဉ်ပြိုင်မလဲ၊ မင်းကပဲပြောပါ'

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူက ခားကို ဆွဲထုတ်လိုက်ရင်း....
'ရှင်နဲ့ကျွန်မ ခားချင်းယှဉ်ကြတာပေါ့၊ ရှင်ကို ကျွန်မ ခား
ကွက်ဆယ်ကွက်အတွင်း အနိုင်ယူပြလိုက်မယ်၊ အခုလောသော

ဆယ် ရှင့်ကို ကျွန်မ ဝေးကွက်သုံးကွက် အသာပေးလိုက်မယ်

မြေဆိုးမော်ကောက်က စကြာသံကွင်းအစုံကို တပည့်တစ်ယောက်ထံ ပစ်ပေးလိုက်ပြီး ခံားတောင်းလိုက်ရာ တပည့်တစ်ယောက်က ကတ္တီပါစဖြင့် ရစ်ပတ်ထားသည့် ဝေးတစ်လက်ကို လာရောက်ပေးအပ်လိုက်သည်။

‘ခွမ်း’

မြေဆိုးမော်ကောက်က ကတ္တီပါစဖြင့် ပတ်ထားသည့် ဝေးကို ခွမ်းခနဲ ဆွဲထုတ်လိုက်ရာ အတွင်းမှ မြေတစ်စောင်လို ကွေ့ ကွေ့ ဆောက်ကောက်နှင့် ဝင်းလက်တောက်ပနေသည့် ဝေးတစ်လက်က ထွက်ပေါ်လာ၏။

မြေဆိုးမော်ကောက်က ဝေးကို ဝေ့ ယမ်းလိုက်ပြီး....

‘ဟဲဟဲ... ဒီဝေးက မြေဆိုးဝေးပဲ၊ မင်းက ငါ့ကို ဝေးသုံးကွက် အသာပေးတယ်ဆိုတော့ ကိုယ့်သေတွင်း ကိုယ်တူးတာနဲ့ အတူတူပဲ၊ ကိုင်း ငါ့ရဲ့ ဝေးကွက်သုံးကွက်ကို မြည်းစမ်းကြည့်လိုက်စမ်း’

‘ယား’

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

မြေဆိုးမော်ကောက်က စကားဆုံးသည်နှင့် မြေဆိုးဝေးကို ထက်ဆောက် ဝေ့ ယမ်းပစ် လိုက်၏။ မြေဆိုးဝေးချက်က မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူ၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို ဖုံးလွှမ်းထားလိုက်သည်။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူက မြေဆိုးဝေးချက်များကြားမှ လိပ်ပြာတစ်ကောင်ပမာ ပျံဝဲရင်း ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်၏။ မြေဆိုးမော်ကောက်က ထောင်းခနဲ ဧေါသထွက်သွားရပြီး အကြိတ်က နောက်ထပ် ဝေးချက်နှစ်ချက်ကို ဆင့်ကာ တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။

မြေဆိုးမော်ကောက်၏ နောက်ထပ် ဝေးချက်မှာ မြေပျံ ဝေးချက်နှင့် မြေဟောက်တွင်းထွက် ဝေးချက်ဖြစ်၏။ ဝေးချက်နှစ်ချက်စလုံးက ပြင်းထန်ထက်မြက်သော ဝေးချက်များဖြစ်ကာ လျှပ်ပြက်သလို ဝင်းလက်သွားကြ၏။

ဝေးချက်များက မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူ၏ ကိုယ်ပေါ် မိုးသီးမိုးပေါက်များပမာ တဖွဲဖွဲ ကျဆင်းသွားကြ၏။ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူက များပြားလှသော ဝေးချက်များကြား လှပစွာ ရှောင်တိမ်းပေးသွားလိုက်၏။

မြေဆိုးမော်ကောက်က မြေဆိုးဝေးကို တရကြမ်းဝေ့ ယမ်းကာ အဆက်မပြတ် တိုက်ခိုက်လိုက်သော်လည်း မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မဆိုထားနှင့် အင်္ကျီစလေးကိုပင် ထိအောင်တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း မရှိပါချေ။

မြေဆိုးမော်ကောက်၏ ဝေးစက်ဝိုင်းကြီးများကြားမှ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူက လှပစွာ ရှောင်တိမ်းပေးသွားလိုက်၏။ မြေဆိုးမော်ကောက်၏ ဝေးချက်သုံးချက် ပြည့်မြောက်သွားလျှင် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူက သူမဝေးဖြင့် မြေဆိုးမော်ကောက်ကို ထိုးချိန်လိုက်ပြီး....

'ကိုင်း မြေဆိုး ရှင့်ကို ကျွန်မ အသာပေးထားတဲ့ခါးသုံး ကွက် ပြည့်သွားပြီ။ ဗီတစ်ခါ ကျွန်မအလှည့်ပဲ။ ကျွန်မက ခါးသုံးကွက်ထဲနဲ့ ရှင့်ကို အနိုင်ယူပြလိုက်မယ်။ ကျွန်ခါးချက် တွေကို လွတ်အောင်သာ ကြည့်ရှောင်ပေတော့' 'ယား'

စကားဆုံးသည်နှင့် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူက သူမ၏ ခါးကို ကန်လန်ပြတ်ကိုင်လိုက်ကာ မြေဆိုးမော်ကောက်ကို ခုတ် ပိုင်း တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။

ခါးချက်သုံးချက်စလုံး စုပေါင်းတာ သူမက တိုက်ခိုက် လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

'ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်'

ခါးရိပ်ခါးငွေ့ များက နှင်းပွင့်များ တဖွဲ့တဖွဲ့ကျဆင်းနေ သည့်အလား မြေဆိုးမော်ကောက် ကိုယ်ပေါ်သို့ ကျဆင်း သွားကျ၏။ မြေဆိုးမော်ကောက်မှာ ထိတ်လန့်ချောက်ချား ကာ မြေဆိုးခါးကို အဆက်မပြတ်ဝေ ယမ်းရင်း ကာကွယ်ပေး လိုက်၏။

'ထန်း ထန်း ထန်း'

ပြင်းထန်သော ခါးသံသုံးချက်နှင့်အတူ မြေဆိုးမော် ကောက်၏ မြေဆိုးခါးမှာ သုံးပိုင်းကျိုးပြတ်ထွက်သွားရ၏။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူ၏ ပြင်းထန် မြန်ဆန်သော ကြယ်ကြေခါးချက်ကြောင့် မြေဆိုးမော်ကောက် ၏ အင်္ကျီရင်ပတ်စကြီးမှာ ရွမ်းခနဲ ကဲ့ထွက်သွားရ၏။

မြေဆိုးမော်ကောက်မှာ ရွမ်းခနဲ ကဲ့ထွက်သွားသော သူ၏ အင်္ကျီရင်ပတ်စကြီးကို တစ်ချက်ငုံကြည့်ရင်း အလွန်အမင်း ထိတ်လန့်ချောက်ချားသွားရတာ နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်မိလိုက် ၏။

မသိရာသိုင်းနတ်သမီး ချူက ခနဲပြုံး ပြုံးလိုက်ရင်း....

'ကိုင်း ရှင့်ရှုံးသွားပြီ။ မဟုတ်လား။ ရှင့်က မကျေနပ် သေးရင် ရှင့်ရဲ့လက်စွဲတော်စကြာသံကွင်းအစုံနဲ့ တိုက်ခိုက်ကြည့် ပါဦး။ တော်ကြာ ရှင်က စကြာသံကွင်းနဲ့မတိုက်ရလို့ ကျွန်မ ကို တစ်ဖက်သက်အနိုင်ယူတယ်လို့ ပြောနေပါဦးမယ်'

မြေဆိုးမော်ကောက်က ချက်ချင်းပင် သူ့တပည့်ထံမှ စကြာသံကွင်းကို လှမ်းယူလိုက်ပြီး မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူ ၏အား....

'မင်းပြောတာ မှန်တာပေါ့။ ငါ့ရဲ့ စကြာသံကွင်း အစုံက မှ ငါ့ရဲ့ တကယ့်သိုင်းပညာပဲ။ ကိုင်း ငါ့ရဲ့ စကြာသံကွင်း လက်နက်ရဲ့အစွမ်းကို မြည်းစမ်းကြည့်လိုက်စမ်း'

စကားဆုံးသည်နှင့် မြေဆိုးမော်ကောက်က စကြာသံကွင်း လက်နက်အစုံကို ဝေ ယမ်းကာ တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။ စကြာ သံကွင်းအစုံနှင့် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူ၏ ခါးကို ပြင်းထန် စွာထိခတ်ကာ မီးများ တဖြန်းဖြန်း ပွင့်ထွက်သွားရ၏။

မြေဆိုးမော်ကောက်က သံကွင်းလက်နက်ဆန်း နှစ်ခုကို ဝေ ယမ်းကာ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူ၏ ရင်ဝတ်ချက်နှာကို နှစ်နေရာခွဲစာ တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူက သူမ၏ခားဖြင့် စက်ဝိုင်း
သဏ္ဍာန် ဝေ ယမ်းပစ်လိုက်ရာ စကြာသံကွင်းနှစ်ခုမှာ နောက်
တို့ ပြန်ကန်ထွက်သွားရ၏။

မြေဆိုးမော်ကောက်က ဇက်အစ်ဖက်မှ စကြာသံကွင်းကို
ငွေရောင်စက်ဝိုင်းကြီးပမာ ဝေ ယမ်းလိုက်ချိန်တွင် ကျန်လက်
တစ်ဖက်မှ စကြာသံကွင်းတစ်ခုကို ရှေ့သို့ ဟူးခနဲ ပစ်လွှတ်
လိုက်၏။

မျက်စိမလျင်ပါက ထိုပစ်လွှင့်ပြေးဝင်လာသော သံကွင်း
လက်နက်ဆန်းတစ်ခုကို မြင်တွေ့လိုက်ရမည်မဟုတ်ပေ။ မြေဆိုး
မော်ကောက်၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ အလွန်ပင် သေသပ် ပီရိသော
လေစ တိုက်ကွက်တစ်ခုပင်ဖြစ်၏။

သားမန် သိုင်းထမားတစ်ယောက်ဆိုပါက ထိုသံကွင်းကို
သတိမပြုမိဘဲ တိုက်ခိုက်ခံရကာ အသက်ပျောက်သွားရမည်
သာ ဖြစ်ပေ၏။ ယခုမူ မဟူရာသိုင်းနတ်ချူက မျက်စိ လျင်
လျင်ဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ ငွေရောင်စက်ဝိုင်းကြီးကြားမှ ဖြူ
ပွေးသော အလင်းတန်းတစ်ခုက သူမရင်ဝသို့ တစ်ဟုန်ထိုး
လွင့်ပျံ့ပစ်လွင့်ဝင်ရောက်လာသည်ကို သတိပြုမိလိုက်၏။

ချမ်း

ရုတ်တရက် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူက သူမ၏ခားကို
ရှေ့သို့ဆန့်ထုတ်ပစ်လိုက်ရာ တစ်ဟုန်ထိုး ဝင်ရောက်လာသည့်
သံကွင်းမှာ သူမ၏ခားတွင် ဝင်စွပ်မိလျက်သား ဖြစ်သွားရ
သည်။

မဟူရာ သိုင်းနတ်သမီးချူက ထပ်မံခုန်ဝင်ရင်း ခားကို
ဝေ ယမ်းပစ်လိုက်ရာ မြေဆိုးမော်ကောက်၏လက်ထဲရှိ ကျန်ရှိ
နေသော သံကွင်းတစ်ခုမှာလည်း သူမ၏ခားတွင် ကပ်ငြိပါ
သွားရလေတော့၏။

ရှမ်း

အား

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူ၏ ဘီလူး
ရန်နှိမ်ခားချက်ကြောင့် မြေဆိုးမော်ကောက်၏ နားရွက် တစ်
ဘက်မှာ ပြတ်ထွက်သွားရကာ သူ၏လက်မျှီတွင် မဟူရာသိုင်း
နတ်သမီးချူ၏ခားက ထောက်မီလျက်သား ဖြစ်သွားရလေ
တော့၏။

‘အား...ကျုပ် ကျုပ်ကို မသတ်ပါနဲ့၊ ကျုပ် တောင်းပန်
ပါသယ်၊ ကျုပ်တို့ ထွက်သွားပါတော့မယ်’

မြေဆိုးမော်ကောက်က သူ၏နားတစ်ဖက်ကို လက်ဖြင့်
အုပ်ထားရင်းကမဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူကို ကြောက်ကြောက်
လန့်လန့်ဖြင့် ပြောကြားလိုက်၏။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူက မြေဆိုးမော်ကောက်ကို ခား
နှင့် ထောက်ထားရင်း အေးစက်ခက်ထန်သော လေသံဖြင့်...

‘ရှင်တို့ထွက်သွားတာက အရေးမကြီးဘူး။ ကျွန်မတို့ကို
နောက်ထပ် အနှောင့်အယှက် မပေးရဘူး၊ နောက်ထပ်အနှောင့်
အယှက်ပေးရင် ရှင့်ကို တခါတည်းသတ်ပတ်လိုက်မယ်’

‘နောက် နောက်ကို အနှောင့်အယှက် မပေးပါဘူး၊
ဒီတစ်ခါတော့ ချမ်းသာပေးပါ၊ တောင်းပန်ပါတယ်’

‘ကောင်းပြီ၊ မိနေရာကနေ ဆမြန်ဆုံး ထွက်သွားလိုက်
စမ်း။ ကျွန်ုပ်တို့ပြောင်းသွားရင် ရှင်တို့ အကျန်လုံး သက်သေ
မှားမဟုတ်ဘူး’

ချက်ချင်းပင် မြေကောက်က သူ၏မြေဆိုးဂိုဏ်းသားများ
ကိုခေါ်ကာ သင်္ချိုင်းကြီးအတွင်းမှ လျှင်မြန်စွာ ထွက်ခွာသွား
တော့၏။

ဝမ်ဝေယန်၊ ဖေးလွမ်းနှင့်စန်းချယ်ယဲ့တို့မှာ တစ်ဟုန်ထိုး
ပြေးလွှားထွက်ခွာသွားကြသော မြေဆိုးမော်ကောက်နှင့် မြေ
ဆိုးဂိုဏ်းသားများကိုကြည့်ကာ ရယ်မောမိလိုက်ကြ၏။

‘ဝေါ ဝေါ ဝေါ’
ယင်းအချိန်မှာပင် သင်္ချိုင်းကြီးအတွင်းသို့ လေမုန်တိုင်း
ကြီးများ ကျဆင်းလာသလို လေလုံးကြီးများ ထိုးဆင်းကျ
ရောက်လာ၏။ မီးခိုးလုံးကြီးနှစ်လုံးက လိမ့်ဆင်းဝင်ရောက်
လာခဲ့၏။

ဝမ်ဝေယန်နှင့်စန်းချယ်ယဲ့တို့က လက်ဝါးမှ လေအားဖြင့်
ရိုက်ထုတ်ပစ်လိုက်ရာ လေလုံးကြီးနှစ်လုံးမှာ ဝုန်းခနဲ ကွဲထွက်
သွားရကာ မီးခိုးလုံးကြီးများကြားမှ လူရိပ်ကြီးနှစ်ခုက ထွက်
ပေါ်လာကြ၏။

ဝမ်ဝေယန်၊ ဖေးလွမ်း၊ စန်းချယ်ယဲ့နှင့်မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး
ချူတို့က မီးခိုးလုံးကြီးများကြားမှ ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာ
သည့် လူရိပ်ကြီးနှစ်ရိပ်ကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ရာ ဒေါက်ချာ
ဝါဂိုဏ်းမှ ရသေ့ကြီးတစ်ပါးနှင့် ဒေါက်ချာနီဂိုဏ်းမှရသေ့
ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရ၏။

ဒေါက်ချာဝါဂိုဏ်းမှရသေ့ကြီးက မုတ်ဆိတ်ပါးမြိုင်းမွေး
ထူလပျစ်နှင့်ဖြစ်ကာ ဦးခေါင်းထက်တွင် ကြီးမားသော အဝါ
စုရောင် ဒေါက်ချာကြီးကို ဆောင်းထား၏။

ဒေါက်ချာဝါဂိုဏ်းမှ ရသေ့ကြီးသည် နဂါးရုပ် သံတောင်
ဝှေးတစ်ချောင်း ကိုင်ဆောင်ထားပြီး ဒေါက်ချာနီဂိုဏ်းမှ
ရသေ့ကြီးကမူ အဆင်ကိုးဆစ်ပါသော ဆူးကျားပုတ်ရှည်ကြီး
တစ်ချောင်း ကိုင်ဆောင်ထား၏။

ရသေ့ကြီးနှစ်ပါးက မီးခိုးလုံးကြီးများကြားမှ ခုန်ပျံ
ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် ဝမ်ဝေယန်တို့လေးယောက်ကိုကြည့်
ကာ တဟားဟားရယ်မောလိုက်ကြသည်။

ဝမ်ဝေယန်တို့လေးယောက်မှာ တဟားဟားရယ်မောနေ
သော ရသေ့ကြီးနှစ်ပါးကိုကြည့်ကာ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်
မိကြသည်။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူက ရသေ့ကြီးနှစ်ပါးကို မျက်
မှောင်ကြုတ်ကာကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ရသေ့ကြီးတို့က ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ တပည့်
တော်တို့ကို ရယ်မောလှောင်ပြောင်နေကြတာလဲ’

ဒေါက်ချာနီဂိုဏ်းမှ ရသေ့ကြီးက စူးရှခက်တန်သေလေး
သံဖြင့်....

‘ငါက ဒေါက်ချာနီဂိုဏ်းက ရသေ့ကြီး ဟန်လိုကြန်ပဲ၊
သူကတော့ ဒေါက်ချာဝါဂိုဏ်းက ရသေ့ကြီး ဆုမာယွင်းပဲ’

ဖေးလွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး....
‘ရသေ့ကြီးတို့က ဘာကြောင့် ရောက်လာကြရပါသလဲ’

ဒေါက်ချာဝါဂိုဏ်းမှ ရသေ့ကြီးဆုမာယွင်းက နဂါးရုပ် သံတောင်ဌေးကြီးကို မြေတွင် ဒုန်းခနဲ ဆောင်ချလိုက်ရင်း...
'ပု' ပြင်သိုင်းကျမ်းကို ငါတို့လာယူတာပဲ၊ မင်းတို့လက်ထဲ မှာ ရောက်နေပြီဆိုတာ ကျိန်းသေတယ်၊ စောစောက မင်းတို့ နဲ့ မြေဆိုးမော်ကောက်တို့ ပြောဆိုနေကြတာတွေ အားလုံး ငါတို့ ကြားပြီးမြင်ပြီးပြီ၊ ကိုင်း ဘယ်မှာလဲ ပု' ပြင်သိုင်း ကျမ်း'

ဝမ်ဝေယန်မှာ စိတ်ထဲတွင် ထောင်းခနဲ ဖြစ်သွားရကစ အေးစက်ခက်ထန်သော လေသံဖြင့်...

'ရသေ့ကြီးတို့နဲ့ ဒီပု' ပြင်သိုင်းကျမ်းက ဘယ်လိုများ သက် ဆိုင်နေလို့ပါလဲ၊ ကျွန်တော်တို့ကို ပု' ပြင်သိုင်းဘိုးက ယူဆောင် ဖို့ လမ်းညွှန်ပေးလိုက်တာပဲ'

ဒေါက်ချာနီရသေ့ကြီးဟန်လိုကြန်က တယားဟားရယ် မောလိုက်ကာ...

'ငါတို့လဲ သိုင်းလောကသားတွေပဲ၊ ဒီပု' ပြင်သိုင်းကျမ်း နောက်ကို လိုက်နေတာ အတော်ကြာပြီ၊ အခုမှပဲ တွေ့ရ တော့တယ်၊ မင်းတို့ အေးအေးဆေးဆေး ပေးရင်ပေး၊ မပေး ရင်တော့ ငါတို့ကို အဆိုးမဆိုးလေနဲ့'

စန်းချယ်ယဲအ ဟင့်ခနဲ ပြက်ရယ်ပြုလိုက်ရင်း...

'ရသေ့ကြီးတို့က မန်ချူးအလိုတော်တွေပဲ၊ အခုလဲ ပု' ပြင် သိုင်းကျမ်းကို မန်ချူးတွေလက်ထဲ အပ်ထားဖို့ ကြိုးစားလိုက်မှာ နေကြတာ မဟုတ်လား၊ ကိုယ့်နိုင်ငံ ကိုယ့်လူမျိုးအပေါ်မှာ

ဆရာမရှိ၊ မျိုးချစ်စိတ်မရှိ တော်တော် အရှက်ကင်းမဲ့ကြ တာပဲ'

စန်းချယ်ယဲ စကားကြောင့် ရသေ့နှစ်ပါးမှာ တရှူးရှူး တရှားရှား ဒေါသထွက်သွားကြရ၏။ ဒေါက်ချာနီ ရသေ့ ကြီးဟန်လိုကြန်က စန်းချယ်ယဲကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ကာ စူးရှ နေထန်သော လေသံဖြင့်...

'ဟိတ် စကားကြောရှည်တယ်ကွာ၊ မင်းတို့နဲ့ ငါတို့ တိုက် နိတ်ကြစို့'

စကားဆုံးသည်နှင့် ဒေါက်ချာနီဂိုဏ်းမှ ရသေ့ကြီးဟန်လို ကြန်က အဆစ်ကိုးဆစ်ပါသော ဆူးကျာပွတ်ကြီးကို ရှမ်းခနဲ လေထဲတွင် ဝေ့ယမ်းပစ်လိုက်၏။

နှင်းမုန်များကြားတွင် ဆူးကျာပွတ်ကြီးက မြေကြီးတစ် ကောင်သပွယ် တွန့်လိမ်ကာ ပြေးထွက်သွား၏။ ဒေါက်ချာဝါ ဂိုဏ်းမှ ရသေ့ကြီး ဆုမာယွင်းကလည်း အော်ဝေါက် ကြုံးဝါး ကာ နဂါးရုပ် သံတောင်ဌေးကြီးကို ဝှိုးခနဲ ဝေ့ယမ်းပစ်လိုက် ကြည့်။

နဂါးရုပ် သံတောင်ဌေးကြီးကို ပြင်းထန်စွာ ဝေ့ယမ်းလိုက် သဖြင့် လေမုန်တိုင်းကျသည့်အလား ဝှိုးခနဲ ဖြစ်ပေါ်သွားရ ဘည်။

ဝမ်ဝေယန်၊ စန်းချယ်ယဲ၊ ပေးလွှမ်းနှင့် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး မျိုးတို့မှာလည်း ဓားများကို ပြိုင်တူ ဆွဲထုတ်လိုက်မိကြသည်။

ခေးလေးလက်စလုံး ခေးကောင်ခေးစွမ်းများဖြစ်ရာ ခေး
ရိပ်ခေးငွေ့များက အေးစက်စက် ထွက်ပေါ်လာပြီး ရသေ့
ကြီးနှစ်ပါးကို လှမ်းခြုံထားလိုက်၏။

‘ကောင်းလိုက်တဲ့ ခေးတွေပါလား၊ ဟဲဟဲ ဟဲ’

ဒေါက်ချာဝါ ရသေ့ကြီး ဆုမာယွင်းက နဂါးရုပ် သံ
တောင်ငွေ့ကြီးကို ပခုံးတွင် ထမ်းထားရင်းက ဝမ်းဝေယန်တို့ကို
ပြန်ရယ်ပြီ ပြောကြားလိုက်၏။

ဝမ်းဝေယန်က နဂါးပျံခေးဖြင့် ရသေ့ကြီးနှစ်ပါးကို ထိုး
ချိန်လိုက်ရင်း အေးစက်ခက်ထန်သော လေသံဖြင့် ပြောကြား
လိုက်၏။

‘ရသေ့ကြီးတို့ အေးအေးဆေးဆေး ထွက်သွားရင်
ကောင်းမယ်၊ တော်ကြာမှ တပည့်တော်တို့ အဆိုးမဆိုနဲ့’

‘ဟား ဟား ဟား...မင်းတို့ ကြောက်နေကြပြီလား၊
မကြောက်ပါနဲ့ကွာ၊ မင်းတို့ သေရုံကလွဲပြီး တခြားမရှိပါဘူး၊
ငါတို့က ဆုံးဖြတ်ထားပြီးရင် နေခက်မဆုတ်တော့ဘူးကွ၊ ကိုင်း
သေကြပေတော့ မသေခင် ကောင်းရာမှန်ရာရောက်ဖို့ ဆု
တောင်းကြပေါ့ကွာ’

‘ဟား’

စကားဆုံးသည်နှင့် ဒေါက်ချာရသေ့ကြီး ဆုမာယွင်းက
နဂါးရုပ် သံတောင်ငွေ့ကြီးကို ဝေ ယမ်းကာ ဝမ်းဝေယန်
အား ခါးလယ်မှ ဖြတ်ကာ ရိုက်ချပစ်လိုက်၏။

‘ဝှံး’

‘ချမ်း’

ဝမ်းဝေယန်က ခါးလယ်ဆီသို့ ဖြတ်ဝင်လာသည့် သံတောင်
ငွေ့ကြီးကို နဂါးပျံခေးဖြင့် ဆီခံပေးထားလိုက်ရ၏။

ရသေ့ကြီးက သံတောင်ငွေ့ကြီးကို ပြန်နှုတ်ကာ သံတောင်
ငွေ့ထိပ်ဖျားနှင့် ဝမ်းဝေယန်၏ ရင်ဝကို ထိုးချလိုက်ပြန်လေ
သည်။

‘ဝှံး’

‘ချမ်း’

ဝမ်းဝေယန်နှင့် ပေးလွှမ်းတို့က နှစ်ယောက်ပူးပေါင်းကာ
ရသေ့ကြီး ဆုမာယွင်း၏ သံတောင်ငွေ့ကြီးကို ခေးများဖြင့်
စာကွယ်ပေးလိုက်ကြရ၏။ ယင်းအချိန်တွင် မဟူရာသိုင်းနတ်
သမီး ချူနှင့် စန်းချယ်ကလည်း ဒေါက်ချာရသေ့ကြီး
ဟန်လိုကြန်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေ၏။

ဒေါက်ချာရသေ့ကြီး ဟန်လိုကြန်က ကျာပွတ်ရှည်ကြီး
ကို တရွမ်းရွမ်း ဝေ ယမ်းရင်း မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူနှင့်
စန်းချယ်တို့ကို ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်လျက်ရှိ၏။

ကျာပွတ်ရှည်ကြီးမှာ ဆူးများပါရှိကာ ထိထိမိမိ အရိုက်ခံ
လိုက်ရပါက အရိုးအရေ အများ လန်ထွက်သွားရမည်မှာ ကျိန်း
သေလှပေတော့၏။

စန်းချယ်နှင့် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူတို့သည် ဆူးကျာ
ပွတ်ရှည်ကြီး၏ ရိုက်ချက်များကို ရှောင်တိမ်းရင်း ထိုးဖောက်
တိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေကြ၏။

‘ဝှံး’

ရုတ်တရက် ဒေါက်ချာဝါရသေ့ကြီး ဆုမာယွင်းက လေ မုန်ကိုင်းကျသည့်အလား သံတောင်ဌေးကြီးကို ဝေယမ်းရိုက် ချလိုက်ရာ ဝမ်ဝေယန်နှင့် ဖေးလွမ်းတို့က ရှောင်တိမ်းပေးလိုက် သဖြင့် မြေပြင်ကို ရိုတ်မိကာ ဝုန်းခနဲ မြည်းဟည်းသွားရလေ သည်။

ပြင်းထန်သော ရိုက်ချက်ကြောင့် မြေပြင်တစ်ခုလုံးမှာ သိမ့်သိမ့်တုန်ခါထွက်သွားရလေတော့၏။

ဝမ်ဝေယန်နှင့် ဖေးလွမ်းတို့က ဒေါက်ချာဝါရသေ့ကြီး ဆုမာယွင်းထံသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ဝင်ရောက်ကာ ဓားများဖြင့် ခုတ်ပိုင်းတိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။

ရသေ့ကြီး ဆုမာယွင်းက သံတောင်ဌေးကြီးကို အမျိုးမျိုး လှည့်ပတ်ရင်း ကာကွယ်ပေးလိုက်သဖြင့် ဓားနှစ်လက်မှာ အထန်းထန်း မြည်ဟည်းကာ နောက်သို့ ပြန်ကန်ထွက်သွားကြ ရတော့၏။

ရသေ့ကြီး ဆုမာယွင်း၏ အတွင်းအားမှာ အလွန်ကြီးမား လှပြီ။ သူ၏ ပြင်းထန်သော တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးမှာ မုန်တိုင်းများ တိုက်ခတ်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိနေလေ၏။

ရသေ့ကြီးနှစ်ပါး၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် သင်္ချိုင်းကြီးတစ် ခုလုံးမှာ တုန်ခါလှုပ်လှုပ် လှုပ်ခါလှုပ် ရှိနေပေတော့၏။

ယား

ရသေ့ကြီး ဆုမာယွင်းက မာန်သွင်းအော်ဟစ်လိုက်ရင်း သံတောင်ဌေးကြီးကို မြေတွင် ရှုပ်ကာ နဂါးမြေလူးသိုင်းကွက် မြင့် တပြည်းဖြည်း အပေါ်သို့ ပင့်ရိုက်ပစ်လိုက်၏။

သံတောင်ဌေးကြီးက အောက်မှနေ၍ အပေါ်သို့ ရေလှိုင်း များသဖွယ် လိမ့်တက်လာ၏။ ဝမ်ဝေယန်နှင့် ဖေးလွမ်းတို့က အထက်သို့ လွှားတက်ကာ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ကြ၏။

သို့ဖြစ်သည့်တိုင် သံတောင်ဌေးကြီးက အထက်သို့ ဝုန်းခနဲ ထိုးတက်လိုက်ပါလာပြန်၏။

ဝမ်ဝေယန်နှင့် ဖေးလွမ်းတို့က လေထဲတွင် ကျွမ်းပစ်ကာ ဓားချက်များနှင့် ကာကွယ်ပေးလိုက်ချိန်တွင် ရသေ့ကြီး ဆု မာယွင်းက အထက်သို့ ထိုးတက် လိုက်ပါလာခဲ့လေပြီ။

ယား

ရသေ့ကြီး ဆုမာယွင်းက မာန်သွင်းလိုက်ပြီး လေထဲမှာပင် သံတောင်ဌေးကြီးဖြင့် နှစ်ယောက်စလုံးကို ရိုက်ချပစ်လိုက်၏။ ဖေးလွမ်းက သံတောင်ဌေးကြီးကို ဓားနှင့်ခတ်ကာ ကာကွယ် ချိန်တွင် ဝမ်ဝေယန်က ရသေ့ကြီးထံသို့ လူ့ဇရာဓားပေါ် လွှား ပုင်သွားသည်။

ဝမ်ဝေယန်၏ နတ်သမီးပန်ကြဲဓားချက်ကို ရသေ့ကြီး ဆု မာယွင်းမှာ ခုန်ပျံ့ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ရ၏။ ရသေ့ကြီးသာ ကရှောင်မမြန်ပါက ဓားချက်တစ်ချက်တည်းနှင့်ပင် အသက် ပျောက်သွားရမည်မှာ သေချာလှပေတော့၏။

ရသေ့ကြီး ဆုမာယွင်းက ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ကာ ကိုယ် ဟန်ပျက်သွားသည်နှင့် တစ်ဘက်မှ ဖေးလွမ်းကလည်း ပျံလွှား

အသိုက်ဆင်းသိုင်းကွက်ဖြင့် တစ်ဟူန်ထိုး ထိုးဆင်းလာကာ ခွား
ချက်နှင့် ခုတ်ပိုင်းချလိုက်၏။

ဝုန်း

ရသေ့ကြီး၏ လက်ဝါးနှင့် ရိုက်ထုတ်ပစ်လိုက်ရာ ပေး
လွှမ်းမှာ လွင့်စဉ်တက်သွားရလေ၏။ လက်ဝါးလေအဟူန်အား
ကြောင့် ပေးလွှမ်းမှာ လွင့်စဉ်ထွက်သွားရသော်လည်း ကံ
ကောင်းထောက်မသဖြင့် မည်သည့်ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်မှ မရလိုက်
ပေး၏။

သူမက မြေပေါ်သို့ ညစ်သာစွာ ပြန်ကျလာခဲ့၏။ ရသေ့
ကြီး၏ လက်ဝါးနှင့်သာ ထိထိမိမိကြီးအရိုက်ခံလိုက်ရပါက သူမ
အတွက် မျှော်လင့်လျက်ရှိမည် မဟုတ်ပါချေ။

ဝမ်းဝေယန်က ပေးလွှမ်း လွင့်စဉ်ထွက်သွားသည်ကို တွေ့
မြင်လိုက်ရလျှင် စိုးရိမ်တကြီးဖြစ်သွားရပြီး ပေးလွှမ်းဆီသို့
အမြန်ထိုးဆင်းကာ မေးမြန်းလိုက်၏။

ညီမ ဘာဖြစ်သွားသေးသလဲ

ပေးလွှမ်းက ခေါင်းခါယမ်းပြလိုက်ရင်း....

ညီမ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး အစ်ကို၊ ရသေ့ကြီးကိုသာအထူး
သတိထားပြီး တိုက်ခိုက်ပါ

ယင်းသို့ နှစ်သောက်သား ပြောဆိုနေကြစဉ်မှာပင် ရသေ့
ကြီး ဆုမာယွင်းက သံတောင်ဝှေးကြီး ဝေ ယမ်းကာ လွှား
ဝင်လာပြန်၏။ ပေးလွှမ်းက ဝမ်းဝေယန်ကို မျက်ရိပ်ပြကာ
နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်ပေးလိုက်၏။

ရသေ့ကြီး ဆုမာယွင်းက အတင်းရှေ့သို့မဲကာ ဖိတိုက်
လာ၏။ ယင်းအချိန်မှာပင် ပေးလွှမ်းက အင်္ကျီထက်စကြီး တစ်
ဘက်ကို ဝေ ယမ်းပစ်လိုက်၏။

အား

ရှေ့သို့ပြေးဝင်လာသော ရသေ့ကြီး ဆုမာယွင်းမှာ သံ
တောင်ဝှေးကြီး လွတ်ကျသွားရပြီး မျက်နှာကို လက်ဝါးနှစ်
ဘက်ဖြင့် အုပ်ကာ အသံနက်ကြီးဖြင့် အော်ဟစ်လိုက်၏။

အကြောင်းသည်ကား သူ့မျက်လုံးအစုံမှာ ပေးလွှမ်းပစ်
လွတ်လိုက်သည့် ရွှေသဲမှုန် အဆိုပလက်နက်ပုန်းများ ထိမှန်ခံ
လိုက်ရခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ထိုရွှေသဲမှုန် လက်နက်ပုန်းမှာ သာမန်
မျက်စိနှင့်ပင် မြင်နိုင်ရန်ခဲသည်လှပြီး အလွန်သေးငယ်ကာ
ကြောက်စရာကောင်းသော လက်နက်ပုန်းများ ဖြစ်နေခြင်း
ကြောင့်ပင်တည်း။

ယခု ရသေ့ကြီးဆုမာယွင်း၏ မျက်လုံးအစုံမှာ ရွှေသဲမှုန်
လက်နက်ပုန်းထိမှန်ကာ နှစ်ဘက်စလုံး ကန်းသွားရပြီဖြစ်၏။
မျက်လုံးများမှ သွေးများစီးကျကာ ရသေ့ကြီးမှာ နာကျင်
လွန်းသဖြင့် မြေပေါ်တွင် လူ့လိုမဲ့ညည်းညူလျက် ရှိနေ၏။

တစ်ဘက်မှ တိုက်ခိုက်နေသော ဒေါက်ချာနီ ရသေ့ကြီး
ဟန်လိုကြန်မှာ သူ၏ခိတ်ဆွေ ဒေါက်ချာဝါ ရသေ့ကြီး ဆု
မာယွင်း မရှုမသု ရှုနိုင်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ရလျှင် ပိုမိုဒေါ
သကြီးသွားရပြီး ကျားပုတ်ရှည်ကြီးကို တရွှမ်းရွှမ်းဝေ ယမ်း
စွန်းချယှဲနှင့် မဟူဘဲသိုင်းနတ်သဒါချူတို့ ကို တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်
၏။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး ချူနှင့် စန်းချိုယဲ့တို့ကလည်း
ကြောက်မခန်းလိလိ ဓားချက်များဖြင့် ဒေါက်ချာနီရသေ့ကြီး
ဟန်လိုကြန်က တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေကြ၏။

‘ဝှံ ဝှံ ဝှံ’
‘ဝှံ ဝှံ ဝှံ’

ဓားနှစ်လက်မှာ လေတိုက်ခတ်သလို ပြေးလွှား တိုက်ခိုက်
နေပြီး လူရိပ်နှစ်ရိပ်မှာ ဝဲယာခွဲကာ လိပ်ပြာနှစ်ကောင်ပမာ
ပျံသန်းနေရင်း ရသေ့ကြီး ကြင်လိုဟန်ကို အသက်ရှူ မှား
အောင် တိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေလေ၏။

တိုက်ပွဲ အတွင်းသို့ ဝမ်ဝေယန်နှင့် ဖေးလွမ်တို့ကပါ ဝင်
ရောက်လာကာ စန်းချိုယဲ့တို့နှင့် ပူးပေါင်းလိုက်၏။ ဖေးလွမ်
နှင့် ဝမ်ဝေယန်တို့ကပါ တိုက်ပွဲအတွင်း ပါဝင်လာပြီ ဖြစ်ရာ
မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူနှင့် စန်းချိုယဲ့တို့မှာ အားတက်သွား
ကြရ၏။

ဓားလေးလက်နှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသောအခါ စောစောက
အသံကြီး အသံကျယ်နှင့် ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်နေသော
ဒေါက်ချာနီရသေ့ကြီးဟန်လိုကြန်၏ ဆူးကျာပွတ် ရိုက်ချက်
များမှာ တဖြည်းဖြည်းနှေးနှေးသွားရ၏။

အရိုးကွဲလုမတတ် အေးစိမ်သော အချိန်အခါ ဖြစ်နေလင့်
ကစား ရသေ့ကြီးဟန်လိုကြန်မှာ ဇောချွေးများ ပျံလာကာ
တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများဖြင့် ရွှဲနှစ်သွားရ၏။

‘ယား’

ဝမ်ဝေယန်၊ စန်းချိုယဲ့၊ ဖေးလွမ်နှင့် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး
ချူတို့က လေးဖက်လေးတန်မှ ခွဲကာ ရသေ့ကြီးဟန်လိုကြန်က
လည်း ထိပ်တန်းသိုင်းပညာရှင်ကြီး တစ်ယောက်ပီပီ ဓား လေး
လက်ကြားမှ ဖောက်ထွက်ကာ ဆူးကျာပွတ်ရှည်ကြီးနှင့် ဝေ
ယမ်း တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။

ဝမ်ဝေယန်ကို လေးယောက်မှာ ရသေ့ကြီးဟန်လိုကြန်၏
ဆူးကျာပွတ်ရိုက်ချက်ကို ခုန်ပျံ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ကြရ၏။
ထိုကျာပွတ် ရိုက်ချက်နှင့်သာ ရိုက်ခံလိုက်ရပါက နေရာမှပင်
ဘုန်းခနဲလဲကျကာ အသက် ပျောက်သွားနိုင်သည် မဟုတ်ပါ
လား။

သူတို့ကဲ့သို့ပင် ရသေ့ကြီး ဟန်လိုကြန်မှာလည်း တဟူးဟူး
ဝေယမ်း ခုတ်ပိုင်း တိုက်ခိုက်နေသော ဓားလေးလက်ကို
အတတ်နိုင်ဆုံး ကာကွယ် ရှောင်တိမ်းပေးနေရ၏။

ဓားချက်တစ်ချက်ချက်သာ ထိလိုက်ပါက မရှုမလှ အသက်
ပျောက်သွားနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်ဝေယန်တို့ လေးယောက်က ရသေ့ကြီးကိုထွက်ပေါက်
စေရန်အောင် ပိတ်ဆို့ကာ ဝိုင်းရံ တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။ တဖြည်း
ဖြည်းနှင့် ရသေ့ကြီးမှာ အရှုံးမီးဝိုင်းသလိုဖြစ်လာတော့၏။

ဓားရိပ် ဓားငွေ့များက ရသေ့ကြီးကို လွှမ်းခြုံထားလျက်
ရှိနေ၏။ ဓားစက်ဝိုင်းကြီးများက ရသေ့ကြီးဆီသို့ တစ်ချဉ်း
တစ်ခု ပြေးလွှားလာလျက်ရှိနေ၏။

ဝမ်းဝေယန်၊ ပေးလွမ်း၊ စန်းချိုယဲ့နှင့် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး
ချူထိုက် တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာန့်သွင်းကာ ခုန့်ယျံ ဝင်ရောက်
လာကြ၏။

ရသေ့ကြီး ဟန်လိုကြန်ကလည်း ရှေ့ သို့သက်နက်ပုန်းများ
ပစ်လွှတ်တိုက်ခိုက်လိုက်သလို တစ်ဖက်မှ ဆူးကျောပွတ်ကြီးကိုပါ
ခိုက်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

‘ရွမ်း’

ဆူးကျောပွတ်ကြီးမှာ ထက်မြက်သောစားလေးလက်ကြောင့်
အပိုင်းပိုင်းပြတ်ထွက်သွားရသလို လက်နက်ပုန်းများမှာလည်း
လွင့်စဉ်ထွက်သွားကြရ၏။ ရသေ့ကြီး ဟန်လိုကြန်မှာ သူ၏
ဆူးကျောပွတ်ကြီး အပိုင်းပိုင်းပြတ်ထွက်သွားသည်ကို တွေ့မြင်
လိုက်ရလျှင် မျက်နှာဘစ်ခုလုံး သွေး မရှိတော့သလို ဖြူဖပ်
ဖြူရော် ဖြစ်သွား၏။

ရသေ့ကြီးဟန်လိုကြန်မှာ အကြီးအကျယ်ထိတ်လန့်ချော့ကီ
ချားကာ နောက်သို့ ကျွမ်းပစ်ထွက်ပြီး ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစား
လိုက်၏။ သို့သော် သူ၏နောက်ကျောဖက်မှ အသင့်ထောက်နေ
သည့် ဝမ်းဝေယန်က နဂါးယျံခားချက်ဖြင့် ဆီးပြီးခုတ်ပိုင်းချ
လိုက်ရာ...

‘ဝှစ်’

‘အာ’

ရသေ့ကြီး ဟန်လိုကြန်မှာ အသံနက်ကြီးဖြင့် စူးဝါးစွာ
ကော်ဟစ်ရင်း မြေပေါ်သို့ ပုန်းခနဲပြုလဲကျသွားရ၏။ ဝမ်းဝေ

ယန်၏ နဂါးယျံခားချက်တစ်ချက်တည်းနှင့်ပင် ရသေ့ကြီးဟန်
လိုကြန်မှာ မချိမခန့် အသက်ပျောက်သွားရလေတော့၏။

ဝမ်းဝေယန်နှင့် စန်းချိုယဲ့ထိုက် ရသေ့ကြီးဟန်လိုကြန်နှင့်
ရသေ့ကြီးဆုမာယွင်းတို့၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် ရွာဖွေကြည့်ရာ ရွှေ
ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော အမိန့်တော်တံဆိပ်တုံးနှင့်စာတစ်စောင်
ကို တွေ့ရှိလိုက်ရ၏။

သူတို့က စာကိုဖတ်ကြည့်လိုက်ကြရာ ဝူစန် တောအုပ်တွင်
မန်ချူးမင်းသမီးအာထန်နာနှင့် ချိန်းဆိုထားသောစာ ဖြစ်နေ
သည်ကို တွေ့လိုက်ကြရ၏။ မန်ချူးမင်းသမီး အာထန်နာက
ဝူထိုင်စန်တောအုပ်တွင် တွေ့ဆုံကာ ပုပြင်သိုင်းကျမ်းကို ယူ
ဆောင်မည်ဟု ဖော်ပြပါရှိထား၏။

နေ့ရက်မှာ ဆယ်လပိုင်း ခြောက်ရက်နေ့ပင် ဖြစ်လေ
သည်။

ဆယ်လပိုင်း ခြောက်ရက်နေ့ထောက်ရန်မှာ နှစ်လမျှသာ လို
ပေတော့၏။ သူတို့က စာကိုဖတ်လိုက်ရသည်နှင့် ထောင်းခနဲ
ဒေါသများ ထွက်သွားကြရ၏။

မန်ချူးမင်းသမီးအာထန်နာမှာ မျိုးချစ်သိုင်းသမားများ
နှင့် အဖြူရောင်သိုင်းသမားများကို လိုက်လံ သုတ်သင်ပစ်နေ
သည့် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ပင်ဖြစ်၏။

မန်ချူးမင်းသမီး အာထန်နာသည် အလွန် ကြောက်စရာ
ကောင်းသော အမျိုးသမီးဖြစ်ကာ သိုင်းပညာကိုထိပ်တန်း
အဆင့် တတ်မြောက်ထားသူလည်း ဖြစ်ပေ၏။

သူတို့က ဝူထိုင်စန်တောအုပ်တွင် မန်ချူးမင်းသမီး အာထန်နာနှင့် တွေ့ဆုံကာ အာထန်နာကို တိုက်ခိုက်သုတ်သင်ပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြ၏။ အချိန် နှစ်လမျှလို့သေးရာ ထိုနှစ်လတာ အချိန်အတွင်း ပုပြင်သိုင်းကျမ်းကို စုပေါင်း လေ့ကျင့်ကြရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြ၏။

ပုပြင်သိုင်းကျမ်းကိုသာ သူတို့နှစ်ယောက်စုပေါင်း လေ့ကျင့်ပြီးပါက မန်ချူးမင်းသမီးအာထန်နာနှင့် သူမ၏လက်မရွံ့ထိုင်းသမားများကို ကြောက်နေစရာမလိုတော့ပေ။ အာထန်နာနှင့် သူမ၏ လက်မရွံ့ ထိုင်းသမားများကို လျှော့တက်၍ စရပေ။

သူမတို့၏ လက်ချက်ကြောင့် သိုင်းဇီလာကမ္မ မျိုးချစ် သိုင်းသမား အတော်များများမှ ကျဆုံးခဲ့ကြရပြီ မဟုတ်ပါလား....။

ဤအန္တရာယ်ဂြိုဟ်ဆိုးကို စာမြန်ဆုံးဖယ်ရှားသုတ်သင်ပစ်နိုင်မှုသာ သိုင်းလောကနှင့် မျိုးချစ်သိုင်းသမားများအတွက် ရင်အေးရမည် ဖြစ်ပေတော့၏။

ကိုင်း ကျုပ်တို့ ပုပြင်သိုင်းကျမ်းကို လေ့ကျင့်တာက တော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ဘယ်နေရာမှာ သွားပြီး လေ့ကျင့်ကြမလဲ

ဝမ်ဝေယန်က လေးနက်တည်ကြည်သော လေသံဖြင့် မေးမြန်းလိုက်၏။ စန်းချယ်က တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီး....

‘မိုးကြိုး တောင်ပေါ်မှာတော့ တစ်ချိန်က လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ စန်းချင်းဟန်သိုင်းကျောင်းတော်

ကြီး ရှိနေတယ်။ အခုတော့ သိုင်းကျောင်းတော်ကြီးက ပျက်စီးသွားလို့ နေမယ့်လူတစ်ယောက်မှမရှိတော့ဘူး။ အဲဒီ သိုင်းကျောင်းတော်ပျက်ကြီးထဲမှာ လေ့ကျင့်မယ်ဆိုရင်တော့ တယ်ဘူမှ ရိပ်မိကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ နေရာ အင်မတန်မှလုံခြုံပြီး စိတ်ချရသယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ရှေ့မြေသဘာဝကလဲ အစားအသောက်ပေါများပြီး အန္တရာယ် ကင်းရှင်းတယ်။ ကျုပ်ကတော့ အဲဒီနေရာကို သဘောကျတယ်’

စန်းချယ်၏အကြံပြုချက်ကို အားလုံးက ထောက်ခံမိလှသဖြင့်...။ ပုပြင်သိုင်းကျမ်းကို စုပေါင်းလေ့ကျင့်ရန် နေရာမှာ တိုခြုံစိတ်ချရဖို့ အလွန်အရေးကြီးသည် မဟုတ်ပါလား။

လို့ နောက် သူတို့လေးယောက်တို့သည် သင်္ချိုင်းကြီးအတွင်း လျှင်မြန်စွာ ထွက်ခွာသွားကြလေတော့၏။

ကျွမ်း
သိုင်း

(၅၇)

မိုးကြိုးတောင်ပေါ်တွင် တစ်ချိန်က လျှမ်းလျှမ်းတောက်
ကျော်ကြားခဲ့သော သိုင်းကျောင်းတော်ကြီး တစ်ခု ရှိခဲ့၏။
ထိုသိုင်းကျောင်းတော်ကြီးမှာ ယခုအခါ ပျက်စီး ယိုယွင်းနေ
လေပြီ။

တိုင်လုံးကြီးများမှာ လဲပြိုကျနေကြသော်လည်း ကျောင်း
ခန်းမဆောင်ကြီးများကား ကံအားလျော်စွာ အကောင်းပကတိ
ကျန်ရှိနေပေသေး၏။

ထိုသိုင်းကျောင်းတော်ကြီးဖြစ်သဖြင့် စန့်ချင်းဟုန်ကျောင်း၊
တော်ကြီးဟု နာမည်ကျော်ကြားခဲ့ရပေ၏။

ဝမ်းဝေယန်၊ ပေးလွမ်း၊ စန်းချိုယဲနှင့် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး
ချူတို့ လေးယောက် စုပေါင်းကာ ပုံပြင်သိုင်းကျမ်းကို လေ့
ကျင့်လိုက်ကြ၏။

သူလိုသည် နှစ်လမပြည့်မီ သုံးရက်အလိုတွင် ထိုသိုင်းကျမ်း
ကို အမြီးပြန်ခေါင်းပြန် ကျမ်းကျင်အောင် လေ့ကျင့်ကြရမည်
ဖြစ်ပေ၏။

ပုံပြင်သိုင်းကျမ်းမှာ ခက်ခဲနက်နဲသော သိုင်းကျမ်း ဖြစ်ပြီး
ခားကွက်များမှာ လက်ရှိ ခားကွက်များနှင့် ဆန့်ကျင်ဖက်ချည်း
ဖြစ်နေ၏။

အတုအားကျင့်စဉ်များတွင်လည်း ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်ကာ
လေ့ကျင့်ကာစတွင် သူတို့သည် သွေးကြောများ ပေါက်ကွဲ
ထွက်တော့မည့် အလား ပြင်းထန်သော ဝေဒနာဆိုကို ခံစား
ကြရ၏။

နောက်ပိုင်းမှ တဖြည်းဖြည်း ကျင့်သားရကာ အသားကျ
သွားရ၏။ သိုင်းကွက်များမှာ လေးယောက်စုပေါင်းပြီး လေ့
ကျင့်မှု တစ်ကွက်ဖြစ်ပေါ်လာကာ ထိုတစ်ကွက်ကို တစ်ယောက်
ချင်း သီးခြား ပြန်လေ့ကျင့်ယူရ၏။

သို့နှင့်ပင် ဆယ်လပိုင်းသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ရ၏။ ဆယ်လပိုင်း
ခြောက်ရက်နေ့ မရောက်မီ ခြောက်ရက်မျှသာလိုသော နေ့ရက်
မှပင် သူတို့သည် ပုံပြင်သိုင်းကျမ်းကို ခေါင်းပြန် အမြီးပြန်
ကျမ်းကျင့်စွာ တတ်မြောက်ကြပြီးသည်နှင့် သူတို့သည် မန်ချူး
မင်းသမီး အာထန်နာနှင့် တွေ့ဆုံသုတ်သင်ရန် ဝူထိုင်စန် တော
အုပ်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြလေတော့၏။

ဆယ်လပိုင်း ခြောက်ရက်နေ့
ထိုင်စန်တောအုပ်ကြီးတစ်ခုလုံးမှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်
ရှိနေ၏။ တောအုပ်အတွင်းသို့ ဝေယာဉ် တစ်စီးနှင့် လူတစ်စု
ဝင်ရောက်လာကြ၏။ ဝေယာဉ်မှာ ရွှေရောင်ဝေယာဉ် ဖြစ်
ကာ လူဆန်ကြီး ခြောက်ယောက်တို့က ထမ်းထားကြ၏။

ဝေါယာဉ်၏ ဘေးတစ်ဖက် တစ်ချက်တွင် ခရမ်းရောင်
ဝတ်စုံ မိန်းမပျို လေးယောက်စီက ခြံရံ လိုက်ပါလာကြ၏။
ဝေါယာဉ်ထက်တွင် ချောမောလှပသော မိန်းမပျိုတစ်ယောက်
က ပါရှိလာ၏။

မိန်းမပျိုမှာ ချောမောလှပသော်လည်း မျက်နှာမှာ ရက်
စက် ကြမ်းကြုတ်သည့် အရိပ်အရောင်များက ပေါ်လွင်လျက်
ရှိနေ၏။ မိန်းမပျိုက တဖိတ်ဖိတ် တောက်လက်နေသည့် ငွေ
ရောင်စက်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားကာ ရွှေရောင်ခါးစည်းကြိုးနှင့်
ရွှေရောင်ဖိနပ်ကို စီးနှင်း ဆင်မြန်းထား၏။

ထိုမိန်းမပျိုသည်ကား မင်းသမီး အာထန်နာပင် ဖြစ်ပေ
တော့၏။

မင်းသမီးအာထန်နာမှာ ရုပ်ရည်ချောမောသလောက် ရက်
စက် ကြမ်းကြုတ်သော မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး မျိုးချစ်
သိုင်းသမားများကို ရက်ရက်စက်စက် လိုက်လံ သုတ်သင် ရှင်း
လင်းပစ်နေသူလည်း ဖြစ်ပေ၏။

ယခုသူမက ဤနေရာသို့ ရောက်လာခြင်းမှာ ဒေါက်ချာ
ဝါ ရသေ့ကြီးနှင့် ဒေါက်ချာနီ ရသေ့ကြီးတို့ကို တွေ့ဆုံရန်
ချိန်းထားခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။

ဒေါက်ချာဝါရသေ့ကြီးနှင့် ဒေါက်ချာနီရသေ့ကြီးတို့က
ပုံပြင်ဘိုးဘိုး၏ ပုံပြင်သိုင်းကျမ်းကို သတ်မှတ်ထားသော နေ့
ရက်တွင် ယူဆောင်လာကြမည် ဖြစ်ပေ၏။

ယနေ့သည် ဆယ်လပိုင်းခြောက်ရက်နေ့ ဖြစ်၏။ ဆယ်လ
ပိုင်း ခြောက်ရက်နေ့တွင် ဒေါက်ချာနီရသေ့ကြီးနှင့် ဒေါက်

ချာဝါ ရသေ့ကြီးတို့က ပုံပြင်သိုင်းကျမ်းကို ဤနေရာသို့ ယူ
ဆောင်လာကြမည်ဟု ချိန်းဆိုထားခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလား။

ရုတ်တရက် မင်းသမီးအာထန်နာက လက်တစ်ဖက်ကို ဝှေ့
လမ်း ပျောက်ပြလိုက်ရာ ဝေါယာဉ်မှာ တန်ခနဲ ရပ်တန့်သွား
၏။

ယခု သူမတို့ ရောက်ရှိနေသော နေရာမှာ ဝူထိုင်စန်တောင်
ပေါ်၌ အထွင်းရှိ ကျားဖြူရုပ် သုံးရုပ်ကြီး ရှိနေသော နေရာ
ဖြစ်၏။ ဝေါယာဉ်၏ မျက်နှာချင်းဆိုင် နေရာတွင် ကြီးမား
စွာ ကျားဖြူရုပ်ကြီးသုံးရုပ်က ရှိနေ၏။

မင်းသမီးအာထန်နာက တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော ပတ်
ကျင်ကို တစ်ချက် စေ့စဲကြည့်လိုက်၏။ သူမက ရောက်လာ
သည့်သော်လည်း ဒေါက်ချာနီ ရသေ့ကြီးနှင့် ဒေါက်ချာဝါ
ရသေ့ကြီးတို့က အရိပ်အရောင်မျှပင် မတွေ့ရသေးပါချေ။

မင်းသမီးအချိန်မှာပင် ကြီးမားသော ကျောက်ဖြူ ကျားရုပ်
ကြီး သုံးရုပ်နောက်မှ လူရိပ်သဏ္ဍာန် လေးရိပ်က ထွက်ပေါ်
လာကြ၏။ မင်းသမီးအာထန်နာက စိုက်ကြည့်လိုက်ရာ မဟူရာ
အရိပ်နတ်သမီး ချူကိုတွေ့ သိရှိသော်လည်း ကျန်သုံးယောက်
ကမူ မသိရပေ။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူနှင့် အာထန်နာတို့မှာ မကြာခဏ
တိုက်ခိုက်ခဲ့ဖူးကြသည် မဟုတ်ပါလား။

သူမတို့နှစ်ယောက် ခားချင်းယှဉ်တိုင်း တစ်ခါမှ အရှုံး
အနိုင် မပေါ်ခဲ့ချေ။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် မင်းသမီး
အာထန်နာက ဟင့်ခနဲ နှာခေါင်းရွှါကာ ပြက်ရယ်ပြုလိုက်
ရင်း....

‘မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးက စစ်ကူတွေ ခေါ်လာပါလား၊ နှင်
ငါ့ကို တစ်ယောက်ချင်း စိန်ခေါ်မတိုက်ဝံ့တော့ဘူးလား’

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ကာ....

‘အာထန်နာ အပိုတွေပြောမနေနဲ့၊ ဒေါက်ချာဝါရဘေ
ကြီးနဲ့ ဒေါက်ချာနီရသေ ကြီး နှစ်ယောက်စလုံး ငရဲကို ရောက်
သွားကြပြီ၊ အခု နင်ကိုလဲ သူတို့နဲ့အတူ ရော့ပို့ရအောင်လို့ စီ
လိုက်လာတာပဲ’

သူတို့က ရှောင်လင်ကျောင်းတော်က စန်းချုပ်ယဲ့၊ ကြ
သခင်မလေး ဖေးလွမ်းနဲ့၊ နဂါးပျံဓား ဝမ်းဝေယန်ပဲ’

‘ဟား ဟား ဟား စိကနေ့တော့ တံကယ့် သိုင်း
ကောင်းတွေကို တစ်စုတစ်တစ်ဝေးတည်း လာတွေ့ရတာ
တစ်စုတစ်ဝေးတည်း သတ်ရတော့မှာပေါ့လေ၊ ဘယ်လိုယှဉ်
ချင်သလဲ ပြောစမ်း’

ဖေးလွမ်းက ရှေ့သို့ တိုးထွက်လာပြီး....

‘မိစ္ဆာမင်းသမီး နှင်နဲ့ငါ ဓားချင်း ယှဉ်ကြရအောင်လား
မင်းသမီး အာထန်နာက ဖေးလွမ်းကို အထင်အမြင်သေး

စွာနှင့်....

‘ဟင့် လူကြည့်တော့ နို့နဲ့တောင် မစင်သေးဘူး၊ ငါ့လို
မင်းသမီးကို နှင်က ဓားချင်းယှဉ်ချင်တယ်၊ ကောင်းပြီ မင်း
ဆန္ဒကို ငါဖြည့်စွမ်းပေးရမှာပေါ့’

ကေားဆုံးသည်နှင့် မင်းသမီး အာထန်နာက ဝေါယာဉ်
ထက်မှ မြားပစ်သလို ဟူးခနဲ ထိုးထွက်လာကာ ဖေးလွမ်းကို
တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။

‘ယား’

‘ထန်း’

မင်းသမီး အာထန်နာက ဓားထုတ်လိုက်သည်ကိုပင် မည်
သူမှ မမြင်လိုက်ရပေ။ ဖေးလွမ်းက မျက်စိလျှင်လျှင်ဖြင့် သူမ
ဓားကို ဖျပ်ခနဲ ဆွဲထုတ်ကာ ဝေ ယမ်းကာကွယ်ပေးလိုက်
သဖြင့် ခေါင်းပြုတ်မသွားရခြင်းပင် ဖြစ်၏။ သူမကသာ မျက်
စိမလျှင်ပါစေ အသက်ပျောက်သွားရမည်မှာ သေချာလှပေ
တော့၏။ အာထန်နာ၏ ဓားချက်မှာ အထူးပင် မြန်ဆန်လှ
ပေ၏။

မင်းသမီးအာထန်နာက အောက်သို့ ရောက်လာပြီးနောက်
မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူအား အေးစက်စက်ထနီသော လေသံ
ဖြင့်....

‘မင်တို့လေးယောက်ထဲက ငါ့ကို ဘယ်သူယှဉ်ပြိုင်မှာလဲ၊ သူ
လား မိကောင်မလေး ကြည့်ရတာ နို့နဲ့တောင် စင်မယ်မထင်
ဘူး’

ဖေးလွမ်းကို ညှန်ပြရင်း မေးလိုက်၏။ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး
ချူက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ကာ ပြန်လည်ဖြေကြားလိုက်၏။

'ဟုတ်တယ် နင့်ကို ဇဝိန်ခြွေဖြုတ်မှာ သူပဲ၊ ငါတို့ကိုယ်
စား သူကပဲ နင့်ကို တိုက်ခိုက်ပါလိမ့်မယ်၊ သူကသာ နင့်ကို
ရှုံးရင် ငါတို့အားလုံး အညံ့ခံလိုက်မယ်၊ သူက ဓားပညာ
မှာတော့ နင့်ထက် အများကြီးသာတယ်၊ အဲဒါ သတိထားပေ
တော့'

မဟူသလိုပဲ နတ် သမီးချူ၏ စကားကြောင့် မင်းသမီး အာ
ထန်နာမှာ ထောင့်ခနဲ ဒေါသထွက်သွားရကာ သူမ၏ လက်စွဲ
တော် ဟင်္သာဓားကို ရွမ်းခနဲ ဆွဲထုတ်ပစ်မိလိုက်လေတော့၏။

ဟင်္သာဓားမှာ ဟင်္သာရုပ်များပေါ်ထားပြီး နာမည်ကြီး
ဓားသစ်သက်ပင်ဖြစ်၏။ ဓားကိုထုတ်လိုက်သည်နှင့် အေးစိမ့်
စိမ့် အငွေ့အသက်များက ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရိုက်ခတ်သွား၏။

'ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်'

မင်းသမီးအာထန်နာက သူမ၏ အစွမ်းထက်ကျော်ကြားလှ
သော ဟင်္သာဓားကို လေထဲတွင် ဝေ့ယမ်းလိုက်ပြီး ပေးလွှမ်းကို
စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ကာ....

'ကိုင်း ကောင်မလေး နင့်က မိလောက်ထောင် အပြော
ကျနေတာ သေပေတော့၊ နင့်ဆန္ဒကို ငါက ဖြည့်စွမ်းပေးလိုက်
ပါ့မယ်'

စကားဆိုသည်နှင့် မင်းသမီးအာထန်နာက ဟင်္သာဓားကို
ကန်လန်ဖြုတ်ကိုင်ကာ ဓားသင်ခွက်နှင့် ပေးလွှမ်းကို ဝင်

စတုရန်းတိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။ မင်းသမီးအာထန်နာ၏ ဟင်္သာ
ဓားက ဝမ်းခနဲ တောက်ပသွားကာ ပေးလွှမ်း၏ ကိုယ်ပေါ်သို့
ကျရောက်သွား၏။ ထိုဓားကွက်နှင့်ပင် သူမက သိုင်းသမား
အတော်များများကို သုတ်ဆင်ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

'ထန်'

ပေးလွှမ်းက ပုံပြင်သိုင်းကျမ်းအတွင်းမှ ဓားတံခွန်ဓားကွက်
ပြင့်တန်ပြန်လိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်ရာ မင်းသမီး အာထန်နာ၏
ဟင်္သာဓားမှာ ထန်းခနဲ မြည်ဟည်းပြီး နောက်သို့ ပြန်တန်
ထွက်သွားရ၏။

မင်းသမီးအာထန်နာက ဟင်္သာဓားကို လှန်လိုက်ပြီး ရှေ့
သို့ လှူထောဓားပါ လွှားဝင်သွားကာ လက် အစ်ဖက်ကို ဆန်
တန်းပြီး တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။

ပေးလွှမ်းက အာထန်နာ၏ဓားချက် ဝေ့မြင်လိုက်ရသည်
နှင့် အထက်သို့ လွှားတက်ကာ သူမ၏ဓားကို အောက်သို့စိုက်
ချလိုက်၏။ ထိုဓားချက်နှင့်သာ အထိခံလိုက်ရပါက မင်းသမီး
အာထန်နာမှာ ဇက်ပြုတ်သွားရပေလိမ့်မည်။

မင်းသမီးအာထန်နာက သူမ၏ခေါင်းထက်မှ ဓားလေ
တိုးသံ ကြားလိုက်ရသည်နှင့် ဓားကို အထက်သို့ မြှောက်ကာ
ဝေ့ယမ်းပြီး အပေါ်သို့ ဆောင့်ထိုးပစ်လိုက်၏။

ဓားနှစ်လက်မှာ လေထဲတွင် တထန်းထန်း မြည်ဟည်းကာ မီးများ ပွင့်ထွက်သွားရ၏။ မင်းသမီးအာထန်နာ၏ အတွင်း အားမှာ အထူးပင် ကြီးမားပြည့်စုံကာ ဓားပညာတွင်လည်း တစ်ဖက်ကမ်းခတ် ကျမ်းကျင်နေသဖြင့် ဖေးလွန်မှာ သတိ ထားကာ တိုက်ခိုက်နေရ၏။

ဓားကွက် ငါးဆယ်ကျော်လာသည်အထိ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အနိုင်ရအောင် တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းမရှိသေးချေ။ နှစ်ယောက်သား ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်နေကြသဖြင့် ဝန်း ကျင်တစ်ခုလုံး လေမုန်တိုင်းကျသည့်အလား သဲမှုန် ကျောက် မှုန်များက တံဝေဝေ လွင့်ပျံ့လျက်ရှိနေ၏။

‘ယား’

ရုတ်တရက် မင်းသမီးအာထန်နာက မာန်သွင်းသံပြုလိုက် ရင်း ရှေ့သို့လွှားဝင်ကာ ဖေးလွန်၏ရင်ဝကို ဟင်္သာဓားဖြင့် ထိုးသွင်းပစ်လိုက်၏။ ဖေးလွန်က ကိုယ်ကိုယ်မိမ်းကာ ရှောင် တိမ်းပေးလိုက်စဉ်မှာပင် မင်းသမီးအာထန်နာက လက်ဝါးဖြင့် ရှိုက်ချလိုက်သဖြင့် ဖေးလွန်မှာ မြေပေါ်သို့ လဲကျသွားရ၏။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မင်းသမီးအာထန်နာ၏ဓားက ဖေး လွန်အပေါ်သို့ ထိုးစိုက်ကျရောက်လာ၏။ ဖေးလွန်က ပုပြင် သိုင်းကျမ်းအတွင်းမှ နဂါးဂူပြောင်းသိုင်းကွက်ဖြင့် ရှောင်ပေး လိုက်ရာ ဟင်္သာဓားက သူမကို မထိဘဲ မြေပြင်ကို ထိုးစိုက်မိ လိုက်သည်။

ဓားအရှိန်မှာ ပြင်းထန်လှသည်ဖြစ်ရာ ဟင်္သာဓားမှာ မြေ ပြင်အတွင်းသို့ ဓားရိုးအဆုံးတိုင် နစ်မြုပ် ဝင်ရောက်သွား၏။ မင်းသမီးအာထန်နာက မြေပြင်အတွင်းမှ သူမ၏ဟင်္သာဓားကို ပြန်ဆွဲနှုတ်ယူရန် ကြိုးစားလိုက်ရာ ဖေးလွန်က သူမ၏ဓားကို ဝင် လက်ကို ခြေထောက်ဖြင့် ဆောင်နင်းချလိုက်ပြီး ပုပြင်သိုင်း ကျမ်းအတွင်းမှ မိစ္ဆာကောင်ဂူထွက် သိုင်းကွက်ဖြင့် မားကို ရှေ့သို့ ထိုးသွင်းပစ်လိုက်သည်။

အား

မင်းသမီးအာထန်နာထံမှ စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ်သံ ကြီးက ထွက်ပေါ်လာ၏။ ဖေးလွန်၏ဓားက သူမ၏ ရင်ဝမှ နေ၍ ကျောပြင်သို့တိုင် ဖောက်ထွက်သွားခြင်းကြောင့်ပင်ဖြစ် သည်။

မင်းသမီးအာထန်နာက ဖေးလွန်ကို ပြူးကျယ်သော မျက် လုံးအစုံဖြင့် မယူ ကြည့်နိုင်သလို စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။

ဖေးလွန်က သူမ၏ဓားကို ဖျတ်ခနဲ ဆွဲနှုတ်ယူကာ လက် ဝါးဖြင့် ရိုက်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။ အာထန်နာမှာ မြေပေါ်တွင် သစ်တုံးတစ်တုံးသဖွယ် လိမ့်ထွက်သွားရပြီးနောက် ငြိမ်သက် သွားတော့၏။

မင်းသမီးအာထန်နာသည်ကား မရွံမလှ အဆက်ပျောက် သွားရလေပြီ။ အာထန်နာ ကျဆုံးသွားသည်နှင့် အာထန် နာ၏ဘက်ခတ်သားများမှာလည်း ဆုတ်ခွာထွက်ပြေးကုန်ကြ လေတော့၏။ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွား ရ၏။

ဝမ်းဝေယန်၊ ဖေးလွမ်း၊ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူနှင့် စန်း
ချိုယဲတို့သည် ပုပြင်သိုင်းကျမ်းကိုယူဆောင်ကာ ပုပြင်ဘိုး
ဘိုးဆီသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြလေတော့၏။ သူတို့အားလုံး ပျော်
ရွှင်ကြည့်ရှုလျက်ရှိနေကြသည်။

သိုင်းလောက၏ အန္တရာယ်ကောင် အတော်များများကို
ချေမှုန်းသုတ်သင်နိုင်ခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်းဝေယန်နှင့်ဖေးလွမ်းတို့မှာ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်
ယောက် ကြွေးနာမြတ်နိုးစွာ ကြည့်လိုက်မိကြလေလို့ စန်းချိုယဲ
နှင့် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးချူတို့ကလည်း တစ်ယောက်ထက်ကို
တစ်ယောက် မြဲမြံစွာ ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်မိကြလေတော့
သတည်း။

မောင်နှမ်းဆွေ

၃/၁၂/၂၆
၂၃